

பெரியார் பல்கலைக்கழகம்

NAAC 'A++' Grade with CGPA 3.61 (Cycle - 3)

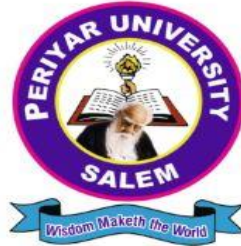
State University - NIRF Rank 56 - State Public University Rank 25

Salem-636011, Tamilnadu, India

தொலைநிலை மற்றும் இணையவழி கல்வி மையம்

இளங்கலைப் பட்ட படிப்புகள் (BA, B.Sc., B. Com., BCA, BBA)

இரண்டாமாண்டு - மூன்றாம் பருவம்

பொதுத்தமிழ் - 3

24DUFTA03

2024 – ஆம் கல்வியாண்டு முதல் பயிலும்

மாணவர்களுக்குரிய பாடநூல்

Prepared By:

**Centre for Distance and Online Education (CDOE)
Periyar University, Salem – 11.**

பொருளடக்கம்

பொதுத்தமிழ் -3

வ.எண்	பாடத்தலைப்பு	பக்க எண்
1	<p style="text-align: center;">அலகு – 1 பெருங்காப்பியங்கள்</p> <p>1. சிலப்பதிகாரம் – வழக்குரைக்காதை - இளங்கோவடிகள்</p> <p>2. மணிமேகலை - ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை - சீத்தலைச்சாத்தனார்</p> <p>3. சீவகசிந்தாமணி – பூமகள் இலம்பகம் - திருத்தக்கதேவர்</p> <p>4. வளையாபதி – பாடல்கள் -25</p>	5 - 71
2	<p style="text-align: center;">அலகு – 2 சமயக்காப்பியங்கள்</p> <p>1. பெரியபுராணம் - பூசலார்நாயனார் புராணம் - சேக்கிழார்</p> <p>2. கம்பராமாயணம் - மந்தரைச் சூழ்ச்சிப்படலம் - கம்பர்</p> <p>3. வில்லிபாரதம் – மற்றோர் சருக்கம் - வில்லிபுத்தூராழ்வார்</p> <p>4. சீறாப்புராணம் - புலிவசனித்த படலம் – உமறுப்புலவர்</p>	72 - 125
3	<p style="text-align: center;">அலகு – 3 புதினம்</p> <p style="text-align: center;">வஞ்சிமாநகரம் - தீபம் நா.பார்த்தசாரதி</p>	126 - 149

4	அலகு – 4 இலக்கியவரலாறு 1. ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் 2. ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் 3. கம்பராமாயணம் 4. பெரியபுராணம் 5. தமிழ்நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் 6. சமணர்களின் தமிழ்த்தொண்டு 7. பௌத்தர்களின் தமிழ்த்தொண்டு	150 - 195
5	அலகு – 5 மொழித்திறன் 1. நூல் மதிப்புரை 2. திறனாய்வு செய்தல் 3. கடிதம் வரைதல் 4. விண்ணப்பம் எழுதுதல்	196 - 121

அலகு – 1

பெருங்காப்பியங்கள்

பெருங்காப்பியங்கள் - அறிமுகமும் நோக்கமும்

காப்பியம் என்பது நீண்ட கதைச்சொல்லும் இலக்கியமாகும். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப்பொருள்களை மையமாகக்கொண்டு அமைந்திருப்பவை. இந்நான்கும் இடம் பெற்றிருப்பது பெருங்காப்பியம் என்று கூறுப்படுகிறது. காப்பிய இலக்கணத்தைத் தண்டியலங்காரம் என்னும் இலக்கணநூல் தெளிவாக கூறுகிறது.

தமிழ்க்காப்பியங்கள் பெருங்காப்பியங்கள், சிறுகாப்பியங்கள் என்று அமைந்திருக்கின்றன. பெருங்காப்பியங்கள் ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் என்று சிறுகாப்பியங்கள் ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் என்று வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆகியன. ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் நீலகேசி, சூளாமணி, யசோதரகாவியம், உதயணகுமாரகாவியம், நாககுமாரகாவியம் என்பனவாகும். இவையல்லாமல் பிற்காலத்தில் கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம் போன்ற பெருங்காப்பியங்களும் உருவாகியுள்ளன. காப்பியங்கள் அவை உருவான காலத்தின் சமூக அரசியல் நிலைகள், மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள் போன்றவற்றை தெரியப்படுத்தக் கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. கற்பனை வளமும் கவித்துவமும் நிறைந்தவை காப்பிய இலக்கியங்கள். அலகு ஒன்று என்று அமைந்திருக்கும் இப்பகுதியில் தமிழ்க்காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி ஆகிய காப்பியங்களிலிருந்து பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. சிலப்பதிகாரத்திலிருந்து வழக்குரைகாதை என்னும் பகுதியும், மணிமேகலையிலிருந்து ஆதிரைபிச்சையிட்டக் காதை என்னும் பகுதியும் சீவகசிந்தாமணியிலிருந்து பூமகள் இலம்பகம் என்னும் பகுதியிலிருந்து சில பாடல்களும், வளையாபதியிலிருந்து 25 பாடல்களும் தரப்பட்டுள்ளன. இந்நான்கு காப்பியங்களும் ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் என்னும் வகைப்பாட்டில் அடங்குவனவாகும். சிலப்பதிகாரம் என்பது தமிழில் தோன்றிய முதல் காப்பியம், மணிமேகலை என்பது தமிழில் தோன்றிய முதல் சமயக்காப்பியம், சீவகசிந்தாமணி என்பது தமிழில் தோன்றிய முதல் விருத்தக்காப்பியம் என இவை மூன்றும் முதன்மையான சிறப்புகளை உடையவை. வளையாபதி முழுமையாகக் கிடைக்கப்பெறாத நூல். சமண சமயக்கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கும் நூலாக உள்ளதை கிடைத்திருக்கும் பாடல்கள் வாயிலாக

அறியமுடிகிறது. இத்தகைய சிறப்பு பெற்ற இக்காப்பியங்களின் தன்மைகளையும் அவை கூறும் செய்திகளையும் அறிவது தமிழிலக்கியத்தையும் தமிழர் வாழ்நிலைகளையும் அறிய உதவும்.

அலகில் இடம்பெறுபவை

1. சிலப்பதிகாரம் - வழக்குரைக்காதை - இளங்கோவடிகள்
2. மணிமேகலை - ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை - சீத்தலைச்சாத்தனார்
3. சீவகசிந்தாமணி - பூமகள் இலம்பகம் - திருத்தக்கதேவர்
4. வளையாபதி - பாடல்கள் -25

1.1. சிலப்பதிகாரம் - இளங்கோவடிகள் -வழக்குரைகாதை

முன்னுரை

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் தலைமையானது சிலப்பதிகாரம். இது தமிழின் முதல் காப்பியமாகும். இக்காப்பியமும் மணிமேகலை என்னும் காப்பியமும் சமகாலத்தில் உருவானவை. இவை இரண்டும் பல காரணங்களில் ஒன்றுபட்டுள்ளன ஆகையால் இவை இரண்டும் இரட்டைக்காப்பியங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தின் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள். இவர் சமணசமயத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆனால், சிலப்பதிகாரம் என்னும் இக்காப்பியம் குறிப்பிட்ட ஒரு சமயக்கொள்கையைக் கூறாமல் சமயபொதுமை போற்றக்கூடியக் காப்பியமாக இருக்கிறது.

இதன் காலம் கி.பி. 2ஆம் கூற்றாண்டு. இக்காப்பியத்தின் கதை சோழநாட்டில் ஆரம்பித்து பாண்டியநாட்டில் தொடர்ந்து சேரநாட்டில் முடிவடைகிறது. மூவேந்தர்களின் பெருமையைக் கூறும் காப்பியம் இது.

இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டடைச் சார்ந்தவர் என்றாலும் ஒன்றுபட்ட தமிழகத்தின் பெருமைகள் அனைத்தையும் இக்காப்பியத்தில் கூறியுள்ளார். இக்காப்பியம் 30 காதைகளையும் புகார்க்காண்டம், மதுரைக்காண்டம், வஞ்சிக்காண்டம் என மூன்றுகாண்டங்களையும் உடையது.

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்

உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்.

ஊழ்வினை உறுத்துவந்து ஊட்டும்

என்னும் மூன்று உண்மைகளைக் கூறக்கூடியது இக்காப்பியம்.

பாரதியார் 'நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம்' என்று இக்காப்பியத்தைப் புகழ்கிறார். கண்ணகியின் கால்சிலம்பு காரணமாக எழுந்த இலக்கியம் இது.

கோவலன், கண்ணகியுடன் மதுரைக்கு போகிறார். அங்கு கண்ணகியின் கால்சிலம்பில் ஒன்றினைப் பெற்றுக்கொண்டு மதுரை நகரத்திற்குள் போகிறார். பொற்கொல்லனால் பொய்யான பழி சுமத்தப்பட்டுக் கொலைச் செய்யப்படுகிறார்.

இதனை அறிந்த கண்ணகி அங்கு செல்கிறாள். குற்றம்சாட்டப்பட்டு இறந்துபோன தன்கணவன் குற்றவாளி இல்லை என்று பாண்டியன் அவையில் பாண்டிய மன்னனிடம் வாதிடுகிறாள். வாதிட்டு தன் கணவன் கள்வன் இல்லை என்பதை நிறுவுகிறாள். இதுவே சிலப்பதிகாரம் வழக்குரைகாதையில் வருவது. இக்காதை மதுரைக்காண்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

1.1.1.வழக்குரைகாதை - செய்யுள்

கோப்பெருந்தேவியின் தீக் கனவு

ஆங்குக்

குடையொடு கோல்வீழ நின்று நடுங்கும்

கடைமணி இன்குரல் காண்பென்காண் எல்லா

திசையிரு நான்கும் அதிர்ந்திடும் அன்றிக்

கதிரை இருள்விழுங்கக் காண்பென்காண் எல்லா

விடுங்கொடி வில்லிர வெம்பகல் வீழும்

கடுங்கதிர் மீனவை காண்பென்காண் எல்லா

கருப்பம்

கெடுதிக்குக் காரணம்

செங்கோலும் வெண்குடையும்

செறிநிலத்து மறிந்துவீழ்தரும்

நங்கோன்றன் கொற்ற வாயில்

மணிநடுங்க நடுங்கு முள்ளம்

இரவு வில்லிடும் பகல்மீன் விழும்

இருநான்கு திசையும் அதிர்ந்திடும்

வருவதோர் துன்ப முண்டு

மன்னவற் கியாம் உரைத்து மென

ஆடியேந்தினர் கலனேந்தினர்
 அவிர்ந்து விளங்கும் அணியிழையினர்
 கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்
 கொழுந்திரையலின் செப்பேந்தினர்
 வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர்
 மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்

கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர்
 கவரியேந்தினர் தூபமேந்தினர்
 கூனுங்குறளும் ஊமுங்கூடிய
 குறுந்தொழிலிளைஞர் செறிந்துசூழ்தர
 நரைவிரைஇய நறுங்கூந்தலர்
 உரைவிரைஇய பலர்வாழ்த்திட
 ஈண்டுநீர் வையங்காக்கும்
 பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென
 ஆயமுங் காவலுஞ்சென் றடியீடு பரசியேத்தக்
 கோப்பெருந் தேவிசென்றுதன் தீக்கனாத் திறமுரைப்ப
 அரிமா னேந்திய அமளிமிசை இருந்தனன்
 திருவீழ் மார்பின் தென்னவர் கோவே இப்பால்,

கண்ணகி பெருஞ் சீற்றத்தோடு அரசனை நோக்கிச் செல்லல்
 வாயி லோயே வாயி லோயே
 அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து
 இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே
 இணையரிச் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்
 கணவனை இழந்தாள் கடையகத் தாளென்று
 அறிவிப் பாயே அறிவிப் பாயே என

காவலோன் மருண்டு மன்னனிடம் கூறுதல்
 வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி
 தென்னம் பொருப்பின் தலைவ வாழி
 செழிய வாழி தென்னவ வாழி
 பழியொடு படராப் பஞ்வ வாழி
 அடர்த்தெழு குருதி யடங்காப் பசுந்துணிப்

பிடர்த்தலைப் பீடம் ஏறிய மடக்கொடி
 வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை அல்லள்
 அறுவர்க் கிளைய நங்கை இறைவனை
 ஆடல்கண் டருளிய அணங்கு சூருடைக்
 கானகம் உகந்த காளி தாருகன்
 பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்
 செற்றனள் போலும் செயிர்த்தனள் போலும்
 பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்
 கணவனை இழந்தாள் கடையகத் தாளே
 கணவனை இழந்தாள் கடையகத் தாளே என
 வருக மற்றவள் தருக ஈங்கென

கண்ணகி தன்னைப் பற்றிக் கூறுதல்

வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்
 கோயில் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி
 நீர்வார் கண்ணை எம்முன் வந்தோய்
 யாரை யோநீ மடக்கொடி யோய்எனத்
 தேரா மன்னா செப்பு வதுடையேன்
 எள்ளு சிறப்பின் இமையவர் வியப்பப்
 புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தோன் அன்றியும்
 வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
 ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்தன்
 அரும்பெறற் புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன்
 பெரும்பெயர்ப் புகாரென் பதியே அவ்வூர்
 ஏசாச் சிறப்பின் இசைவிளங்கு பெருங்குடி
 மாசாத்து வாணிகன் மகனை யாகி
 வாழ்தல் வேண்டி ஊழ்வினை துரப்பச்
 சூழ்கழல் மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்தீங்கு
 என்காற் சிலம்புகர்தல் வேண்டி நின்பாற்
 கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
 கண்ணகி யென்பதென் பெயரேயெனப் பெண்ணணங்கே

தன் கணவன் கள்வன் அல்லன் எனச் சிலம்பினை உடைத்தல்

கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று

வெள்வேற் கொற்றங் காண்என ஒள்ளிழை
 நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே
 என்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை அரியே, எனத்
 தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
 யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை அரியே
 தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்
 கண்ணகி அணிமணிக் காற்சிலம் புடைப்ப
 மன்னவன் வாய்முதல் தெறித்தது மணியே, மணி கண்டு
 தாழ்ந்த குடையன் தளர்ந்தசெங் கோலன்
 பொன்செய் கொல்லன் தன்சொற் கேட்ட
 யானோ அரசன் யானே கள்வன்
 மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவல்
 என்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென் ஆயுளென
 மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனளே தென்னவன்
 கோப்பெருந் தேவி குலைந்தனள் நடுங்கிக்
 கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்று
 இணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனளே மடமொழி.

வெண்பா

அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும்
 பல்லவையோர் சொல்லும் பழுதன்றே--பொல்லா
 வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் றேவி
 கடுவினையேன் செய்வதூஉங் காண்.

காவி யுகுநீருங் கையில் தனிச்சிலம்பும்
 ஆவி குடிபோன அவ்வடிவும் - பாவியேன்
 காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் கண்டஞ்சிக்
 கூடலான் கூடாயி னான்.

மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலும்
 கையில் தனிச்சிலம்பும் கண்ணீரும் - வையைக்கோன்
 கண்டளவே தோற்றான்அக் காரிகைதன் சொற்செவியில்
 உண்டளவே தோற்றான் உயிர்.

1.1.2. வழக்குரைகாதை பாடல் - கருத்துரை

வழக்குரைகாதையின் மையக்கரு

வழக்குரைகாதையில் கோப்பெருந்தேவி தான்கண்ட தீய கனவினை மன்னனிடம் கூறிக்கொண்டிருக்கும்போது, அங்கு பெரும்சீற்றத்துடன் வந்த கண்ணகி தன் கணவன் கள்வன் இல்லை என்று உணர்த்துகிறாள். இதனை அறிந்தபாண்டிய மன்னன் 'யானே கள்வன்' என்று கூறி அரசுக்கட்டிலில் வீழ்ந்து துஞ்சினான். அது கண்ட அரசன் மனைவியும் உயிர் துறந்தாள். இது கண்ணகி தன் கணவனுக்காக வழக்குரைப்பதால் வழக்குரை காதை ஆயிற்று.

அரசியின் தீங்கனவு அறிவுறுத்தும் உண்மை

பாண்டிய நெடுஞ்செழியன் மனைவி கோப்பெருந்தேவி தீய கனவு ஒன்று காண்கிறாள். அதை தன் தோழியிடம் முதலில் கூறுகின்றாள். கூறும் போது 'அரண்மனையின் வெண்கொற்றகுடையும் செங்கோலும் கீழே விழுவது போல் கனவு கண்டேன். மேலும் நம் அரண்மனைவாயிலில் கட்டப்பட்டுள்ள மணி ஒலிக்கக் கண்டேன். எட்டுத்திசைகளும் அதிர்ச்சியுறும்படி சூரியனை இருளானது விழுங்கும்படி கண்டேன். இரவினில் ஒழுங்குப்பட்ட வானவில்லைக் கண்டேன். பின்னர் பகலில் தோன்றிய விண்மீன்கள் எரிகற்களாக மாறி நான்கு திசைகளிலும் எரிந்து கீழே விழுந்தது. இது போன்ற தீய கனவினைக் கண்டேன். பின்னர் 'இந்த செய்தியை பாண்டிய மன்னனிடம் கூற வேண்டும்' என்கிறாள். இதனை இளங்கோவடிகள்

“குடையோடு கோல்வீழ நின்று நடுங்கும்

கடைமணியின் குரல் காண்பென்காண் எல்லா

திசையிரு நான்கும் அதிர்ந்திடும் அன்றிக்

கதிரை இருள்விழுங்கக் காண்பென்காண் எல்லா”

என்கிறார். இக்கனவு மன்னனுக்கு நிகழ இருக்கும் தீமையை உணர்த்துகிறது.

பாண்டிய மன்னனிடம் கனவை கூறச்செல்லும் அரசியின் வருகை

பாண்டியமாதேவி தன் கணவனிடம் தான் கண்ட கனவினைக் கூறச் சென்ற பொழுது பெண்கள் கண்ணாடி ஏந்தினர், அணிகலன்கள் ஏந்தினர், பட்டாடைகளையும் வண்ணப் பொடிகளையும் ஏந்தி நின்றனர். கத்தாரிக்குழம்பினையும் ஏந்தி நின்றனர். மாலையையும் அகிற்புகையையும் ஏந்தி நின்றனர். கூனர், குறளர், குறுந்தொழில் இளைஞர் எனப் பலர் கூடி நிற்க, நரை கூந்தலுடைய முதுப்பெண்டிர் 'இந்த வையம்

காக்கக்கூடிய பாண்டிய மன்னனின் பெருந்தேவி வாழ்க' என வாழ்த்தி நின்றனர். இவ்வாறு வாழ்த்தி நிற்க கோப்பெருந்தேவி சிங்கப் பதுமைகள் ஏந்திய அரியாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற தென்னவனின் தலைவனாகிய பாண்டிய மன்னனிடம் தான் கண்ட கனவினைக் கூறினாள்.

கண்ணகி அரண்மனைக்கு வருதல்

அரண்மனை வாசலில் வந்து நின்ற கண்ணகி அரண்மனை வாயிலில் காத்திருக்கும் காவலனைப் பார்த்து 'நீதி நெறி தவறிய அரசனின் அரண்மனைக்காவலனே! இரண்டு சிலம்புகளில் ஒன்றைக் கையில் ஏந்தியவளாய்க் கணவனைப் பறிகொடுத்துவிட்டு கதிகலங்கி நிற்கின்ற பெண் ஒருத்தி அரண்மனை வாசலில் வந்து நிற்கிறாள் என்று உள்ளே போய் சொல்!' என்றாள்.

காவலன் கூற்று - காளி போல் ஒரு காரிகை வாசலில் வந்து நிற்கிறாள்

'கொற்கை நகரின் கொற்றவனே வாழ்க! தெற்கின் கடல் பொதிந்த மலையையுடைய தலைவனே வாழ்க! செழுமையான மன்னவனே வாழ்க! தென்னவனே வாழ்க! அற நெறியிலிருந்து தவறாத பஞ்சவனே வாழ்க! வாழ்க!' என்று கூறியபடி வாயில் காவலன் அரசன் முன் பணிந்து நின்றான். பின் தான் சொல்ல வந்ததைக் கூறினான். 'வெற்றி தரும் பெரிய வேலினைக் கையில் ஏந்தி நிற்கும் கொற்றவை அல்ல. வெட்டும் வாளிலிருந்து குருதி நீங்காதபடி பசிய துண்டமாகிய மகிசாசுரன் தலையை கையில் ஏந்திய கொற்றவையும் அல்ல. சப்த கன்னிகளுள் இளையவளாகிய பிடாரியும் அல்ல. இறைவனை நடனமாடச் செய்த பத்திரகாளியும் அல்ல. அச்சம் தருகின்ற காட்டிடத்தை தனது இடமாகக் கொண்ட தாருகாசனின் அகன்ற மார்பினை பிளந்த துர்க்கையும் அல்ல. இப்பெண்ணைக்கண்டால் உள்ளத்தில் கரு கொண்டவள் போன்றும் சினம் கொண்டவள் போன்றும் பழிவாங்க வந்தவள் போன்றும் தோன்றுகிறது. பொன்னால் செய்த அழகிய வேலைப்பாடமைந்த காற்சிலம்பு ஒன்றைக் கையில் ஏந்தி, கணவனை இழந்தவளாகிய பெண் ஒருத்தி அரண்மனை வாயிலில் வந்து நிற்கின்றாள்' என்று கூறுகிறான்.

பாண்டியன் கண்ணகியை அழைத்து வா எனல்

இதனைக் கேட்ட மன்னன் 'அவளை இவ்விடத்து அழைத்து வா' என்று கூறினான். பின் கண்ணகி அரண்மனையின் அரசவையில் சென்று நின்றாள். இதனை

"செற்றனள் போலும் செயிர்த்தனள் போலும்

பொற்றொழில் சிலம்பு ஒன்று ஏந்திய கையள்

கணவனை இழந்தாள் கடை அகத்தாளே”

என்கிறார் இளங்கோவடிகள். இவ்வாறாக கண்ணகி அரசன் முன் தன் வழக்கைத் தொடுக்க வந்து நிற்கிறாள்.

பாண்டியன் வினா

கண்ணகியைப் பார்த்ததும் பாண்டிய மன்னன் ‘நீர் ஒழுகும் கண்களுடன் எம்முன் வந்து நிற்கும் நீ யார்?’ என்றான்.

கண்ணகியின் பதில்

இதனைக்கேட்ட கண்ணகி பாண்டிய மன்னனைப் பார்த்து ‘ஆராய்ந்து அறியாது ஆட்சி செய்யும் மன்னனே! நான் யார் என்று சொல்கிறேன் கேள்!’ என்கிறாள்.

கண்ணகி தன்னை யார் என்பதை பாண்டியனிடம் கூறுதல்

‘இகழ்தலற்ற தேவர்களும் வியக்கும் வண்ணம் ஒரு புறாவுக்கு உற்ற துன்பத்தை போக்கிய சிபி சக்ரவர்த்தியும், அரண்மனை வாயிலிடத்து கட்டிய மணியின் நடு நா நடுங்கும்படி பசு அடித்த ஆராய்ச்சி மணிக்காக, பசுவின் கண்ணிலிருந்து ஒழுகிய வெப்ப நீரினை துடைக்கும் பொருட்டு தான் பெற்ற புதல்வனை தேர்க்காலினில் இட்டு மடியச் செய்து பசுவுக்கு உண்டான துன்பத்தைப் போக்கிய மனுநீதிச்சோழனும் ஆண்ட புகழ்மிக்க பேரூர் பூம்புகார் எனது ஊர்’ என்கிறாள். இளங்கோவடிகள் இதனை

“புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தோன் அன்றியும்

வாயில் கடைமணி நடுநாநடுங்க

ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சுடத் தான்தன்

அரும்பெறல் புதல்வனை ஆழியில் மடித்தோன்

பெயரும் பெயர்ப் புகார் என்பதியே அவ்வூர்”

என்கிறார்.

‘அத்தகைய புகழ்மிக்க பூம்புகாரே என்னுடைய ஊர். பெரு வணிகன் மாசாத்துவானின் மகனாகப் பிறந்து எங்களை பொருளீட்டி வாழவேண்டி முன்செய்த தீவினை தூண்ட உன்னுடைய நகருக்குள் வந்து என்னுடைய சிலம்பு ஒன்றை விற்க

முயன்றபோது உன்னால் கொலைசெய்யப்பட்ட கோவலன் மனைவி நான். என்பெயர் கண்ணகி' என்று உரைத்தாள்.

“கொலைகளப்பட்ட கோவலன் மனைவி கண்ணகி என் பெயரே”

என்ற அடிகள் கண்ணகி உரையை உணர்த்துகிறது.

பாண்டியன் பதில்

கண்ணகி உரையைக்கேட்டதும் 'மன்னன் திருடனைக் கொல்வது குற்றம் அல்ல, அதுதான் நல்ல ஆட்சி முறைக்கு அடையாளம்' என்றார்.

பரல்கள் பறைசாற்றிய உண்மைகள்

உடனே கண்ணகி 'அறநெறியிலிருந்து தவறிய கொற்கை வேந்தே! என்கால் பொன்சிலம்பு மாணிக்கப்பரல்கள் உடையது' என்றாள். பாண்டிய மன்னன் இதை அறிந்ததும் 'இப்பெண் கூறுவது நல்லதாயிற்று. என்னுடைய சிலம்பின் பரல்கள் முத்துக்கள்' என்று கூறி கோவலனிடம் இருந்து கைப்பற்றிய அச்சிலம்பை கொண்டுவரச்செய்து கண்ணகி முன் வைத்தான். கண்ணகி அச்சிலம்பை எடுத்து தரையில் உடைக்க மாணிக்க மணிக்கற்கள் மன்னன் வாயிலும் முகத்திலும் பட்டுத்தெரித்தது.

அறம் உணர்ந்த மன்னன்

சிலம்பிலிருந்து முத்துக்குப் பதிலாக மாணிக்கப் பரல்கள் தெறித்து ஓடியதும் மன்னன் தவறு நிகழ்ந்து விட்டதைப் புரிந்துக்கொண்டான். மன்னனுடைய வெண்கொற்றக்குடை தாழ்ந்தது. செங்கோல் சாய்ந்தது. 'பொற்கொல்லன் பேச்சைக்கேட்டு தீர விசாரிக்காத நானே கள்வன் இவ்வுலகைக் கட்டிக்காக்கின்ற தென்புலம் காக்கும் பாண்டிய அரசுக்கு என்னால் பழி வந்துவிட்டது கெடுக எனது ஆயுள் இந்தப்பழி என்னோடு ஒழிக' என்று கூறியவாறு மயங்கி வீழ்ந்து இறந்தான்.

“யானோ அரசன் யானே கள்வன் / மன்பதை காக்கும் தென்புலம்காவல்
என்முதல் பிழைத்தது கெடுக என் ஆயுள்என / மன்னவன் மயங்கி வீழ்ந்தனனே”
என்கிறார் இளங்கோ.

பாண்டியமாதேவி உயிர்த்துறத்தல்

பின்னர் இதைக்கண்ட கோப்பெருந்தேவி உள்ளம் நடுங்கி, உடல் குலைந்து பாண்டிய மன்னனின் பாதம் தொழுது வணங்கி கணவனை 'இழந்தோருக்கு காட்டுவது

இல்' என்று கூறி வீழ்ந்து மடிந்தாள். அதாவது கணவனை இழந்தவருக்கு இப்பூமியில் வேறு வழி இல்லை என்பதாகும்.

கண்டோர் கூற்று

கண்ணில் நீருடனும் கையில் சிலம்புடனும் உடலில் புழுதி படிந்து விரிந்த கருங்கூந்தலோடும் உயிர் நீங்கிய உடலைக் கொண்டது போன்ற வடிவமுடைய கண்ணகியை காணப்பெற்றதுமே மன்னன் உயிர் இழந்த வெறும் கூடாக மாறினான். அவள் கூறிய மொழியைக் கேட்டதும் தோற்றான், மறுநொடியே இறந்தான். என்று இந்நிகழ்வைக் கண்டோர் கூறினர்.

வழக்குரை காதை கூறும் கருத்து

'நல்லது செய்தால் நல்லது நடக்கும்' அறம் அல்லாதன செயல்கள் செய்தவர்களுக்கு அறமே எமன் ஆகும் என்று முன்னோர்கள் கூறியதில் தவறு இல்லை. கரிய கூந்தலாகிய கண்ணகியை காணப்பெற்றதுமே மன்னன் உயிர் இழந்த வெறும் கூடாக மாறினான். அவள் கூறிய மொழியைக்கேட்டதும் இறந்தான்.

“இதையே அரசியல் பிழைத்தோருக்கு அறம் கூற்று ஆவதும்” என்கின்றனர்

முடிவுரை

சிலப்பதிகாரத்தின் வழக்குரை காதையில் பாண்டியனுடைய அவையில் கண்ணகி தன் கணவன் 'கள்வன் இல்லை' என்பதை உணர்த்துகிறார். அறம்தவறியதற்காக நெடுஞ்செழியன் உயிர்த்துறக்கிறார். கணவன் இறந்ததால் கோப்பெருந்தேவியும் உயிர் இழக்கிறாள். அரசியல் பிழைத்தோருக்கு அறம் கூற்றாகும் என்னும் கருத்து இங்கு உணர்த்தப்படுகின்றது.

1.1.3. அருஞ்சொற்பொருள்

- கடைமணி - வாயில் மணி
- எல்லா - தோழி
- மறிந்து - முறிந்து
- ஆடி - கண்ணாடி
- கலன் - அணிகலன்
- கோடி - புத்தாடை
- சுண்ணாம்பு - வாசனைப்பொடி
- மான்மதம் - கஸ்தூரிமான்
- பொடி - புழுதி

- நீர்வார் கண் - நீர்வழியும் கண்
- பிணையல் - மாலை
- அரிமான் - சிங்கம்
- அமளி - அரியணை
- இறைமுறை - அரசநீதி
- சூருடை - அச்சம் தரும்
- கானகம் - காடு
- செற்றம் - வஞ்சம்
- தேரா - ஆராயாத
- புன்னை – துன்பம்
- ஆ - பசு
- அரும்பெறல் - பெருதற்கரிய
- ஆழி - தேர்ச்சக்கரம்
- பதி - ஊர்
- தூர்ப்ப - செலுத்த
- பகர்தல் - விலை கூறல்
- கோறல் - கொல்லுதல்
- அரி - பரல்
- மன்பதை - உலகம்
- தூபம் - வாசனைப்புகை
- கூடலான் - பாண்டியன்
- பிழைத்தது - தவறியது
- அல்லவை - பாவச்செயல்
- வடுவினை - தீவினை
- வயவேந்தன் - வெற்றிவேந்தன்
- காவி - கருங்குவளை
- வையைக்கோன் - பாண்டியன்
- கள்வன் – திருடன்
- புள் - பறவை

1.2. மணிமேகலை - சீத்தலைச்சாத்தனார்- ஆதிரைப்பிச்சையிட்டக் காதை

முன்னுரை

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்று மணிமேகலை என்னும் காப்பியம். இதன் ஆசிரியர் சீத்தலைச்சாத்தனார். இவர் 'தண்டமிழாசான்' என்று அழைக்கப்படுகிறார். சீத்தலைச்சாத்தனார் 'நன்னூற் புலவன்', 'சாத்தன்' என்னும் பெயர்களால் பாராட்டப்படுகின்றார்.

மணிமேகலை தமிழில் தோன்றிய முதல் சமய இலக்கியமாகும். பௌத்த சமயக் கருத்துக்களைப் பறைசாற்றும் இலக்கியம். சிறைச்சாலையை அறச்சாலையாக மாற்றுவது மட்டுமின்றி மக்களின் பசியைப் போக்குவதும் இந்நூலின் நோக்கமாகும். இதன் காலம் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். 'மணிமேகலைத்துறவு' என்றும் இந்நூலுக்கு வேறுபெயர் உண்டு. அறக்காப்பியம், சீர்த்திருத்தக்காப்பியம், பெண்ணின் பெருமை பேசும் காப்பியம் என்றெல்லாம் புகழப்படும் காப்பியம் இது. இக்காப்பியம் மதுஒழிப்பு, பரத்தமை ஒழிவு, பசிஒழிப்பு, கொலை, களவு ஒழிப்பு என சமூக சீர்த்திருத்தக் கருத்துக்கள் பலவற்றையும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறது.

ஆதிரை என்னும் நல்லாள் மணிமேகலையின் கையில் உள்ள அமுதசுரபியில் முதல் உணவை இடுகிறாள். இந்நிகழ்வைக் கூறுவது 'ஆதிரை பிச்சை இட்ட காதை' என்னும் இப்பகுதி. ஆதிரையின் வாழ்க்கையில் நடந்த கதையைக் கூறி போற்றுகிறது இக்காதை.

1.2.1. ஆதிரை பிச்சை இட்ட காதை - செய்யுள்

ஈங்குஇவள் செய்தி கேள்என விஞ்சையர்
பூங்கொடி மாதர்க்குப் புகுந்ததை உரைப்போன்
ஆதிரை கணவன் ஆயிழை கேளாய்
சாதுவன் என்போன் தகவுஇலன் ஆகி 5
அணியிழை தன்னை அகன்றனன் போகிக்
கணிகை ஒருத்தி கைத்தூண் நல்க
வட்டினும் சூதினும் வான்பொருள் வழங்கிக்
கெட்ட பொருளின் கிளைகேடு உறுதலின்
பேணிய கணிகையும் பிறர்நலம் காட்டிக் 10
காணம் இலிஎனக் கைஉதிர்க் கோடலும்,
வங்கம் போகும் வாணிகர் தம்முடன்

தங்கா வேட்கையின் தானும் செல்வழி,
 நளிஇரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவ
 ஓடிமரம் பற்றி ஊர்திரை உதைப்ப 15
 நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
 பக்கம் சார்ந்தது அவர் பான்மையன் ஆயினன்.
 நாவாய் கேடுஉற நன்மரம் பற்றிப்
 போயினன் தன்னோடு உயிர்உயப் போந்தோர்
 இடைஇருள் யாமத்து எறிதிரைப் பெருங்கடல் 20
 உடைகலப் பட்டாங்கு ஒழிந்தோர் தம்முடன்
 சாதுவன் தானும் சாவுற் றான்என,
 ஆதிரை நல்லாள் ஆங்குஅது தான்கேட்டு
 ஊரீ ரேயோ ஒள்அழல் ஈமம்
 தாரீ ரோஎனச் சாற்றினள் கழறிச் 25
 சுடலைக் கானில் தொடுகுழிப் படுத்து
 முடலை விறகின் முளிஎரி பொத்தி
 மிக்கஎன் கணவன் வினைப்பயன் உய்ப்பப்
 புக்குழிப் புகுவேன் என்றுஅவள் புகுதலும்,
 படுத்துடன் வைத்த பாயல் பள்ளியும் 30
 உடுத்த கூறையும் ஒள்ளரி உறாஅது
 ஆடிய சாந்தமும் அசைந்த கூந்தலில்
 சூடிய மாலையும் தொல்நிறம் வழாது
 விரைமலர்த் தாமரை ஒருதனி இருந்த
 திருவின் செய்யோள் போன்றுஇனிது இருப்பத், 35
 தீயும் கொல்லாத் தீவினை யாட்டியேன்
 யாது செய்கேன் என்றுஅவள் ஏங்கலும்,
 ஆதிரை கேள்உன் அரும்பெறல் கணவனை
 ஊர்திரை கொண்டாங்கு உய்ப்பப் போகி
 நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப் 40
 பக்கம் சேர்ந்தனன் பல்லியாண்டு இராஅன்
 சந்திர தத்தன் எனும்ஓர் வாணிகன்
 வங்கம் தன்னொடும் வந்தனன் தோன்றும்
 நின்பெருந் துன்பம் ஒழிவாய் நீயென
 அந்தரம் தோன்றி அசரீரி அறைதலும், 45

ஐஅரி உண்கண் அழுதுயர் நீங்கிப்
 பொய்கைபுக்கு ஆடிப் போதுவாள் போன்று
 மனங்கவல்வு இன்றி மனையகம் புகுந்துள்ள
 கண்மணி அனையான் கடிதுஈங்கு உறுகெனப்
 புண்ணிய முட்டாள் பொழிமழை தருஉம் 50
 அரும்பெறல் மரபின் பத்தினிப் பெண்டிரும்
 விரும்பினர் தொழுஉம் வியப்பினள் ஆயினள்.
 ஆங்குஅவள் கணவனும் அலைநீர் அடைகரை
 ஓங்குஉயர் பிறங்கல் ஒருமர நீழல்
 மஞ்சுஉடை மால்கடல் உழந்தநோய் கூர்ந்து 55
 துஞ்சுதுயில் கொள்ள, அச் சூர்மலை வாழும்
 நக்க சாரணர் நயம்இலர் தோன்றிப்
 பக்கம் சேர்ந்து பரிபுலம் பினன்இவன்
 தானே தமிழன் வந்தனன் அளியன்
 ஊன்உடை இவ்வுடம்பு உணவுஎன்று எழுப்பலும், 60
 மற்றவர் பாடை மயக்குஅறு மரபின்
 கற்றனன் ஆதலின் கடுந்தொழில் மாக்கள்
 சுற்று நீங்கித் தொழுதுஉரை யாடி
 ஆங்குஅவர் உரைப்போர் அருந்திறல் கேளாய்
 ஈங்குளம் குருமகன் இருந்தோன் அவன்பால் 65
 போந்துஅருள் நீஎன அவருடன் போகி,
 கள்அடு குழிசியும் கழிமுடை நாற்றமும்
 வெள்ளன்பு உணங்கலும் விரவிய இருக்கையில்
 எண்குதன் பிணவோடு இருந்தது போலப்
 பெண்டுடன் இருந்த பெற்றி நோக்கிப் 70
 படையில் பிணித்துஅவன் பான்மையன் ஆகிக்
 கோடுஉயர் மரநீழல் குளிர்ந்த பின்அவன்
 ஈங்குநீ வந்த காரணம் என்ன
 ஆங்குஅவற்கு அலைகடல் உற்றதை உரைத்தலும்,
 அருந்துதல் இன்றி அலைகடல் உழந்தோன் 75

வருந்தினன் அளியன் வம்மின் மாக்காள்
 நம்பிக்கு இளையள்ஓர் நங்கையைக் கொடுத்து

வெங்களும் ஊனும் வேண்டுவ கொடும்என,
அவ்வரை கேட்ட சாதுவன் அயர்ந்து
வெவ்வரை கேட்டேன் வேண்டேன் என்றலும், 80
பெண்டிரும் உண்டியும் இன்றுஎனின் மாக்கட்கு
உண்டோ ஞாலத்து உறுபயன் உண்டு எனில்
காண்குவம் யாங்களும் காட்டுவா யாக எனத்
தூண்டிய சினத்தினன் சொல்எனச் சொல்லும்
மயக்கும் கள்ளும் மன்உயிர் கோறலும் 85
கயக்குஅறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
பிறந்தவர் சாதலும் இறந்தவர் பிறத்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்றது உண்மையின்
நல்அறம் செய்வோர் நல்உலகு அடைதலும்
அல்லறம் செய்வோர் அருநரகு அடைதலும் 90
உண்டுஎன உணர்தலின் உரவோர் களைந்தனர்
கண்டனை யாகென, கடுநகை எய்தி

உடம்புவிட்டு ஓடும் உயிர்உருக் கொண்டுஓர்
இடம்புகும் என்றே எமக்குஈங்கு உரைத்தாய்
அவ்வயிர் எவ்வணம் போய்ப்புகும் அவ்வகை 95
செவ்வணம் உரைஎன, சினவாது இதுகேள்
உற்றதை உணரும் உடல்உயிர் வாழ்வுழி
மற்றைய உடம்பே மன்உயிர் நீங்கிடில்
தடிந்துஎரி ஊட்டினும் தான்உண ராதுஎனின்
உடம்பிடைப் போனதுஒன்று உண்டுஎன உணர்நீ 100
போனார் தமக்குஓர் புக்கில்உண்டு என்பது
யானோ வல்லேன் யாவரும் உணர்குவர்
உடம்புஈண்டு ஒழிய உயிர்பல காவதம்
கடந்துசேண் சேறல் கனவினும் காண்குவை
ஆங்கனம் போகி அவ்வயிர் செய்வினை 105
பூண்ட யாக்கையின் புகுவது தெளிநீ
என்றுஅவன் உரைத்தலும் எரிவிழி நாகனும்
நன்றுஅறி செட்டி நல்அடி வீழ்ந்து
கள்ளும் ஊனும் கைவிடின் இவ்வுடம்பு

உள்உறை வாழ்உயிர் ஓம்புதல் ஆற்றேன் 110
 தமக்குஒழி மரபின் சாவுறு காறும்
 எமக்குஆம் நல்அறம் எடுத்துஉரை என்றலும்,
 நன்று சொன்னாய் நல்நெறிப் படர்குவை
 உன்தனக்கு ஒல்லும் நெறிஅறம் உரைக்கேன்
 உடைகல மாக்கள் உயிர்உய்ந்து ஈங்குஉறின் 115
 அடுதொழில் ஒழிந்துஅவர் ஆர்உயிர் ஓம்பி,
 மூத்துவிளி மாஒழித்து எவ்வுயிர் மாட்டும்
 தீத்திறம் ஒழிகென, சிறுமகன் உரைப்போன்
 ஈங்குஎமக்கு ஆகும் இவ்வறம் செய்கேம்
 ஆங்குஉனக்கு ஆகும் அரும்பொருள் கொள்கெனப் 120
 பண்டும் பண்டும் கலம்கவிழ் மாக்களை
 உண்டேம் அவர்தம் உறுபொருள் ஈங்குஇவை
 விரைமரம் மென்துகில் விழுநிதிக் குப்பையோடு
 இவைஇவை கொள்கென எடுத்தனன் கொணர்ந்து
 சந்திர தத்தன் என்னும் வாணிகள் 125
 வங்கம் சேர்ந்ததில் வந்துஉடன் ஏறி
 இந்நகர் புகுந்துஈங்கு இவளொடு வாழ்ந்து
 தன்மனை நன்பல தானமும் செய்தனன்,
 ஆங்ஙனம் ஆகிய ஆதிரை கையால்
 பூங்கொடி நல்லாய் பிச்சை பெறுகென, 130

மனையகம் புகுந்து மணிமே கலைதான்
 புனையா ஓவியம் போல நின்றலும்
 தொழுது வலம்கொண்டு துயர்அறு கிளவியோடு
 அமுத சுரபியின் அகன்சுரை நிறைதரப்
 பாரகம் அடங்கலும் பசிப்பிணி அறுகென 135
 ஆதிரை இட்டனள் ஆர்உயிர் மருந்துஎன.

1.2.2. ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை பாடல் - கருத்துரை

மணிமேகலையிடம் ஆதிரையை பற்றி விளக்கும் காயசண்டிகை

மணிபல்லவத்தீவில் மணிமேகலைக்கு தீவதிலகை என்னும் தேவி மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற அட்சயப் பாத்திரத்தில் மணிமேகலை தானம் பெற எண்ணுகிறாள்.

முதன் முதலில் பெறக்கூடிய பிச்சையானது அட்சயப்பாத்திரத்திற்கு சிறப்பினை தரக்கூடியதாகவும் அள்ள அள்ள குறையாததாகவும் மேலும் பெருகக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பும் போது விஞ்சையர் பெண்ணான காயசண்டிகை ஆதிரையிடம் பிச்சை பெறலாம் என்று கூறி மணிமேகலையிடம் ஆதிரை கற்பு சிறப்பு, கணவன் சாதுவனின் செயல், அவன் உயிர் பிழைத்த நிலை, ஆதிரையின் நல்லறம் ஆகியவற்றை எடுத்தரைத்து, ஆதிரையிடம் இப்பாத்திரத்தில் பிச்சை பெறு என்று உணர்த்துகிறாள்.

ஆதிரையின் கணவன் சாதுவனின் நிலை

ஆதிரையின் கணவன் சாதுவன் பொது மகளிருடன் சேர்ந்து எல்லாப்பொருளையும் இழக்கிறான். பின் வட்டினும் சூதிலும் மிகுந்த பொருளைக் கொடுத்து செல்வத்தையெல்லாம் அழிக்கின்றான். கணிகையர் குலப் பெண்ணும் அவனிடம் செல்வம் இல்லாததால் சாதுவனை கைவிடுகிறாள். பின்னர் வங்கம் சென்று வணிகம் செய்ய விரும்பும் போது காற்று மரக்கலத்தை கவர அவன் கடலில் மூழ்கி, ஊர்கின்ற அலைகளை நீந்தி, கலத்திலிருந்து ஓடிந்த பாய்மரத்துண்டை பிடித்துக் கொண்டு, நக்க சாரணர் வாழ்கின்ற நாகர் மலையின் கரை ஓரத்தில் மயக்கமடைந்துவிடுகிறான். பின்நாளில் அவன் இறந்தான் என்று அவனுடன் வந்த பலர் கூறுகின்றனர். இதனை,

“உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தார் தம்முடன்

சாதுவன் தானும் சாவுற்றானென”

என்கிறது மணிமேகலை.

ஆதிரையின் செயலும் அசரீரி வாக்கும்

சாதுவன் இறந்தான் என்ற செய்தி அறிந்ததும் ‘ஊர்மக்களே! எனக்கு சுடுகாட்டில் குழி தோண்டி விறகு வைத்து தீ மூட்டி தாருங்கள் அதில் வீழ்ந்து இறப்பேன்’ என்று கூறி தீமூட்டச்சொல்கிறாள். ஆதிரை தீயில் இறங்கியதும் அவள் ஆடையும் சூடிய மாலையும் எரியவில்லை. இதனைக்கண்டு வருந்தும் ஆதிரை, “தீயுங் கொல்லா தீவினை யாட்டியேன்” என்று புலம்புகிறாள். அத்தீயில் ஆதிரை மணம் பொருந்திய தாமரை மலரில் உள்ள திருமகளைப் போல் காணப்பட்டாள்.

அப்போது அங்கு தோன்றிய அசரீரி ‘உன் கணவன் தவழ்கின்ற அலைகளால் தள்ளப்பட்டு நக்க சாரணரின் நாகர்வாழ்மலைப் பக்கம் சேர்க்கப்பட்டான். அங்கு அவன் பல ஆண்டுகள் தங்கமாட்டான். விரைவில் வருவான். சந்திரதத்தன் என்னும்

வணிகன் மரக்கலத்தில் ஏறி வருவான். விரைவில் நீ உன் பெருந்துன்பம் நீங்கப் பெறுவாய்' என்று கூறியது. இச்சொல்லைக்கேட்டு அனைவரும் வணங்கினர். ஆதிரை 'என் கணவன் விரைந்து வரவேண்டும்' என்று வேண்டினாள்.

சாதுவனைக் காப்பாற்றும் நக்கசாரணர் இனம்

சாதுவன் மரநிழலில் மயங்கிக்கிடந்தான். வன்கணாளராகிய சாரணர்கள் சாதுவனைக்கண்டு இவன் நமக்கு உணவு ஆவான் என்றனர். சாதுவன் சாரணர் மொழியை அறிந்திருந்ததால் சாரணர் சாதுவனை துன்புறுத்தவில்லை. சாரணரின் தலைவனிடம் சாதுவனை ஒப்படைத்தனர்.

நாககுருமகனுக்கு சாதுவன் கூறும் உலக உண்மைகள்

நாககுருமகன் 'சாதுவனை நீ இங்கு வந்த காரணம் யாது?' எனக் கேட்டு அறிந்து அவனுக்கு 'நங்கையைக் கொடுத்து, உண்ண ஊனும், கள்ளும் கொடுங்கள்' என்றான். சாதுவன் அதை மறுத்தான். சாதுவன் பெண்ணையும் உணவையும் மறுத்தது கண்டு சிரிக்கிறான் நாககுருமகன். இவ்விரண்டும் இல்லாது உலகில் இன்பம் பெற முடியுமா என்கிறான். சாதுவன் பிறந்தவர் இறப்பதும் இறந்தவர் பிறப்பதும் உறங்கி விழித்தல் போன்றது என்கிறான். இதனை,

“பிறந்தவர் சாதலும் இறந்தவர் பிறத்தலும்

உறங்கலும் விழித்தலும் போன்றது”

என்கிறது மணிமேகலை. இவ்வாறு சாதுவன் கூறி 'இந்த உடலில் உயிர் பிரிந்தவுடன் உடலை வெட்டித் தீயில் இட்டாலும் அந்த உயிர் புகுமிடம் ஒன்று உண்டு. அவ்வுயிரானது நாம் செய்யும் வினைப்பயன் பொருட்டு பிறக்க இருக்கின்ற வேறொரு உடலில் புகும். தாங்கள் கள்ளையும் ஊனையும் கைவிடுங்கள்' என்றான். 'கள்ளும் ஊனும் கைவிட்டால் இவ்வுடலை பாதுகாக்கலாம் என்பதை அறிந்தேன். எனக்கு மேலும் பல நல்லறங்களை கூறு' என்கிறான் நாககுருமகன். இதனை,

“கள்ளும் ஊனும் கைவிடின் இவ்வுடம்பு

உள்ளுறை வாழியிர் ஒம்புதல் ஆற்றேன்”

என்கிறது மணிமேகலை.

அதற்கு சாதுவன், 'கடலில் யாரேனும் தவறி விழுந்தால் கொலை செய்யும் தொழிலை கைவிட்டுவிட்டு உயிரைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்றும். 'முதுமையடைந்து

இறந்த விளங்குகளை மட்டுமே உணவாக உட்கொள்ளுங்கள்' என்றும் கூறினான் சாதுவன்.

சந்திரதத்தனுடன் நாடு திரும்பும் சாதுவன்

நாககுருமகன் சாதுவனிடம் உனக்கேற்ற அரிய பொருள்களை எடுத்துச்செல் என்கிறான். மெல்லிய ஆடையையும் சந்தன மரங்களையும் எடுத்துக்கொள் என்கிறான். அதன்படி அவன் எடுத்துக்கொண்டு சந்திரதத்தன் என்னும் வணிகனுடன் மரக்கலத்தில் ஏறிவந்து தன் நாடு வந்தடைகிறான். பின் தன் மனைவி ஆதிரையுடன் இல்லறத்தில் சேர்ந்து வாழ்ந்து இருவரும் பல நல்லறங்களைச் செய்கின்றனர்.

ஆதிரையிடம் பிச்சைப்பெறச்சொல்லும் காயசண்டிகை

மணிமேகலையிடம் ஆதிரை பற்றிய செய்தியைக் கூறி 'இத்தகைய தன்மை உடையவனிடம் நீ பிச்சை பெறுவாயாக!' என்கிறாள் காயசண்டிகை.

உடனே மணிமேகலை ஆதிரையிடம் சென்று அணி செய்யாத ஓவியம் போல் நிற்கிறாள். இதனை,

“மனையகம் புகுந்து மணிமேகலைதான்
புனையா ஓவியம் போல் நின்றலும்”

என்கிறது. ஆதிரை இனிய சொல்லோடு அமுத சுரபியின் உள்ளிடம் நிறையுமாறு அன்னத்தை இட்டு நிலவுலகம் முழுவதும் பசிப்பிணி நீங்குமாறு பிச்சை இடுகிறாள். இதனை,

“பாரகம் அடங்கலும் பசிப்பிணி அறுகென
ஆதிரை இட்டனள் ஆருயிர் மருந்தென”

என்கிறார் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

முடிவுரை

மணிமேகலையின் ஆதிரைபிச்சையிட்டக்காதை என்னும் பகுதி ஆதிரையின் கதையை எடுத்துரைக்கிறது. ஆதிரையின் கணவன் சாதுவன் நாகர்களுக்க உரைத்த பௌத்த அறங்களைக் கூறுகிறார். ஆதிரை பிச்சையிட்ட செய்தியானது உலக பசியை நீக்கும் பொருட்டு அமைந்துள்ளது.

1.2.3. அருஞ்சொற்பொருள்

- விஞ்சையர் – தேவர் உலகத்தவர்
- காய சண்டிகை – விஞ்சையர் இனத்துப் பெண்

- கணிகை- பரத்தை (பொதுமகளிர்)
- கைத்தூண் - தீய ஒழக்கத்தால் வந்த உணவு
- காணம் இலி - பொன் இல்லாதவன்
- வெளவ – கவர
- நக்கசராணர் – உடையில்லாமல் திரியும்
- நாகர் -பழங்குடிமக்கள்
- ஈமம் – பிணம் சுடுதலுக்கு அடுக்கம் விறகு
- கூறை – சேலை
- முட்டாள் – வழுவாதவளாய்
- பிறங்கல் – மலை
- சூர் - அச்சம்
- பாடை – மொழி
- குழிசி – பாணை
- கழிமுடை நாற்றம் – புலால் நாற்றம்
- உணங்கல் – வற்றல்
- எண்கு – கரடி
- பிணவு – பெண்கரடி
- அயர்ந்து – கவலையுற்று
- கோறல் – அறிவுடையோர்
- உரவோர் – அறிவுடையோர்
- செவ்வனம் – செவ்வையாக
- தடிந்து – வெட்டி
- கயக்க ஆறு – கலக்கம் இல்லாத
- புக்கில் – புகும் இடம்
- சேண் – தொலைவு
- ஒல்லும் நெறி – இயலும் வழி
- உயர்ந்து – பிழைத்து
- விளி -இறந்த
- ஆருயிர் மருந்து – உணவு
- மா – விலங்கு
- துத்திறம் – தீய செயல்
- விரை – மணம்
- குப்பை – குவியல்

- புனையா ஓவியம் – அணிசெய்யப்படாத அழகிய ஓவியம்
- கிளவி – சொல்
- அகன்கரை – அகன்ற உள்ளிடம்
- பாரகம் - நிலவுலகம்
- இடங்கலும் – முழுவதும்

1.3. சீவகசிந்தாமணி – திருத்தக்கத்தேவர்- பூமகள் இலம்பகம்

முன்னுரை

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்று. இதன் ஆசிரியர் திருத்தக்கத்தேவர். அவரை திருத்தகு முனிவர், திருத்தகு மகா முனிவர், திருத்தக்க மகா முனிவர், தேவர் என்றெல்லாம் அழைப்பர். சீவகசிந்தாமணி காப்பியம் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது. சமணசயத்தைச் சார்ந்த நூல். இந்நூல் விருத்தப்பாடல்களால் ஆனது. 3147 விருத்தங்கள் இந்நூலில் உள்ளன. காந்தருவதத்தையார் இலம்பகம், குணமாலையார் இலம்பகம், பதுமையார் இலம்பகம், கேமசாரியார் இலம்பகம், கனகமாலையார் இலம்பகம், விமலையார் இலம்பகம், சுரமஞ்சரியார் இலம்பகம், இலக்கணையார் இலம்பகம், கோவிந்தையார் இலம்பகம், நாமகள் இலம்பகம், மண்மகள் இலம்பகம், பூமள் இலம்பகம், முக்தி இலம்பகம் என் 13 இலம்பகங்களை உடையது. இந்நூலுக்கு 'மணநூல்' என்னும் பெயரும் உண்டு.

கதைச்சுருக்கம்

ஏமாங்கதநாட்டின் தலைநகரம் இராசமாபுரம். அந்நாட்டை ஆளும் மன்னன் சச்சந்தன். தன் தேவி விசையையோடு மிகுந்த பற்றுடன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் அமைச்சன். கட்டியங்காரன் பேரசையால் நாட்டைக் கைப்பற்றுக்கிறான். மன்னன் மரணம் அடையும்போது கற்பவதியாக இருக்கும் விசையை மயிற்பொறியில் தப்பிச் செல்கிறான். அருகில் உள்ள காட்டில் தன்மகன் சீவகனைப் பெற்றெடுக்கிறான். அவனை கந்துக்கடன் என்பவன் வளர்த்து வருகிறான். நாளடைவில் கல்வியும் கலையும் பயின்று ௬ இணையற்ற வீரனாகிறான். அரசியல் சூழல் முதலான பல காரணங்களால் காந்தருவதத்தை முதலிய எட்டு பெண்களை மணம் புரிகிறான் சீவகன். இறுதியில் கட்டியங்காரனுடன் போர்புரிந்து நாட்டை மீற்கிறான். தன்தாயையும் கண்டடைகிறான். தன் வாழ்நாளின் இறுதியில் நாட்டை தன் மகனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு துறவறம் ஏற்று முக்தியை நாடுகிறான்.

பூமகள் இலம்பகம்

வெற்றிபெற்ற சீவகன் இராசமாநகரை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். அரசனுக்குரிய அத்தனை மரியாதைகளுடன் அவன். தன் நாட்டை சூழ இராசமாநகரை அடைவதற்கு முன்பே அந்நகர மக்கள், கொடுங்கோலனான கட்டிங்காரன் ஆட்சி முடிவடையவதை முன்னிட்டு நகரையெல்லாம் உரிய முறையில் அலங்கரித்து தங்கள் மன்னனை வரவேற்க ஆவலுடன் காத்திருக்கின்றனர். தன் நாட்டு மக்களின் அன்பான வரவேற்பைப் பெற்ற சீவகன் நேராகத் தன் அரண்மனைக்குப் போகிறான்.

இவ்வாறு பகைவரை வென்றுயர்ந்த சீவகன் முருகனைப் போன்று வாகைசூடித் தன் அரண்மனையிற் புகுந்தான். கட்டியங்காரன் மனைவிமாருள் ஒருத்தி கணவன் பட்டமையுணர்ந்து ஆருயிர் நீத்தனள். ஏனை மகளிர் சீவகனைக் காண அஞ்சினர். அவர்களுக்கெல்லாம் சீவகன் அபயமளித்துப் பெருநிதி வழங்கினான். நீவிர் விரும்பியவிடத்தே சென்று விரும்பிய வண்ணம் வாழ்மின் என்று விடுத்தான். போரில் இறந்ததொழிந்த மறவர் மக்கட்கு வரிசை பல வழங்கினான்.

மன்னனாகிய சீவகன் துயில் கொண்டான். மறுநாள் சீவகன் துயில் எழுந்தவுடன் மங்கல நீராடி, அணிகலன் அணிந்து, அருகன் திருக்கோயிலை வழிபட்டனான். பின்னர் அரிமான் சுமந்த அரசுகட்டிலேறி அழகுற வீற்றிருந்தான். தோழரும் உறவினரும் பிறரும் அரண்மனையில் வந்து குழுமினர். சீவகனுக்கு நன்முகூர்த்தத்தே மணிமுடி கவிக்க எண்ணினர். சுதஞ்சணன் என்னுந் தேவன் வானின்று வந்தான். நன்முகூர்த்தத்தில் சீவகனுக்கு மணிமுடி சூட்டி வாழ்த்திச் சென்றான்.

1.3.1. சீவகசிந்தாமணி – பூமகள் இலம்பகம் - செய்யுள்

- 1.கண்ணாடி யன்ன கடிமார்பன் சிவந்து நீண்ட
கண்ணாடி வென்று களங்கண்டு நியம முற்றிக்
கண்ணாடி வண்டு பருகுங்கமழ் மாலை மூதூர்க்
கண்ணாடி யானை யவர்கைதொழிச் சென்று புக்கான்.

பொருள் :

கண்ணாடி போன்ற வரைவினையுடைய மார்பனான சீவகன்; சிவந்து நீண்ட கண்கள் எல்லோரிடமும் உலவி வென்றி கொண்டு; களவேள்வி முதலியன முடித்து; தேனையாராய்ந்து வண்டுகள் பருகும் மணங்கமழ் மாலை தூக்கப் பெற்ற; பழம்பதியிலே வெற்றியையுடைய யானையையுடையவர் கைகுவித்து வணங்கப் போய்ச் சேர்ந்தான்.

2 .கூடார் புலியு முழைக்கோளரி யேறு மன்ன
கூடார் மெலியக் கொலைவேலினைந் தானை யேத்திக்
கூடார மாலைக் குவிமென்முலைக் கோதை நல்லார்
கூடார மாட மயில்போலக் குழீயி னாரே.

பொருள் :

கூட்டிற் பொருந்திய புலியும் குகையில் விளங்கிய சிங்க ஏறும் போன்ற பகைவர் தேயக் கொல்லுதற்குரிய வேலை ஏந்த எண்ணிய சீவகனைப் பாராட்டி, பொருந்திய முத்துமாலையை அணிந்த குவிந்த மென்முலையையும் கோதையையும் உடைய மகளிர், கூடாரங்களிலும் மாடங்களிலும் மயில்போலத் திரண்டனர்.

வேறு

3 மாலைச் செற்றான் மக்களொ டெல்லா முடனேயிம்
மாலைச் செற்றான் வைந்நுனை யம்பின் னிவனென்பார்
மாலைக் கின்றே மாய்ந்தது மாயாப் பழியென்பார்
மாலைக் கேற்ற வாரகுழல் வேய்த்தோண் மடநல்லார்.

பொருள் :

சச்சந்தனைக் கொன்ற கட்டியங்காரனையும் அவன் மக்களையும் எல்லோரையும், சேர இம்மாலைக் காலத்தே கூரிய முனையையுடைய அம்பினாலே இவன் கொன்றான் என்பார். இன்றைக்கே குணமாலைக்கு இதுவரை மாயாத பழி மாய்ந்தது என்பார். மலர்மாலைக்குத் தகுந்த நீண்ட குழலையும் வேயனைய தோளையும் உடைய மங்கையர்.

4.நாகந் நெற்றி நன்மணி சிந்தும் மருவிபோ
னாகந் நெற்றிந் நன்மணி யோடை நறவிம்மு
நாகந் நெற்றிந் நன்மலர் சிந்தி நளிர்செம்பொ
னாகந் நெற்றி மங்கைய ரொத்தார் மடநல்லார்.

பொருள் :

மலையின் உச்சியிலிருந்து அழகிய மணிகளைச் சிந்தி வீழும் அருவியைப்போல, அழகிய மணிகளிழைத்த பட்டத்தையுடைய யானையின் நெற்றியிலே, தேன் சொரியும் சுரபுன்னையின் உச்சியிலிருந்த அழகிய மலர்களைச் சிந்துவதால், மாடங்களின்மேல் நின்ற மங்கையர், விளங்கும் பொன்னிரைந்த சுவர்க்கத்திலிருந்து மலரைச் சொரிகின்ற மங்கையரைப் போன்றனர்

10.கோடிக் கொடுங் கூம்புயர் நாவாய் நெடுமாடங்
கோடிப் பட்டிற் கொள்கொடி கூடப் புனைவாருங்
கோடித் தானைக் கொற்றவற் காண்பா னிழைமின்னக்
கோடிச் செம்பொற் கொம்பரின் முன்முன் றொழுவாரும்.

பொருள் :

கோள்களாலே திக்குகளில் ஓடுகின்ற, கூம்பு உயர்ந்த மரக்கலம் தந்த, புதிய பட்டினால் தைத்த கொடிகளை மாடங்களிலே சேரக் கட்டுவாரும், கோடிப் படையையுடைய அரசனைக் காண்பதற்கு, பொற்கொம்புபோல வளைந்து பூண்ஒளிர, முன்முன் வந்து தொழுவாருமாயினர்.

6. அம்புகை வல்லில் லார்கழன் மள்ளர் திறலேத்த
வம்புகைக் கொண்டா லாரிவற் கீண்டு நிகராவா
ரம்புகை யார்ந்த வந்துகி லல்குல் லவிர்கோதா
யம்புகைக் காணா மையனைக் கையிற் றொழுதென்பார்.

பொருள் :

அம்பைச் செலுத்தும் வலிய வில்லேந்திய, செறிந்த கழலையுடைய வீரர்கள் தன் ஆற்றலைப் புகழ, உலகைக் கைபற்றினால் இங்கு இவனுக்குச் சமமானவர் யார். அழகிய புகை ஊட்டப் பெற்ற துகிலை அணிந்த அல்குலையுடைய கோதையே! சீவகனைக் கையால் தொழுததால், வளையைக் கையில் காணோம் என்பார்.

7. மைத்துன நீண்ட மாமணி மாடம் மிசையேறி
மைத்துன நீண்ட வாட்டடங் கண்ணார் மலர்தாவ
மைத்துன மன்னர் மால்களி றேறிப் புடைசூழ
மைத்துன நீண்ட மாமணி வண்ண னவனொத்தான்.

பொருள் :

முகில் நெருங்க உயர்ந்த பெரிய மணிமாடங்களின்மேல் ஏறி, வான் ஒளி மழுங்கி நினைக்கும்படி நீண்ட பெரிய கண்களையுடைய மகளிர் மலர் சொரிய, மைத்துன வேந்தர்கள் பெரிய களிறுகளில் ஏறி அருகிற் சூழ, கருமை பொருந்த உயர்ந்த நீலமணி வண்ணனைச் சீவகன் ஒத்தான்.

வேறு

8 . ஊது வண்டரற் றும்முயர் தாமரைப்
போது பூங்கழு நீரொடு பூத்துடன்

வீதி மல்கின போன்மிளிர் வேற்கணு
மாத ரார்முகப் பூவு மலர்ந்தவே.

பொருள் :

தாதை ஊதுகின்ற வண்டுகள் முரலும் உயர்ந்த தாமரை அரும்புகள். அழகிய கழுநீருடன் மலர்ந்து, சேர. தெருவெங்கும் நிறைந்தன போல, மாதரார் முகப்பூவும் பெண்களின் முகப்பொலிவும் விளங்கும் வேலனைய கண்களும் பரந்தன.

9 . வீணை வித்தகன் வேந்தடு வீங்குதோள்
காணுங் காரிகை யார்கதிர் வெம்முலைப்
பூணு மாரமு மீன்றுபொன் பூத்தலர்ந்
தியாண ஞரம ராபதி போன்றதே.

பொருள் :

யாழ் வல்லனாகிய சீவகனின், பகை மன்னரை வெல்லும் பருத்த தோள்களை, காணும் மகளிரையும் ஒளிவிடும் வெம்முலையில் அவர்கள் பூண்ட பூணையும் ஆரத்தையும் ஈன்று, வேய்ந்த பொன்னால் அழகுற்றுப் பரத்தலின், புத்தழகு பெற்ற இராசமாபுரம் அமராவதியைப் போன்றது.

10. தேம்பெய் கற்பகத் தாரவன் சேர்தலும்
பூம்பெய் கோதைப் புரிசைக் குழாநல
மோம்பு திங்க ளுலந்து சுடர்கண்ட
வாம்ப லாய்மலர்க் காடொத் தழிந்ததே.

பொருள் :

தேன் சொரியும் கற்பக மாலையான் அரண்மனையை அடைந்தவுடன், மலர் பெய்த மாலை அணிந்த, மதிலிடத்திருந்த மகளிரின் அழகு, இரவை ஓம்பிய திங்கள் மறைந்து; ஞாயிற்றைக் கண்ட ஆம்பலின் குவிந்த மலர்க் காட்டைப் போன்று கெட்டது.

11. மாகம் முழக்கின் மணிநாகம் பதைப்ப வேபோ
லாகம் மறவ ரகன்கோயில்புக் கம்பொன் மாலைத்
தோகைம் மடவார் துவர்வாய் துடித் தஞ்ச வெம்பா
வேகம் முடைத்தாய் விழியாத்தொழித் தேகுகென்றார்.

பொருள் :

அப்போது வீரர்கள் பெரிய அரண்மனையிலே நுழைந்து, முகில் முழக்கினால் மணியையுடைய பாம்புகள் துடிப்பன போல் ஆம்படி, அழகிய பொன்மாலை அணிந்த மயிலனைய மங்கையர், தம் சிவந்த வாய் துடித்து வெம்பி நடுங்க, விரைவுடனே விழித்துப் பார்த்து, சினந்து இவ்விடத்தினின்றும் ஏகுக என்றனர்.

12. செய்பாவை யன்னார் சிலம்பார்க்கு மென் சீற டியார்
செய்பூந் தவிசின் மிசையல்லது சேற லில்லார்
மையார்ந்த கண்ணீர் மணிப்பூண்முலை பாய விம்மா
வெய்தா மடவார் வெறுவெந்நிலத் தேகி னாரே

பொருள் :

செய்த பாவை போல்வார், சிலம்புகள் ஒலிக்கும் மெல்லிய சிற்றடியார், புணையப் பெற்ற மலரணையின் மேலன்றிச் சென்றறியாதவர் ஆகிய, பெண்கள், மை தோய்ந்த கண்களிலிருந்து பெருகும் நீர் மணிக்கலன் அணிந்த முலைகளிற் பாய வெய்தாக அழுது, வெறுமையான கொடிய தரையிலே நடந்து சென்றனர்.

13. நெருப்புற்ற போல நிலமோந்துழிச் செய்ய வாகிப்
பருக்கென்ற கோல மரற்பல்பழம் போன்று கொப்புள்
வருத்தம் மிழற்றிப் பசும்பொற்சிலம் போசை செய்யச்
செருக்கற்ற பஞ்சி மலர்ச்சீறடி நோவச் சென்றார்.

பொருள் :

அப்போது தரையிற் பதிந்தபோது நெருப்பை மிதித்தன போலச் சிவந்தன வாகுதலால், வாடின இலவமலரைப்போன்ற பஞ்சியூட்டின சிற்றடிகளில், பருத்துக் காட்டின அழகிய மரலின் பல பழங்களைப்போன்று, கொப்புளங்கள் வருத்தலால், அவ்வருத்தத்தைக் கூறிப் பொற்சிலம்பு ஒலி செய்ய அவ்வடி நோம்படி சென்றனர்.

14. பொற்பூண் சுமந்து பொருகோட்டை யழித்து வெம்போர்
கற்பா னெழுந்த முலையார்களங் கண்டு நீங்கி
நற்பூ ணணிந்த முலையார்நிலை கால்ச ரிந்து
நெற்றிந் நிறுத்து வடம்வைத்த முலையி னாரும்.

பொருள் :

பொன் அணி சுமந்து (யானையின்) பொருதற்குரிய கொம்பைக் கெடுத்து, கொடிய போரைக் கற்பனவாக எழுந்த முலையினாரும், போர்க்களத்திலே

போர்செய்து நீங்கிப் பேரணி புனைந்த முலையாரும், நிலை தளர்ந்து உச்சியிலே நிறுத்திய வடம் கிடந்த முலையாரும்,

- 15 . செங்காற் குழவி தழீயினார்திங்கள் புக்க நீரா
ரங்கான் முலையி னரும்பால்வரப் பாயினாரும்
பைங்காசு முத்தும் பவழத்தொடு பைம்பொ னார்ந்த
பொங்கார் முலையார் திருமுற்ற நிறைந்து புக்கார்.

பொருள் :

சிவந்த அடிகளையுடைய குழவிகளைத் தழுவியவரும், திங்கள் கடந்த சூலுடையாரும், அழகிய மணமுடைய முலையிலே அரிய பால் வரும் படி சூல் முற்றியவருமாகிய, புதிய காசும் முத்தும் பவழமும் பொன்னணியும் நிறைந்த பருத்த முலையுடைய மகளிர், முற்றத்தே நிறையச் சென்றனர்.

16. பெய்யார் முகிலிற் பிறழ்பூங்கொடி மின்னின் மின்னா
நெய்யார்ந்த கூந்த னிழற்பொன்னரி மாலை சோரக்
கையார் வளையார் புலிகண்ணுறக் கண்டு சோரா
நையாத் துயரா நடுங்கும்பிணை மான்க ளொத்தார்.

பொருள் :

பெய்தல் நிறைந்த முகிலிலே பிறழும் அழகிய கொடி மின்போல மின்னி; நெய்ப்புப் பொருந்திய கூந்தலிலிருந்து ஒளிவிடும் பொன்னரிமாலை சோரும்படி; கையிற் பொருந்திய வளையினாராகிய அம் மகளிர்; நைந்து துயருற்றுச் சோர்ந்து; புலியைக் கண்ணிற்கண்டு நடுங்குகின்ற; பெண்மான்களைப் போன்றனர்.

17. வட்டம் மலர்த்தா ரவனாலருள் பெற்று வான்பொற்
பட்டம் மணிந்தா ளிவர்தங்களுள் யாவ னென்ன
மட்டா ரலங்க லவன்மக்களுந் தானு மாதோ
பட்டா ரமருட் பசும்பொன்முடி சூழ வென்றார்.

பொருள் :

வட்டமாகிய தாரை அணிந்த கட்டியங்காரனாலே அருளைப் பெற்று; சிறந்த பட்டம் அணிந்தவள்; இவர்களிலே எவள் என்று சீவகன் தன் பணியாளரை வினவ; நீ கேட்டவளுக்குக் களத்தின் செய்தி கூறுகின்றவர்; தேனார்ந்த மாலைவனின் மக்களும் தானுமாக பசிய பொன்முடி சூழப் போரிலே பட்டனர் என்று கூறினர்

18. மாலே றனையா னொடுமக்களுக் கஃதோ வென்னா
வேலேறு பெற்ற பிணையின்னனி மாழ்கி வீழ்ந்து
சேலேறு சின்னீ ரிடைச்செல்வன போன்று செங்கண்
மேலேறி மூழ்கிப் பிறழ்ந்தாழ்ந்த விறந்து பட்டாள்.

பொருள் :

மயங்கிய ஏறுபோன்றானுக்கும் அவன் மக்களுக்கும் அஃதோ நேர்ந்தது என்று; வேலால் தாக்கப்பெற்ற பெண்மான்போல மிகவும் வருந்தி வீழ்ந்து; சேல்மீன் வற்றிய சின்னீரிலே கடிதிற் செல்லாமல் மெல்லச் செல்வனபோல; சிவந்த கண்கள் மெல்ல மேலே ஏறி மறிந்து கீழ்மேலாய் வீழ்ந்தன; உடனே அவளும் இறந்து விட்டாள்.

19. ஐவா யரவி னவிராரழல் போன்று சீறி
வெய்யோ னுயிர்ப்பின் விடுத்தேனென் வெகுளி வெந்தீ
மையா ரணல மணிநாகங் கலுழன் வாய்ப்பட்
டுய்யா வெனநீ ருடன்றுள்ள முருகல் வேண்டா.

பொருள் ஐந்தலை நாகத்தின் விளங்கும் நிறைந்த நஞ்சுபோல; யானும் முதலிற் சீறிக் கட்டியங்காரன் இறந்த பின்னர் என் சீற்றமாகிய தீயையும் போகவிட்டேன்; கருமை நிறைந்த கழுத்தையுடைய, மணியுடைய பாம்பு கலுழனின் வாய்ப்பட்டுப் பிழையாதன போன்று; நாமும் இனி உய்ய மாட்டோம் என்று நீர் வருந்தி மனம் உருகுதல் வேண்டா.

20. மண்கேழ் மணியி னுழையுந்துகி னூலின் வாய்த்த
நுண்கேழ் நுசுப்பின் மடவீர்நம்மை நோவ செய்யே
னொண்கேழ்க் கழுநீ ரொளிமுத்த முமிழ்வ தேபோற்
பண்கேழ் மொழியீர் நெடுங்கண்பனி வீழ்த்தல் வேண்டா.

ஆடையினுள்ளே மறையும் தூய ஒளிபொருந்திய மணிபோன்ற; நூலினும் பொருந்திய நுண்ணிய நிறமுடைய இடையினைக்கொண்ட மங்கையரே! யான் நும்மை வருந்துவன செய்யேன். இனி ஒள்ளிய நிறமுடைய கழுநீர்மலர் ஒளியையுடைய முத்துக்களைச் சொரிதல் போல; இசைபோல விளங்கும் மொழியினீர்!; நீண்ட கண்கள் பனித்துளியைச் சிந்துதல் வேண்டா.

21. என்னுங்கட் குள்ள மிலங்கீர்வளைக் கையி னீரே
மன்னிங்கு வாழ்வு தருதும்மவற் றானும் வாழ்மின்
பொன்னிங்குக் கொண்டு புறம்போகியும் வாழ்மின்னென்றான்
வின்னுங்க வீங்கி விழுக்கந்தென நீண்ட தோளான்

பொருள் :

விளங்கும், அறுக்கப்பட்ட வளையணிந்த கையை உடையீர்; நும் மன்னன் நுமக்குத் தந்த வாழ்வுக்குரிய பொருளை யாமும் இங்கு நல்குவோம்; அவற்றைக்கொண்டு ஈண்டிருந்தும் உயிர் வாழ்மின்; பொன்னை இங்கிருந்து கொண்டு சென்று வெளியில் நுமக்கேற்ற இடங்களிலும் வாழுங்கோள்; உங்கள் கருத்து என்ன? என்றான்; வில்லை வலிக்கப் பருத்துச் சிறந்த தூண் என்னுமாறு நீண்ட தோளையுடையான்.

22. தீத்தும்மும் வேலான் றிருவாய்மொழி வான்மு முக்கம்
வாய்த்தங்குக் கேட்டு மடமஞ்சைக் குழாத்தி னேகிக்
காய்த்தெங்கு சூழ்ந்த கரும்பார்தம் பதிகள் புக்கார்
சேய்ச்செந் தவிசி நெருப்பென்றெழுஞ் சீற டியார்.

பொருள் :

தீயைச் சொரியும் வேலானுடைய அழகிய வாய்மொழியாகிய; முகில் முழக்கத்தை அவ்விடத்தே வாய்ப்பக் கேட்டு; கச்சிவந்த இருக்கையையும் நெருப்பு என்று நீங்கும் சிற்றடியினார்; இளமயிற் குழுவைப்போலச் சென்று; காய்த்த தென்னை சூழ்ந்தனவும், கரும்பு நிறைந்தனவுமான தங்கள் நகரங்களை அடைந்தனர்.

23. காதார் குழையுங் கடற்சங்கமுங் குங்கு மமும்
போதா ரலங்கற் பொறையும்பொறை யென்று நீக்கித்
தாதார் குவளைத் தடங்கண்முத் துருட்டி விம்மா
மாதார் மயிலன் னவர்சண்பகச் சாம்பலொத்தார்.

பொருள் :

காதல் நிறைந்த மயிலைப்போன்றவர்; காதிலணிந்த குழையையும்; கடலிற் கிடைத்த சங்கினால் ஆகிய அணியையும்; குங்குமத்தையும்; மலராலாகிய மாலைச் சுமையையும்; சுமை என்று களைந்துவிட்டு; தேன் பொருந்திய குவளைபோன்ற தடங்கண்களினின்றும் முத்தனைய நீர்த்துளியை உருட்டி விம்மி; சண்பகப்பூ வாடலைப் போன்றனர்

24. ஆய்பொற் புரிசை யணியாரகன் கோயி லெல்லாங்
காய்பொற் கடிகைக் கதிர்க்கைவிளக் கேந்தி மள்ளர்
வேய்பொன் னறையும் பிறவும்விரைந் தாய்ந்த பின்றைச்
சேய்பொற் கமல மகன்கைதொழுச் சென்று புக்கான்.

பொருள் :

வீரர்கள்; காய்ந்த பொன் துண்டங்களாலாகிய ஒளிருங் கைவிளக்கை ஏந்தி; ஆராய்ந்த பொன் மதில் சூழ்ந்த அழகிய பரவிய அரண்மனையும்; மேவிய பொன்னறையும்; பிற இடங்களும் ஆகிய எல்லாவற்றையும்; விரைவாக ஆராய்ந்து காவலிட்டபின்; சிவந்த பொற்றாமரையில் வாழும் திருமகள் வணங்க முருகனனையான் அக்கோயிலுட் புகுந்தான்.

25. முலையீன்ற பெண்ணைத் திரடாமங்க டாழ்ந்து முற்று
மலையீன்ற மஞ்சின் மணிப்பூம்புகை மல்கி விம்மக்
கலையீன்ற சொல்லார் கமழ்பூவணைக் காவல் கொண்டார்
கொலையீன்ற வேற்கண் ணவர்கூடிய மார்பற் கன்றே.

பொருள் :

முலைபோலுங் காயை யீன்ற பனை போலுந் திரண்ட மாலைகள் தாழ்; மாடமெங்கும் மலை தந்த முகில்போல அழகிய புகை நிறைந்து புறம் போக; கொலையை நல்கிய வேலையை கண்ணவர் சேர்ந்த மார்பனாகிய சீவகனுக்கு; அப்பொழுதே; கலைகளை நல்கிய மொழி மகளிர் மணங்கமழும் மலரணைக் காவலை மேற்கொண்டனர்.

26. போர்க்கோல நீக்கிப் புகழ்ப்பொன்னி னெழுதப் பட்ட
வார்க்கோல மாலை முலையார்மண் ணுறுப்ப வாடி
நீர்க்கோலஞ் செய்து நிழல்விட்டுமிழ் மாலை மார்பன்
றார்க்கோல மான்றேர்த் தொகைமாமற் றொழுது சொன்னான்.

பொருள் :

ஒளியை வீசிச் சொரியும் முத்த மாலை அணிந்த மார்பன்; போர்க் கோலத்தைப் போக்கி; புகழும் பொன்னாலே எழுதப்பட்ட கச்சையும் கோலத்தையும் மாலையையும் உடைய முலையார்; நீராட்ட ஆடி; அதற்குத் தக்க கோலத்தைச் செய்து; தூசிப் படையின் அழகையும்; குதிரை பூட்டிய தேர்த்திரளையும் உடைய; மாமனை வணங்கிக் கூறினான்.

27. என்கொண்ட ஞாட்பி னிரும்பெச்சிற் படுத்த மார்பர்
புண்கொண்டு போற்றிப் புறஞ்செய்கெனப் பொற்ப நோக்கிப்
பண்கொண்ட சொல்லார் தொழப்பாம்பணை யண்ணல் போல
மண்கொண்ட வேலா னடிதைவர வைகி னானே.

பொருள் :

நினைக்கத்தக்க இப்போரிலே; படைகளாலே புண் பட்ட மார்பினரின்; புண்ணைப் போற்றிக்கொண்டு காத்தருளுவீராக என்று கூறி; தானும் அவர்களை அன்புடன் பார்த்து வேண்டுவன செய்து; நிலங்காவல் கொண்ட சீவகன்; திருமாலைப் போல; பண்போன்ற மொழி மகளிர் வணங்கவும்; அடிகளைத் தடவவும்; துயில் கொண்டான்.

வேறு

28. வாள்க ளாலே துகைப்புண்டு

வரைபுண் கூர்ந்த போல்வேழ

நீள்கால் விசைய நேமித்தே

ரிமைத்தார் நிலத்திற் காண்கலாத்

தாள்வல் புரவி பண்ணவிழ்த்த

யானை யாவித் தாங்கன்ன

கோள்வா யெஃக மிடம்படுத்த

கொழும்புண் மார்ப ரயாவுயிர்த்தார்.

பொருள் :

வார்களாலே வெட்டுண்டதனால், மலை புண் மிகுந்தது போன்ற யானையும்; பெருங் காற்றைப் போலும் விரைந்து செல்லும் உருளுடைய தேரும்; கண்ணை இமைத்தவர் பின்பு நிலத்திற் காணவியலாத வலிய கால்களையுடைய புரவியும்; பண்ணவிழ்த்த யானை கொட்டாவி கொண்டாற் போன்றதாம்படி, கொலை வல்ல வாள் பிளந்த; பெரும் புண்களையுடைய மார்பரும்; இளைப்பாறினார்.

29. கொழுவாய் விழுப்புண் குரைப்பொலியுங்

கூந்தன் மகளிர் குழைசிதறி

யழுவா ரழகைக் குரலொலியு

மதிர்கண் முரசின் முழக்கொலியுங்

குழுவாய்ச் சங்கின் குரலொலியுங்

கொலைவல் யானைச் செவிப்புடையு

மெழுவார் யாழு மேத்தொலியு

மிறைவன் கேளாத் துயிலேற்றான்.

பொருள் : அழகிய இடும்பை தரும் புண்வாய் காற்றைப் புறப்பட விடும் ஒலியையும்; இறந்தவர்க்குக் கூந்தலையுடைய மகளிர் குழையை வீசிவிட்டு அழுவாருடைய

அழகைக் குரலிற் பிறந்த ஒலியையும்; அதிரும் கண்ணையுடைய முரசு முழக்குதலால் உண்டாம் ஒலியையும்; குழுவாய்ச் சங்கின் குரல் ஒலியும் திரண்ட வாயையுடைய சங்கின் முழக்கால் எழுந்த ஒலியையும்; நொந்த யானையின் காதடிப்பினால், எழும் ஒலியையும்; யாழிசைப்பாரின் யாழொலியையும்; வாழ்த்தும் ஒலியையும்; அரசன் கேட்டவாறு துயில் நீங்கினான்.

30. தொடித்தோண் மகளி ரொருசாரார்

துயரக் கடலு ளவர்நீந்த

வடிக்கண் மகளி ரொருசாரார்

வரம்பி லின்பக் கடனீந்தப்

பொடித்தான் கதிரோன் றிரைநெற்றிப்

புகழ்முப் பழநீர்ப் பளிங்களைஇக்

கடிப்பூ மாலை யவரேந்தக்

கமழ்தா மரைக்கண் கழீஇயினான்.

பொருள் :

பட்டவருடைய மகளிராகிய தொடியணிந்த தோளையுடைய அவர்கள் துயரக் கடலிலே நீந்தவும்; வென்று மீண்டவருடைய மகளிராகிய மாவடுவனைய கண்களையுடையவர் எல்லையில்லாத இன்பக் கடலிலே நீந்தவும்; கடலின் முகட்டிலே கதிரவன் தோன்றினான்; புகழ் பெற்ற முப்பழங்கள் ஊறின நீரிலே கருப்பூரத்தைக் கலந்து; மணமாலையை மகளிர் ஏந்தத் தாமரை மலரனைய தன் கண்களைச் சீவகன் கழுவிக்கொண்டான்.

31. முனைவற் றொழுது முடிதுளக்கி

முகந்து செம்பொன் கொளவீசி

நினைய லாகா நெடுவாழ்க்கை

வென்றிக் கோல விளக்காகப்

புனையப் பட்ட வஞ்சனத்தைப்

புகழ் வெழுதிப் புனைபூணான்

கனைவண் டார்க்கு மலங்கலுங்

கலனு மேற்பத் தாங்கினான்.

பொருள் :

பிறராற் கருதற்கரிய பெருஞ் செல்வத்திற்கும்; வெற்றிக் கோலத்திற்கும்; விளக்க மாகும்படி; அருகனை அஞ்சலி செய்து; தலைதாழ்த்து; சிறந்த பொன்னை யாவரும்

வாரிக் கொள்ளுமாறு கொடுத்து; கை செய்த மையைப் புகழுமாறு கண்ணில் எழுதி; வண்டுகள் முரலும் மாலையும் அணிகளும்; புனைந்த பூணான் பொருந்தத் தாங்கினான்.

32. முறிந்த கோல முகிழ்முலையார்

பரவ மொய்யார் மணிச்செப்பி
 லுறைந்த வெண்பட் டுடுத்தொளிசேர்
 பஞ்ச வாசங் கவுட்கொண்டு
 செறிந்த கமுநீர்ப் பூப்பிடித்துச்
 சேக்கை மரீஇய சிங்கம்போ
 லறிந்தார் தமக்கு மநங்கனா
 யண்ணல் செம்மாந் திருந்தானே.

பொருள் :

தளிர்ந்த கோலத்தை யுடைய முகிழ்த்த முலையார் வணங்க; மணிகள் இழைத்த செப்பில்; இருந்த வெண்பட்டை அணிந்து; ஒளி பொருந்திய ஐந்து முகவாசத்தையும் கவுளிலடக்கி; இதழ் நெருங்கிய கமுநீர் மலரைக் கையில் ஏந்தி; இக்கோலத்தாலே அறிந்தவர்களுக்கும் காமனாகத் தோற்றி; ஆண்மையினாலே சேக்கையைப் பொருந்திய சிங்கம் போல; சீவகன் வீறுடன் அச்சேக்கையிலே இருந்தான்.

33. வார்மீ தாடி வடஞ்சூடிப்

பொற்பார்ந் திருந்த வனமுலையா
 ரேர்மீ தாடிச் சாந்தெழுதி
 யிலங்கு முந்நீர் வலம்புரிபோற்
 கார்மீ தாடிக் கலம்பொழியுங்
 கடகத் தடக்கைக் கழலோனைப்
 போர்மீ தாடிப் புறங்கண்ட
 புலால்வேன் மன்னர் புடைசூழ்ந்தார்.

பொருள் :

கச்சை அறுத்து; முத்துமாலை அணிந்து; பொலிவு நிறைந்திருந்த ஒப்பனையுடைய முலையார்; அழகு மேலாகச் சாந்தையும் எழுதி; விளங்கும் பாற்கடலிலிருந்தெழுந்த சங்கநிதிபோல; காரை வென்று கலன்களைப் பொழிகிற; கடகமணிந்த தடக்கையையும் கழலையும் உடையவனை; போரை வென்று பகைவரைப் புறங்கண்ட புலவு நாளும் வேலணிந்த மன்னர் சூழ்ந்தனர்.

வேறு

34. தொல்லை நால்வகைத் தோழருந்
 தூமணி நெடுந்தேர்
 மல்லற் றம்பியு மாமனு
 மதுவிரி கமழ்தார்ச்
 செல்வன் றாதையுஞ் செழுநக
 ரொடுவள நாடும்
 வல்லைத் தொக்கது வளங்கெழு
 கோயிலு ளொருங்கே.

பொருள் :

பழையான நான்கு தோழர்களும்; தூய மணிகள் இழைத்த பெரிய தேரையுடைய வளமிகு தம்பியும்; கோவிந்தனும்; மணமிகுந்தாரணிந்த சீவகனுக்குத் தந்தையான கந்துக்கடனும்; பழைய ஊரும் வள நாடும்; செல்வம் நிறைந்த அரண்மனையிலே; ஒன்று சேர விரைந்து கூடின.

35. துளங்கு வெண்மதி யுகுந்தவெண்
 கதிர் தொகுத் ததுபோல்
 விளங்கு வெள்ளியம் பெருமலை
 யொழியலந் தெழிலார்
 வளங்கொண் மாநகர் மழகதிர்
 குழீஇயின போலக்
 களங்கொண் டண்டினர் கதிர்முடி
 விஞ்சையர் பொலிந்தே.

பொருள் :

அசைவினையுடைய வெண்மதி சொரிந்த வெண் கதிரைக் குவித்த தன்மை போல; விளங்கும் பெரிய வெள்ளி மலையை விட்டுவந்து; அழகிய வளமிகும் இராசமா புரத்திலே இளங்கதிர் திரண்டாற் போல; பொலிவுற்று, ஒளிவீசும் முடியணிந்த விஞ்சையர் யாவரும் இடங்கொண்டு திரண்டனர்.

36. எண்ண மென்னினி யெழின்முடி
 யணிவது துணிமின்
 கண்ண னாரொடு கடிகையும்
 வருகென வரலும்

பண்ணி னார்முடி பழிச்சிய
 மணிபொளிற் குயிற்றி
 யண்ண லாய்கதி ரலமவரப்
 புலமக ணகவே.

பொருள் :

இனியும் நினைவுகூர்தல் ஏன்? அழகிய முடியை அணிவதை நினைமின் என்று முன் வந்தோர் அமைச்சரை நோக்கிக் கூற அவர்கள் புரோகிதருடன் முழுத்தம் வைப்பவனும் தலைமைபெற்ற சிறந்த கதிர்கள் அசையவும் நாமகன் மகிழவும் புகழ்ந்த மணிகளைப் பொன்னிலே அழுத்தி மடியமைத்த வரும், வருக என்றவுடன் அவர்களும் வந்தனர்.

37. விரியு மாலையன் விளங்கொளி முடியினன் றுளங்கித்
 திருவின் மால்வரைக் குலவிய தனையதோர் தேந்தா
 ரகுலி போல்வதோ ராரமு மார்பிடைத் துயல
 வெரியும் வாரகுழை யிமையவ னொருவன்வந் திழிந்தான்.

பொருள் :

வானவில் அசைந்து பெரிய மலை ஒன்றிலே விளங்கிய தன்மை போல்வதொரு தேன்சொரியும் தாரும், அம் மலைமிசை அருவி போல்வதாகிய ஒரு முத்துவடமும், மார்பிலே அசைய, விளங்கும் ஒளி பரவும் இயல்பினனாய், முடியினனாய், ஒளிவிடும் நீண்ட குழையணிந்த வானவன் ஒருவன் வந்து இறங்கினான்.

38. கொம்மை யார்ந்தன கொடிபட வெழுதின குவிந்த
 வம்மை யார்ந்தன வழகிய மணிவட முடைய
 வெம்மை செய்வன விழுத்தகு முலைத்திட முடைய
 பொம்மெ லோதியர் பொழிமின்னுக் கொடியென விழிந்தார்.

பொருள் : பெருமை நிறைந்தன கொடிபட, கொடியமைய எழுதப்பட்டன, குவிந்தன அழகிய கருமை நிறைந்தன, அழகிய முத்துவடம் உடையன, விருப்பூட்டுவனவாகிய, முலைகளையுடைய, பொங்கிமெத்தென்ற கூந்தலையுடையர் ஒளியைப் பெய்யும் மின்னொழுங்கென இறங்கினர்.

39. மையல் யானையின் படுமதங்
 கெடப்பகட் டரசன்
 செய்த மும்மதம் போற்றிசை
 திசைதொறுங் கமழுந்

தெய்வ வாசத்துத் திருநகர்
 வாசங்கொண் டொழிய
 வெய்யர் தோன்றினர் விசும்பிடைச்
 சிறப்பொடும் பொலிந்தே.

பொருள் : மயக்கம் பொருந்திய யானையின் மதம் கெடுமாறு களிற்று வேந்தன் உண்டாக்கின மதம்போல, எல்லாத் திசையினும் சென்று மணக்கின்ற தெய்வ மணத்தாலே அவ்வழகிய நகரின் மணம் அடங்க வானிலே சிறப்பொடும் பொலிவுற்று, விரைந்து தோன்றினர்.

40. வெருவி மாநகர் மாந்தர்கள் வியந்துகை விதிர்ப்பப்
 பருதி போல்வன பாற்கட னூற்றெட்டுக் குடத்தாற்
 பொருவில் பூமழை பொன்மழை யொடுசொரிந் தாட்டி
 யெரிபொ னீண்முடி கவித்தனன் பலித்திரற் றொழுதே.

பொருள் :

பெருநகரிலுள்ள மக்கள் அஞ்சி வியந்து கைவிதிர்க்கும்படி ஒப்பற்ற மலர்மழையைப் பொன்மழையுடன் சொரிய ஞாயிறு போன்றனவாகிய நூற்றெட்டுக் குடங்களால் பாற்கடலிலே முகந்து ஆட்டி தூய்வனாகிய சீவகனை வணங்கி; ஒளிவிடும் நீண்ட பொன்முடியைக் கவித்தான்.

41. தேவ துந்துபி தேவர்கட் கோகையுய்த் துரைப்பா
 னாவி யம்புகை யணிகிளர் சுண்ணமோ டெழுந்த
 நாவி னேத்தின ரரம்பையர் நரம்பொலி யுளர்ந்த
 காவன் மன்னருங் கடிகையுங் கடவது நிறைத்தார்.

பொருள் :

ஓமப் புகையொடும் அழகு விளங்கும் சுண்ணத்தோடும் வானவர்கட்கு இம்மகிழ்ச்சியைக் கொண்டு சென்று கூறுவதற்கு தெய்வ வாச்சியங்கள் எழுந்தன. வான மங்கையர் நாவினாற் போற்றினர். நரம்பொலி பாட்டுடன் வாசிக்கப்பட்டன. காவலுடைய வேந்தரும் கடிகை வரும் தம் கடமையை நிரப்பினர்.

42. திருவ மாமணிக் காம்பொடு
 திரள்வடந் திளைக்கு
 முருவ வெண்மதி யிதுவென
 வெண்குடை யோங்கிப்
 பரவை மாநில மளித்தது

களிக்கயன் மழைக்கட்
பொருவில் பூமகட் புணர்ந்தன
னிமையவ னெழுந்தான்.

பொருள் :

அழகிய பெரிய மணிக்காம்புடன் திரண்ட முத்துவடமும் பயின்ற உருவினையுடைய வெண்திங்கள் இது வென்னுமாறு வெண்கொற்றக்குடை உயர்ந்து கடல் சூழ்ந்த பெருநிலத்தைக் காத்தது மகிழ்ந்த கயல்போலும் மழைக்கண்களையுடைய ஒப்பற்ற நிலமகளைச் சீவகன் தழுவினான் சுதஞ்சணனும் தன்னுலகு செல்லப் போயினான்

வேறு

43. மின்னுங் கடற்றிரையின் மாமணிக்கை
வெண்கவரி விரிந்து வீசப்
பொன்னங் குடைநிழற்றப் பொன்மயமா
முழைக்கலங்கள் பொலிந்து தோன்ற
மன்னர் முடியிறைஞ்சி மாமணியங்
கழலேந்தி யடியீ டேத்தச்
சின்ன மலர்க்கோதைத் தீஞ்சொலார்
போற்றிசைப்பத் திருமால் போந்தான்.

பொருள் :

ஒளிரும் பாற்கடலலைபோல மணிகளிழைத்த கைப்பிடியையுடைய வெண்கவரி பரவி வீச அழகிய பொற்குடை நிழல் செய்ய பொன்னாலாகிய உழைக்கலங்கள் விளக்கித் தோன்ற அரசர்கள் முடியைத் தாழ்த்தி மணிக்கழலையேந்தி அடியிடுதலை ஏத்த விடு பூவையும் கோதையையும் அணிந்த இனிய மொழியார் போற்றிக் கூற சீவகன் நன்னிலம் மிதிக்கப் போந்தான்.

44. மந்தார மாமாலை மேற்றொடர்ந்து
தழுவவராத் தாம மல்கி
யந்தோவென் றஞ்சிறைவண் டேக்கறவின்
புகைபோய்க் கழுமி யாய்பொற்
செந்தா மரைமகளே யல்லதுபெண்
சாராத திருவின் மிக்க
சிந்தா மணியேய்ந்த சித்திரமா
மண்டபத்துச் செல்வன் புக்கான்.

பொருள் :

மந்தார மலர்மாலை மேலே தொடுக்கப் பெற்று தழுவவியலாத மாலைகள் நிறைந்து அந்தோ! என்று அழகிய சிறகினையுடைய வண்டு தேனையுண்ணப் பெறாமல் ஏக்கம் அடையும் படி இனிய புகை சென்று பொருந்தி ஆய்ந்த பொன்னாலாகிய செந்தாமரையிலுள்ள திருமகள் அல்லாமல் வேறு பெண் சாராத செல்வத்தாற் சிறந்த சிந்தாமணியின் தன்மை பொருந்திய ஓவியம் எழுதிய மண்டபத்திலே சீவகன் புகுந்தான்;

45. பைங்க னுளையெருத்திற் பன்மணி

வாளெயிற்றுப் பவள நாவிற்

சிங்கா சனத்தின்மேற் சிங்கம்போற்

றேர்மன்னர் முடிகள் சூழ

மங்குன் மணிநிற வண்ணன்போல்

வார்குழைகடிருவில் வீசச்

செங்கட் கமழ்பைந்தார்ச் செஞ்சுடர்போற்

றேர்மன்ன னிருந்தா னன்றே.

பொருள் :

சிங்கம் போன்ற தேர் வேந்தரின் முடிகள் சூழ; நீண்ட குழைகள் அழகிய ஒளியை வீச; முகிலைப் போலும் நீலமணியைப் போலும் நிறமுடைய திருமால் போலும் செங்கண்களையும் மணமுறும் பைந்தாரையும் உடைய செஞ்ஞாயிறு போலும் பைங்கண்களையும் உளையையுடைய கழுத்தையும் பலமணிகளாலான கூரிய பற்களையும் பவள நாவையும் உடைய சிங்கம் சுமந்த அணையின் மேல் தேரையுடைய சீவக மன்னன் அமர்ந்தான்.

46. வார்பிணி முரசு நாண

வானதிர் முழக்க மேய்ப்புத்

தார்பிணி தாம மார்பன்

றம்பியை முகத்து ணோக்கி

யூர்பிணி கோட்டஞ் சீப்பித்

துறாதவ னாண்ட நாட்டைப்

பார்பிணி கறையி னீங்கப்

படாமுரசு சறைவி யென்றான்.

பொருள் :

மாலை பிணித்த ஒளியுறு மார்பன் நந்தட்டன் முகத்தைப் பார்த்து, வாராற் கட்டப்பட்ட முரசம் வெட்கப்படவும், முகில் அதிரும் முழக்கம் போலவும் ஊரிலுள்ளாரைப் பிணித்த சிறைக்கோட்டங்களை இடிப்பித்து நம் பகைவன் ஆண்ட நாட்டினை உலகைப் பிணிக்கும் இறையிலிருந்து விலக; ஓய்விலாத முரசை அறையச் செய்க என்றான்.

47. கடவுள ரிடனுங் காசில்

கணிபெறு நிலனுங் காமர்
தடவளர் முழங்குஞ் செந்தீ
நான்மறை யாளர் தங்க
ளிடவிய நிலத்தோ டெல்லா
மிழந்தவர்க் கிரட்டி யாக
வுடனவை விடுமி னென்றா
னொளிநிலா வுமிழும் பூணான்.

பொருள் :

ஒளி நிலவைச் சொரியும் பூணிநான் கடவுளருக்கு இறையிலியாக விட்ட நிலனும் குற்றம் அற்ற கணிகள் பெற்ற நிலமும் விருப்பூட்டும் ஓமகுண்டத்திலே வளர்ந்து ஒலிக்கும் செந்தீயையுடைய மறைவல்லாருக்களித்த இடம் பரவிய நிலத்துடன் மற்றுமுள்ள இறையிலி நிலங்களையும் முன் அவனால் இழந்தவர்களுக்கு இருபங்காக அவற்றை உடனே விடுமின் என்று மந்திரிகளை நோக்கிக் கூறினான்.

48. என்றலுந் தொழுது சென்னி

நிலனுநீஇ யெழுந்து போகி
வென்றதிர் முரசம் யானை
வீங்கெருத் தேற்றிப் பைம்பொற்
குன்றுகண் டனைய கோலக்
கொடிநெடு மாட மூதூர்ச்
சென்றிசை முழங்கச் செல்வன்
றிருமுரசு சறைவிக் கின்றான்.

பொருள் :

என்று சீவகன் கூறியவுடன் நந்தட்டன் சீவகனைத் தொழுது முடி நிலமுற வணங்கி எழுந்து சென்று; வென்று முழங்கும் முரசை யானையின் பருத்த பிடரிலே அமைத்து; புதிய பொன்னாலாகிய மலையைக் கண்டாற் போன்ற அழகினையுடைய;

கொடியுடைய நீண்ட மாடங்களையுடைய; மூதாரிலே போய்; புகழ் முழங்க அழகிய முரசை வள்ளுவனைக் கொண்டு அறைவிக்கின்றவன்

49. ஒன்றுடைப் பதிளை யாண்டைக்

குறுகட னிறைவன் விட்டா

னின்றுளீ ருலகத் தென்று

முடனுளீ ராகி வாழ்மின்

பொன்றுக பசியு நோயும்

பொருந்தலில் பகையு மென்ன

மன்றல மறுகு தோறு

மணிமுரசு சார்ந்த தன்றே.

பொருள் :

பசியும் பிணியும் பொருத்தமில்லாத பகையும் ஒழிக! இப்போதுள்ள நீவிர் எப்போதும் உலகத்தில் உடனிருப்பீராகி வாழ்மின்! பதினாறாண்டுகட்கு உரிய கடனை இறைவன் நீக்கிவிட்டான் என்று; அப்போதே மணமுடைய தெருக்கள்தோறும் அழகிய முரசு ஒலித்தது.

50. நோக்கொழிந் தொடுங்கி னீர்க்கு

நோய்கொளச் சாம்பி னீர்க்கும்

பூக்குழன் மகளிர்க் கொண்டான்

புறக்கணித் திடப்பட் டீர்க்கும்

கோத்தரு நிதியம் வாழக்

கொற்றவ னகரோ டென்ன

வீக்குவார் முரசங் கொட்டி

விழுநக ரறைவித் தானே.

பொருள் :

பார்வை யிழந்து மெலிந்திருக்கும்; நோய் கொண்டதால் மனமிடிந்தீர்க்கும்; பூவையணிந்த குழலையுடைய பரத்தையரிடத்து வேட்கையாலே கணவனாற் புறக்கணித்திடப் பட்டீர்க்கும்; வாழ்வதற்கு மனையுடன் இடையறாத செல்வத்தையும் அரசன் நல்குவான் என்று; சிறந்த நகரிலே, கட்டப்பட்ட வாரையுடைய முரசினைக் கொட்டி அறைவித்தான்.

51. திருமக னருளப் பெற்றுத்

திருநிலத் துறையு மாந்த

ரொருவனுக் கொருத்தி போல
 வுளமகிழ்ந் தொளியின் வைகிப்
 பருவரு பகையு நோயும்
 பசியுங்கெட் டொழிய விப்பாற்
 பெருவிறல் வேந்தர் வேந்தற்
 குற்றது பேச லுற்றேன்.

பொருள் :

இவ்வாறு அரசன் அருளப் பெறுதலின்; அவனுடைய அழகிய நாட்டிலே வாழும் மக்கள்; ஒருவனுக்கு ஒருத்திபோல மனங்களித்து; புகழுடன் தங்குதலால்; துன்புறுத்தும் பகையும் பிணியும் பசியும் கெட்டு விலக அரசாளும் நாளிலே இனி; பேராற்றலையுடைய மன்னர் மன்னனான சீவகனுக்கு நிகழ்ந்ததை இயம்பத் தொடங்கினேன்.

1.3.2. பூமகள் இலம்பகம் பாடல் - கருத்துரை

சீவகன் இராசமாபுரத்தை அடைதல்

சீவகன் போர்க்களத்தைப் பார்வையிட்டு; களவேள்வி முதலியன முடித்து பழம்பதியாகிய இராசமா புரத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தான். இதனை,

‘கண்ணாடி வண்டு பருகுங்கமழ் மாலை மூதூர்க்

கண்ணாடி யானை யவர்கைதொழச் சென்று புக்கான்’.

என்கிறது சீவகசிந்தாமணி.

சீவகனைப் பாரட்ட மகளிர் கூடல்

கூட்டிலே அடைப்பட்ட புலியும் குகையில் வாழும் ஆண்சிங்கமும் போன்ற பகைவர் அழியுமாறு கொல்லுதற்குரிய வேலை ஏந்த எண்ணிய சீவகனைப் பாராட்டி பொருந்திய முத்துமாலையை அணிந்த குவிந்த மென்முலையையும் கோதையையும் உடைய மகளிர்; கூடாங்களிலும் மாடங்களிலும் மயில்போலத் திரண்டு கூடி வந்தனர்.

சீவகனின் வெற்றியைப் புகழ்ந்து வரவேற்றல்

மலர் மாலைக்கு ஏற்ற நீண்ட கூந்தலையும், மூங்கில் போன்ற தோள்களையும் உடைய மகளிர், “சச்சந்தனைக் கொன்ற கட்டியங்காரனையும் அவன் மக்களையும் எல்லோரையும்; உடனே இம்மாலைக் காலத்தே அம்பினாலே இவன் கொன்றான். மேலும் இன்றைக்கே குணமாலைக்கு இதுவரை நீங்காதிருந்த பழியும் இன்றோடு நீங்கியது என்று கூறினார்கள். இதனை,

‘மாலைக் கின்றே மாய்ந்தது மாயாப் பழியென்பார்

மாலைக் கேற்ற வர்குழல் வேய்த்தோண் மடநல்லார்’

என்கிறார் திருத்தக்கதேவர்.

அவர்கள், மலையின் உச்சியிலிருந்து அழகிய மணிகளைச் சிந்தி வீழும் அருவியைப்போல் அழகிய மணிகளிழைத்த பட்டத்தையுடைய யானையின் நெற்றியிலே தேன் சொரியும் சுரபுன்னையின் உச்சியிலிருந்து அழகிய மலர்களைச் சிந்துவதால்; மாடங்களின்மேல் நின்ற தேவமங்கையரைப் போன்று விளங்கினர்.

சீவகனை வரவேற்ற பெண்களின் நிலை

அம்மகளிர் புதிய பட்டினால் தைத்த கொடிகளை மாடங்களிலே சேரக் கட்டுவர். மன்னனைக் காணும் பொருட்டு அணிகலன்கள் ஒளிவிட, வளைந்து வந்து அவன் முன்னே தொழுவர். இதனை,

‘கோடித் தானைக் கொற்றவற் காண்பா னிழைமின்னக்

கோடிச் செம்பொற் கொம்பரின் முன்முன் றொழுவாரும்.

என்கிறார் திருத்தக்கதேவர்.

அவர்கள் அருகில் இருந்த ஒருத்தியை நோக்கி, “அம்பைச் செலுத்தும் வலிய வில்லேந்திய, செறிந்த கழலையுடைய வீரர்கள் சீவகன் ஆற்றலைப் புகழ், உலகையே கைபற்றினால் இங்கு இவனுக்குச் சமமானவர் யார் இருக்கின்றார்கள்? அழகிய புகை ஊட்டப் பெற்ற துகிலை அணிந்த அல்குலையுடைய பெண்ணே! மேலோனாகிய சீவகனைக் கையால் தொழுததால் கையில் வளையைக் காணோம் என்பார்கள்.

நீண்ட பெரிய கண்களையுடைய மகளிர் மலர் தூவ, மைத்துன வேந்தர்கள் பெரிய களிறுகளில் ஏறிப்புடை சூழ உலாவரும் சீவகன் கருமை நிறம் பொருந்திய நல்மணி வண்ணனாகிய திருமாலைப் போன்று விளங்கினான். இதனை,

‘மைத்துன மன்னர் மால்களி றேறிப் புடைசூழ

மைத்துன நீண்ட மாமணி வண்ண னவனொத்தான்’

என்கிறார் திருத்தக்கதேவர்.

தாமரை மலர்கள், செங்கழுநீர் நிறைந்தன போல மடந்தையரின் முகமலரும்; வேல் அனைய கண்மலரும் எங்கணும் நிறைந்திருந்தன.

இராசமாபுரத்தின் சிறப்பு

பகையரசர்களைக் கொன்று அழித்த சீவனின் பருத்த தோள்களைக் கண்டு மகிழும் மகளிர், தம் ஒளிவிசும் முலைகளின் மேல் அணிந்துள்ள அணிகலன்களையும், முத்துமாலைகளையும் தந்தனர். எங்கும் பொன்பரந்து இறைந்து கிடக்கும் புது வருவாயினையுடைய இராசமாபுரம் சீவகனைக் காண வந்த அமராவதிப் பட்டினம் போன்றிருந்தது.

பெண்கள் நலம் அழிந்தது

தேன் சிந்தும் கற்பக மாலை அணிந்த சீவகன், அரண்மனையை அடைந்ததும், மலர்மாலையணிந்த மாடமாளிகையிலிருந்த மகளிரின் அழகு, இரவில் மகிழ்வித்த திங்கள் மறைய, இளஞ்சூரியன் தோன்றக் கண்டு குவிந்த ஆம்பல் மலர்க் காட்டைப் போலக் கெட்டது. இதனை,

‘ஓம்பு திங்கள் உலந்து சுடர்கண்ட

ஆம்ப லாய்மலர்க் காடொத்து அழிந்ததே’

என்கிறார் திருத்தக்கதேவர்.

பகைவரின் அரண்மனைப் பெண்களின் நிலை

சீவகனுடைய வீரர்கள் கட்டியங்காரனைச் சார்ந்த மகளிர் இருக்கும் அரண்மனை புகுந்து விழித்து பார்த்துச் சினந்து 'இவ்விடத்தினின்று விரைந்து செல்க' என்றனர். இதனை,

‘செய்பாவை யன்னார் சிலம்பார்க்கு மென் சீற டியார்

செய்பூந் தவிசின் மிசையல்லது சேற லில்லார்

என்றார் திருத்தக்கதேவர்.

அது கேட்டு மேலும் நடுங்கி, ஓவிய பாவை போன்றவரும், சிலம்புகள் ஒலிக்கும் சிற்றடிகளை உடையவரும், மலரணையின் மேலன்றித் தரையில் நடந்தறியாதவருமான அம்மகளிர், மை எழுதிய கண்களிலிருந்து பெருகும் கண்ணீர், பொற்பூ அணிந்த கைகளில் பாய விம்மி அழுது, வெப்பம் மிக்க வெறுந்தரையில் நடந்து சென்றனர்.

மகளிர் தம் கால்கள் தரையில் பட்டவுடன் நெருப்பை மிதித்தது போலச் சிவந்தன. வாடிய இலவமலரை போன்ற செம்பஞ்சுக் குழம்பு பூசிய அந்தச் சிற்றடிகளில் மரல் பழங்களை போன்று தோன்றிய கொப்புளங்கள் வருத்தத்தை

உண்டாக்கின. அவ்வருத்தத்தை பொற் சிலம்புகள் புலம்பி ஒலி செய்ய மகளிர் மெல்லடி நோவ மெல்ல நடந்து சென்றனர்.

யானையின் தந்தக்கொம்பைத் தோற்கச்செய்த இன்ப போர் விளைவிக்க எழுந்த இரு தனங்களை உடையவர்கள், நல்ல அணிகலன்களை அணிந்த தனங்களை உடையவர்கள், முத்துவடம் புரளும் தனங்களை உடைவர்கள், பாதங்களை உடைய குழந்தைகளைத் தோளில் தூக்கி அணைத்திருப்பவர்; ஒருமாதக் கருவுடையார், தம் தனங்களில் இனியபால் ஊறும்படி சூல் கொண்டவர், பொற்காசும், முத்தும் பவழமும் பொன்னணியும் அணிந்த பருத்த தனங்களை உடையவர்

வளையலணிந்த அம்மகளிர், மின்னல் போல மின்னி, தங்கள் கூந்தலிலிருந்து பொன்னரிமாலை நழுவி விழ, நைந்து, துன்புற்று, சோர்ந்து, புலியைக் கண்டு நடுங்கும் பெண்மான்களைப் போன்று விளங்கினார்கள். இதனை,

‘பெய்யார் முகிலிற் பிறழ்பூங்கொடி மின்னின் மின்னா

நெய்யார்ந்த கூந்த னிழற்பொன்னரி மாலை சோர்’

என்கிறார் திருத்தக்கதேவர்.

‘அம்மகளிரில் கட்டியங்காரனால் போற்றி மாதேவிப்பட்டம் அளிக்கப்பட்ட மங்கை யார்?’ என்று சீவகன் தன் ஏவலரை கேட்டான். அவர்கள், போர்க்களச் செய்திகளை அத்தேவிக்குக் கூறியவர்கள்,

கட்டியங்காரன் மனைவியின் செயல்

அவ்வாறு சீவகன் கேட்டதும் ஏவலர்கள் நடந்ததைக் கூறினர்.

‘தேனார்ந்த மாலையணிந்த கட்டியங்காரனும் அவன் மக்களும் பசிய பொன்முடி கவிழப் போர்க்களத்தில் இறந்தனர்’ என்று அவர்கள் அம்மங்கையிடம் கூறினர்.

அவர்கள் கூறியதைக் கேட்ட அம்மாதேவி, ‘அந்தோ! பெருமை மிக்க ஆண் சிங்கம் போன்ற மன்னனுக்கும் அவன் மக்களுக்கும் நேர்ந்த கதி இதுதானோ? எனக் கதறி, வேலால் தாக்கப் பெற்ற பெண்மாளைப் போல மிகவும் வருந்தி வீழ்ந்து, சேல்மீன் நீர்குறைந்து வற்றிய இடத்தில் மெல்ல ஊர்ந்து செல்வது போலத் தன் சிவந்தகண்கள் மேல் கீழாய்ச் சுழன்று செருகக் கீழே வீழ்ந்து உடனே உயிர் துறந்தாள்’ என்றனர். இதனை,

‘சேலேறு சின்னீ ரிடைச்செல்வன போன்று செங்கண்

மேலேறி மூழ்கிப் பிறழ்ந்தாழ்ந்த விறந்து பட்டாள்’

என்கிறார் திருத்தக்கதேவர்.

சீவகன் உரை

பின் சீவகன் அம்மகளிரை நோக்கி, 'ஐந்தலை நாகத்தின் கொடிய நஞ்சுபோல நானும் முதலில் கொதித்தெழுந்து கட்டியங்காரனைக் கொண்டு வீழ்த்தியபின் என் சினத்தையும் பகையையும் விட்டுவிட்டேன். இனி நீங்கள் கரிய நிறக் கழுத்தையும் மாணிக்கத்தையும் உடைய நாகம் கருடன் வாய்ப்பட்டுத் தப்ப முடியாதைப் போல நாமும் இனித்தப்ப முடியாது என்று வருந்தி அழ வேண்டியதில்லை' என்று கூறினான்.

'மெல்லிய இடையையுடைய மங்கையர்களே! இன்னிசை மொழியினை உடையவர்களே! உங்களை நான் துன்புறுத்த மாட்டேன். இனி உங்கள் நீண்ட கண்களில் பனித்துளியைச் சிந்துதல் வேண்டாம்' என்கின்றார். இதனை,

'மண்கேழ் மணியி னுழையுந்துகி னூலின் வாய்த்த

நுண்கேழ் நுகுப்பின் மடவீர்நம்மை நோவ செய்யே'

என்ற சீவகசிந்தாமணி பாடல்வரி வெளிபடுத்துகிறது.

மேலும் அவன், 'அறுக்கப்பட்ட வளையல்கள் அணிந்த கையையுடைய மங்கையரே! வாழ்வுக்குரிய பொருளை உம்மன்னன் உங்கட்குத் தந்தது போல நானும் தருகின்றேன்; நீங்கள் இங்கே வாழ்ந்திருங்கள்; அல்லது அப்பொருளை எடுத்து சென்று நீங்கள் விரும்பும் இடத்தில் வாழுங்கள்' என்று மேலும் கூறினான்.

பெண்களின் நிலை

அம்மகளிர், சீவகனின் அழகிய திருவாய்மொழியாகிய வான்முழக்கத்தை அங்குப் பொருத்தக் கேட்டு, இனமயில் கூட்டம் போல ஒன்று கூடிச் சென்று தென்னையும், கரும்பும் சூழ்ந்து நெருங்கிய தங்கள் நகரங்களை அடைந்தனர்.

காதல் நிறைந்த மயிலன்ன அம்மங்கையர், கணவனை இழந்து கைம்பெண்ணான காரணத்தால் காதில் அணிந்த குழையையும், கடல் சங்கினாலான வளை, குங்குமம், மலர்மாலை சுமையாகும் என நீக்கிவிட்டு, தேன் நிறைந்த குவளை மலர் போன்ற கண்கள் முத்துப் போலக் கண்ணீர் சிந்தி, விம்மி, நோன்பை மேற்கொண்டு வாடிய சண்பகப் பூச்சருகு போலாயினர்.

சீவகன் அரண்மனையுள் புகுதல்

அரண்மனை மகளிர் அகன்ற பின்னர், வீரர்கள் பொன் வேய்ந்த மூங்கில் துண்டுகளால் அமைந்த கை விளக்கைக் கையில் ஏந்தி, பொன் மதில் சூழ்ந்த அழகிய பரந்த அரண்மனையையும், பொன்வைக்கும் கருவூலத்தையும் பிற இடங்களையும் விரைந்து சோதனையிட்டுக் காப்பிட்ட பின் பொற்றாமரையில் வாழும் திருமகள் கை

குவித்து வணங்க அழகிய சீவகன் அரண்மனையின் உள்ளே சென்றான். கனிந்த சொல் உடைய மகளிர் மணங்கமழும் மலரணைக் காவலை மேற்கொண்டனர்.

சீவகன் மாமனை வணங்குதல்

முத்துமாலை ஒளிவிடும் மார்பனான சீவகன் நீராடிய பின், அதற்குத் தக்க கோலத்தைச் செய்து தூசிப்படையின் அழகினையும் தேர்களையுமுடைய மாமன் கோவிந்தனைத் தொழுது கூறினான். என்றும் நினைவில் இருக்கத்தக்க இப்போரில் விழுப்புண் பெற்ற வீரர்களின் விழுப்புண்ணைப் போற்றி, அவர்களைக் காத்தருளுமாறு கோவிந்த மன்னனிடம் கூறினான். தானும் அவ்வீரர்களை அன்போடு நோக்கினான். பின்னர் பாம்பணையில் பள்ளி கொண்ட திருமால்போலத் துயில் கொண்டான்.

விழுப்புண் பெற்ற வீரர்கள்

வாள்களால் வெட்டப்பட்டதனால் மலையில் புண் தோன்றியதைப் போன்ற யானையும், பெருங்காற்றைப் போல விரைந்து செல்லும் உருளையுடைய தேரும். கண் இமைக்கும் நேரத்தில் தரையில் காணமுடியாது பறக்கும் குதிரையும் பெரும்புண் பெற்ற மார்புடைய வீரர்களும் இளைப்பாறத் துயின்றனர்.

சீவகன் உறக்கத்தினின்று எழுதல்

இன்ப வேதனை தரும் விழுப்புண் வழியே காற்றுப் புகுந்து வரும் ஒலியும், இறந்த வீரர் தம் கூந்தல் மனைவியர் காதுக்குழையை எறிந்து விட்டு அழுகின்ற ஒலியும், வெற்றி முழக்கும் முரசுமுழங்கும் ஒலியும், திரண்டு குவிந்த வாயினையுடைய சங்கின் முழக்கொலியும், புண்பட்டு நொந்த யானைகள் காதுகளை அசைப்பதால் எழும் ஒலியும், யாழ் ஒலியும், போற்றிப் பாராட்டும் வாழ்த்தொலியும் கேட்டுச் சீவகன் உறக்கத்தினின்றும் விழித்தான்.

போர்க்களத்தில் தோற்று இறந்துபட்ட வீரருடைய மனைவியரும், வெற்றி பெற்று மீண்டு வந்த வீரரின் மனைவியரும் இன்பக்கடலில் நீந்த, அலைகடல் மேல் சூரியன் தோன்றினான். அவ்வளவில் புகழ் பெற்ற முக்கனிகளான கடு, நெல்லி, தான்றி ஆகிய மூன்றையும் ஊறவைத்த நீரிலே கற்பூரத்தைக் கலந்து, மணமிக்க மலர்மாலைகளை அணிந்த மகளிர் ஏந்தி நிற்க, தாமரை மலர் போன்ற தன் கண்களை சீவகன் கழுவிக்கொண்டான்.

சீவகன் அரியாசனத்தில் அமர்தல்

அதன்பின், சீவகன் அருகப்பெருமானைத் வணங்கினான். செம்பொன்னை அள்ளி எல்லோரும் கொள்ளக் கொடுத்தான். கண்களில் அஞ்சன மையை அழகுற எழுதிக் கொண்டான். மாலைகளையும் பொன்னணிகளையும் பொருத்தமாக அணிந்து கொண்டான்.

மங்கையர் வணங்க, மணிகள் பதித்த சிமிழில் இருந்த வெண்பட்டுடையை அணிந்து ஒளிமிக்க ஐந்து வாசத்தை வாயில் அடக்கிக்கொண்டு இதழ்கள் நெருங்கிய செங்கழுநீர்மலரைக் கையில் பிடித்து, நன்கு அறிந்தவர் கூட மன்மதனோ என மயங்குமாறு ஆண்மை மிக்க சிங்கம் போல, சீவகன் பெருமிதத்துடன் அரியாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தான்.

சீவகனுக்கு திருமுடி சூட முடிவுசெய்தல்

பொற்கடகம் அணிந்த கையும் வீரக்கழல் அணிந்த காலும் உடைய சீவகனைப் போரிலே வென்று பகைவரைப் புறங்கொள்ளச் செய்த மன்னர் வந்து சூழ்ந்தனர்.

அப்போது தம்பியும், மாமனும், கந்துக்கடனும் இராசமாபுரமும், ஏமாங்கதநாடும் செல்வம் குவிந்திருக்கும் அரண்மனையில் ஒருசேர விரைந்து வந்து கூடினர்.

வித்தியாதரர் அனைவரும் இறங்கி வந்து, அழகு பொருந்திய வளப்பம் மிக்க இராசமாபுரத்திலே, இளங்கதிர்கள் ஒன்று திரண்டாற்போலக் குவிந்தனர். இதனை,

‘வளங்கொண் மாநகர் மழகதிர்

குழீஇயின போலக்

களங்கொண் டண்டினர் கதிர்முடி

விஞ்சையர் பொலிந்தே’

என்கிறார் திருத்தக்கதேவர்.

‘இனிமேலும் எண்ணுவதற்கு என்ன இருக்கின்றது? அழகிய முடி சூட்டுவதைப் பற்றி நினையுங்கள்” என்று முன்வந்த அரசர்கள் அமைச்சர்களை நோக்கிக் கூறினர். உடனே அவர்கள், “புரோகிதரும் நல்ல முகூர்த்த நேரம் பார்த்துக் கூறுவோரும் (நிமித்தம் கூறுவோர்) சிறந்த ஒளிக்கதிர் பரவவும் பூமகள் மகிழவும் புகழ் மணிகளைப் பொன்னில் பதித்து முடி அமைத்து வருக” என்று கூற, அவர்களும் அவ்வாறே வந்தனர்.

சுதஞ்சணன் தன் தேவியருடன் வருதல்

அப்பொழுது வானவனாகிய சுதஞ்சணன் விண்ணிலிருந்து வந்து இறங்கினான். அச்சுதஞ்சணனுடன் அவன் தேவியர் மின்னலின் ஒழுங்கு போல வானத்திலிருந்து இறங்கினார்.

சீவகன் முடிசூட்டுவிழாவிற்குத் தேவலோகத்திலிருந்து கொண்டு வந்த உயர்ந்த பொருட்களுடன் வித்தியாதரர் அந்நகரிடத்தே விரைந்து வந்து தோன்றினார். அதனால் விண்ணும் மண்ணும் பொலிவு பெற்று விளங்கின.

சுதஞ்சணன் சீவகனுக்கு முடிசூடுதல்;

அப்பெருநகரில் உள்ள அனைத்து மக்களும் கண்டு அஞ்சி வியக்கும்படி, பொன்பருதி போன்ற நூற்றியெட்டுப் பொற்குடத்தில் பாற்கடலில் இருந்து கொண்டு வந்த நன்னீரால் நீராட்டி, ஒப்பற்ற மலர்மழையும், பொன் மழையும் மேலிருந்து பொழிய, தூயவனாகிய சீவகனை வணங்கி, ஒளிவிடும் அழகிய மணிமுடியைச் சுதஞ்சணன் அவன் தலையில் சூட்டினான். இதனை,

‘பொருவில் பூமழை பொன்மழை யொடுசொரிந் தாட்டி
யெரிபொ னீண்முடி கவித்தனன் பலித்திரற் றொழுதே’

என்கிறார் திருத்தக்கதேவர்.

அப்பொழுது இம்மங்கலச் செய்தியைக் கூறுதற்குத் தேவதுந்துபிகள் முழங்கின. வானமங்கையர் (அரம்பையர்) வாழ்த்துக் கூறினர். கடிகையர் மங்கல வாழ்த்துப் பாடினர்.

வெண் கொற்றக்குடை உயர்ந்து சீவகன் ஆளத்தொடங்கினான். பின், சுதஞ்சணன் தன் பொன்னுலகு செல்லப் புறப்படலானான்.

சீவகனின் ஆட்சிச் சிறப்பு

வெண்கவரி வீச, வெண்கொற்றகுடை உலகை நிழல் செய்ய, அருகில் பொற்கலங்கள் அழகு விளங்கத் தோன்ற, மன்னர்கள் பணிந்து போற்ற, மடந்தையர் பல்லாண்டு கூற, சீவகன் சித்திர மண்டபத்துக்குப் புறப்பட்டான்.

மந்தார மலர்மாலை மேலணிந்து சிந்தாமணியின் தன்மை பொருந்திய, ஓவியம் எழுதிய சித்திர மண்டபத்துக்குள் சீவகன் புகுந்தான்.

அங்கு அரியணைமேல், மன்னர்களின் மணி முடிகள் சூழ்ந்து விளங்க, திருமாலை ஒத்த தேர் மன்னனாகிய சீவகன், சூரியனைப் போலப் பொலிவுடன் வீற்றிருந்தான்.

அங்கு, தம்பி நந்தட்டனை நோக்கி, 'ஊரிலுள்ளவர்களைப் பிணித்து வைத்திருக்கும் சிறைக் கோட்டங்களை இடித்துத் தள்ளி, நம் பகைவனான கட்டியங்காரன் ஆண்டபோது நாட்டு மக்களை வருத்தி வசூலித்த வரியைப் பதினாறு ஆண்டுகாலம் விலக்க, ஒலி அடங்காத முரசை அறையச் செய்வாய்' என்று கூறினான்.

மேலும், ஒளிவிடும் பொன்னணிகலன்களை அணிந்த சீவகன் அமைச்சர்களை நோக்கி, 'தேவாலயங்களுக்கு இறையிலியாக விட்ட நிலத்தையும், குற்றமற்ற சோதிடர் பெற்ற இறையிலி நிலத்தையும், ஓம குண்டத்தில் அழகிய செந்தீயை வளர்க்கும் அந்தணர்க்கு அளித்த இறையிலி நிலத்தையும் முன்பு போலவே இறையிலியாக விடுமின். அதுவுமல்லாது கட்டியங்காரனால் பறிக்கப்பட்ட நிலங்களை இழப்பீட்டுடன் இருமடங்காக திரும்பவும் ஒப்படைமின்' என்று ஆணையிட்டான்.

முரசறைதல்

உடனே, நந்தட்டன் வள்ளுவனைக் கொண்டு அழகிய முரசை அறைவிக்கலானான்.

'மன்னன் சீவகன் இன்று முதல் பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு உரிய வரிகளை நீக்கிவிட்டான். இன்று போல் என்றும் உலகத்துடன் ஒட்டி வாழ்வீராக. மக்களைத் துன்புறுத்தும் பசியும், பிணியும், பொருந்தாத பகையும் நீங்குக' என்று அப்பொழுது மணம் கமழும் இராசமாபுரத்தின் வீதிகள் தோறும் அழகிய முரசம் முழங்கியது.

மேலும், 'கண்பார்வை இழந்து மெலிந்தவர்க்கும், நோயுற்று மனம் தளர்ந்தவர்க்கும். மலர்க்கூந்தலுடைய பரத்தையரிடம் கொண்ட வேட்கையாலே கணவனால் புறக்கணிக்கப்பட்ட மனைவியர்க்கும் வாழ்வுக்குரிய வீடும், இடையறாப் பெருஞ்செல்வமும் மன்னவன் நல்குவான்' என்று முரசினை அறைந்து அறிவித்தான்.

மக்கள் இன்பத்தோடு வாழ்தல்

இவ்வாறு மாமன்னன் அருள, அவன் நாட்டு மக்கள் துன்பத்தைத் தரும் பகை, நோய், பசி ஆகியன தொலைய, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என மனமகிழ்ந்து புகழுடன் வாழ்ந்து வந்தனர்.

முடிவுரை

சீவகசிந்தாமணியில் உள்ள பூமகள் இலம்பகம் என்னும் பகுதி சீவகனின் வெற்றியையும் ஏமாங்கத நாட்டு மக்கள் சீவகனை வரவேற்பதையும் கூறுகிறது. கட்டியங்காரனின் ஆட்சியில் இருந்த பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்தாமல், அவர்களுக்கு பொருள்கள் வழங்கி வாழவைத்தும், அவர்கள் விருப்பம்போல் செயல்பட

உதவியும் செய்தான். அரசனாக முடிசூடினான். அந்நாட்டின் அரசனானதும் மக்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட வரிசுமையை இல்லாமல் ஆக்கினான். மக்கள் விரும்பும் நல்லாட்சியை நல்கினான்.

1.3.3. அருஞ்சொற்பொருள்

- நாகம் நெற்றி – யானையின் நெற்றி
- கூடார் புலி – கூட்டில் அடைப்பட்டப் புலி
- களம் – போர்க்களம்
- வல்வில் – வலிமையான வில்
- மள்ளர் – வீரர்கள்
- களிறு – யானை
- அமராபதி – தேவர் உலகம்
- துயில் – தூக்கம்
- முனைவன் தொழுது - அருகப்பெருமானைத் தொழுது
- ஆர்க்கும் – ஒலிக்கும்
- முந்நீர் – கடல்
- கழல் – கால்
- சென்னி – தலை
- இறைவன் – மன்னன்
- கமலமகள் – திருமகள்
- தீத்தும்மும் - தீயை உமிழும்

1.4. வளையாபதி

முன்னுரை

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றாக எண்ணப்படுவது வளையாபதி. 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை வாழ்ந்த இவ்விலக்கியம் பின்னர் எப்படியோ அழிந்துவிட்டது. இதன் பிரதியைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்தில் பார்த்ததாக உ.வே. சாமிநாதய்யர் குறிப்பிடுகிறார். பின்னர் இதனைப் பதிப்பிக்கும் நோக்கத்தோடு தேடியபோது, எங்கும் கிடைக்கப் பெறவில்லை என வருத்தத்துடன் உ.வே. சாமிநாதய்யர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.

வளையாபதி காப்பிய ஆசிரியர் யார்? எப்போது இந்நூல் இயற்றப்பட்டது? காவியத் தலைவன் பெயர் என்ன? காவியத்தின் கதைதான் என்ன? இந்த வினாக்களுக்கு யாதொரு விடையும் இதுவரை கிடைக்கப் பெறவில்லை. இக்காப்பியத்தின் சில செய்யுள்கள் மட்டும் கிடைத்துள்ளன. கிடைத்துள்ள

பாடல்களைக் கொண்டு நோக்குகிறபோது, இது ஒரு சமண சமய நூல் என்பது மட்டும் உறுதியாகிறது.

சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதிய அடியார்க்கு நல்லார், யாப்பருங்கல விருத்தி உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், இளம்பூரணர் முதலானோர் இந்நூலின் பாடல்களை மேற்கோள் காட்டுகின்றனர். இந்நூற்பாடல்கள் அறுபத்து ஆறு புறத்திரட்டு நூலில் தொகுப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் கவியழகு மிக்கது என்பது தக்காயாக பரணி நூலிலிருந்து வருகிறது. இந்நூற் பாடல்கள் மொத்தம் எழுபத்தி இரண்டு கிடைத்துள்ளன.

நூல் ஆசிரியர்

நூலைப் போலவே நூலாசிரியர் யார்? அவர் எந்த ஊரைச் சார்ந்தவர்? எந்தக் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவர் என்பதெல்லாம் அறியப்படவில்லை. நூற்பாடலைக் கொண்டு இவர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என யூதிக்கலாம். நூலாசிரியர் இலக்கிய ரசனையுடன் பாடல் புனையும் ஆற்றல் மிக்கவர். அறத்தில் சமண சமயக் கொள்கையில் ஆழ்ந்த பற்றும் பிடிப்பும் கொண்டவர் என்பது கிடைத்துள்ள பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

கதை

வளையாபதி கதை இன்னதுதான் என்பது அறியப்படாத ஒன்று. கிடைத்துள்ள பாடல்களைக் கொண்டும் கூட இதன் கதையை அறிய முடியவில்லை. வளையாபதி கதை என ஒரு கதை வழக்கில் உள்ளது. அதற்கும் வளையாபதி பாடல் கருத்துகளுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்பதை உணரலாம்.

நவகோடி நாராயணன் ஒரு வைர வாணிகன். அவன் தன் குலத்தில் ஒரு பெண்ணையும், வேறு குலத்துப் பெண்ணையும் திருமணம் செய்ததால், அவனைக் குலத்தை விட்டுத் தள்ளி வைத்து விடுகின்றனர். இதனால் துன்பமுற்ற நாராயணன், வேறு வழியின்றி வேறு குலத்துப் பெண்ணைத் தள்ளி வைத்து விடுகிறான். அவளோ, தனக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும்படி காளியை வேண்டுகிறாள். காளியின் அருளால் அவளுக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறக்கிறது. அக்குழந்தை வளர்ந்து பெரியவனாகிப் புகார் நகர் வணிகர் அவையில் 'தன் தந்தை நாராயணனே' என்று நிறுவுகிறான். காளிதேவியும் சாட்சி கூறி அதனை மெய்ப்பிக்கிறது. இதனால் குடும்பம் ஒன்றுசேர, அனைவரும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்கின்றனர்

1.4.1. வளையாபதி - பாடல்கள்

1. உலகம் மூன்றும் ஒருங்குடன் ஏத்து மாண்
திலகம் ஆய திறல்அறிவன் அடி
வழுவில் நெஞ்சொடு வாலிதின் ஆற்றவும்
தொழுவல் தொல்வினை நீங்குக என்று யான்
2. துக்கம் துடைக்கும் துகள் அறு காட்சிய
நிக்கந்த வேடத்து இருடி கணங்களை
ஒக்க அடி வீழ்ந்து உலகியல் செய்த பின்
அகதை யாழ் கொண்டு அமைவர பண்ணி
3. நீல நிறத்தனவாய் நெய் கனிந்து போது அவிழ்ந்து
கோலம் குயின்ற குழல் வாழி நெஞ்சே
கோலம் குயின்ற குழலும் கொழும் சிகையும்
கால கனல் எரியின் வேம் வாழி நெஞ்சே
கால கனல் எரியின் வேவன கண்டாலும்
சால மயங்குவது என் வாழி நெஞ்சே
4. வித்தகர் செய்த விளங்கு முடி கவித்தார்
மத்தக மாண்பு அழிதல் காண் வாழி நெஞ்சே
மத்தக மாண்பு அழிதல் கண்டால் மயங்காதே
உத்தம நன்னெறிக்கண் நில் வாழி நெஞ்சே
உத்தம நன்னெறிக்கண் நின்று ஊக்கம் செய்தியேல்
சித்தி படர்தல் தெளி வாழி நெஞ்சே
5. வினை பல வலியினாலே வேறுவேறு யாக்கை ஆகி
நனி பல பிறவி தன்னுள் துன்புறாஉம் நல் உயிர்க்கு
மனிதரின் அரியது ஆகும் தோன்றுதல் தோன்றினாலும்
இனியவை நுகர எய்தும் செல்வமும் அன்னதேயாம்
6. உயர்குடி நனி உள் தோன்றல் ஊனம் இல் யாக்கை ஆதல்
மயர்வு அறு கல்வி கேள்வி தன்மையால் வல்லர் ஆதல்

பெரிது உணர் அறிவே ஆதல் பேரறம் கோடல் என்று ஆங்கு
அரிது இவை பெறுகலோடே பெற்றவர் மக்கள் என்பார்

7. நாடும் ஊரும் நனி புகழ்ந்து ஏத்தலும்
பீடுறும் மழை பெய்க என பெய்தலும்
கூடல் ஆற்றவர் நல்லது கூறுங்கால்
பாடு சால் மிகு பத்தினிக்கு ஆவதே
8. பள்ள முதுநீர் பழகினும் மீன் இனம்
வெள்ளம் புதியது காணின் விருப்புறாஉம்
கள் அவிழ் கோதையர் காமனோடு ஆயினும்
உள்ளம் பிறிதாய் உருகலும் கொள் நீ
9. உண்டியுள் காப்பு உண்டு உறுபொருள் காப்பு உண்டு
கண்ட விழுப்பொருள் கல்விக்கு காப்பு உண்டு
பெண்டிரை காப்பது இலம் என்று ஞாலத்து
கண்டு மொழிந்தனர் கற்று அறிந்தோரே
10. எத்துணை ஆற்றுள் இடுமணல் நீர் துளி
புல் பனி உக்க மரத்து இலை நுண் மயிர்
அத்துணையும் பிறர் அம் சொலினார் மனம்
புக்கனம் என்று பொதி அறைபட்டார்
11. தனி பெயல் தண் துளி தாமரையின் மேல்
வளி பெறு மாத்திரை நின்றற்று ஒருவன்
அளிப்பவன் காணும் சிறு வரை அல்லால்
துளக்கிலர் நில்லார் துணைவனை கையார்
12. பொறை இலா அறிவு போக புணர்வு இலா இளமை மேவ
துறை இலா வனச வாவி துகில் இலா கோல தூய்மை
நறை இலா மாலை கல்வி நலம் இலா புலமை நன்னீர்
சிறை இலா நகரம் போலும் சேய் இலா செல்வம் அன்றே

13. ஆக்க படுக்கும் அரும் தளைவாய் பெய்விக்கும்
போக்க படுக்கும் புலை நரகத்து உய்விக்கும்
காக்கப்படுவன இந்திரியம் ஐந்தினும்
நாக்கு அல்லது இல்லை நனி பேணுமாறே
14. தாரம் நல் வதம் தாங்கி தலை நின்மின்
ஊரும் நாடும் உவத்தல் ஒருதலை
வீர வென்றி விறல் மிகு விண்ணவர்
சீரின் ஏத்தி சிறப்பு எதிர் கொள்பவே
15. பெண்ணின் ஆகிய பேர் அஞர் பூமியுள்
எண்ணம் மிக்கவர் எண்ணினும் எண்ணிலார்
பின்னி நின்ற பெரு வினை மேல்வரும்
என்னது ஆயினும் ஏதில் பெண் நீக்குமின்
16. பொய்யன்மின் புறம் கூறன்மின் யாரையும்
வையன்மின் வடிவல்லன சொல்லி நீர்
உய்யன்மின் உயிர் கொன்று உண்டு வாழுநாள்
செய்யன்மின் சிறியாரொடு தீயன்மின்
17. கள்ளன்மின் களவாயின யாவையும்
கொள்ளன்மின் கொலை கூடி வரு மறம்
எள்ளன்மின் இலர் என்று எண்ணி யாரையும்
நள்ளன்மின் பிறர் பெண்ணொடு நண்ணன்மின்
18. துற்று உளவாக தொகுத்து விரல் வைத்தது
எற்றுக்கு அஃது என்னின் இது அதன் காரணம்
அற்றம் இல் தானம் எனை பல ஆயினும்
துற்று அவிழ் ஒவ்வா துணிவு என்னுமாறே
19. ஆற்றுமின் அருள் ஆருயிர்மாட்டு எல்லாம்
தூற்றுமின் அறம் தோம் நனி துன்னன்மின்
மாற்றுமின் கழி மாயமும் மானமும்
போற்றுமின் பொருளா இவை கொண்டு நீர்

20. பொருளை பொருளா பொதிந்து ஓம்பல் செல்லாது
 அருளை பொருளா அறம் செய்தல் வேண்டும்
 அருளை பொருளா அறம் செய்து வான்கண்
 இருள் இல் இயல்பு எய்தாது என்னோ நமரங்காள்
21. தகாது உயிர் கொல்வானின் மிகாமை இலை பாவம்
 அவா விலையில் உண்பான் புலால் பெருகல் வேண்டும்
 புகா வலை விலங்காய் பொறாது பிற ஊன் கொன்று
 அவா விலையில் விற்பானும் ஆண்டு அதுவே வேண்டுமால்
22. பிறவி கடல்அகத்து ஆராய்ந்து உணரின்
 தெறுவதில் குற்றம் இலார்களும் இல்லை
 அற வகை ஓரா விடக்கு மிசைவோர்
 குறைவின்றி தம் சுற்றம் தின்றனர் ஆவர்
23. உயிர்கள் ஓம்புமின் ஊன் விழைந்து உண்ணன்மின்
 செயிர்கள் நீங்குமின் செற்றம் இகழ்ந்து ஓரீஇ
 கதிகள் நல்லுரு கண்டனர் கைதொழு
 மதிகள் போல மறுவிலிர் தோன்றுவீர்
24. பொருளோடு போகம் புணர்தல் உறினும்
 அருளுதல் சான்ற அரும் தவம் செய்ய்மின்
 இருள் இல் கதி சென்று இனி இவண் வாரீர்
 தெருளல் உறினும் தெருண்மின் அதுவே
25. தவத்தின் மேல் தவ திறை தனக்கு அலது அரிதே
 மயக்கு நீங்குதல் மனம் மொழியொடும் செயல் செறிதல்
 உவத்தல் காய்தலொடு இலாது பல் வகை உயிர்க்கு அருளை
 நயத்து நீங்குதல் பொருள்தனை அனையதும் அறி நீ

1.4.2. வளையாபதி பாடல் - கருத்துரை

வளையாபதி சமணசமயம் சார்ந்த நூல். வளையாபதியின் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல் வாலறிவன் அருகனை வாழ்த்துகிறது. தொல்வினை நீங்க என்று

வேண்டப்படுகிறது. இதில் வினைப்பயன் நீங்கி வீடுபேறு பெற வேண்டும் என்னும் ஆசிரியரின் எண்ணம் வெளிப்படுகிறது.

மனித பிறவியின் சிறப்பு

மனித பிறவி மிக உயர்ந்தது. செல்வராக, உயர்குடிப் பிறப்பாளராக, ஊனமற்றவராக, கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவராகப் பிறப்பது அரிது என்கிறார் ஆசிரியர்.

“வினைபல வலியினாலே வேறுவேறு யாக்கை ஆகி
நனிபல பிறவி தன்னுள் துன்புறாஉம் நல்உயிர்க்கு
மனிதரின் அரியது ஆகும் தோன்றுதல் தோன்றினாலும்
இனியவைநுகர எய்தும் செல்வமும் அன்னதேயாம்”

“உயர்குடி நனி உள் தோன்றல் ஊனம் இல்யாக்கை ஆதல்
மயர்வு அறு கல்வி கேள்வி தன்மையால் வல்லர் ஆதல்
பெரிது உணர் அறிவே ஆதல் பேரறம் கோடல் என்று ஆங்கு
அரிது இழைவ பெறுகலோடே பெற்றவர் மக்கள் என்பார்.”

என்கின்றன வளையாபதி பாடல்கள்.

செய்யக்கூடாதவை

வளையாபதியில் வரும் பாடல்கள் பல சமண சமயக்கொள்கைகளை வலியுறுத்துகின்றன. பொய் செல்லக்கூடாது, புறங்கூறல், மற்றவர்களை இழிவாகப் பேசுதல், நன்மை இல்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லி உடலை வளர்த்தல், உயிர்க்கொலைப் புரிதல், புலால் உண்ணுதல் போன்ற செயல்களைச் செய்தல் கூடாது, தீயவர்களுடன் நட்புறவு கொள்ளக் கூடாது என்கிறது வளையாபதி

‘பொய்யன் மின்புறம் கூறன்மின் யாரையும் வையன்மின்’

என்றும்

“கள்ளன் மின்கள வாயின யாவையும்
கொள்ளன் மின்கொலை கூடி வரும்மறம்
எள்ளன் மின்இலர் என்றெண்ணி யாரையும்
நள்ளன் மின்பிறர் பெண்ணொடு நண்ணன்மின்”

என்றும் கூறுகிறது வளையாபதி

அன்னதானத்தின் சிறப்பு

தானங்களில் சிறந்தது அன்னதானம் என்பதை ஒருபாடல் கூறுகிறது. ஒருவரது மனதையும் வயிற்றையும் நிறையச் செய்வது அன்னதானம். உடல் ஊனமானவர்கட்கும், பசியுடன் உள்ளவர்களுக்கும் அன்னதானம் செய்யுங்கள் என்கிறது.

**“அற்றம்இல்; தானம் எனை பல ஆயினும்
துற்றவிழ் ஒவ்வாத் துணிவு என்று மாறே”**

என்பது வளையாபதியின் பாடல் வரி.

நல்லறங்கள் செய்க

உயிர்களிடம் அன்புகாட்ட வேண்டும். நற்செயல்களையே செய்ய வேண்டும். பிறருக்கு நல்லறங்களைக் கூறுங்கள். தீமையை நினைக்காதீர்கள் தீவினையில் ஏற்படும் துன்பத்திற்கு பயந்து அவற்றைக் கைவிடுதல் வேண்டும். பிறரை ஏமாற்றுதல் போன்ற வஞ்சகச் செயல்களைச் செய்தல் கூடாது. இவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதைக் கொள்கையாக்கொண்டு வாழுங்கள்.

**“ஆற்றுமின் அருள் ஆருயிர்மாட்டு எல்லாம்
துற்றுமின் அறம் தோம் நனி துன்னன்மின்”**

என்பது பாடல்

அருள்செல்வமே உயர்ந்தது

பொருள்செல்வம் உயர்ந்தது என்று எண்ணி அதைச் சேர்க்காதீர். உயர்ந்த நிலைத்த உறுதிப் பொருளாகத் திகழும் அருட்செல்வத்தினை நல்லறம் செய்வதன் மூலம் பெறுங்கள் அருட்செல்வம் பெற்றால் இருள் வாழ்க்கை நீங்கி உயர் வாழ்வு கிடைக்கும் என்கிறது.

**“அருளைப் பொருளா அறம் செய்து வான்கண்
இருள்இல் இயல்பு எய்தாது என்னோ நமரங்காள்”**

என்கிறது பாடல்.

ஊன் உண்பதன் தீமை

புலால் உண்ணக்கூடாது. உண்பதற்காக உயிர்களைக் கொல்லக்கூடாது. அவ்வாறு செய்பவன் பாவி. அவ்வாறு கொன்ற உயிரை உணவாக உட்கொள்பவனும் பாவியே என்கிறது வளையாபதி.

உலக மக்களின் துன்பங்களுக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்தால் அதில் உயிர்கொலையினால் உண்டான குற்றங்களின் பங்கும் சேர்ந்திருக்கும். நல்லறங்களைப் புரியாமல் புலால் உணவுகளை விரும்பி உண்பவன் அது மாமிசமாக இருந்தால் அவர்களின் உறவினர்களின் உடலினையே சமைத்து உண்பதனைப் போன்ற செயலே ஆகும்.

**“அறவகை ஓராவிடக்கு மிசைவோர்
குறைவின்றி தம் சுற்றம் தின்றனர் ஆவர்”**

என்பது பாடல்.

பிற உயிர்களைக் கொல்லுதல் அவற்றைத் தின்னுதல், கோபம், பகைமை முதலானவற்றை நீக்கி அனைத்து உயிர்களிடமும் அன்பு செய்பவர்கள் மேலான உயர் வாழ்வினை அடைவர்.

கற்புடைய மனைவியின் சிறப்பு

குடும்பத்தினை நடத்தக் கூடிய இல்லாறத்தின் துணைவியாக உள்ள மனைவி தன் குடும்பப் புகழினைக் காத்து, தன் கணவன் கூறும் வார்த்தையைக் கேட்டு வாழ்தல் வேண்டும். அவ்வாறு வாழ்பவள் பொழிக என்று சொன்னவுடன் மழை பொழியும் தெய்வ ஆற்றல் உடையவள் ஆவாள்.

**“நாடும் ஊரும் நனி புகழ்ந்து ஏத்தலும்
பீடுறும் மழை பெய்க என பெய்தலும்
கூடல் ஆற்றவர் நல்லது கூறுங்கால்
பாடு சால் மிகு பத்தினிக்கு ஆவதே”**

என்கிறது பாடல்.

கற்பில்லாத மகளிரின் இழிவு

கற்புள்ள பெண்களின் பெருமையைப் பேசும் வளையாபதி கற்பில்லாத மகளிரின் இழிவையும் கூறுகிறது.

ஆழமான நீர்நிலைகளில் வாழும் மீன்கள் புது வெள்ளம் காணின் அதை நோக்கிப் பாயும். அதுபோல பெண் காமனோடு உறவு கொண்டாலும் அவர்கள் உள்ளம் பிறிதொன்றை எதிர்நோக்கி உருகும். உணவு, பொருள், கல்வி இவற்றைக் காக்கலாம். ஆனால் பெண்ணைக் காப்பது கட்டுப்படுத்துவது என்பது இயலாத ஒன்று என்கிறது வளையாபதி. இது பெண்ணை இழிவாக பேசுவதாக உள்ளது.

எண்ணற்ற ஆடவர்கள் பிறர்மனை நோக்காதவர்கள். பிறர்மனை நோக்குபவர்கள் தங்கள் பேராண்மையை மறந்து இனிமையாக மொழிபேசும் பெண்ணிடம் மயங்கி, அதுவே பெரும் போகமாக எண்ணி மகிழ்கின்றனர். இவர்கள்

துன்பப்படுவர். ஆடவர் பிறர் மனைவியை விரும்புதல் கூடாது. மழைபொழியும்போது தாமரை இலைகளில் உள்ள நீர்த்துளி காற்று வீசியதும் அந்த இடத்தினை விலகிச்செல்வது போல கற்பு நிலைமாறும் எண்ணத்துடன் செல்வோரும் உண்டு என்றெல்லாம் வளையாபதி கூறுகிறது.

நாவடக்கம்

ஐம்புலன்களில் ஒன்றான நாக்கு மற்ற புலன்களைவிட ஆற்றல் உடையது. நாக்கிற்கு வரும் பேசுக்கே ஆக்கமும் தரும், அதேநேரத்தில் தீமையையும் தரும். ஒருவனை சிறையிலும் அடைப்படுத்தும். பொலிவு போக வைக்கும். நரகத்திற்கும் சேர்க்கும். ஆசையால் ஐந்து புலன்களில் மிகுதியான கவனத்துடன் காக்கப்படவேண்டியது நாக்காகும்.

இல்லறம்

மனைவியை உயர்வாக மதித்து இல்லறத்தை எண்ணி வாழ்கின்றவன் ஊரும், நாடும் அல்லாமல் வானில் வாழும் தேவர்களும் எதிரேபோய் நின்று பாராட்டி வரவேற்பார்கள் என்கிறது வளையாபதி.

மக்கள் செல்வம்

வளையாபதி குழந்தைச் செல்வத்தை உயர்வாக பேசுகிறது. பொறுமை, இல்லாத அறிவு, போகம், இல்லாத இளமை, படித்துறை இல்லாத நீர்நிலை, ஆடை அணியாத தூய்மை, மணம் இல்லாத மலர், கல்வி அறிவு இல்லாத புலமை, காவல் அகழி இல்லாத நகரம் இவை போன்றது குழந்தை இல்லாத செல்வம் என்கிறது வளையாபதி.

“பொறைஇலா அறிவுபோகப் புணர்வுஇலா இளமைமேவத்
துறைஇலா வசைவாவி துகில்இலாக் கோலத் தூய்மை
நறையிலா மாலை கல்வி நலம்இலா புலமை
சிறையிலா நகரம் போலும் சேய் இலா செல்வம்அன்றோ”

என்கிறது அப்பாடல்.

தவவாழ்வு

இல்லறம் வாழ்வில் இன்பம் துய்த்தாலும் அது தவவாழ்கைக்கு நம்மை அழைத்துப்போக தடையாக இருத்தல் கூடாது. பொய்யான பொருள்களின் மீது

மயங்காமல் இருத்தலும் ஆசை, வெறுப்பு போன்ற இயல்புகளை நீக்குதலும் பிறர் உயிர்களிடத்தில் அன்புடன் இருத்தலும் உலகத்தவர்கள் பின்பற்றும் தவங்கள் என்கிறது வளையாபதி.

நிலையாமை அறம்

இந்த உலகம், உடல், இளமை, பொருள், உறவு எதுவும் நிலையில்லாதவை. உடல் நிலையற்றது என்பதை வளையாபதி பாடல் குறிப்பிடுகிறது. மனமே கரிய நிறமும் மலர்களால் அலங்கரிக்கப்படும் வாசனை எண்ணெய் தடவி மலர்கூடி அணிந்து அழகாக திகழும் கூந்தல் என்று பாராட்டி மகிழாதே. இவை சுடுகாட்டு நெருப்பில் எரிந்து அழியக் கூடியன. இது உனக்குத் தெரியாத? தெரிந்தும் மயங்குவது ஏன்? என்று உடல் நிலையாமையை வளையாபதி எடுத்துரைக்கிறது.,

அதேபோல், அரசவாழ்வு நிலையற்றது என்பதை ஒரு பாடல் கூறுகிறது. மனமே! அழகிய மகுடம்கூடி ஆட்சி நடத்தும் மன்னர்களின் தலையும் ஒருநாள் கீழே வீழும். எனவே நீ அதனைக் கண்டு மயங்காமல் உன்னத நன்னெறி நின்று வாழ்வாயாக. அவ்வாறு வாழ்ந்தால் முக்தி பெறுவாய் என்கிறது.

முடிவுரை

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்று வளையாபதி. இப்பொழுது முழுமையாகக் கிடைக்கப்பெறாத நூல் இது. இந்நூல் சமணசமய கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துரைக்கிறது. நிலையாமை, செய்யவேண்டியன, செய்யக்கூடாதன ஆகியவற்றைப் பட்டியலிடுகிறது. நாவடக்கம். அன்னதானம் செய்வதன் சிறப்பு, இல்லறவாழ்க்கையின் இயல்பு, குழந்தைபேற்றின் சிறப்பு, கற்புள்ள பெண்களின் பெருமை, இழிவானகுணம்கொண்ட பெண்களின் தன்மை, ஆண்களுக்கான ஒழுக்கம், தவவாழ்வு மேற்கொள்ளுவதன் உயர்வு ஆகியவற்றை உரைக்கிறது.

1.4.3. அருஞ்சொற்பொருள்

- மாண் திலகம் – இறைவனின் சிறப்புக் கூறுதல்
- வாலிதின் – உறுதியாக
- தொல்வினை – பழவினை
- நிக்கந்தன் – அருகன்
- கோலம் – அழகு
- குயின்ற - செறிந்த

- காலக்கனல் – ஊழித்தீ
- குழல் – மகளிர் கூந்தல்
- வேம் – வெந்தழல்
- மாண்பு – வலிமை
- உத்தமம் – நன்மை
- சித்தி – முத்தி நிலை
- உரை – வேதம்
- பீடு – பெருமைமிக்க
- கள் – தேன்
- வையன்மின் – இகழ்ந்து பேசாதீர்கள்
- துற்று – உணவு
- ஓம்பல் – ஈட்டிப்பாதுகாத்தல்
- மதி – நிலா
- செயிர் – சினம்
- மறுவிலீர் – குற்றம் குறையற்றவர்களாய்

1.5. அலகு ஒன்று – தொகுப்புரை

- காப்பிய இலக்கியங்கள் நெடிய கதைசொல்லும் இலக்கியங்கள் ஆகும்.
- காப்பிய இலக்கணத்தை தண்டியலங்காரம் என்னும் நூல் தெளிவாகக் கூறுகிறது.
- சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசிய ஆகியன ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.
- சிலப்பதிகாரத்தை எழுதியவர் இளங்கோவடிகள். தமிழின் முதல் காப்பியம். கோவலன், கண்ணனகி, மாதவி கதையைக் கூறும் நூல்.
- கோவலன் கொலை செய்யப்பட்டதை அறிந்து கண்ணகி தன்கணவன் கள்வன் இல்லை என்று பாண்டியனிடம் வழக்காடும் பகுதி வழக்குரைகாதை.
- பாண்டியன் மனைவி கோப்பெருந்தேவியின் தீயக்கனவில் செங்குட்டுவனின் அரசாட்சிக்குக் கேடு நேர்வதாக கோப்பெருந்தேவி தீக்கனா ஒன்று காணுகின்றாள்.
- கண்ணகி தன் ஒற்றைக்கால்சிலம்பை ஏந்திகொண்டு பெருங்கோப்பத்துடனும் கவலையுடனும் பாண்டியன் அரண்மனைக்கு வருகிறாள்.

- தன் கால்சிலம்பில் இருப்பது மாணிக்கப்பரல் என்று சிலம்பை உடைத்துக்காட்டி கோவலன் கள்ளவன் இல்லை என்று நிரூபிக்கிறான்.
- பாண்டியமன்னன் 'யானோ அரசன் யானே கள்வன்' என்று உயிர்த்துறக்கிறான். கோப்பெருந்தேவியாரும் உயிர் துறக்கிறார்கள்.
- மணிமேகலை – இக்காப்பியத்தை எழுதியவர் மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச்சாத்தனார். பௌத்தசமயக்காப்பியம்.
- அமுதசுரபியைக் கையில் வைத்துள்ள மணிமேகலையிடம் காயசண்டிகை முதல் உணவு ஆதிரையிடம் வாங்குக என்று உரைக்கிறான்.
- ஆதிரை கற்புக்கரசி. தன் கணவன் இறந்தான் என்ற செய்திகேட்டு தீக்குளிக்கப் போகும்போது தீயினால் எந்த பாதிப்பும் இல்லாமல் வெளிவந்தவள்.
- ஆதிரையின் கணவன் சாதுவன். சாதுவன் வணிபம் செய்தல் பொருட்டு கடலில் பயணிக்கிறான். கப்பல் உடைப்பட்டு நாகர்கள் வாழும் இடத்தை அடைகிறான். நாகர் தலைவனிடம் நாகர் மொழியில் பேசி பௌத்த அறங்களைக் கூறுகிறார்.
- சீவகசிந்தாமணி – திருத்தகத்தேவரால் எழுதப்பட்டது. தமிழில் தோன்றிய முதல் விருத்தக்காப்பியம் என்று அழைக்கப்படுவது. சீவகனின் வரலாற்றை எடுத்துரைப்பது.
- பூமகள் இலம்பகம் என்னும் பகுதியில் சீவகன் தன் தந்தையைக் கொன்ற கட்டியங்காரனைக் கொன்று நாட்டைக் கைப்பற்றுகிறார் என்பதைத் தெரிவிப்பது.
- கட்டியங்காரனின் ஆட்சியில் இருந்தவர்களைத் துன்பறுத்தாமல் அவர்கள் விருப்படி வாழ உதவுகிறான். அரசனாக முடிசூடுகிறான். மக்களுக்க விதிக்கப்பட்ட வரிகளை நீக்கி நல்லாட்சி புரிகிறான்.
- வளையாபதி காப்பியம் முழுமையாகக் கிடைக்கப்பெறாத காப்பியம். இதன் ஆசிரியர் யார் என்று தெரியவில்லை. சமயணச்சமயத்தைச் சார்ந்த கருத்துக்களைக் கூறுகிறது.
- சமண அறங்களான பொய்க்கூறாமை, கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை , நிலையாமை போன்ற அறங்களை வலியுறுத்துகிறது.
- இல்லறத்தையும் சிறப்பித்தும் குழந்தைச்செல்வத்தின் அவசியத்தை புகழ்ந்தும் உரைக்கிறது. பெண்களின் ஒழுக்கத்தையும். தீய ஒழுக்கமுள்ள பெண்களின் இழிநிலையையும். ஆண்கள் ஒழுக்கமுடன் இருக்கவேண்டும் என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறது.

1.6. அலகு-ஒன்று - மாதிரி வினாக்கள்

பகுதி - அ

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக

1. சிலப்பதிகாரத்தை எழுதியவர் யார்?

(அ) திருத்தக்கதேவர் (ஆ) கம்பர் (இ) சீத்தலைச்சாத்தனார் (ஈ) இளங்கோவடிகள்

2. யானோ அரசன் யானே கள்வன் - யார் கூற்று

(அ) கோவலன் (ஆ) சோழமன்னன் (இ) பாண்டிய மன்னன் (ஈ) சேர அரசன்

3. ``தேரே மன்னா செப்பு வதுடையேன்'' என்று கூறியவர் யார்?

(அ) கண்ணகி (ஆ) கோவலன் (இ) வாயிற்காப்போன் (ஈ) பொற்கொல்லன்

4. கண்ணகியின் கால்சிலம்பில் இருந்த பரல்கள் எவை?

(அ) முத்து (ஆ) மாணிக்கம் (இ) வைரம் (ஈ) நவரத்தினங்கள்

5. ``கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று'' - இவ்வடி இடம் பெற்றள்ள நூல் எது?

(அ) வளையாபதி (ஆ) சிலப்பதிகாரம் (இ) சீவகசிந்தாமணி (ஈ) மணிமேகலை

6. மணிமேகலையின் ஆசிரியர் யார்?

(அ) இளங்கோ (ஆ) திருத்தக்கதேவர் (இ) தெரியவில்லை (ஈ) சீத்தலைச்சாத்தனார்

7. சாதுவன் நாகரின் மக்களிடம்பேசிய மொழி யாது?

(அ) தெலுங்கு (ஆ) தமிழ் (இ) மலையாளம் (ஈ) நாகர்மொழி

8. மணிமேகலையின் கையில் இருந்த அமுதசுரபியில் பிச்சையிட்டது யார்?

(அ) மாதவி (ஆ) காயசண்டிகை (இ) ஆதிரை (ஈ) தேவந்தி

9. ``தீயும் என்னைக் கொல்லாத தீவினை உடையவள் ஆனேன்'' என்று புலம்பியவள் யார்?

(அ) மணிமேகலை (ஆ) ஆதிரை (இ) காயசண்டிகை (ஈ) சுதமதி

10. முற்றீர் என்பதன் பொருள் யாது?

(அ) ஆற்றநீர் (ஆ) ஏரி (இ) கடல் (ஈ) குளம்

11. சீவகசிந்தாமணியின் ஆசிரியர் யார்?

(அ) இளங்கோவடிகள் (ஆ) சீத்தலைச்சாத்தனார் (இ) திருத்தக்கதேவர் (ஈ) கம்பர்

12. சச்சந்தனைக் கொன்றவன் யார்?

(அ) கட்டியங்காரன் (ஆ) சீவகன் (இ) நந்தட்டன் (ஈ) பதுமுகன்

13. சீவகன் எந்த இசையில் தேர்ந்தவன்?

(அ) வீணை (ஆ) யாழ் (இ) குழல் (ஈ) பறை

14. ``பொன்னிங்குக் கொண்டு புறம்போகியும் வாழ்மின்'' என்றான் – யார் கூற்று

(அ) சீவன் (ஆ) புதுமுகன் (இ) நந்தட்டன் (ஈ) கட்டியங்காரன்

15. 'கொழும்புண்' என்பதன் பொருள் என்ன?

(அ) கொடுமை (ஆ) கொடுபுண் (இ) விழுப்புண் (ஈ) புண்

16. வளையாபதியின் ஆசிரியர் யார்?

(அ) இளங்கோவடிகள்(ஆ) சீத்தலைச்சாத்தனார்(இ) புகழேந்தி (ஈ) தெரியவில்லை

17. உயிர்க்கு ஊதியம் எதுவென்று ஆசிரியர் கூறுகிறார்?

(அ) அருள்வேட்கை (ஆ) பொருள் வேட்கை

(இ) அறிந்து தெளிதல் (ஈ) மயங்குதல்

18. "நீலநிறத்தவனாய் நெய்கனிந்து போதவிழ்ந்து" என்னும் வரி இடம் பெற்றுள்ள நூல் எது?

(அ) கம்பராமாயணம் (ஆ) மணிமேகலை (இ) பெரியபுராணம் (ஈ) வளையாபதி

19. ``கள்ளன்மின் களவு ஆயின யாவையும் கொள்ளன்மின் கொலை கூடிவரும் அறம்'' என்னும் வரி இடம் பெற்றுள்ள நூல் எது?

(அ) நாலடியார் (ஆ) திருக்குறள் (இ) மணிமேகலை (ஈ) வளையாபதி

20. ஞெமிகோல் என்பதன் பொருள் யாது?

(அ) தீக்கடைக்கோல் (ஆ) யாழ் (இ) குச்சி (ஈ) மரக்கலம்

பகுதி - ஆ

ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. கண்ணகியின் கோபம் எத்தகையது என்பது குறித்து எழுதுக

2. கண்ணகி வாயில் காப்போனிடம் கூறியதைக் கூறுக

3. கோப்பெருந்தேவியாரின் தீக்கனா குறித்து எழுதுக

4. கோப்பெருந்தேவியாருடன் வந்த பெண்கள் தங்கள் கைகளில் எவற்றை ஏந்தி வந்தனர்.

5. கண்ணகி பாண்டியனிடம் தன்னை எவ்வாறு அறிமுகப்படுத்தினாள்?

6. தன் தவறு உணர்ந்த பாண்டியன் கூறியது யாது?

7. வாயிற் காவலன் அரசனிடம் கூறியதை எழுதுக

9. சாதுவன் நாகர்களுக்குக் கூறிய அறிவுரை யாது?

- 10.நாகர்கள் சாதுவனிடம் தந்தனுப்பிய பொருள்கள் யாவை?
11. அமுதசுரபியைப் பெற்ற மணிமேகலை யாது செய்தாள்?
12. பூமகன் இலம்பகம் -குறிப்பு வரைக
13. கட்டியங்காரனின் அவையில் இருந்த பெண்களின் நிலைகுறித்து எழுதுக
14. சீவகனின் ஆட்சி சிறப்புக் குறித்து எழுதுக.
15. கட்டியங்காரனை வெற்றபின்னர் சீவகன் அரண்மனையில் இருந்த பெண்களிடம் கூறிது என்ன?
6. வளையாபதி கூறும் நிலையமைக் கருத்துக்களை எழுதுக
- 18 . மனிதபிறவியின் சிறப்பினை எழுதுக
19. வளையாபதியின் கதையை சுருக்கி எழுதுக
20. வளையாபதி கூறும் துறவுவாழ்வு குறித்தும் இல்லற வாழ்வு குறித்தும் எழுதுக

பகுதி இ

பத்துமதிப்பெண் வினாக்கள்

1. சிலப்பதிகாரம் வழக்குரைகாதையில் உள்ள கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க
2. கண்ணகிக்கும் பாண்டிய மன்னனுக்கும் நடந்த வழக்கினைக் குறித்து எழுதுக
3. சாதுவன் வரலாற்றை மணிமேகலை மூலம் எடுத்துரைக்கவும்.
4. கண்ணகிக்கும் பாண்டிய மன்னனுக்கும் நடைபெற்ற உரையாடல்கள் குறித்து எழுதுக
5. ஆதிரையின் கற்பின் மகத்துவத்தைக் குறித்து எழுதுக
- 6 . சீவகசிந்தாமணியில் பூமகன் இலம்பகம் கூறும் செய்திகளைக் கூறுக
7. சீவகனின் நற்குணங்களையும் வீரத்தையும் பூமகன் இலம்பகம் மூலம் எடுத்துரைக்கவும்.
8. வளையாபதியில் உள்ள அறக்கருத்துக்களை தொகுத்துரைக்க

1.7. மாதிரி வினாக்களுக்கான விடைகள்- பகுதி அ

1. (ஈ) இளங்கோவடிகள்
2. (இ) பாண்டிய மன்னன்
3. (அ) கண்ணகி
4. (ஆ) மாணிக்கம்
5. (ஆ) சிலப்பதிகாரம்
6. (ஈ) சீத்தலைச்சாத்தனார்
7. (ஈ) நாகர்மொழி
8. (இ) ஆதிரை

9. (ஆ) ஆதிரை
 10. (இ) கடல்
 11. (இ) திருத்தக்கத்தேவர்
 12. (அ) கட்டியங்காரன்
 13. (ஆ) யாழ்
 14. (அ) சீவன்
 15. (இ) விழுப்புண்
 16. (ஈ) தெரியவில்லை
 17. (அ) அருள்வேட்கை
 18. (ஈ) வளையாபதி
 19. (ஈ) வளையாபதி
 20. (அ) தீக்கடைக்கோல்
-

அலகு 1 - பார்வை நூல்கள்

1. வேங்கடசாமி நாட்டார். ந.மு. சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும், கழகவெளியீடு, 154,டி.டி.கே. சாலை, சென்னை 600018. இரண்டாம் பதிப்பு - ஜூலை 1999.

2. சாத்தனார் அருளிய மணிமேகலை (மூலமும் உரையும்) - வீ. இளவழுதி - கவிதா பதிப்பகம் - 2017

3. கமலா முருகன், வளையாபதி குண்டலகேசி (மூலமும் உரையும்) - சாரதா பதிப்பகம் - சென்னை - 14, பதிப்பாண்டு 2012

4. பாக்கியமேரி, வகைமைநோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - நியு செஞ்சுரிபுக் ஹெவுஷ், 11பிஇ. சிட்கோ இன்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், ஆம்பத்தூர், சென்னை - 98, மே 2013

பாடம் தொடர்பான இணைய இணைப்புகள்,

1. Tamil Heritage Foundation - www.tamilheritage.org <http://www.tamilheritage.org>
2. Project Madurai - www.projectmadurai.org
3. Chennai Library - [chennaiLibrary.com](http://www.chennaiLibrary.com) <<http://www.chennaiLibrary.com>>

அலகு -2 (சமயக்காப்பியங்கள்)

2. சமயக்காப்பியங்கள் - அறிமுகமும் நோக்கமும்

தமிழ்க்காப்பியங்கள் பெரும்பாலும் சமயக்காப்பியங்களாகவே இருக்கின்றன. சமயம் சார்புடைய இலக்கியங்கள் தமிழில் மிக உண்டு. சமணம், பௌத்தம், சைவம், வைணவம், இசுலாம், கிறித்துவம் போன்ற சமயச்சார்புடைய காப்பியங்கள் மிகுதியும் உண்டு.

பெருங்காப்பியங்கள் என்ற வகையில் ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் அமைந்திருந்தாலும் அவைகளிலும் சமயச்சார்புடைய காப்பியங்கள் உள்ளன. சிலப்பதிகாரம் சமணசமயக்காப்பியம், மணிமேகலை பௌத்தசமயக்காப்பியம், சீவகசிந்தாமணி சமணசமயக்காப்பியம், வளையாபதி சமணசமயக்காப்பியம், குண்டலகேசி பௌத்தசமயக்காப்பியம். ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் அனைத்தும் சமணசமயக்காப்பியங்களாகவே உள்ளன. இவையல்லாமல் பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம், வில்லிபாரதம், சீறாப்புராணம் போன்ற காப்பியங்கள் சமயச்சார்புடைய கருத்துக்களைப் பேசுவனவாக உள்ளன.

தமிழகம் சங்ககாலத்தில் சமயநிறுவனத்திற்குள் அகப்படாமல் இருந்திருக்கிறது. இயற்கை வழிபாடு, திணைக்குரிய தெய்வம் என்ற அடிப்படையில்தான் அன்றைய மக்களின் வாழ்வியல் முறை இருந்துள்ளது.

வடநாட்டிலிருந்து சமணம், பௌத்தம், வைதீகம் போன்ற சமயங்கள் தமிழ்நாட்டில் நூழைந்த பிறகு களப்பிரர் என்ற மன்னர்களின் ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்தில் மன்னர்கள் சமணம், பௌத்தம் சமயங்களை ஏற்றுக்கொண்டதால் இச்சமயங்களும் இச்சமயங்களின் கருத்துக்களும் பரவ ஆரம்பித்தன. இலக்கியங்களும் உருவாகின.

பிறகு வந்த பல்லவராட்சிக்காலத்தில் சைவம். வைணவம் சமயங்கள் செல்வாக்குப் பெற்றன. பின்னர், இசுலாமியரின் வருகை, கிறித்துவர்களின் வருகையால் இவ்விரு சமயங்களும் அவற்றின் கருத்துக்களும் பரவதொடங்கின. இதனால், இலக்கியங்களிலும் இத்தகைய சமயம் சார்ந்த படைப்புகள் உருவாகின. இவற்றில் பெரியபுராணம் சைவசமயக்காப்பியம், கம்பராமாயணம் வைணவ சமயக்காப்பியம், சீறாப்புராணம் இசுலாம்சமயக்காப்பியம், தேம்பாவணி கிருத்துவசமயக்காப்பியம் ஆகும். இச்சமயகாப்பியங்கள் குறித்து அறிந்துகொள்ளும் விதமான இந்த அலகு அமைந்துள்ளது.

அலகில் இடம்பெறுபவை

1. பெரியபுராணம் - பூசலார் நாயனார் புராணம் - சேக்கிழார்
2. கம்பராமாயணம் - மந்தரைச் சூழ்ச்சிப்படலம் - கம்பர்
3. வில்லிபாரதம் - மற்போர் சருக்கம் – வில்லிபுத்தூராழ்வார்
4. சீறாப்புராணம் - புலிவசனித்த படலம் - உமறுப்புலவர்

2.1.பெரியபுராணம் – சேக்கிழார் - பூசலார் நாயனார் புராணம்

முன்னுரை

பெரியபுராணம் சேக்கிழாரால் எழுதப்பட்டது. கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டுவரை வாழ்ந்த அறுபத்துமூன்ற நாயன்மார்களின் வரலாற்றையும் ஒன்பது தொகையடிகளாரின் வரலாற்றையும் கூறுவது. சைவசமயம் சார்ந்த காப்பியம் இது. இந்நூலுக்கு இந்நூலாசிரியர் வைத்த பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பதாகும். அவர் இந்நூலினை 'எடுக்குமாக்கதை' என்றும் குறிக்கிறார்.

சேக்கிழாரின் இயற்பெயர் இராமதேவர் என்பதாகும். குலோத்துங்க சோழனின் அவையில் அமைச்சராக இருந்தவர். அம்மன்னன் இவருக்கு உத்தமசோழ பல்லவன் என்னும் பட்டமளித்து பெருமைப்படுத்தியுள்ளார். சீவகசிந்தாமணி என்னும் சமணக்காப்பியத்திற்கு இணையான சைவசமயக்காப்பியம் ஒன்று இயற்றவேண்டும் என்னும் ஆவலில் இந்நூல் இயற்றப்பட்டது என்பர்.

பூசலார் நாயனார் புராணம் - கதைச் சுருக்கம்

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவர் பூசலார் நாயனார் ஆவார். தொண்டை நாட்டில் திருநின்றவூரில் அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர் பூசலார். அவர் சிவபக்தியில் சிறந்தவராய், வேதத்தில் வல்லவராய் விளங்கினார். நாயனார் திருக்கோயில் ஒன்றினைக் கட்டிக் குடமுழுக்கு நீராட்ட விரும்பினார். அதற்குரிய பொருள் கிடைக்காமையால் மனத்திற்குள்ளேயே எல்லாப் பொருள்களையும் கொண்டு சேர்த்துப் பிரதிட்டை செய்யும் நாளையும் குறித்தார். அச்சமயத்தில் காஞ்சி மாநகரில் பல்லவ வேந்தன் கோயில் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்யும் நாளைக் குறித்தான். சிவபிரான் மன்னன் கனவில் தோன்றித் “திருநின்றவூரில் பூசல் என்பவன் கோயில் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்ய உள்ளான். நாம் அங்குச் செல்வதால் உனது ஆயல்ப் பிரதிட்டையைப் பின்னொரு நாளில் வைத்துக்கொள்” என்றருளினார். உடனே மன்னர் விழித்தெழுந்து திருநின்றவூரை அடைந்தான். ஆங்குப் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கோயில் எதுவும் இல்லை என அறிந்தான். பின்பு பூசலாரை அடைந்து தொழுது

“அடிகள் கட்டிய திருக்கோயில் எங்குள்ளது? என வினவி அத்திருக்கோயிலின் பிரதிட்டை நாள் இன்று என இறைவரால் அறிந்தேன்” என்றான். பூசலார் மருட்சியடைந்து தாம் மனத்துக்கண் கட்டிய கோயிலின் முறையினை விளக்கினார். மன்னன் நாயனாரைத் தொழுது விடைபெற்றான். நாயனார் தம் மனக்கோயிலுள் சிவபிரானைப் பிரதிட்டை செய்தார். சில காலம் மனக்கோயில் வழிபாடு செய்து இறைவர் திருவடி நிழலைச் சேர்ந்தார்.

2.1.2. பூசலார் நாயனார் புராணம் - செய்யுள்

பூசலார் தம் மனதில் கோயில் அமைத்தல்

1. அன்றினார் புரம் எரித்தார்க்கு ஆலயம் எடுக்க எண்ணி

ஒன்றும் அங்கு உதவாது ஆக உணர்வினால் எடுக்கும் தன்மை

நன்று என மனத்தினாலே நல்ல ஆலயம் தான் செய்த

நின்ற ஊர்ப் பூசலார்தம் நினைவினை உரைக்கல் உற்றார்.

பகைமை கொண்ட முப்புர அசுரர்களின் பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகிய பறக்கும் கோட்டைகளை எரித்து அழித்த சிவபிரானுக்குக் கோயில் எடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணி, எந்தப் பொருள்களும் இல்லாத வறுமையில், மனத்தின்கண் எழுந்த உணர்வுகளைக் கொண்டு நல்ல ஆலயத்தை உருவாக்கிய திருநின்றவூரின்கண் விளங்கும் பூசலார் தம் நினைவால் அமைத்த கோயிலை உரைக்கத் தொடங்கினேன்.

4. உலகினில் ஒழுக்கம் என்றும் உயர் பெருந்தொண்டை நாட்ட

நலம்மிகு சிறப்பின் மிக்க நான் மறை விளங்கும் மூதூர

குல முதல் சீலம் என்றும் குறைவுஇலா மறையோர் கொள்கை

நிலவிய செல்வம் மல்கி நிகழ் திருநின்ற ஊராம்.

உலகில் ஒழுக்கநெறி உயர்ந்து மேவும் பெருமையுடைய தொண்டை நாட்டில் நான்கு வேதங்களும் நன்கு ஓதப்பெறும் தொன்மையான திருநின்றவூர். அங்கு இறைவனின் அடியார்கள் தம் கொள்கையில் சிறந்து நிற்பர்.

5. அருமறை மரபு வாழ அப்பதி வந்து சிந்தை

தரும் உணர்வான எல்லாம் தம்பிரான் கழல்மேல் சார

வருநெறி மாறா அன்பு வளர்ந்து எழ வளர்ந்து வாய்மைப்

பொருள் பெறு வேதநீதிக் கலை உணர் பொலிவின் மிக்கார்.

வேத நெறி தழைத்து மேவும் வகையில் பூசலார் திருநின்றவூரின்கண் தோன்றினார். அவருடைய உணர்வுகள் யாவும் சிவபிரான் திருப்பாதங்களையே

சார்ந்தன. அன்பு மாறாத நெறி பெருகி வளரும் தன்மையில் வாய்மையுடன், வேதத்தின் நியதியில் பொலிவுடன் விளங்கினார்.

6. அடுப்பது சிவன்பால் அன்பர்க்கு ஆம் பணி செய்தல்' என்றே
கொடுப்பது எவ்வகையும் தேடி அவர் கொளக் கொடுத்துக் கங்கை
மடுப்பொதி வேணி ஐயர் மகிழ்ந்து உறைவதற்கு ஓர் கோயில்
எடுப்பது மனத்துக் கொண்டார் இரு நிதி இன்மை எண்ணார்.

சிவனடியார்களுக்கு ஏற்ற பணிகளைச் செய்தலே தமக்குரிய திருத்தொண்டு என்று எண்ணியவராக, சிவபிரான் எழுந்தருளுவதற்கு ஒரு கோயிலை அமைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். தன்னிடம் பொருட்செல்வம் இல்லை என்று உணர்ந்தும், கோயில் அமைக்கும் எண்ணத்தில் உறுதியுடன் நின்றார்.

7. மனத்தினால் கருதி எங்கும் மாநிதி வருந்தித் தேடி
'எனைத்தும் ஓர் பொருள் பேறு இன்றி என் செய்கேன்' என்று நைவார்
நினைப்பினால் எடுக்க நேர்ந்து நிகழ் உறு நிதியம் எல்லாம்
தினைத்துணை முதலாத் தேடிச் சிந்தையால் திரட்டிக் கொண்டார்.

கோயில் அமைக்க அவருடைய உள்ளம் விரும்பியது. ஆனால், கோயில் அமைப்பதற்குரிய பெருஞ்செல்வத்தை வருந்தித் தேடியும் கிடைக்காததால் என்ன செய்வேன் என்று மனம் வருந்துகின்றார். மனதுள்ளேயே அக்கோயிலைக் கட்ட வேண்டும் என்று எண்ணி அதற்குரிய செல்வத்தைச் சிறுகச் சிறுகத் தம் சிந்தனையிலேயே திரட்டிக் கொண்டார்.

8. “சாதனத் தோடு தச்சர் தம்மையும் மனத்தால் தேடி
நாதனுக்கு ஆலயம் செய் நலம் பெறு நல் நாள் கொண்டே
ஆதரித்து ஆகமத்தால் அடிநிலை பாரித்து அன்பால்
காதலின் கங்குல் போதும் கண்படாது எடுக்கல் உற்றார்.

தொழிற் கருவிகளோடு கட்டுதற்குரிய சாதனங்களுடன் தச்சர்களையும் தேடிக் கொண்டு ஆயலம் எடுப்பதற்குரிய நல்ல நாளும் விரும்பி, ஆகம விதிப்படி அடிநிலை எடுத்து, தம் அன்பின் நிறைவினால் இரவும் பகலும் உறங்காது மனதுக்குள்ளேயே கோயிலைச் செதுக்கினார்.

9. அடிமுதல் உபானம் ஆதி ஆகிய படைகள் எல்லாம்
வடிவு உறும் தொழில்கள் முற்ற மனத்தினால் வகுத்து, மான
முடிவு உறு சிகரம் தானும் முன்னிய முழத்தில் கொண்டு,
நெடிது நாள் கூடக் கோயில் நிரம்பிட நினைவால் செய்தார்.

கோபுரத்தின் அடி முதல் முடி வரை அமைந்துள்ள அடுக்குகள் யாவற்றிலும் சித்திர வேலைப்பாடுகள் அமையுமாறு மனத்தினால் அமைத்து, விமானத்தின் முடிவில் சிகரமும் சிற்ப நூலில் சித்திரங்களும் உருவாக்கினார். இத்தகைய பணி யாவும் நீண்ட நாட்கள் செய்யப்படும் பணியாக தமது நினைவில் நிலைநிறுத்திக் கொண்டார்.

10. தூபியும் நட்டு மிக்க சுதையும் நல்வினையும் செய்து

கூவலும் அமைத்து மாடு கோயில் சூழ் மதிலும் போக்கி,
வாவியும் தொட்டு மற்றும் வேண்டுவ வகுத்து மன்னும்
தாபரம் சிவனுக்கு ஏற்க விதித்த நாள் சாரும் நாளில்.

விமானத்தின் உச்சியில் கூர்மையான சிகரம் அமைத்து, சுண்ணச் சாந்து பூசி சிற்ப அலங்காரங்களைச் செய்த பின்பு, திருமஞ்சனத்திற்குரிய கிணறும், கோயிலைச் சுற்றி மதில்களைக் கட்டிக் குளமும் அமைத்தார். சிவபிரான் திருமேனியின் திருவுருவமாகிய சிவலிங்க மூர்த்தியைப் பிரதிட்டை செய்யும் நாளைக் குறித்தார்.

பல்லவ மன்னன் கனவில் சிவபிரான் தோன்றுதல்

11. நடகா டவர் கோமான் கச்சிக் கல்தளி எடுத்து முற்ற

மாடு எலாம் சிவனுக்கு ஆகப் பெரும் செல்வம் வகுத்தல் செய்வான்
நாடமால் அறியாதாரைத் தாபிக்கும் அந்நாள் முன்நாள்
ஏடு அலர் கொன்றை வேய்ந்தார் இரவிடைக் கனவில் எய்தி.

பல்லவ வேந்தன் காஞ்சி மாநகரில் பெருஞ்செல்வத்தில் கற்கோயிலை முழுமையாகக் கட்டி முடித்தான். பின்பு சிவபிரானைப் பிரதிட்டை செய்ய குடமுழுக்கு நடத்த அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்தான். அதற்கு முன் நாள், கொன்றை மலர் சூடிய சிவபிரான் மன்னன் கனவில் தோன்றினார்.

12. 'நின்ற ஊர்ப் பூசல் அன்பன் நெடு நாள் நினைந்து செய்த

நன்று நீடு ஆலயத்துள் நாளை நாம் புகுவோம் நீ இங்கு
ஒன்றிய செயலை நாளை ஒழிந்து பின் கொள்வாய்' என்று,
கொன்றைவார் சடையார் தொண்டர் கோயில் கொண்டு அருளப் போந்தார்.

“திருநின்றவூரில் பூசல் என்னும் அன்பன் பலநாள் மனத்துக்கண் அமைத்த புகழ் மிக்க ஆலயத்துள் நாளை நாம் புகுகின்றோம். ஆதலால் நீ செய்யும் குடமுழுக்குச் செயலை நாளை தினம் தவிர்த்துப் பின்பு ஒருநாளில் அமைத்துச் செய்வாய்” என்று கூறி மறைந்தார்.

பல்லவ மன்னன் பூசலாரைக் கண்டு வணங்குதல்

13. தொண்டரை விளக்கத் தூயோன் அருள் செயத் துயிலை நீங்கித்
திண்திறல் மன்னன் 'அந்தத் திருப்பணி செய்தார் தம்மைக்
கண்டு நான் வணங்க வேண்டும்' என்று எழும் காதலோடும்
தண் டலைச் சூழல் சூழ்ந்த நின்ற ஊர் வந்து சார்ந்தான்.

திருத்தொண்டராகிய பூசலார் நாயனாரின் பெருமையை சிவபிரான் சொல்லக் கேட்ட பல்லவ மன்னன், அத்திருப்பணி செய்தவரைக் கண்டு வணங்குதல் வேண்டும் என்று விருப்பம் கொண்டு திருநின்றவூரை சென்றடைந்தான்.

14. அப்பதி அணைந்து 'பூசல் அன்பர் இங்கு அமைத்த கோயில்
எப்புடையது?' என்று அங்கண் எய்தினார் தம்மைக் கேட்கச்
'செப்பிய பூசல் கோயில் செய்தது ஒன்று இல்லை' என்றார்;
'மெய்ப் பெரு மறையோர் எல்லாம் வருக' என்று உரைத்தான் வேந்தன்.

திருநின்றவூரை அடைந்த வேந்தன், அன்பராகிய பூசலார் அமைத்த கோயில் எப்பக்கம் உள்ளது என்று அங்கு வந்தவர்களைக் கேட்க, அவர்களும், "தாங்கள் கூறும் பூசலார், கோயில் எதுவும் அமைத்தது இல்லை" என்றனர். அந்நிலையில் இறைவனின் அடியவர்கள் அனைவரும் தன்னைச் சந்திக்க வருமாறு உரைத்தான் மன்னன்.

15. பூசலார் எல்லாம் வந்து புரவலன் தன்னைக் காண
'மாசு இலாப் பூசலார் தாம் யார்?' என, மறையோர் எல்லாம்
'ஆசு இல் வேதியன் இவ்வூரான்' என்று அவர் அழைக்க ஒட்டான்
ஈசனார் அன்பர் தம்பால் எய்தினான் வெய்ய வேலான்

அன்பர்கள் அனைவரும் வந்து அரசனைக் காண, மன்னன் அவர்களிடம் "பூசலார் என்பவர் யார்?" என்று வினவ, அவர்களும், "குற்றம் இல்லாத அந்த அன்பர் இந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்" என்று கூற, பூசலாரை நாடிச் சென்றான் மன்னன்.

16. தொண்டரைச் சென்று கண்ட மன்னவன் தொழுது 'நீர் இங்கு
எண் திசை யோரும் ஏத்த எடுத்த ஆலயம் தான் யாது?' இங்கு
அண்டர் நாயகரைத் தாபித்து அருளும் நாள் இன்று என்று உம்மைக்
கண்டு அடி பணிய வந்தேன்; கண் நுதல் அருள் பெற்று' என்றான்

திருத்தொண்டராகிய நாயனாரைக் கண்ட மன்னன் தொழுது போற்றி, "எட்டுத் திசைகளில் உள்ளவரும் தொழுமாறு நீங்கள் கட்டிய கோயில் எங்குள்ளது? இன்று

அக்கோயிலில் தேவர் தலைவனான சிவபிரானைப் பிரதிட்டை செய்யப் போவதை அறிந்து இறைவன் அருள் பெற்று உம்மைக் கண்டு அடிபணிய வந்தேன்” என்று கூறினான்.

பூசலார் தாம் கட்டியது மனக்கோயில் என்று உரைத்தல்

17. மன்னவன் உரைப்பக் கேட்ட அன்பர் தாம் மருண்டு நோக்கி,
'என்னை ஓர் பொருளாகக் கொண்டே எம்பிரான் அருள் செய்தாரேல்
முன்வரு நிதி இலாமை மனத்தினால் முயன்ற கோயில்
இன்னதாம்' என்று சிந்தித்து எடுத்த வாறு எடுத்துச் சொன்னார்

மன்னன் உரை கேட்ட நாயனார் மருட்சி அடைந்தவராக, “என்னை ஒரு பொருளாகக் கொண்டு எம்பிரான் அருள் செய்தார். பணமும் பொருளும் கிடைக்கப்பொறாமையால் உள்ளத்தால் முயன்று நினைந்து நினைந்து அமைத்த கோயில் இதுவேயாகும்” என்று தாம் மனத்துள் எழுப்பிய ஆலயத்தை மன்னனுக்கு விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினார்.

18. அரசனும் அதனைக் கேட்டு அங்கு அதிசயம் எய்தி 'என்னே!
புரை அறு சிந்தை அன்பர் பெருமை!' என்று அவரைப் போற்றி
விரை செறி மாலை தாழ நிலமிசை வீழ்ந்து தாழ்ந்து
முரசு எறி தானை யோடு மீண்டு தன் மூது ஊர்ப் புக்கான்

நாயனாரின் உரை கேட்ட மன்னன், அங்கு நிகழ்ந்த அதிசயத்தை எண்ணிக் “குற்றமற்ற திருத்தொண்டர்தம் பெருமைதான் என்னே!” என்று போற்றி, தான் சூடிய மாலை தரையில் பதியுமாறு நிலத்தில் வீழ்ந்து பூசலாரை வணங்கினான். பின்பு முரசு ஒலிக்கும் படையோடு தன் காஞ்சி மாநரை அடைந்தான்.

பூசலார் தம் மனக்கோயிலில் சிவபிரானைப் பிரதிட்டை செய்தல்

19. அன்பரும் அமைத்த சிந்தை ஆலயத்து அரனார் தம்மை
நன் பெரும் பொழுது சாரத் தாபித்து நலத்தினோடும்.
பின்பு பூசனைகள் எல்லாம் பெருமையில் பல நாள் பேணிப்
பொன் புனை மன்றுள் ஆடும் பொன் கழல் நீழல் புக்கார்.

பூசலார் தாம் சிந்தையால் அமைத்த கோயிலில் சிவபிரானை நற்பெரும் பொழுதில் பிரதிட்டை செய்தார். பல நாட்கள் நலம் விளங்கும் பூசைகள் யாவும் செய்தார். திருநடனம் புரியும் இறைவனின் அழகிய திருப்பாதத்தில் சேர்ந்தார்.

20.நீண்ட செஞ்சடையினார்க்கு நினைப்பினால் கோயில் ஆக்கிப்
பூண்ட அன்பு இடை அறாத பூசலார் பொன்தாள் போற்றி
ஆண்ட கை வளவர் கோமான் உலகு உய்ய அளித்த செல்வப்
பாண்டிமா தேவியார் தம் பாதங்கள் பரவல் உற்றேன்.

2.1.3. பூசலார் நாயனார் பாடல் - கருத்துரை

பூசலார் நாயனார் புராணச் செய்திகள்

பெரியபுராத்தை எழுதியவர் சேக்கிழார். 63 நாயன்மார்கள் 9 தொகையடிகளாரின் வரலாற்றையும் கூறும் நூல். இந்நாயன்மார்களில் மனதிலேயே சிவபெருமானுக்குக் கோயில் எழுப்பி வழிபட்டவர் பூசலார் நாயனார்.

திருநின்ற ஊர்

தொண்டை நாட்டில் உள்ளது திருநின்ற ஊர். செல்வ வளம்மிக்க ஊர். நான்கு வேதங்களும் விளங்கும் பழமையான ஊர். ஒழுக்கம் தவறாத மறையார் வாழும் ஊர். இவ்வூரில் வாழ்ந்தவர் பூசலார் நாயனார். சிவன் பக்தர்.

கோயில் கட்டுவதற்குத் திட்டம்

இறைவனுக்கும் அவர் அடியார்க்கும் தொண்டாற்றுபவர். இறைவன் எழுந்தருள கோயில் ஒன்று கட்ட வேண்டும் என்று எண்ணினார். கோயில்கட்ட தேவையான செல்வம் இல்லாமையால் வருந்தினார்.

தனக்குப் பொருள் கிடைக்கும் இடங்களுக்கெல்லாம் போய் அலைந்து திரிந்து பொருள் தேடினார். ஒரு சிறிது பொருளும் கிடைக்கவில்லை. இனி என்ன செய்வேன் என்று வருந்தினார். நினைவினால் கோயில் கட்டும் முடிவுக்கு வந்தார்.

கோயில் கட்டுவதற்குத் தேவையான நிதியங்கள் எல்லாவற்றையும் தினைபோன்று சின்னச் சின்ன அளவாக இருந்தாலும் தேடித்தேடி மனத்திற் சேர்த்துக்கொண்டார்.

நல்ல நாளில் வேலை தொடங்கியது

கோயில் கட்டுவதற்கு உரிய சாதனங்களைச் சேர்த்ததோடு தச்சர்களையும் மனத்தினால் தேடிக்கொண்டார். இறைவனுக்குக் கோயில் செய்வதற்கு உரிய நல்ல

நாளும் வேளையும் குறித்துக்கொண்டார். ஆகம விதிப்படி அடிநிலை எடுத்தார். அன்பும் அதனால் ஆசையும் மிகுந்து இரவிலும் உறங்காமல் கோயில் எடுக்கலானார்.

நீண்ட நாள்நடந்த கட்டும்பணி

அடிவாரி முதல் உபானவாரி முதலாக வரும் அடுக்குகள் எல்லாவற்றிலும் சித்திர வேலைப்பாடுகளை அமைத்தார். விமானத்தின் முடிவில் வரும் சிகரத்தையும் விதிக்கப்பட்ட முழு அளவிற்குச் சரியாகச் செய்தார்.

இவ்வாறு கோயில் நிறைவாகக் கட்டப்பட வேண்டும் என்ற நினைப்பில் நீண்ட நாள்நடந்த அவ்வேலைகளைச் செய்தார்.

கோயில் அமைப்புக்கு வேண்டிய அங்கங்கள்

தூபியை நாட்டினார். சுண்ணாச்சாந்து பூசினார். சிற்ப அலங்கார வகைகளைச் செய்தார். தீர்த்தக் கிணறு அமைத்தார். கோயிலைச் சுற்றிலும் மதில்களைக் கட்டினார். தடாகத்தை அகழ்ந்து அமைத்தார். வேண்டியவற்றை எல்லாம் செய்யும் வகையில் பொருத்தமாகச் செய்தார். நிலைபெற்ற தாவரத்தைச் சிவனாருக்குப் பொருந்தும்படி நிறுத்திய நாள் நெருங்கியது.

பல்லவ அரசன் கனவில் இறைவன்

காடவர் பெருமானாகிய பல்லவ அரசன் கச்சியாகிய காஞ்சிபுரத்தில் சிவபெருமானுக்குப் பெருஞ்செல்வங்களை நியமித்தான். தேடி அலைவதற்கு அரியவராகிய இறைவனைத் தாபிப்பதற்கு முடிவு செய்த நாளுக்கு முந்தைய நாளும் வந்தது. அந்நாளில் இறைவன் அவர் கனவில் தோன்றினார்.

நாளைக் கழித்து வைத்துக்கொள்வாய்

திருநின்றவூரில் உள்ள பூசல் என்கின்ற அன்பன் நீண்ட நாள்நடந்த நினைந்து செய்த நன்மையால், நீடும் கோயிலிலே நாளை நாம் புகுவோம். ஆதலால் நீ இக்கோயிலைப் பொருந்திய செய்கையை நாளைக்கழித்து வைத்துக்கொள்வாயாக என்றார் இறைவன். பிறகு தொண்டரது கோயிலின் தாவரத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்காகச் சென்றார்.

“நின்ற ஊர்ப் பூசல் அன்பன்

நெழுநாள் நினைந்து செய்த

நன்று நீடி ஆலயத்துள் நாளை

நாம புகுவோம் நீ இங்கு

ஒன்றிய செயலை நாளை

புறமொழி நாளை ஒழிந்து பின்கொள்வாய்”

என்பது பாடல்.

துயில் துறந்த மன்னன்

தொண்டராகிய பூசலாரை உலகத்தார் அறியச் செய்தவற்காகச் சிவபெருமான் இவ்வாறு செய்தார். துயிலுதலை விட்டுவிட்டு அவ்வரசன் இந்தத் திருப்பணி செய்தவரைக் கண்டு நான் வணங்கிட வேண்டும் என்ற ஆவலோடு திருநின்றவருக்குச் சென்றார்.

பூசலார் செய் கோயில் ஒன்றுமில்லை

தன் அருகில் இருந்தவர்களிடம் பூசலார் என்ற அன்பர் செய்த கோயில் எப்பக்கத்தில் உள்ளது? என்று கேட்டார். பூசலார் என்பார் செய்த கோயில் ஒன்றுமில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுகேட்ட அவர் உண்மை நெறியில் நிற்கும் மறையவர்களை வரும்படி ஆணையிட்டார்

அரசனே நேரில் செல்லுதல்

வேதியர்கள் எல்லாரும் வந்து அரசனைக் கண்டனர். பூசலார் யார் என்று அரசன் கேட்டார். பூசலார் என்ற வேதியர் அவ்வூர்க்காரர் என்று மறையவர்கள் கூறினார்கள். பூசலாரை அழைக்கச் சென்ற அவர்களைத் தடுத்து அரசனே அவரைத் தேடிச் சென்றார்.

பூசலார் கோயில் தொழ வந்தேன்

அரசன் பூசலாரை பார்த்துப் பணிவாக வணங்கினான். ‘நீர் இவ்விடத்தில் எல்லாத் திசையிலும் வாழ்கின்றவர்களும் போற்றும்படி எடுத்த கோயில் எது? சிவபெருமான் அத்திருக்கோயிலில் தாபித்து அருளும் நாள் இன்று என்று தெரிந்து நெற்றிக் கண்காரர் சொன்னதால் உம்மைக் கண்டு திருவடி தொழுவதற்காக வந்தேன்’ என்று சொன்னார்.

“என்தசை யோரும் ஏத்த எடுத்த

ஆலயம் தான் யாது? இங்கு

அண்டர் நாயகரைத் தாபித்து

அருளும் நாள் என்று உம்மைக் கண்டு

அடி பணிய வந்தேன் கண் நுதல்

அருள் பெற்று என்றான்”என்பது பாடல்.

பூசலாரின் திகைப்பு

அரசன் சொன்னதைக் கேட்ட பூசலார் மருட்சியடைந்தார். அரசனைப் பார்த்து என்னையும் ஒரு பொருளாகக் கொண்டு எமது பெருமான் சொன்னார் என்றால் கோயில் கட்டுவதற்குத் தேவையான பெரும் செல்வம் கிடைக்காததால் மனத்தினால் முயன்று நினைந்து நினைந்து செய்த கோயில் இதுவாகும் என்று சிந்தையில் செயலாலேயே செய்த கோயிலை அரசனுக்குக் கூறினார்.

அதிசயக் கோயில்

அரசன் அதிசயம் அடைந்தான். 'குற்றமற்ற சிந்தையுடைய அன்பரது பெருமை இருந்தவாறுதான் என்னே?' என்று பூசலாரை நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கினான். சேனைகளுடனே திரும்பவும் தனது ஊரினை அடைந்தான்.

பூசலார் புகுந்த திருவடி நீழல்

பூசலார், தாம் மனத்தினால் அமைந்த ஆலயத்தில் சிவபெருமானை நல்ல பெரும்பொழுது வந்து தாபித்தார். செய்ய வேண்டிய பூசனைகளைப் பல நாட்கள் விரும்பிச் செய்து வாழ்ந்தார். பொன்னாலான திருவம்பலத்தில் ஆடுகின்ற பொன்னடியின் நீழலை அடைந்தனர்.

முடிவுரை

பெரியபுராணம் என்பது சைவசமய நூல். சேக்கிழார் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் இறைபக்தியை கூறியுள்ளார். இதில் மனதிலேயே கோயில் கட்டி இறைவனை வழிபட்ட பூசலார் என்னும் நாயனாரின் பக்தியை எடுத்துரைத்துள்ளார். ஏழையாக இருப்பவர் அவர். இறைவனுக்குக் கோயில் கட்ட எண்ணுகிறார். பணமில்லை. மனதில் கோயில் கட்ட முடிவெடுத்து மனக்கோயில் கட்டுகிறார். இந்நாட்டின் அரசனிடம் இறைவன் கனவில் வந்து பூசலாரின் கோயில் குறித்துக் கூறுகிறார். அரசன் சென்று பூசலாரைக் கண்டு வணங்குகிறார். இதன் மூலம் பூசலாரின் பக்தியின் பெருமை நாடு முழுவதும் பரவுகிறது.

2.1.4. அருஞ்சொற்பொருள்

- புரம் - முப்புரம்
- எரித்தார் - எரித்தவர் (சிவப்பெருமான்)
- எக்க - அமைக்க
- உரைக்க - சொல்ல
- சீலம் - நற்குணம்

- பதி – தலம்
- உறுநிதியம் – அதிகப் பொருள்
- கொன்றைவார்சடையார் – சிவபெருமான்
- மருண்டு – அச்சம்கொண்டு
- அவர் – அன்பர்கள்
- அடுப்பது – நிகழ்த்துவது
- கூவல் – ஈசனின் திருமஞ்சனத்திற்குரிய கிணறு
- வாவி – குளம்
- போக்குதல் – நேர்பட அமைத்தல்
- நெறி - வழி

2.2. கம்பராமாயணம் – கம்பர்- மந்திரைச் சூழ்ச்சிப்படலம்

முன்னுரை

தமிழ்மொழியின் ஒப்பற்ற காப்பியமாகத் திகழ்வது கம்பராமாயணம் ஆகும். கம்பரால் இயற்றப்பட்டது. வடமொழியில் வால்மீகி முனிவர் எழுதிய இராமாயணக்கதையை அடியொற்றி தமிழில் கம்பர் எழுதினார். ஆனால், வால்மீகி இராமாயணத்திலிருந்து மாறுபட்டு தமிழ்ப்பண்பாட்டிற்கேற்ப சில மாற்றங்களைச் செய்து எழுதியுள்ளார் கம்பர். ஆறு காண்டங்களும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட படலங்களும் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பாடல்களும் கொண்டது இக்காப்பியம். இக்காப்பியம் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது.

கம்பர் சோழநாட்டின் அவைக்களப் புலவராக இருந்தவர். மன்னனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இக்காப்பியத்தை இயற்றினார் என்பர். இவர் திருவெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்ப வள்ளலால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். நன்றியுணர்வு மாறாமல் சடையப்ப வள்ளலை தம் காப்பியத்தின் முக்கியமான இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'கல்வியிற் பெரியவன் கம்பன்', 'கம்பன்வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்' என்பன கம்பனின் பெருமையைக் கூறும் வரிகள். கம்பராமாயணம் விருத்தப்பாடல்களால் ஆனது. அதனால் 'விருத்தம் என்னும் ஒண்பாவிற் கு உயர் கம்பர்' என்று அழைக்கப்படுகிறார் கம்பர்.

'மந்தரைச்சூழ்ச்சி படலம்' என்னும் படலம் கம்பராமாயணத்தில் அயோத்தியாகாண்டத்தில் வருகிறது. இராமனுக்கு முடிசூட்டுவிழா நடைபெறும்

நிகழ்ச்சிக்கான ஏற்பாடுகள் அயோத்தியில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதனை அறிந்த மந்திரை இராமன் அரசனாகக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் சூழ்ச்சிசெய்கிறான். கைகேயிடம் சென்று இராமன் அரசனாகாமல் இருப்பதற்கு என்னவெல்லாம் செய்யவேண்டுமோ அதனையெல்லாம் செய்கிறான். கைகேயியும் அவள் பேச்சைக் கேட்டுச் செயல்படுகிறான். இவ்வாறு மந்தரையின் வஞ்சக எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துவது இப்படலம்.

2.2.1. மந்திரைச் சூழ்ச்சிப்படலம் - செய்யுள்

1. 'பொருந்து நாள் நாளை, நின் புதல்வற்கு' என்றனர்,
திருந்தினார்; அன்ன சொல் கேட்ட செய் கழல்
பெருந் திண் மால் யானையான், 'பிழைப்பு இல் செய் தவம்
வருந்தினான் வருக' என, வசிட்டன் எய்தினான்.

வசிட்டன் இராமனுக்கு அறிவுரை வழங்கல்

2. நல்லியல் மங்கல நாளும் நாளை; அவ்
வில்லியல் தோள் அவற்கு ஈண்டு வேண்டுவ
ஒல்லையின் இயற்றி, நல் உறுதி வாய்மையும்
சொல்லுதி பெரிது' எனத் தொழுது சொல்லினான்.
3. என்று, பின்னும் இராமனை, நோக்கி, "நான்
ஒன்று கூறுவ துண்டு, உறுதிப் பொருள்;
நன்று கேட்டுக் கடைப்பிடி நன்கு' என
துன்று தார் அவற்கு சொல்லுதல் மேயினான்.
4. யாரொடும் பகை கொள்ளலன் என்ற பின்,
போர் ஒடுங்கும்; புகழ் ஒடுங்காது; தன்
தார் ஒடுங்குல் செல்லாது; அது தந்தபின்,
வேரொடும் கெடல் வேண்டல் உண்டாகுமோ?
5. 'இனிய சொல்லினன்; ஈகையன்; எண்ணினன்;
வினையன்; தூயன்; விழுமியன்; வென்றியன்;
நினையும் நீதி நெறிகட வான் எனில்
அனைய மன்னற்கு அழிவும் உண்டாங்கொலோ?

வள்ளுவன் முரசறைந்து முடிசூட்டு விழாச் செய்தியை அறிவித்தான்- மக்கள் மகிழ்ந்து நகரை அழகு படுத்தினர்

6. ஏவினன் வள்ளுவர், 'இராமன், நாளையே
பூமகள் கொழுநனாய், புனையும் மௌலி இக்
கோ நகர் அணிக!' என, கொட்டும் பேரி அத்
தேவரும் களி கொள, திரிந்து சாற்றினார்.
7. 'கவி அமை கீர்த்தி அக் காளை நாளையே
புவி அமை மணிமுடி புனையும்' என்ற சொல்,
செவி அமை நுகர்ச்சியது எனினும், தேவர்தம்
அவி அமுது ஆனது; அந் நகர் உளார்க்கெலாம்.
8. ஆர்த்தனர்; களித்தனர்; ஆடிப் பாடினர்;
வேர்த்தனர்; தடித்தனர்; சிலிர்த்து மெய்ம் மயிர்
போர்த்தனர்; மன்னனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தினர்;
தூர்த்தனர் நீள் நிதி, சொல்லினார்க்கு எலாம்.
கூனி வெதும்பல்
9. அந் நகர் அணிவுறும் அமலை, வானவர்
பொன்னகர் இயல்பு எனப் பொலியும் ஏல்வையில்,
இன்னல் செய் இராவணன் இழைத்த தீமைபோல்,
துன்ன அருங் கொடு மனக் கூனி தோன்றினாள்.
10. தோன்றிய கூனியும், துடிக்கும் நெஞ்சினாள்;
ஊன்றிய வெகுளியாள்; உளைக்கும் உள்ளத்தாள்;
கான்று எரி நயனத்தாள்; கதிக்கும் சொல்லினாள்;
மூன்று உலகினுக்கும் ஓர் இடுக்கண் மூட்டுவாள்.
11. தொண்டைவாய்க் கேகயன் தோகை கோயில்மேல்
மண்டினாள்-வெகுளியின் மடித்த வாயினாள்,
பண்டைநாள் இராகவன் பாணி வில்லுமிழ்
உண்டை உண்டதனைத் தன் உள்ளத்து உள்ளுவாள்
12. நாற் கடல் படு மணி நளினம் பூத்தது ஓர்
பாற்கடல் படு திரைப் பவள வல்லியே-
போல், கடைக் கண் அளி பொழிய, பொங்கு அணை-
மேல் கிடந்தாள் தனை, விரைவின் எய்தினாள்.

கைகேயி மகிழ்ச்சி

13. எய்தி, அக் கேகயன் மடந்தை, ஏடு அவிழ்
நொய்து அலர் தாமரை நோற்ற நோன்பினால்
செய்த பேர் உவமைசால் செம் பொன், சீறடி
கைகளின் தீண்டினள் - காலக் கோள் அனாள்.
14. தீண்டலும் உணர்ந்த அத் தெய்வக் கற்பினாள்,
நீண்ட கண் அனந்தரும் நீங்குகிறிறிலள்;
மூண்டு எழு பெரும் பழி முடிக்கும் வெவ் வினை
தூண்டிட, கட்டுரை சொல்லல் மேயினாள்;
15. 'அணங்கு, வாள் விட அரா அணுகும் எல்லையும்
குணங்கெடாது ஒளிவிரி குளிர்வெண் திங்கள்போல்,
பிணங்குவான் பேரிடர் பிணிக்க நண்ணவும்
உணங்குவாய் அல்லை; நீ உறங்கு வாய்' என்றாள்.
16. வெவ்விடம் அனையவள், விளம்ப வேற்கணாள்,
'தெவ்வடு சிலைக்கை என் சிறுவர் செவ்வியர்;
அவ்வவர் துறைதொறும் அறம் திறம்பவர்;
எவ்விடம் எனக்கு வந்து அடுப்பது ஈண்டு?' எனா,
17. 'பராவரும் புதல்வரைப் பயக்க, யாவரும்
உராவருந் துயரைவிட்டு, உறுதி காண்பரால்;
விராவரும் புவிக்கெலாம் வேத மேயன
இராமனைப் பயத்த எற்கு இடர் உண்டோ?' என்றாள்
18. ஆழ்ந்த பேரன்பினாள் அனைய கூறலும்,
சூழ்ந்த தீ வினைநிகர் கூனி சொல்லுவாள்,
'வீழ்ந்தது நின்னிலம்; திருவும் வீழ்ந்தது;
வாழ்ந்தனள் கோசலை, மதியினால்' என்றாள்.
19. அன்னவள் அவ் உரை உரைப்ப, ஆயிழை
'மன்னவர் மன்னனேல், கணவன், மைந்தனேல்
பன்ன அரும் பெரும் புகழ்ப் பரதன்; பார்தனில்
என் இதன்மேல் அவட்கு எய்தும் வாழ்வு?' என்றாள்.

20. 'ஆடவர் நகையுற, ஆண்மை மாசு உற,
தாடகை எனும் பெயர்த் தையலாள் பட,
கோடிய வரி சிலை இராமன் கோமுடி,
சூடுவன் நாளை; வாழ்வு இது' எனச் சொல்லினாள்.

21. மாற்றம் அஃது உரைசெய, மங்கை உள்ளமும்
ஆற்றல் சால் கோசலை அறிவும் ஒத்தவால்;
வேற்றுமை உற்றிலள், வீரன் தாதை புக்கு
ஏற்று அவள் இருதயத்து இருக்கவே கொலாம்?

22. ஆய பேர் அன்பு எனும் அளக்கர் ஆர்த்து எழ,
தேய்வு இலா முக மதி விளங்கித் தேசுற,
தூயவள் உவகை போய் மிக, சுடர்க்கு எலாம்
நாயகம் அனையது ஓர் மாலை நல்கினாள்.

கைகேயி மனத்தை மாற்றும் கூனி உரை

23. தெழித்தனள்; உரப்பினள்; சிறுகண் தீயுக
விழித்தனள்; வைதனள்; வெய்து உயிர்த்தனள்;
அழித்தனள்; அழுதனள்; அம்பொன் மாலையால்
குழித்தனள் நிலத்தை-அக் கொடிய கூனியே.

24. வேதனைக் கூனி, பின் வெகுண்டு நோக்கியே,
'பேதை நீ பித்தி; நிற - பிறந்த சேயொடும்
நீ துயர் படுக; நான் நெடிது உன் மாற்றவள்
தாதியர்க்கு ஆட்செயத் தரிக்கிலேன்' என்றாள்.

25. 'சிவந்த வாய்ச் சீதையும் கரிய செம்மலும்
நிவந்த ஆசனத்து இனிது இருப்ப, நின் மகன்,
அவந்தனாய், வெறு நிலத்து இருக்கல் ஆன போது,
உவந்தவாறு என்? இதற்கு உறுதி யாது?' என்றான்.

26. 'மறந்திலள் கோசலை, உறுதி மைந்தனும்,
சிறந்த நல் திருவினில் திருவும் எய்தினான்,

இறந்திலன் இருந்தனன்; என் செய்து ஆற்றுவான்?
பிறந்திலன் பரதன், நீ பெற்றதால்' என்றாள்.

27. 'சரதம் இப் புவியெலாம், தம்பியோடும் இவ்
வரதனே காக்குமேல், வரம்பில் காலமும்
பரதனும் இளவலும், பதியின் நீங்கிப்போய்,
விரதமாம் தவம்செய விடுதல் நன்றுஎன்றாள்.
28. 'பண்ணுறு கடகரிப் பரதன், பார்மகள்
கண்ணுறு கவினராய் இனிது காத்த அம்
மண்ணுறு முரசுடை மன்னர் மாலையில்
எண்ணுறப் பிறந்திலன்; இறத்தல் நன்று' என்றாள்.
29. 'பாக்கியம் புரிந்திலாப் பரதன் தன்னைப்பண்டு
ஆக்கிய பொலங்கழல் அரசன், ஆணையால்
தேக்குயர் கல்லதர், கடிது சேணிடைப்
போக்கிய பொருள் எனக்கு இன்று போந்ததால்.'
30. மந்தரை, பின்னரும் வகைந்து கூறுவாள்;
'அந்தரம் தீர்ந்து உலகு அளிக்கும் நீரினால்
தந்தையும் கொடியன்; நல் தாயும் தீயளால்;
எந்தையே! பரதனே! என்செய் வாய்?' என்றாள்.
31. 'அரசரில் பிறந்து, பின் அரசரில் வளர்ந்து,
அரசரில் புகுந்து, பேர் அரசி யான நீ
கரைசெயற் கருந்துயர்க் கடலில் வீழ்கின்றாய்;
உரைசெயக் கேட்கிலை; உணர்தியோ?' என்றாள்.
32. 'கல்வியும், இளமையும், கணக்கில் ஆற்றலும்,
வில்வினை உரிமையும், அழகும், வீரமும்,
எல்லையில் குணங்களும், பரதற்கு எய்திய;
புல்லிடை உகுத்த அமுது ஏயும் போல்' என்றாள்.
33. வாய் கயப்புற மாந்தரை வழங்கிய வெஞ் சொல்,
காய் தனல்தலை நெய் சொரிந்தென, கதம் கனற்ற,
கேகயர்க்கு இறை திருமகள், கிளர் இள வரிகள்
தோய், கயல் கண்கள் சிவப்புற நோக்கினள், சொல்லும்;

34. வெயில் முறைக் குலக் கதிரவன் முதலிய மேலோர்,
உயிர் முதல் பொருள் திறம்பினும், உரை திறம்பாதோர்;
மயில் முறைக் குலத்து உரிமையை, மனு முதல் மரபை;
செயிர் உற, புலைச் சிந்தையால், என் சொனாய்? - தீயோய்!
35. 'எனக்கு நல்லையும் அல்லை நீ; என் மகன் பரதன் -
தனக்கு நல்லையும் அல்லை; அத் தருமமே நோக்கின்,
உனக்கு நல்லையும் அல்லை; வந்து ஊழ்வினை தூண்ட,
மனக்கு நல்லன சொல்லினை - மதி இலா மனத்தோய்!
36. 'பிறந்து இறந்துபோய்ப் பெறுவதும், இழப்பதும், புகழே;
நிறம் திறம்பினும், நியாயமே திறம்பினும், நெறியின்
திறம் திறம்பினும், செய்தவம் திறம்பினும், செயிர்தீர்
மறம் திறம்பினும், வரன்முறை திறம்புதல் வழக்கோ?
37. 'போதி, என் எதிர்நின்று; நின் புன் பொறி நாவைச்
சேதியாது இது பொறுத்தனன்; புறம் சிலர் அறியின்,
நீதி அல்லவும், நெறி முறை அல்லவும், நினைந்தாய்
ஆதி; ஆதலின், அறிவு இலி! அடங்குதி' என்றாள்.
38. அஞ்சி மந்தரை அகன்றிலள், அம் மொழி கேட்டும்,
நஞ்சு தீர்க்கினும் தீர்கிலாது அது நலிந்தென்ன,
'தஞ்சமே! உனக்கு உறு பொருள் உணர்த்துகை தவிரேன்;
வஞ்சி போலி!' என்று, அடிமிசை வீழ்ந்து, உரைவழங்கும்
39. 'மூத்தவற்கு உரித்து அரசு எனும் முறைமையின் உலகம்
காத்த மன்னனின் இளையன் அன்றோ கடல்வண்ணன்?
ஏத்து நீள் முடி புனைவதற்கு இசைந்தனன் என்றால்,
மீத் தரும் செல்வம் பரதனை விலக்குமாறு எவனோ?
40. 'அறன் நிரம்பிய அருளுடை அருந்தவர்க்கேனும்,
பெறல் அருந்திருப் பெற்றபின் சிந்தனை பிறிதாம்;

மறம் நினைந்து உமை வலிகிலராயினும், மனத்தால்
இறலுறும்படி இயற்றுவர், இடையறா இன்னல்.

41. 'புரியும் தன்மகன் அரசு எனில், பூதலம் எல்லாம்
எரியும் சிந்தனைக் கோசலைக்கு உடைமையாம்; என்றால்,
பரியும் நின்குலப் புதல்வற்கும், நினக்கும் இப் பார்மேல்
உரியது என், அவள் உதவிய ஒரு பொருள் அல்லால்!
42. 'தூண்டும் இன்னலும், வறுமையும், தொடர்தரத் துயரால்
ஈண்டு வந்து உனை இரந்தவர்க்கு, இரு நிதி, அவளை
வேண்டி ஈதியோ? வெள்குதியோ? விம்மல் நோயால்
மாண்டு போதியோ? மறுத்தியோ? எங்ஙனம் வாழ்தி?

மந்தரை சூழ்ச்சி நிறைவேறல்

43. 'சிந்தை என் செயத் திகைத்தனை, இனி, சில நாளில்,
தம்தம் இன்மையும், எளிமையும், நிற்கொண்டு தவிர்க்க,
உந்தை, உன் ஐ, உன் கிளைஞர், மற்ற உன் குலத்து உள்ளோர்,
வந்து காண்பது உன் மாற்றவள் செல்வமோ? மதியாய்!
44. 'காதல் உன் பெருங் கணவனை அஞ்சி, அக் கனி வாய்ச்
சீதை தந்தை, உன் தாதையைத் தெறுகிலன்; இராமன்
மாதுலன் அவன்; நுந்தைக்கு வாழ்வு இனி உண்டோ ?
பேதை! உன் துணை யார் உளர் பழிபடப் பிறந்தார்?
45. 'மற்றும் நுந்தைக்கு வான்பகை பெரிதுள மறத்தார்
செற்ற போது, இவர் சென்று உதவார் எனில், செருவில்
கொற்றம் என்பது ஒன்று, எவ்வழி உண்டு? அது கூறாய்?
சுற்றமும் கெடச் சுடு துயர்க் கடல் விழத் துணிந்தாய்!
46. 'கெடுத்து ஒழிந்தனை உனக்கரும் புதல்வனைக் கிளர்நீர்
உடுத்த பாரக முடையவன், ஒருமகற்கு எனவே
கொடுத்த பேரரசு அவன்குலக் கோமைந்தர் தமக்கும்,
அடுத்த தம்பிக்குமாம்; பிறர்க்கும் ஆகுமோ?' என்றாள்

47. தீய மந்தரை இவ் உரை செப்பலும், தேவி
தூய சிந்தையும் திரிந்தது - சூழ்ச்சியின் இமையோர்
மாயையும், அவர் பெற்ற நல் வரம் உண்மையாலும்,
ஆய அந்தணர் இயற்றிய அருந் தவத்தாலும்.
48. அரக்கர் பாவமும், அல்லவர் இயற்றிய அறமும்,
துரக்க, நல்லருள் துறந்தனள் தூமொழி மடமான்;
இரக்கம் இன்மை அன்றோ, இன்று இவ் உலகங்கள் இராமன்
பரக்கும் தொல்புகழ் அமுதினைப் பருகுகின் றதுவே.?
49. அனைய தன்மையள் ஆகிய கேகயன் அன்னம்,
வினை நிரம்பிய கூனியை, விரும்பினள், நோக்கி,
'எனை உவந்தனை; இனியை என் மகனுக்கும்; அனையான்
புனையும் நீள் முடி பெறும்படி புகலுதி' என்றாள்.
50. மாழை ஒண் கணி உரைசெய, கேட்ட மந்தரை, 'என்
தோழி வல்லள்; என் துணை வல்லள்' என்று, அடி தொழுதாள்;
'தாமும் மன் நிலை; என் உரை தலைநிற்பின், உலகம்
ஏழும் ஏழும் உன் ஒரு மகற்கு ஆக்குவென்' என்றாள்
51. 'நாடி ஒன்று உனக்கு உரைசெய்வென்; நளிர் மணி நகையாய்!
தோடு இவர்ந்த தார்ச் சம்பரன் தொலைவுற்ற வேலை,
ஆடல் வென்றியான் அருளிய வரம் அவை இரண்டும்
கோடி' என்றனள், உள்ளமும் கோடிய கொடியாள்.
52. 'இரு வரத்தினில், ஒன்றினால் அரசு கொண்டு, இராமன்
பெரு வனத்திடை ஏழ் - இரு பருவங்கள் பெயர்ந்து
திரிதரச் செய்தி, ஒன்றினால்; செழு நிலம் எல்லாம்
ஒருவழிப்படும் உன் மகற்கு; உபாயம் ஈது' என்றாள்.
53. உரைத்த கூனியை உவந்தனள், உயிர் உறத் தழுவி,
நிரைத்த மா மணி ஆரமும் நிதியமும் நீட்டி,
'இரைத்த வேலை சூழ் உலகம் என் ஒரு மகற்கு ஈந்தாய்;
தரைக்கு நாயகன் தாய் இனி நீ' எனத் தணியா.

54. "நன்று சொல்லினை; நம்பியை நளிர்முடி சூட்டல்;

துன்று கானத்தில் இராமனைத் துரத்தல்; இவ் இரண்டும்

அன்றது ஆம்எனில், அரசன்முன் ஆர் உயிர் துறந்து

பொன்றி நீங்குதல் புரிவென்யான்; போதிநீ" என்றாள்

2.2.2. மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்- கருத்துரை

இராமனின் முடிசூட்டு விழாவும் அயோத்தி மக்களின் மனநிலையும்

மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்

அயோத்தி மன்னனாக இராமனுக்கு முடிசூட்டு விழா நடக்க இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இதனை அறிந்த கைகேயியின் தோழியான மந்தரை என்பவள், அந்நிகழ்வு நடைபெறாமல் இருக்க செய்த சூழ்ச்சியைச் சொல்லும் படலம் என்பதால் இது மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம் என்னும் பெயர் பெற்றது. இது அயோத்தியா காண்டத்தில் இடம்பெறுவதாகும்.

மந்தரை

மந்தரை என்பவள் கேகய நாட்டிலிருந்து கைகேயியுடன் வந்தவள். அவளது உடல் கூனலாக இருந்த காரணத்தால் கூனி எனவும் அழைக்கப்படுபவள். 'மந்தரா' என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு 'மனத்தைக் கலக்குபவள்' என்பது பொருளாகும். 'மந்தரா' என்ற வடமொழிச் சொல் தமிழில் மந்தரை என்று வந்தது. 'மந்தரை' என்றால் சூழ்தல், ஆராய்தல், ஆலோசனை என்ற பொருள் வரும். இங்கே 'சூழ்ச்சி' என்பது தீய ஆலோசனை என்று கொள்ளலாம். சிறுவயதில் இராமன் தன் வில்லினால், களிமண் உருண்டை கொண்டு அவள்மேல் எய்த செயல், அவமானமாக அவள் நெஞ்சில் உறைந்து கிடந்தது. அதற்குப் பழி வாங்க நினைக்கின்றாள் மந்தரை.

முடிசூட்டு விழா குறித்து முரசறிவித்தல்

இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதற்காக வசிட்டர் இராமனைத் தருப்பைப்புல் இருக்கையில் அமரச் செய்து உபவாசம் இருக்கச் செய்தார். இனிமையாக இராமபிரான் இருந்த காலத்தில், வசிட்டமுனிவன் வலிமை மிக்க தசரதமன்னனிடம், தான் முடிசூட்டுவிழாவிடக்கான சடங்குகள் செய்வித்ததை எடுத்துக்கூறினான். உடனே

தசரத மன்னனும் 'அயோத்தி மாநகரத்தை அழகு பெறச் செய்யும்படி அலங்காரம் செய்தல் வேண்டும் என்று பறையறைப்பீராக!' என்று கட்டளையிட்டான்.

தசரத மன்னனால் ஏவப்பட்ட வள்ளுவர்கள் 'இராமபிரான் நாளையே அயோத்தி நிலமகளுக்கு இறைவனாக முடி தரிக்கப்போகின்றான். ஆகையால் இத்தலைநகராகிய அயோத்தியை அழகு பெற அலங்கரிப்பீராக!' என்று தேவர்களும் மகிழ்ச்சி அடையும்படி கொட்டும் முரசின் மூலம் எங்கணும் பறையறைந்து கூறினார்கள்.

அயோத்தி மக்களின் மகிழ்ச்சி

“கவியமை கீர்த்தியக் காளை நாளையே

புவியமை மணிமுடி புனையு மென்றசொல்”

பாடல்களின் மூலம் புகழ்ப்பெற்ற இராமபிரான் 'நாளையே ஆட்சி ஏற்பதற்குரிய திருமுடியைச் சூடுவான்' என்று சொன்ன சொல்லானது செவிக்கு இன்பத்தைத் தருவதால் அயோத்தி நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் தேவர்களுடைய அவியுணவையும், அமிழ்தத்தையும் உண்டது போன்றிருந்தது. இராமன் முடிசூடுவான் என்ற அமிழ்தத்தைப் பருகியதனால் மெய்மறந்து, அயோத்திநகர மக்கள் ஆரவாரித்தனர். மன்னனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தினர். மங்கலகரமான இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னவர்கெல்லாம் மிகுந்த பொருளை வாரி வழங்கினார்கள்.

அயோத்தியை அலங்கரித்தல்

அயோத்திநகர மக்கள் சூரியனைத் திருத்தமுறச் செய்வது போலவும், திருமாலினது பரந்த மார்பின் மீது தவழும் கௌத்துவ மணியினைச் மேலும் ஒளியுடையதாக்குவது போலவும் அயோத்தி நகரை அலங்கரித்தனர்.

அயோத்தியின் தோற்றம்

அயோத்தி மாநகரில் வெண்மை, கருமை, செம்மை என பலவண்ணக் கொடிகள் கட்டப்பட்டு பறந்துகொண்டிருந்தன. இவைகளின் தோற்றம் இராமபிரானது அரசு செல்வத்தைக் காணும் பொருட்டு பல்வேறு வண்ணமுடைய பறவைகள் அயோத்தி நகருக்குள் புகுந்தன போன்றிருந்தது.

குதிரைகள் பூட்டிய தேர்களின் தொகுதிகள் உலகினைப் பார்க்கும் பொருட்டு சுவர்க்கலோகத்தினின்று கீழே இறங்கி வருகின்ற தேவரதங்களைப் போன்றிருந்தன.

முகபடாத்தையுடைய பெரிய மதயானைகள், பெரிய உதயகிரிகள் தேடுதற்கு அரிய சூரியனோடு திரிவன போன்று விளங்கின.

மாட மாளிகைகள் நிரம்பிய வீதிகளில், மலர்மழையும், நீரின் மழையும், புதிய மென்மையான நறுநாற்றமுடைய பொடியின் பரிசுத்தமான மழையும், வெண்மையான முத்துக்களின் மழையும், ஆபரணங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதுதலால் அவை உடைந்து கீழே விழுகின்ற பொன் மழையும் ஆகிய இவையெல்லாம் பெரும் மழை பொழிவதைப் போன்று விளங்கின.

விண்ணுலகத்தைவிட அயோத்திநகர் மேன்மேலும் வளர்கின்ற செல்வத்திலும், அழகிலும், இன்பவாழ்க்கையிலும் குறைந்திருக்கவில்லை. அதனால் இராமர் திருமுடி விழாவைக் காண வந்த தேவர்கள் அயோத்திநகருக்கு வந்தோமில்லையே என்ற எண்ணத்தில் மூழ்கினர்.

அலங்கரித்த அயோத்தியை கூனி காணுதல்

அயோத்தி நகர் தேவலோகத்தின் பொன்னகர் என விளங்கியது. அந்நிலையில் இராவணன் செய்த தீமைகள் யாவும் ஒருவடிவம் கொண்டுவந்தது போல, கொடிய மனத்தையுடைய கூனி என்று அழைக்கக்கூடிய மந்தரை வெளிப்பட்டாள். இதனை,

“இன்னல்செ யிராவண னிழைத்த தீமைபோல்
துன்னருங் கொடுமனக் கூனி தோன்றினாள்”

என்கிறார் கம்பர்.

கூனியின் கோபம்

அயோத்தி நகரம் அலங்கரிக்கப்படுவதைக் கண்ட கூனியானவள் இராமனின் திருமுடி சூட்டுவிழா மறுநாள் நடப்பதை அறிந்து கோபத்தால் துடிக்கின்ற மனத்தையுடையவள் ஆனாள். நெருப்பினைக் கக்குகின்ற கண்களையுடையவளும் ஆத்திரத்தால் தடுமாறுகின்ற பேச்சை உடையவளுமானாள். அவள் இனி மூன்று உலகிற்கும் ஒப்பற்ற துன்பத்தைச் செய்ய முன் வந்தவள் ஆனாள்.

கைகேயியை அடைதல்

இராமன் தன் இளமைக் காலத்தில், கையிலுள்ள வில்லின் மூலம் எறிந்த மண்ணுருண்டைத் திரள், தன்மேல் பட்டதனால் ஏற்பட்ட கோபத்தை மனத்தில் உடையவளாகி, கொவ்வைக்கனிபோன்ற சிவந்த வாயினையுடைய கைகேயியின் மாளிகையை நெருங்கினாள். பேரணைமேல் படுத்துக்கொண்டிருந்த கைகேயியை நாடி விரைவாக அடைந்தாள். இதனை,

“பண்டைநா ளிராகவன் பாணி வில்லுமிழ்

உண்டையுண் டதனைத்தன் னுள்ளத் துள்ளுவாள்”

என்கிறார் கம்பர்.

கைகேயியின் பாதத்தை மெல்லத் தீண்டுதல்

தீக்கோளைப் போன்றவளாகிய மந்தரை கைகேயியின் இருப்பிடத்தை அடைந்தாள். தாமரை மலர்கள் தாம் செய்த தவத்தினால் கைகேயின் பாதங்களுக்கு உவமையாகும் தன்மைப்பெற்றனவாகின. அத்தகைய தன்மை பெற்ற கைகேயியின் பாதங்களை மந்தரை தன் இருகைகளினாலும் தீண்டினாள்.

மந்தரை கைகேயியின் மனதை மாற்றிய விதம்

மந்தரை கைகேயியின் பாதங்களைத் தடவிய அளவில் கைகேயியி தூக்கக்கலைந்தாள். ஆனால் தூக்க மயக்கத்திலிருந்து முற்றிலும் நீங்கப்பெற்றாள் இல்லை. அந்த உறக்க மயக்கத்தில் கைகேயி இருக்கும் பொழுதே கூனியானவள், கொடிய தீவினைத் தூண்டுதலால் கொடிய பெரும்பழி எந்நாளும் தன்பால் வந்து முடியும்படியாக, இட்டுக்கட்டிக் கூறும் சொற்களைக் கூறலானாள்.

கூனியின் சொற்கள்

பாம்பாகிய இராகுவானது தன்னை விழுங்குமாறு அருகிலே வருகின்றவரையிலும் தன் தன்மையிலிருந்து மாறாமல், ஒளிக்கதிர்ளை வீசுகின்ற வெண்கற்கள் போல, வருந்தும்படி பெருந்துன்பம் நிற்பால் வந்து சேரக்காத்து நிற்கவும், அதற்காக நீ வருத்தப்படாமல் இருக்கின்றாய். மாறாக நிம்மதியாக உறங்குகின்றாயே!’ என்று கூறினாள் மந்தரை.

கைகேயியின் மறுமொழி

கூனி இவ்வாறு கூறகேட்ட கைகேயி, ‘பகைவரை வெல்லக்கூடிய வில்லினை ஏந்திய கைகளையுடைய வீரமிக்க என் மைந்தர்கள் இணக்கமாக நலமுடன் வாழ்கின்றனர். அறநெறி தவறாமல் இருக்கின்றனர். நற்பண்புமிக்க மைந்தர்களைப் பெற்ற எனக்கு இப்பொழுது என்ன துன்பம் வந்தது’ என்று கேட்டாள்.

‘புகழ்வதற்குரிய நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மைந்தர்களைப் பெறுவதனால் எத்தகைய நிலையில் இருப்பவரும் இப்பிறவியில் பெறுவதற்கரிய மனத்துயரிலிருந்து நீங்குவர். இராமனை மகனாகப் பெற்ற எனக்கு என்ன துன்பம் உண்டாகும்?’ என்றாள்.

கோசலையை வாழ்த்துதல்

அதற்கு மந்தரை 'உனக்கு வரக்கூடிய நன்மைகள் எல்லாம் அழிந்தன. நின் செல்வமும் அழிந்தது. கோசலை தன்னுடைய புத்தி சாதாரியத்தினால் வல்ல செல்வ வளங்களையும் பெற்று இனி வாழ்வாள்' என்று கூறினாள்.

பொறாமை தோன்றும்படியாகக் கூனி கூறியதைக் கேட்ட கைகேயி 'கணவனோ மன்னர்களுக்கு மன்னராக விளங்கும் சக்கரவர்த்தி. புதல்வனோ சொல்லுதற்கரிய பெரும் புகழினையுடைய பரதன். நல்ல கணவனையும் உயர்பண்பு மிக்க மைந்தனையும் பெற்றுள்ள கோசலைக்கு மேலும் என்ன பெருவாழ்வு வந்து விடப் போகிறது?' என்று கேட்டாள். புதிதாக இனி நல்வாழ்வு கோசலைக்கு வரவேண்டியதில்லை. இப்பொழுதே நல்ல வாழ்க்கையைத் தான் கோசலை பெற்றுள்ளாள் என்று கைகேயி கூறினாள்.

இராமனின் முடிசூட்டு விழா குறித்துக் கூறுதல்

'வீரர்கள் இகழவும், ஆண்மைத்தன்மைக்குக் குற்றம் உண்டாகவும் தாடகை என்னும் பெயர் கொண்ட அரக்கி ஒருத்தியை அழியும்படியாக்கிய இராமபிரான் நாளை அரசாக்குரிய திருமுடியைச் சூடிக்கொள்வான். இதுவே அவளுக்கு (கோசலைக்கு) இனிவரக்கூடிய பெருவாழ்வு' என்று கூனி கூறினாள்.

“ஆடவர் நகையுற ஆண்மை மாசுறத்
தாடகை எனும்பெயர்த் தைய லாள்படக்
கோரிய வரிசிலை இராமன் கோமுடி
சூடுவன் நாளை! வாழ்வு இது எனச் சொல்லினாள்”

இராமன் முதன்முதலில் வில்லெடுத்துக் கொன்றது தாடகை என்னும் பெண் அரக்கியை ஆகும். பெண்ணைக்கொன்ற இராமன் பெண்ணாகிய உனக்கும் தீங்கிழைப்பான் என்ற குறிப்புத் தோன்ற 'தாடகை என்னும் தையலாள் அழியும்படி வில்வளைத்தான் இராமன்' என்று கூறுகின்றாள் கூனி. ஆடவர் நகையுறுதற்கும் ஆண்மை மாசுறுதற்கும் காரணம் ஆடவனாகிய இராமன் பெண்ணாகிய தாடகையை அழித்தான் என்று கூறுகிறாள்.

கைகேயின் மனம் மகிழ்ச்சி

'இராமன் முடிசூடுவான் நாளை' என்று கூனி கூறியதைக் கேட்டு கைகேயியின் மனமானது பெருமைமிக்க கோசலையின் மனத்தினைப் போல மகிழ்ச்சியில்

திளைத்தது. மகிழ்ச்சியான செய்தியைக் கூறிய கூனிக்குப் இரத்தினமாலையைப் பரிசாகக் கொடுத்தாள்.

மந்தரையின் கோபம்

மகிழ்ச்சியான செய்தியைச் சொன்னதற்காகக் கைகேயி மகிழ்வுடன் வழங்கிய மணிமாலையை மந்தரை மிகுந்த கோபத்துடன் நிலம் குழிபட வீசிஎறிந்தாள், பின்னர் கைகேயியைப் பார்த்துக் கூச்சலிட்டாள், அதட்டினாள், தன் சிறிய கண்களில் நெருப்புப் பொறி பரக்கக் கோபத்தோடு அக்கைகேயியைப் பார்த்தாள். வேண்டிய அளவுக்கு அவளைத் திட்டினாள். செய்வதறியாது பெருமூச்சு விட்டாள், தன்னுடைய அழகினை அழித்துக்கொண்டாள். வாய்விட்டுப் புலம்பினாள் அக்கொடிய குணம் கொண்ட கூனி.

கைகேயியை இகழ்தல்

பிறகு கைகேயியை நோக்கி 'நீ அறிவு இல்லாதவள். கோசலை வேறு, தான் வேறு என்ற வேறுபாடு இல்லாத நீ, நின்வயிற்றில் பிறந்த பரதனோடு பெருந்துயரினை அக்கோசலையினால் படுக. நான் உன் மாற்றாளாகிய கோசலையின் தாதிகளுக்கு நெடிதுகாலம் அடிமை செய்ய பொறுக்கமாட்டேன். சிவந்த வாயினையுடைய சீதையும், கரிய நிறத்தையுடைய இராமபிரானும் உயர்ந்த அரியாசனத்தில் சிறப்பாக வீற்றிருக்க, உன்மகன் பரதன் நாணித் தலைகுனிந்தவனாய், அரியாசனமில்லாதவனாய் நிலத்தில் இருக்க நேரும். அத்தகைய நிலை ஏற்படுகின்ற பொழுது, நீ இப்பொழுது மகிழ்ச்சியோடு இருப்பதில் என்ன பயன் உள்ளது?

மந்தரையின் சூழ்ச்சி

உன் மகனோ அனைத்துச் செல்வத்தையும் இழந்து நிற்பான். செல்வமில்லாத அவன் இறந்தானில்லை. நல்ல வாழ்க்கை அமையப் பெற்று இருந்தானும் இல்லை. இனி தனக்கு வருகின்ற துன்பங்களை எவற்றைக் கொண்டு நீக்கிக் கொள்வான்? நினக்கு மகனாகப் பிறந்ததனால் இவ்வுலகில் அவன் பிறந்தும் பிறவாதவன் ஆவான்.

பரதனை அனுப்பிய காரணம்

மன்னன் தசரதன், பரதனை நெடிய தூரத்தில் உள்ள கேகய நாட்டிற்கு, விரைவாக அனுப்பியதன் பொருள் இப்பொழுதுதான் எனக்குப் புரிந்தது' என்று கூறினாள்.

பரதனுக்காக வருந்துதல்

மந்தரை தான் சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களைக் கைகேயியின் உள்ளத்தில் பதியும்படி வகுத்துக் கூறலானாள். 'நடுவு நிலையிலிருந்து நாட்டினை இராமனுக்குக் கொடுக்கின்ற தன்மையினால் தந்தையும் கொடியன். அதனைக் கேட்டு மனம்மகிழ்கின்ற இத்தாயும் கொடியள். இவ்வாறு உன் தந்தையும் தாயும் உன் நலனுக்கு மாறாகச் செயல்படுகின்ற நிலையில் பரதனே! என் தந்தையே! இனி நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்?' என்று புலம்பினாள் கூனி.

“மந்தரை பின்னரும் வகைந்து கூறுவாள்
அந்தரம் தீர்ந்துலகு அளிக்கும் நீரினால்
தந்தையும் கொடியன் நல் தாயும் தீயளால்
எந்தையே பரதனே! என்செய்வாய் என்றாள்”

கைகேயியை இடித்துக் கூறல்

மந்தரை மீண்டும் கைகேயியைப் பார்த்து 'அரசர் குலத்தில் பிறந்தாய். அரசர் அரண்மனையில் வளர்ந்தாய். அதுமட்டுமல்லாமல் அரசர் இல்லம் புகுந்து பட்டத்தரசியும் ஆனாய். இவ்வளவு சிறப்புக்களையுடைய நீ கரை காணுதற்கு அரிதாகிய துன்பக்கடலில் விழப்போகின்றாயே! நான் சொல்லும் நல்லுரையையும் கேட்க மறுக்கின்றாய்! உண்மையான நிலையை அறிந்து கொள்ளும் உணர்வு நிற்பால் உள்ளதோ?' என்று கூறினாள்.

கைகேயியின் சினம்

மந்தரை கூறிய கொடிய வார்த்தைகள், எரிகின்ற நெருப்பில் நெய்யைச் சொரிந்தாற்போலக் கைகேயியின் உள்ளத்தில் கோபத்தை மிகுவித்தன. அதனால் அவள் மீன் போன்ற கண்கள் கோபத்தால் சிவந்து விளங்கும்படி மந்தரையைப் பார்த்துக் கூறத்தொடங்கினாள்.

‘அறிவில்லாத நெஞ்சினையுடையவளே! நீ எனக்கு நன்மையைச் செய்பவளும் அல்ல. என்மகன் பரதனுக்கும் நன்மையைச் செய்யவில்லை. அரசநீதியை பார்க்குமிடத்தும் உனக்கு நல்லதை உண்டாக்கிக் கொள்ளவில்லை (பழியை தேடிக் கொண்டாய்). ஊழ்வினை தூண்டுதலினால் உன் மனதுக்கு நல்லன என்று எண்ணுபவைகளைச் சொன்னாய். என்னெதிரில் நிற்காது அப்பால் செல்லுக. அற்பத்தனமாக பேசுகின்ற உன் நாக்கினை அறுத்தெறிந்திருக்க வேண்டும். என் தோழியாதலின் நின் குற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டேன். மற்றவர்களுக்கு தெரிந்ததென்றால் பெறும் குற்றத்துக்கு உள்ளாவாய். நீதி இல்லாமலும் நெறிமுறை இல்லாமலும் மனத்துக்குள்ளே தீயவைகளை நினைந்து கூறுகின்றாய். அறிவில்லாதவளே! அறிவற்றத்தனமாகப் பேசாமல் அடங்கியிரு” என்று கூறினாள்.

மந்தரையின் துர்போதனை

உடம்பில் ஏறிய நஞ்சினை நீக்க முயன்றாலும் அது நீங்காது தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டிருப்பது போல கைகேயி மிகுந்த கோபத்துடன் கடுஞ்சொற்களைக் கூறியும், மந்தரை அவ்விடத்தை விட்டு அகலவில்லை, மிகுந்த நெஞ்சுரத்துடன் கைகேயியின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினாள்.

துன்பம் தருவர்

‘எனக்குப் பற்றுக் கோடாக இருப்பவளே! வஞ்சிக் கொடி போன்றவளே! நீ எவ்வளவு வைதாலும் உனக்கு நன்மை தரக்கூடியவற்றை சொல்லாது நீங்க மாட்டேன். துறவறத்தை அடைவதற்குக் காரணமான அருளுடைய அருந்தவசிகளானாலும் பெறுதற்கரிய மிகுதியான செல்வத்தைப் பெற்றால், அதன்பின் அவர்களின் மனமே மாறிவிடும். ஆதலால் இராமபிரான் முதலியோர், பாவத்தை எண்ணி உங்களுக்கு நேரடியாக துன்பத்தைக் கொடுக்காவிட்டாலும் அரசசெல்வத்தைப் பெற்றபின் மனத்தால் நீங்கள் பெரிதும் வேதனைப்படும்படி இடைவிடாது துன்பத்தையே செய்வார்.

பொருள் தரார்

தன்மகன் இராமன் அரசாட்சி செய்யும் காலத்தில், இந்நிலவுலகம் முழுவதும், கோசலைக்கே உரிமை உடையதாகும். உனது அன்பிற்குரிய புத்திரனுக்கும் உனக்கும் இவ்வுலகத்தில், அவள் பார்த்துக் கொடுத்த சிறுசெல்வம் தான் உரிமையாகும்.

நீயோ, உன்பால் வந்து யாசிக்கின்றவர்களுக்கு அக்கோசலையிடம் சென்று இரந்து செல்வத்தைப்பெற்று பிறகு யாசித்தவர்க்குக் கொடுப்பாயோ? அல்லது தன்னைப்போலத் தகுதியைப் பெற்றுள்ள அவளிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுமா? என்று எண்ணி அதன் காரணமாக வெட்கத்துடன் போகாமல் இருந்துவிடுவாயோ? அந்நிலையில் யாசித்தவர்க்குத் தாம் விரும்புகிற அளவு கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றோமே என்று எண்ணி, மனம் நொந்து விம்மி, வருந்தி அழிதலாகிய நோயினால் இறந்து போவாயோ? எவ்வாறு வாழப்போகிறாய்?' என்று போதித்தாள் கூனி.

கைகேயியின் தூய மனம் மாறுபடுதல்

கூனி, கைகேயியின் மனம் மாறும்படி அடுக்கடுக்கான சான்றுகளை வரிசையாகக் கூறினாள். கைகேயியின் நல்லமனமானது மந்தரையின் தீய ஆலோசனையினால் மாறியது. இதனை, "தீய மந்தரை இவ்வுரை செப்பலும் தேவி தூய சிந்தையும் திரிந்தது" என்கிறார் கம்பர்.

மந்தரையிடம் கைகேயி உபாயம் வேண்டல்

மனநிலை மாறிய கைகேயி தீவினை நிரம்பிய கூனியை விருப்பத்தோடு பார்த்து, 'என்மேல் மிகுந்த விருப்பம் வைத்துள்ளவளும் என்மகனுக்கும் நல்லவளான நீ, உன் அன்பிற்குப் பாத்திரமான பரதன், அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகிய கிரீடத்தை பெறவதற்குரிய உபாயத்தைக் கூறுவாயாக!' என்றாள்.

மந்தரை கூறிய உபாயம்

கைகேயி, தன்னைப் புகழ்ந்து பேசுவதைக் கேட்ட மந்தரை 'என்தோழி சாமர்த்தியம் உடையவள். என்வாழ்க்கைக்கு உதவியாக இருக்கின்ற எந்தலைவி உண்மையில் சாமர்த்தியம் உடையவளே!' என்று கைகேயியைப் பலவாறு புகழ்ந்தாள்.

இரண்டு வரங்கள் கேள்

பிறகு புன்முறுவலையுடையவளே! நன்றாக ஆராய்ந்து உனக்கு ஒரு காரியத்தைச் சொல்கிறேன். சம்பாசுரனை போரில் அழித்து வெற்றி கொண்ட காலத்தில், போரில் வெற்றியையே கொண்டிருக்கக் கூடிய தசரத மன்னன் அருளிய இரண்டு வரங்களை அப்போது கேட்டுக்கொள்ளாமல் வைத்துள்ளாய். அவற்றை இப்பொழுது கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்வாயாக' என்றாள்.

'அந்த இரண்டு வரங்களுள், ஒருவரத்தினால் ஆட்சி உரிமையை உன் மகன் பரதனுக்கு ஆக்கிக் கொள்வாயாக! மற்றொரு வரத்தினால் இராமன் அயோத்தியிலிருந்து நீங்கி, பதினான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் அலைந்து திரியும்படி செய்க! இவ்வாறு செய்தால் உன் புத்திரனுக்கு வளமுடைய இவ்வுலகம் அனைத்தும் அவன் வசப்படும். இதுவே நான் சொல்லும் உபாயம்' என்றாள் கூனி.

கைகேயி கூனியைப் புகழ்தல்

சிறந்த உபாயம் ஒன்றைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறிய கூனியைக் கைகேயி மகிழ்ந்தவளாய் இறுகத் தழுவிக்கொண்டாள். நவரத்தினங்களும் வரிசையாக இழைக்கப்பட்ட அழகிய விலையுயர்ந்த மாலைகளும், மிகுதியான செல்வங்களையும் வாரிக் கொடுத்தாள். 'என்னுடைய ஒப்பற்ற மகன் பரதனுக்கு ஒலிக்கின்ற கடலால் சூழ்ந்த உலகத்தைக் கொடுத்தாய். இனிமேல் பூமிக்கு அரசனாகிய பரதனுக்கு நீயே தாயாவாய்' என்று மகிழ்ந்தாள்.

மேலும், 'நீ நல்ல உபாயத்தைக் கூறினாய். என்மகன் பரதனுக்கு பெருமையுடைய கிரீடத்தை சூட்டுதலும், இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புதலும் ஆகிய இரண்டினையும் இன்று நிச்சயம் நிறைவேற்றுவேன். இரண்டும் கைகூடாமல் போனால் என்மன்னவன் எதிரில் என் உயிரை விடுவேன். இது உறுதி. வந்த காரியம் முடிந்ததால் நீ நிம்மதியாகச் செல்க!' என்று கூறினாள்.

“நன்று சொல்லினை நம்பியை நளிர்முடி சூட்டல்
துன்று கானத்தில் இராமனைத் துரத்தல்இவ் இரண்டும்
அன்ற தாம்எனில் அரசன்முன் ஆருயிர் துறந்து
பொன்றி நீங்குதல் புரிவென்யான் போதி நீ என்றாள்”

கைகேயியின் அலங்கோலம்

மந்தரையான கூனி தான் வந்த வேலை முடிந்தது என்று மகிழ்வுடன் சென்றபின், சிறந்த மலர்களின் குவியல் நிறைந்த படுக்கையிலிருந்து எழுந்தாள் கைகேயி. தன் கூந்தலில் இருந்த மலர்மாலைகளை கீழே பிய்த்து எறிந்தாள். மேகலாபரணத்தையும், பாதச்சதங்கைகளையும் கைவளையல்களுடன் வீசி எறிந்தாள். முழுநிலவிலுள்ள களங்கத்தைத் துடைப்பது போல தன்னுடைய நெற்றியிலுள்ள பெறற்கரிய திலகத்தையும் அழித்தாள்.

மேலும் அவள் குற்றமற்ற இரத்தினமயமான அணிகலன்களைத் தனித்தனியே வீசி எறிந்தாள். கஸ்தூரிச் சாந்து பூசிய தன் மெல்லிய கூந்தலைப் பூமியிலே படியும்படி அவிழ்த்துவிட்டாள். நீலோற்பலமலர் போன்ற மையுண்ட கண்களில் பூசியுள்ள மையானது கரைந்து வழியும்படி அழத் தொடங்கினாள். ஆக மொத்தம் பூக்களையெல்லாம் உதிர்த்த ஒரு கொடி பூமியில் விழுந்து கிடந்தது போலக் கைகேயி தரையில் விழுந்து புரண்டாள்.

முடிவுரை

மந்தரையின் சொல்லாற்றல் இப்பகுதியில் வெளிபடுகிறது. இராமன் ஒரு பெண்ணை கொன்றவன் என்பது அவன் உனக்கும் தீங்குபுரிவான் என்பதை உரைக்கிறாள். கோசலை மகாராணியாவாள். நீயோ தான தருமம் செய்வதற்கும் கூட கோசலையிடம் கையேந்தி நிற்கவேண்டிவரும் என்றெல்லாம் மந்திரை உரைக்கிறாள்.

தசரதனிடம் கைகேயி கேட்க வேண்டிய இரண்டு வரங்களையும் கூறுகிறாள். இவ்வாறு மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலத்தில் மந்தரையின் சூழ்ச்சியினால் அறிவிழந்த கைகேயி தன்னுடைய மனம் மாறி மங்கலத்திலகம், அணிகலன், தலையில் அணிந்த பூ போன்றவற்றை நீக்குவது, பின்னாளில் அவள் நிரந்தரமாக இழக்கப் போகிறாள் என்பதைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

2.2.3. அருஞ்சொற்பொருள்

- கடிகழ்தார் – நறுமணம் மிக்க மலர்மாலை
- கணிதமாக்கள் – சோதிடர்கள்
- மழு – கோடாரி
- ஈகையன் – கொடையுள்ளம் கொண்டவன்
- வள்ளுவர் – பறைந்து செய்தி சொல்லுவோர்
- மோலி – மகுடம்
- களி – மகிழ்ச்சி

- கீர்த்தி – புகழ்
- புவி – உலகம்
- மணிமுடி – மகுடம்
- அவி – தேவர் உணவு
- ஆர்த்தனர் – ஆரவாரம் செய்தனர்
- நகையுற – கேளி செய்ய
- கோமுடி – அரசமகுடம்
- தையலாள் – பெண்
- அளக்கர் – கடல்
- நாயகம் – தலைமை
- திருவு – செல்வம்
- தம்பி – இலக்குவன்
- வரதன் – இராமன்
- கடகரி – மதம்பொருந்திய யானை
- பொலங்கழல் – பொற்கழல்
- ஆணை – உத்தரவு
- மனக்கு – மனத்திற்கு
- ஆரம் – மாலை
- இரைத்த வேலை – ஒலிக்கும் கடல்
- புகழ் வல்லி – புகழாகிய கொடி

2.3. வில்லிபாரதம் - மற்றோர்சருக்கம் -- வில்லிபுத்தூரார்

முன்னுரை

வில்லிபாரதத்தை எழுதியவர் வில்லிபுத்தூரார் ஆவார். வில்லிபாரதம் வியாசர் எழுதிய மகாபாரத நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்டது. எனினும், பாரதத்தின் முற்பகுதியை மட்டுமே வில்லிபுத்தூரார் தமிழில் எழுதியுள்ளார்.

மிகப் பெரிய நூலான மகாபாரதத்தைச் சுருக்கிப் பத்து பருவங்களில் 4351 பாடல்களில் தந்துள்ளார். வியாச பாரதத்தில் முக்கிய உறுப்புகளில் ஒன்றான பகவத்கீதை வில்லிபாரதத்தில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. வில்லிபாரதம் பெருமளவு சமஸ்கிருதக் கலப்புக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது

2.3.1. மற்ற்போர்சருக்கம் – செய்யுள்

மல்லன் விராட நாட்டிற்கு வருதல்

அல்லினுக் கிந்து வென்னவாங்கவ ருறையு நாளில்
வில்லினுக் கிராம னென்னவேலினுக் கிளையோ னென்னச்
சொல்லினுக் குத்திதோய்கைத் தொன்முனி யென்ன வன்போர்
மல்லினுக் கொருவன் யானேவாசவ னென்று வந்தான் 1

அந்த மல்லனது வருணனை

அண்டமா முகடோ டொத்த சென்னி யனவனி முற்றும்
கொண்டமா மேரு வொத்த குங்குமக் கடகத் தோளான்
சண்டமா ருத்ததோ டொத்த வலியினன் றந்தி யெட்டின்
கண்டமார் முகத்தி னீண்ட கையெனத் திரண்ட காலான் 2

மல்லன் விராடன் அவைக்களம் அடைதல்

ஆயிர மல்லர் தன்னை யணிநிழ லென்னச் சூழப்
பாயிரும் புரவித் திண்டேர் மிசைவ ரும்பரி திபோல
மாயிரு ஞாலந் தன்னின் மற்றிவற் கெதிரின் றென்னச்
சேயிருந் தடக்கை வேந்தன் றிருந்தவை யதனைச் சேர்ந்தான். 3
மன்னனை வணங்கி நின்று வலியுடை மல்லின் போருக்கு
என்ன லதில்லை யிந்த வெமுகடல் வட்டத் தென்றான்
கொன்ன வில்வே லினானுங் கொடுப்பன கொடுத்து முன்னம்
தன்னுழை வைகு மல்லர் தங்களை நோக்கி னானே 4

மற்றொழில் வல்லவர்கள் அந்த மல்லனுடன் தனித்தனியாக பொருதல்

அந்த மற்றொழிலின் மிக்கோ ரநேகர் நீடசனி யொப்பார்
வந்த மற்றலைவன் றன்னை வருதிநீ யெம்மொ டென்று
முந்த மற்கலைநூல் சொன்ன முறைமை யினரசன் காணச்
சந்த மற்சமரஞ் செய்தார் தனித்தனி யொருவ ராக 5

வந்த மல்லனுடன் பொருது தோற்றனர் விராட நாட்டு மல்லர்கள்

தத்தியுந் தோளுந் தோளுந் தாக்கியுஞ் சென்னி கொண்டு
மொத்தியும் பற்பல் சாரி முடுகியும் வயிரக் கையால்
குத்தியுங் காலுங் காலுங் கோத்து மற்கூறு தோன்ற
ஒத்தியும் பாறை யென்ன வுரனுட னுரங்கள் சேர்த்தும் 6

ஒரொரு மல்லராக வொருதனி மல்லன்றன்னோடு
 ஆரமரு டற்றி மல்லர னைவரு மழிந்த பின்னர்
 வீரரில் வீரனான வென்றி வேல்வி ராடன் மெச்சித்
 தேரின் மேல்வந்த மல்லன் றனக்கெலாச் சிறப்புஞ் செய்தான். 7

வேறொநாள் தருமன். மன்னிடம் பலாயனன் வெல்வான் எனல். அரசன் அவனை அழைத்தல்

அன்று போய்மற்றை நாளின ரசனோ டறத்தின் மைந்தன்
 வென்ற மாமல்லன் றன்னை வெல்லுதற் குரிய மல்லன்
 இன்று நின்மடையர் தம்மிற் பலாயன னென்போன் றன்னை
 அன்றி வேறில்லை யென்றா னரசனு மழைமி னென்றான். 8

பலாயனன் என்னும் பீமன் மற்போருக்குச் செல்லுதல்

பைம்பொன் மாமேரு வெற்பின் பராரையைச் சோதி நேமி
 விம்பமாய் வளைந்த தென்ன விளங்கு பொற்கச்சைச் சேர்த்தித்
 தம்பமா மென்னத் தக்க தண்டொடு தரணி வீழா
 உம்பரா ரமுத முண்ட வுரவினான் விரைவின் வந்தான் 9

வந்த மல்லனும் பலாயனனும் பொருதல்

கதையுடைக் காளை வந்து கடுந்திறன் மல்லன் றன்னோடு
 உதயமோ டத்த மென்னு மோங்க லோரிரண்டு சேர்ந்து து
 தைவுறப் பொருவ தேபோற் றோள்புத் துருமி னார்த்துப்
 பதயுகத் தாலுந் தத்தம் பாணிக ளாலுஞ் சேர்ந்தார் 10

உதைத்தனர் வீசிவன் போடு ரங்கொடு கரங்க ளெற்றிப்
 புதைத்தனர் விரல்கண் மெய்யிற் புருவமு மூக்கும் வாயிற்
 சிதைத்தனர் பு யங்க ளென்னுஞ் சிலம்பு கடாக்கத் தாக்கப்
 பதைத்தன ரோடி யோடிப் பற்றினர் மீளமீள 11

வீமன் வந்த மல்லனையழித்தல்

கற்றன காய மெல்லாங் கண்டு கண்களிக் கக்காட்டி
 உற்றனர் நின்ற போதிலு தையின் புதல்வனூரு
 மற்றவன் மருங்கு பற்ற வன்கர மிடறு பற்றச்
 செற்றன னிடம்பன் றன்னைச் செற்ற வெங்கொற்றத் தோளான். 12

வந்த மல்லனைவென்ற வீமனை மன்னன் பாராட்டுதல்

தேர்மிசை வந்த மல்லன் சிதைந்த பேருறுப் பினோடும்
 பார்மிசைக் கிடக்க நின்று பணைப்புயங் கொட்டி யார்த்தான்
 சீர்மிகு மல்லன் றன்னைச் சிறப்புறத் தழுவி யெல்லாப்
 போர்முகங் களுக்கு நினைப்போல்பவ ரில்லை யென்றான் 13

விராடன் பலாயனனுக்குப் பலவரிசை களளித்து அவன் திறமையைப் புகழ்ந்து கூறுதல்

மன்னவர்க் களிக்கத் தக்க வரிசை களனைத் துநல்கி
 முன்னவனா கிவைகு முனிமனங் களிக்கு மாறு
 தன்னரு கணுக வைத்தித் தலத்தெ திரில்லை யிந்த
 இன்ன முதடுவோற் கென்றானி யற்றிறல் விராடன் றானே 14

2.3.2. வில்லிபாரதம் மற்போர்சருக்கம் கருத்துரை

வில்லிபாரதம் மற்போர் சருக்கம் பகுதியில் உள்ள செய்திகள்

வில்லிபாரதம் - எழுதியவர் வில்லிபுத்தூரர். வியாசர் எழுதிய மகாபாரதக்கதை ஒட்டி எழுதப்பட்டது. இதில் ஆதி பருவம், சபா பருவம், ஆரணிய பருவம், விராட பருவம், உத்தியோக பருவம், வீட்டும பருவம், துரோண பருவம், கன்ன பருவம், சல்லிய பருவம், செளப்திக பருவம் என 10 பருவங்கள் உள்ளன.

இதில் பாண்டவர்கள் சூதாடி தோற்றபின்னர் வனவாசம் செல்கின்றனர். ஒரு வருடம் அஞ்ஞானவாசத்தில் கழிக்கின்றனர். அஞ்ஞானவாசத்தில் மாறுவேடத்தில் விராட நாட்டில் தங்கி இருக்கும் போது பல்வேறு நிகழ்வுகள் நடைபெறுகின்றன. வேற்று நாட்டிலிருந்து வந்து என்னைவிட மற்போரில் திறமையானவர் இல்லை என்று தருக்கிய மகாமல்லனுடன் வீமன் மற்போர்புரிந்து வென்றதைக் கூறுவது மற்போர்ச்சருக்கம். விராடநாட்டில் இருந்தபோது வீமன் சமையல்காரனாக இருந்தான். அவன் பெயர் பலாயனன் என்பதாகும்.

மற்போர் வீரன் வருகை

மற்போரில் வல்ல ஒருவன் தன்னை உயர்வாக எண்ணி தருக்கிக்கொண்டு விராட நாட்டிற்கு வருகிறான். இரவுபொழுதில் சந்திரன் விறப்புற்றிருப்பதுபோல விராடநாட்டினில் பாண்டவர்கள் வசித்து வந்தனர். வில்லில் இராமன்போலவும் வேற்படையில் முருகன் போலவும் சொல்லில் அகத்தியன் போலவும் மல்லுத்திற்கு

நானே ஒருவன் ஒப்பற்றவன் என்று சொல்லிக்கொண்டு மல்லன் ஒருவன் விராட நகரத்திற்கு வந்தான்.

மல்லன் தோற்றம்

அந்த மல்லன் அண்டத்தின் பெரிய மேலிடத்தைப்போன்ற தலையையுடையவன். பூமி முழுவதையும் தாங்கிக்கொண்டுள்ள மேருமலைப்போன்ற கடகமணிந்த தோள்களையுடையவன். கொடுங்காற்றோடு ஒப்ப பலத்தையுடையவன். அஷ்டதிக்கஜங்களின் முகத்தில் ஒட்டியுள்ள முகத்தினின்று தொங்கும் தும்பிக்கை போல திரண்டுள்ள கால்களையுடையவன்.

மல்லன் விராடன் அவைக்களத்தை அடைதல்

மல்லன் பல வீரர்கள் தன்னை நிழல்போல சூழ்ந்துவர குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் சூரியன் வருவதுபோல இந்த உலகத்தில் இந்த மல்லனுக்குப் ஒப்பானவர் இல்லை என்று சொல்லும்விதமாக பெரிய கைகளையுடைய விராட அரசனின் கற்றோர் உள்ள அவையை வந்தடைந்தான்.

பிறகு விராட அரசனை வணங்கி நின்று மற்போரில் என்னைப்போன்ற வீரர் இந்த எழு உலகத்திலும் இல்லை என்று தன்திறமையைத் தெரிவித்தான். வேற்படையை உடைய விராட அரசன் அவனுக்குச் சிறப்புகள் செய்து தன்னிடமுள்ள மல்லர்களை நோக்கினார்.

மற்போரில் வல்லவர் தனிதனியாக அவனிடம் பொருதல்

விராட நாட்டில் இருக்கின்ற மற்போர் வல்லர்கள் மற்போர் நூல் கூறும் முறைப்படி கற்ற மற்போர் வல்லர்கள் அரசன் முன்னிலையில் அந்த மல்லனிடம் பொருதனர்.

தோளுடன்தோள் கொண்டு பொருதும், தலையுடன் தலைக்கொண்டு இடித்தும் பலபல சாரிகளால் விரைந்தும் வைரம்போன்ற வலிமையான கைகளால் குத்தியும் காலுடன் கால் சேரபின்னியும் மற்போரின் கூறுபாடுகள் புலப்பட சிறிது பின்னிடெந்தும், பறைஒன்றோடு ஒன்று சேர்க்கப்படுவதுபோல மார்போடு மார்பு சேர்த்தும் ஒப்பற்ற வீரனான மல்லனோடு பொருது எல்லா மல்லர்களும் தோற்றனர்.

வெற்றிபெற்ற அந்த மாமல்லனுக்கு எல்லா சிறப்புகளையும் செய்து அரசன் பாராட்டினான். தேரின் மேல் வந்த மல்லனுக்கு எல்லா சிறப்புகளையும் செய்தான்.

தருமன் இந்த மல்லனை பலாயனன் வெல்வான் எனல்

மற்றொருநாள் தருமன் விராட அரசனிடம் மிகபெரும்வீரனான அந்த மல்லனை வெல்லக் கூடிய தகுதியுடையவன் நும் சமையற்காரர்களுள் ஒருவரான பலாயனன் என்றான். உடனே அரசன் அவனை அழைத்துவாருங்கள் என்றான்.

பலாயனன் என்ற பீமன் ஆயத்தமாக அங்கு வருதல்

தேவர்களின் அழுத்தை உண்ட வலிமைப்படைத்த பீமன் மேருமலையின் அரையை ஒளிவீசும் சக்கரம் வளைத்துக்கொண்டது என்னுமாறு தன் இடுப்பில் கச்சையைக் கட்டிக்கொண்டு வந்தான். தம்மமோ என்று கருதும்படியான தண்டாயுதத்துடன் வந்தான்.

பீமனும் மல்லனும் பொருதல்

கதாயுதத்தோடு பலாயனன் என்னும் பீமன் கொடியமாமல்லனோடு சேர்ந்து வந்ததனால் உதயமலையோடு அத்தமலை ஒன்றிணைந்து பொருதல் போல இருந்தது.

தோள்களைத்தட்டியும், இடிபோல கர்ச்சித்தும் பாதங்களாலும் தங்கள் தங்கள் பாணிகளால் கைகளாலும் நெருங்கி பொருதனர்.

ஒருவரை ஒருவர் வலிமையோடு உதைத்தனர். கைகளால் மோதி வீரர்கள் உடலில் புதையும் படி செய்தனர். புருவங்களையும் மூக்கையும் வாயோடு சிதைத்தனர்.

ஒவ்வொருவரும் தோள்கள் என்ற மலை மோதுவதால் பதைத்தனர். ஓடிஓடிபோய் மீண்டும் ஒருவரை ஒருவர் மற்றோர் புரியுமாறு பற்றிக்கொண்டனர்.

மல்யுத்தக்கலையைக் கற்று அறிந்தவர்களாய் இலக்குக்களை யெல்லாம் கண்களால் கண்டு களிக்குமாறு தோற்றுவித்து அவ்விரண்டு மல்லரும் நெருங்கி நின்றனர்.

அந்த சமயத்தில் இடும்பாசுரனை யழித்த கொடிய வெற்றி தங்கிய தோள்களையுடையவனான காற்றின் குமாரனாகிய வீமசேனன், தன்னுடைய தொடை மற்றொருவனான மல்லனுடைய இடுப்பைச் சுற்றியவண்ணம் பற்றி நிற்க வலிய கையானது அவன் கழுத்தைப் பற்றி நிற்க வந்த மல்லனை அழித்திட்டான்.

தேர் மிசை வந்த, மல்லன், அழிந்திட்ட, தன்னுடைய பெரிய உறுப்புக்களுடனே, பூமியின்மீது விழுந்துகிடக்க வெற்றிபெற்று நின்று கொண்டு, தன்னுடைய பருத்த தோள்களைக்கொட்டி யாரவாரஞ் செய்வனானான். சிறப்புப்பொருந்திய மல்லனான பலாயனனென்று பேர்பூண்ட வீமசேனனை, சிறப்புப் பொருந்த, தழுவி கொண்டு,

முனைமுகங்களிலெல்லாம், உன்னை ஒத்திருப்பவர், இல்லை என்று விராடமன்னவன் பாராட்டிக் கூறினான்.

விராடன் பலாயனனுக்குப் பரிசளித்து பாராட்டுதல்

பொருந்திய திறமையையுடைய விராடராசன், அரசர்களுக்கு, கொடுத்தற்குரிய, சிறப்புக்களையெல்லாம், வென்ற பலாயனனென்ற மல்லனுக்குக் கொடுத்து, தன் முன்னிடத்தி லிருப்பவனாக்கித் தங்கியுள்ள கங்கப்பட்டனென்ற முனிவனுடைய நெஞ்சம் மகிழ்ச்சியடையுமாறு, அந்தப்பலாயனனை, தன்னுடைய சமீபத்திலே சேரவைத்து, இனிய சமையலைச் சமைக்கும் இந்தப் பலாயனனுக்கு, ஒப்பானவர், இந்தப் பூமியிலே, இல்லை என்று அந்தப் பலாயனன் திறமையைக் கொண்டாடிக் கூறினான்.

முடிவுரை

வில்லிபாரதத்தின் மற்போர்சருக்கம் என்னும் இப்பகுதி பஞ்சபாண்டவர்கள் விராடநாட்டில் ஓராண்டு காலம் யாருக்கும் தெரியாமல் மறைந்து வாழ்ந்த போது நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்வை எடுத்துரைக்கிறது. மல்லன் என்னும் ஒரு மாவிரனையும். அந்த வீரனை பீமன் வெற்றிகொண்டதையும் எடுத்துரைக்கிறது இப்பகுதி.

2.3.3. அருஞ்சொற்பொருள்

- அல் – இரவு
- இந்து – நிலா
- மல்லி – மல்லுத்தம்
- முகடு – மலை
- சென்னி – தலை
- அவனி – உலகம்
- தந்தி – யானை
- பரிதி – ஒளியவன்
- மா – பெரிய
- ஞாலம் – உலகம்
- மல்கலைநூல் – மல்லுத்தம் தொடர்பான நூல்
- மடையர் – சமையற்காரர்
- உரம் – வலிமை
- பார் – உலகம்

2. 4. சீறாப்புராணம் – உமறுப்புலவர் – விலாதத்துக்காண்டம் - புலிவசனித்த படலம் முன்னுரை

தமிழில் எழுதப்பட்ட தலைச்சிறந்த இசுலாமிய இலக்கியம் சீறாப் புராணம் ஆகும். இந்நூல் இறைதூதர் நபிகள் நாயகத்தின் வாழ்க்கை வரலாற்றை மையமாகக் கொண்டு தமிழ்மரபுகளைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்ட ஒரு காவியம். இதனை இயற்றியவர் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த உமறுப் புலவர் ஆவார். அதே காலத்தில் வாழ்ந்த வள்ளல் சீதக்காதி, அபுல்காசிம் ஆகியோரின் ஆதரவை உமறுப் புலவர் பெற்றார். வள்ளல் சீதக்காதியின் பெருமையைச் "செத்தும் கொடுத்தான் சீதக்காதி" என்ற சொற்றொடர் விளக்கும்.

இதன் ஆசிரியரான உமறுப்புலவர், இந்நூலை முழுவதும் முடிப்பதற்கு முன்பே இயற்கை எய்திய காரணத்தால், இதன் தொடர்ச்சியாக சின்னசீறா என்னும் நூலினை பனு அகமது மரைக்காயர் படைத்துள்ளார். இரண்டு பாகங்களில் அமைந்துள்ளது. முதற்பாகத்தில் 45 படலங்களும், இரண்டாவது பாகத்தில் 47 படலங்களும் என நூல் முழுவதும் 92 (45+47) படலங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூலில் 5027 பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

2.4.1. சீறாப்புராணம் – புலிவசனித்த படலம்- செய்யுள்

படர்ந்த தெண் திரை பெருக்கெடுத்து எறி நதி பரப்பை
கடந்து காண் பல கடந்து அரு நெறி செலும் காலை
கொடும் தட கரி திரள் எனும் குழுவினுள் ஒருவன்
அடைந்து சீர் அகமதின் அடி தொழுது அறைகுவனால் 1

பொருள்

பரவிய தெள்ளிய அலைகளினது பெருக்கை எடுத்து இருகரைகளிலும் வீசாநிற்கும் அவ்வாற்றினது பரப்பைத் தாண்டிப் பலகாடுகளையுங் கடந்து அரிதான பாதையுடன் நடந்து போகின்ற சமயத்தில், கொடுமைதங்கிய பெரிய யானைக் கூட்டமென்று செல்லாநின்ற அக்கூட்டத்தினகம் ஒரு மனிதன் வந்து சிறப்பினையுடைய அகமதென்னுந் திருநாமம் பெற்ற நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களின் திருவடிகளை வணங்கிச் சொல்லுவான்.

படர்ந்த தெண் திரை பெருக்கெடுத்து எறி நதி பரப்பை
கடந்து காண் பல கடந்து அரு நெறி செலும் காலை
கொடும் தட கரி திரள் எனும் குழுவினுள் ஒருவன்
அடைந்து சீர் அகமதின் அடி தொழுது அறைகுவனால் 2

பொருள்

நாம் நடக்குகின்ற இப்பாதையின்கண் ஒருகாதவழித் தூரத்தினகம் சலத்தினையுடைய நெடிய அகழிபோன்ற ஓரோடை உண்டு. அதற்குச் சமீபமாய்ச் சொல்லுதற்கரிய ஒரு காடுண்டு. அவ்விடத்தில் பொருத்தமுற்றுப் பாயாநிற்கும் துரோகத்தையுடைய கொடிய இரேகைகள் படர்ந்த ஒரு புலியானது உண்டு.

நீண்ட வால் நிலம் புடைத்திட கிடந்து உடல் நிமிர்ந்து
கூண்ட கால் மடித்து இரு விழி கனல்கள் கொப்பிளிப்ப
பூண்ட வெள் எயிறு இலங்கிட வாய் புலால் கமழ
ஈண்டு முள் செறி வனத்திடை சினத்தொடும் இருக்கும் 3

பொருள்

அப்புலி தனது நீட்சியுற்ற வாலினால் பூமியின்மீது அடித்திடவும், சரீரமானது நிமிர்தலுற்றுச் சேர்ந்த நான்கு கால்களையும் மடித்துத் தரையின் மேல்படுத்து இரண்டு கண்களும் அக்கினிப் பொறிகளைக் கக்கவும், வெண்மை நிறத்தைத் தரித்தபற்கள் பிரகாசித்திடவும், வாயில் புலால்நாற்றம் கமழவுமாகிய இவ்விதம் முட்கள் நெருங்கிய அந்தவனத்தின்கண் கோபத்தோடும் இருக்கும்.

நிரம்பும் வள் உகிர் மடங்கல் இல் இனங்களின் நிணம் உண்டு
இரும் பனை கை மும்மத கரி கோட்டினை ஈழ்த்திட்டு
உரம் பிளந்து உதிரங்களை மாந்தி நின்று உறங்காது
அரும் பெரும் கிரி பிதிர்ந்திட உருமினும் அலறும் 4

அன்றியும், அப்புலியானது கூர்மை நிறையப் பெற்ற நகங்களையுடைய சிங்கக் கூட்டங்களின்றி மற்றமிருகங்களின் நிணங்களையருந்திப் பெரிய பனைபோலும் தும்பிக்கையினையும் மூன்று மதங்களையுமுடைய யானைகளின் கொம்புகளைப் பிடித்து இழுத்து அவைகளின் மார்பினைக் கீறி இரத்தங்களைக் குடித்து நித்திரை செய்யாது நின்று பெரிதான அரிய மலைகளும் சிதறிடும்படி இடியைப் பார்க்கிலும் அதிகமாக முழங்காநிற்கும்.

அதிர்ந்திடும் தொனி செவியுற அடவியில் அடைந்த
முதிர்ந்த மேதியும் கவை அடி கேழலும் முழுதும்
பொதிந்த மெய் மயிர் எண்கு இனங்களும் மரை போத்தும்
பதிந்த கால் தடுமாறிட வீழ்ந்து உடல் பதைக்கும் 5

பொருள்

அன்றியும், அவ்வாறு முழங்கிடும் ஓசையானது காதுகளிற் பொருந்தவே அக்காட்டின்கண் போய்ச் சேர்ந்த முற்றிய எருமைகளும் பிளந்தபாதங்களையுடைய பன்றிகளும் உரோமங்களினால் அடங்கலும் மூடப்பட்ட சரீரத்தையுடைய கரடிகளும் கலைமாண்களும் பூமியின்கண் பதியப்பெற்ற தங்களது கால்கள் தடுமாற்றமுற்று விழுந்து தேகநடுக்கமடையும்.

புறம் தயங்கும் அம் சிறை அறு பத பொறி சுரும்பு
திறந்து தேனை உண்டு அணி திகழ் தொடை அணி திறலோய்
மறம் தயங்கு வேல் மாந்தர் அவேங்கையின் வாய் பட்டு
இறந்தது அன்றி ஒட்டகம் பரி எண் இலக்கு இலையே 6

பொருள்

வெளியிற் பிரகாசியாநிற்கும் அழகிய சிறகுகளையும் ஆறுகாற்களையும் புள்ளிகளையுமுடைய வண்டினங்கள் மலர்களைத் திறந்து அதனுள்ளிருக்கும் தேனையருந்தி அழகு விளங்குகின்ற மாலையணிந்த வெற்றியையுடைய நபிகள் பெருமானே! அந்தப் புலியினது வாயிற்பட்டுக் கொலைகள் தயங்காநின்ற வேற்படைதாங்கிய வேந்தர்கள் மாண்டது மாத்திரமல்லாமல் மாண்டுபோன ஒட்டகம் குதிரை முதலியவைகளின் கணக்கிற்குக் குறிப்பில்லை.

என்ற வாசகம் செவி புக எழில் இரு புயமும்
குன்று போல் உற வீங்கின முறுவல் கொண்டு இடராய்
நின்ற வேங்கை எவ்வுழி என நிகழ்த்தினர் அவனும்
வென்றி வாள் அரசே அணித்து என விளம்பினனே 7

பொருள்

என்று சொல்லிய வார்த்தைகளைனதும் நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களின் காதுகளில் நுழையவே, அழகிய இருதோள்களும் மலைகளைப் போலப் பொருந்தும்படி பருத்தன. அன்றியும், புன்சிரிப்புக் கொண்டு அவ்வாறு கூறிய அம்மனிதனைப் பார்த்து இடைஞ்சலாக நின்ற அப்புலியானது இருக்குமிடம் எவ்விடமென்று கேட்டார்கள். அதற்கு அம்மனிதனும் வெற்றியையுடைய வாட்படை தாங்கிய வேந்தரே! சமீபத்தில்தான் இருக்கிறதென்று சொன்னான்.

இலங்கு செம் கதிர் வேல் ஒரு கரத்தினில் ஏந்தி
நிலம் கொள பரந்து அரிய மெய் ஒளி புடை நிலவ

நலம் கொள் குங்கும தொடை புரண்டு அசைந்திட நடந்தார்
உலம் கொள் தோள் முகம்மது புலி உறை நெறி உழையில் 8

பொருள்

அப்போது திரளைக்கற்கள் போலுந் தோட்களைப் பெற்ற நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் ஒருகையில் பிரகாசியா நிற்கும் சிவந்த கிரணங்களையுடைய வேற்படையைத் தாங்கிக் கொண்டு அரிதான தங்களது சரீரத்தின்கண் இருந்து உண்டாகும் பிரபையானது பூமியிற் பொருந்தும்படி பரவிப்பக்கங்களில் நிலவச் செய்யவும், அழகிய குங்குமப் புஷ்பத்தினாலாகிய மாலையானது தோள்களிற் கிடந்து புரண்டு அசைந்திடவும், நடந்து அப்புலியானது தங்கும் பாதையின் மருங்கினில் போயினார்கள்.

மாதிரத்து உறை கேசரி நிகர் முகம்மது தம்
பூதர புயம் அசைதர புளகிதத்தோடும்
காது செம் கதிர் வேல் வல கரத்திடை கவின
வீதி-வாய் வர கண்டது பெரு வரி வேங்கை 9

பொருள்

அவ்விதம் அவர்கள் போகவே பெரிய இரேகைகள் படர்ந்த அப்புலியானது மலைகளில் வாசஞ்செய்யாநிற்கும் சிங்கத்திற் கொப்பாகிய நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் தங்களது மலைபோன்ற தோள்கள் அசையும்படி மகிழ்ச்சியுடன் கொலை செய்யாநின்ற சிவந்த பிரகாசத்தையுடைய வேற்படையானது வலது கையின் கண்ணிருந்து அழகைச் செய்யும் வண்ணம் பாதையினிடமாய், நடந்து தனது முன்னால் வருவதைப் பார்த்தது.

கண்ட போதினில் வால் குழைத்து அரிய மெய் கலங்கி
கொண்டு மென் மெல நடந்து தன் பெரும் சிரம் குனிந்து
தண் தளிர் பத தெரிசனைக்கு என சலாம் உரைத்து
தெண்டனிட்டது வள் உகிர் திண் திறல் புலியே 10

பொருள்

அவ்வாறு நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் வருவதைப் பார்த்த கூர்மைபொருந்திய நகத்தினையும் திண்ணிய வலிமையினையுமுடைய அப்புலியானது தனது வாலை வளைத்துப் பெரிய தலையைத் தாழ்த்தி அரிய சரீரமானது நடுக்கமுற்றுக் கொண்டு பையப்பைய நடந்து எதிராக வந்து குளிர்ச்சி

தங்கிய தளிர்போலும் உங்களது பாதத் தெரிசனைக்கென்று சலாஞ் சொல்லி வணங்கிற்று.

நலன் பெறும் குறைஷிகளின் இல் வந்த நாயகமே
நிலம் பரந்து தீன் பெருகிட எழுந்த நீள் நிலவே
புலன் கண் இன்புற கண்டனன் களித்தனன் பொருவு இல்
பலன் பெறும்படி ஆயினன் என பகர்ந்ததுவே 11

பொருள்

அன்றியும், நன்மை பெறாநிற்கும் குறைஷிகளினது வீட்டின்கண் உதித்துவந்த நாயகமானவர்களே! தீனுல் இஸ்லாமென்னும் மார்க்கமானது இப்பூலோக முழுவதும் பரவிப் பெருகிடும்படியாக எழும்பிய நீண்ட நிலாவானவர்களே! யானின்று தங்களை எனது கருத்தும் கண்களும் இனிமையுறும் வண்ணம் பார்த்தேன். அதனால் சந்தோஷத்தை அடைந்தேன். ஒப்பில்லாத புண்ணியத்தையும் பெறும்படியாகி விட்டேனென்றுத் தனது வாயைத் திறந்து சொல்லிற்று.

வந்து தெண்டனிட்டு எழுந்து வாய்புதைத்து உற வணங்கி
புந்தி கூர்தர போற்றிய வள் உகிர் புலியை
மந்தர ஆசல முகம்மது நனி மனம் மகிழ்ந்து
சந்த மென் மணி கரத்தினால் சிரம் முகம் தடவி 12

பொருள்

அவ்வாறு தங்களது முன்னால்வந்து தெண்டனிட்டு வாய்பொத்தி மிகத்தாழ்ந்து புத்தியானது அதிகரிக்கும்படி துதித்த கூர்மைதங்கிய நகத்தினையுடைய அப்புலியை மந்தரகிரிக்கொப்பாகிய நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் மிகுந்த மனக்களிப்படைந்து தங்களின் அழகிய நன்மையையுடைய மெல்லிய கைகளினால் தலையையும் முகத்தையும் தடவி.

இன்று தொட்டு இவண் நெறியினில் உயிர் செகுத்திடுவது
அன்று வெறு ஒரு காட்டினில் புகுக என்று அறைந்த
மன்றல் துன்றிய முகம்மதின் மலர் அடி வணங்கி
நன்று நன்று என போற்றியே நடந்தது வேங்கை 13

பொருள்

நீ இந்தநாள் தொடுத்து இவ்விடத்திலுள்ள இந்தப் பாதையின்கண் இருந்து உயிர்வதை செய்வது உனக்கு நல்லதல்ல. ஆதலால் இதைவிட்டும் வேறேயொரு

காட்டிற்குப் போய்ச் சேருவாயாக வென்று சொல்லிய நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களின் வாசனை நெருங்கிய தாமரைப் பூப்போலும் பாதங்களை அப்புலியானது வணங்கி நல்லது நல்லது என்று சொல்லிப் புகழ்ந்து கொண்டு நடந்து அவ்விடத்தைவிட்டும் நீக்கிப் போயினது.

படு கொலை புலி மெய்யுற பணிந்து இவர் பாதத்து
அடி வணங்கிய காரண அதிசயம்-அதனால்
உடையவன் திரு தூதரே உண்மை என்று உன்னி
திடம் உடைத்த நெஞ்சு ஆயினர் அறிவினில் தெளிந்தோர் 14

பொருள்

அப்போது மிகுந்த கொலைத் தொழிலையுடைய அப்புலியானது சரீரம் பொருந்தும்படி நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம வர்களின் பாதத்தின்கீழ் வணங்கிய காரணத்தின் அற்புதத்தினால் அறிவினாற் தேர்ச்சியுற்ற சிலபேர்கள் இவர் உண்மையாக யாவற்றிற்குஞ் சொந்தக்காரனான அல்லாகு சுபுகானகுவத்த ஆலாவின் அழகிய றகூல்தானென்று நினைத்து வலிமைதங்கிய மனசை உடையவர்களாயினார்கள்.

2.4.2.புலிவசனித்த படலம் - கருத்துரை

சீறாப்புராணம் இசுலாம் சமயத்தைச் சார்ந்த காப்பியம். இதனை எழுதியவர் உமறுப்புலவர். இதில் மூன்று காண்டங்கள் உள்ளன. அவற்றில் விலாதத்துக்காண்டத்தில் உள்ளது புலிவசனித்த படலம்.

இதில் முகமது நபியின் ஷாம் நாடு பயணப் பாதையில் புலி ஒன்று குறுக்கிட்டு, அவ்வழிச் செல்வோர்களையும், கால்நடைகளையும் கொன்று நின்று கொண்டிருப்பதாகக் கூறக்கேட்ட முகம்மது (சல்) அவர்கள், அப்புலியை காண்பதற்காகச் சென்றார்கள். பூமான் முகம்மதுவின் பொன் ஒளிர் முகம் கண்ட புலி பணிந்து சலாம் கூறியது. பெருமானார் தனக்குப் பணிந்த வேங்கையினை வேறு கானகத்திற்குச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டார். இந்தச் செய்திகளைக் கூறுவது இப்படலம்.

புலி இருப்பதாக முகமது நபிக்குக் கிடைத்த தகவல்

அலைகள் பெருக்கெடுத்து ஓடும் ஆறு. அவ்வாற்றின் பரப்பையும், கொடுமைசெய்கின்ற யானைக்கூட்டங்கள் செல்கின்ற வழிகளையும் கடந்து முகமது நபி போகின்ற பொழுது அங்கு வந்த மனிதன் ஒருவன் சிறப்பினையுடைய முகமது

நபியைக் கண்டு அவர் அருகில் வந்து அவரின் அடியை வணங்கி செய்தி ஒன்றினைச் சொன்னான்.

நாங்கள் நடக்கின்ற இந்த பாதையில் ஒரு காதவழி தொலைவில் நெடிய அகழி போன்ற ஓடை ஒன்று உள்ளது. அதனருகே அடர்ந்த மரங்களையுடையக் காட்டில் கொடிய வரிகளையுடைய பாய்கின்ற புலி ஒன்று உள்ளது.

புலியின் தோற்றம்

தனது நீண்ட காலினால் பூமியின் மீது அடித்து, உடல் நிமிர்ந்து நான்கு கால்களையும் மடித்து தரையின் மீது படுத்து இரண்டு கண்களிலும் நெருப்புப்பொறிகளைக் கக்க, வெண்பற்கள் ஒளிவிடா வாயில் புலால் நாற்றம் வீச முள்நெருங்கியக் காட்டில் இப்புலி இருக்கும். .

நீண்ட வானிலம் புடைத்திடக் கிடந்துட னிமிர்ந்து
கூண்ட கான்மடித் திருவிழி கனல்கள் கொப்பிளிப்பப்
பூண்ட வெள்ளெயி நிலங்கிட வாய்புலால் கமழ
வீண்டு முட்செறி வனத்திடை சினத்தொடு மிருக்கும்”

என்பது பாடல்.

புலியின் வெறிச்செயல்

அப்புலியானது கூர்மையான நகங்களை உடைய சிங்கக் கூட்டங்களன்றி மற்ற விலங்குகளின் இறைச்சியை உண்ணும். பெரிய பனைபோலும் தும்பிக்கையினையும் மூன்று மதங்களையுடைய யானைகளின் கொம்புகளைப் பிடித்து இழுத்து அவற்றின் மார்பினைக் கீறி, குருதியினைக் குடித்து, உறங்காது நின்று, பெரிய அரிய மலைகளும் அதிருமாறு இடியைக் காட்டிலும் அதிகமாக முழங்கும்.

புலி முழங்கிய ஓசையினைக் கேட்ட பெரிய அளவில் காட்டெருமைகளும் பிளந்த காலினையுடைய பன்றிகளும் அடர்ந்த முடிகள் நிரம்பிய கரடிகளும் கலைமான்களும் நிலத்தில் பதியப்பெற்ற தங்கள் கால்கள் தடுமாற்றமுற்று விழுந்து உடல் நடுக்கமடையும்.

வெளியிற் பிரகாசியா நிற்கும் அழகிய சிறகுகளையும் ஆறுகாற்களையும் புள்ளிகளையுமுடைய வண்டினங்கள் மலர்களைத் திறந்து அதனுள்ளிருக்கும் தேனையருந்தி அழகு விளங்குகின்ற மாலையணிந்த வெற்றியையுடைய நபிகள் பெருமானே! அந்தப் புலியினது வாயிற்பட்டுக் கொலைகள் தயங்காநின்ற

வேற்படைதாங்கிய வேந்தர்கள் மாண்டது மாத்திரமல்லாமல் மாண்டுபோன ஓட்டகம் குதிரை முதலியவைகளின் கணக்கிற்குக் குறிப்பில்லை.

முகமது நபியின் செயல்

இவ்வாறு சொல்லிய வார்த்தைகளைத்தும் நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களின் காதுகளில் நுழையவே, அழகிய இருதோள்களும் மலைகளைப் போலப் பொருந்தும்படி பருத்தன. அன்றியும், புன்சிரிப்புக் கொண்டு அவ்வாறு கூறிய அம்மனிதனைப் பார்த்து இடைஞ்சலாக நின்ற அப்புலியானது இருக்குமிடம் எவ்விடமென்று கேட்டார்கள். அதற்கு அம்மனிதனும் வெற்றியையுடைய வாட்படை தாங்கிய வேந்தரே! சமீபத்தில் தானிருக்கின்றதென்று சொன்னான்.

அப்போது திரளைக்கற்கள் போல தோள்களைப் பெற்ற நபிமுகம்மது ஒருகையில் வேற்படையைத் தாங்கிக் கொண்டு; பிரபையானது பூமியிற் பொருந்தும்படி பரவிப்பக்கங்களில் நிலவச் செய்யவும், அழகிய குங்குமப் புஷ்பத்தினாலாகிய மாலையானது தோள்களிற் கிடந்து புரண்டு அசைந்திடவும், நடந்து அப்புலி தங்கும் பாதையின் மருங்கினில் போயினார்கள்.

அவ்விதம் அவர்கள் போகவே பெரிய இரேகைகள் படர்ந்த அப்புலியானது மலைகளில் வாசஞ்செய்யாநிற்கும் சிங்கத்திற் கொப்பாகிய நபிமுகம்மது தங்களது மலைபோன்ற தோள்கள் அசையும்படி மகிழ்ச்சியுடன் கொலை செய்யாநின்ற சிவந்த பிரகாசத்தையுடைய வேற்படையானது வலது கையின் கண்ணிருந்து அழகைச் செய்யும் வண்ணம் பாதையினிடமாய், நடந்து தனது முன்னால் வருவதைப் பார்த்தது.

நபியைக் கண்ட புலியின் செயல்

அவ்வாறு நபிமுகம்மது அவர்கள் வருவதைப் பார்த்த சமயத்தில் கூர்மைபொருந்திய நகத்தினையும் திண்ணிய வலிமையினையும் உடைய அப்புலியானது தனது வாலை வளைத்துப் பெரிய தலையைத் தாழ்த்தி அரிய சரீரமானது நடுக்கமுற்றுக் கொண்டு பையப்பைய நடந்து எதிராக வந்து குளிர்ச்சி தங்கிய தளிர்போலும் உங்களது பாதத் தெரிசனைக்கென்று சலாஞ் சொல்லி வணங்கிற்று.

“கண்ட போதினில் வால்குழைத் தரியமெய் கலங்கிக்

கொண்டு மென்மெல நடந்துதன் பெருஞ்சிரங் குனித்துத்

தண்ட ளிர்ப்பதத் தெரிசனைக் கெனச்சலா முரைத்துத்

தெண்ட னிட்டது வள்ளுகிர் திண்டிறற் புலியே”

என்பது பாடல்.

அன்றியும், நன்மை பெறாநிற்கும் வீட்டின்கண்ணுதித்துவந்த நாயகமானவர்களே! தீனுல் இஸ்லாமென்னும் மார்க்கமானது இப்பூலோக முழுவதும் பரவிப் பெருகிடும்படியாக எழும்பிய நீண்ட நிலாவானவர்களே! யானின்று தங்களை எனது கருத்தும் கண்களும் இனிமையுறும் வண்ணம் பார்த்தேன். அதனால் சந்தோஷத்தை அடைந்தேன். ஒப்பில்லாத புண்ணியத்தையும் பெறும்படியாகி விட்டேனென்றுத் தனது வாயைத் திறந்து சொல்லிற்று.

அவ்வாறு தங்களது முன்னால் வந்து தெண்டனிட்டு வாய்பொத்தி மிகத்தாழ்ந்து புத்தியானது அதிகரிக்கும்படி துதித்த கூர்மைதங்கிய நகத்தினையுடைய அப்புலியை மந்தரகிரிக்கொப்பாகிய நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் மிகுந்த மனக்களிப்படைந்து தங்களின் அழகிய நன்மையையுடைய மெல்லிய கைகளினால் தலையையும் முகத்தையும் தடவினார்.

நபிகளின் வார்த்தையைக் கோட்ட புலியின் செயல்

நீ இந்தநாள் தொடுத்து இவ்விடத்திலுள்ள இந்தப் பாதையின்கண் இருந்து உயிர்வதை செய்வது உனக்கு நல்லதல்ல. ஆதலால் இதைவிட்டும் வேறேயொரு காட்டிற்குப் போய்ச் சேருவாயாக வென்று சொன்னார். உடனே முகமது நபியின் தாமரைப் பூப்போலும் பாதங்களை அப்புலியானது வணங்கி நல்லது நல்லது என்று சொல்லிப் புகழ்ந்து கொண்டு நடந்து அவ்விடத்தைவிட்டும் நீங்கிப் போனது.

அப்போது மிகுந்த கொலைத் தொழிலையுடைய அப்புலியானது சரீரம் பொருந்தும்படி நபிமுகம்மது பாதத்தின்கீழ் வணங்கிய காரணத்தின் அற்புதத்தினால் அறிவினாற் தேர்ச்சியுற்ற சிலபேர்கள் இவர் உண்மையாக யாவற்றிற்குஞ் சொந்தக்காரனான அல்லாகு சுபுகானகுவத்த ஆலாவின் அழகிய றகூல்தானென்று நினைத்து வலிமைதங்கிய மனசை உடையவர் களாயினார்கள்

முடிவுரை

முகமது நபி காட்டுவழியில் பயணிக்கும் போது புலி ஒன்றின் செயலறிந்து அதன் அருகில் செல்லும்போது இப்புலி தன்கொடுந்தொழிலை விட்டு வேறியிடம்போனது. இவ்வட்புத நிகழ்ச்சியை புலி சனித்தப்படலம் தெரிவிக்கிறது.

2.4.3.அருஞ்சொற்பொருள்

- தெண்டிரை – கடல்
- கான் – காடு

- அகழி - கோட்டையைறுகுந்துள்ள கிடங்கு
- உழுவை - புலி
- வானிலம் - வால்
- கனல் - அக்னி
- புலால் - ஊன்
- கோட்டினை - தந்தத்தினை
- மேதி - எருமை
- எண்கு - கரடி
- தொடை - மாலை
- வேங்கை - புலி
- யொட்டகம் - ஒட்டகம்
- புயம் - தோள்
- கரம் - கை
- கேசரி - சிங்கம்
- சலாம் - வணக்கம்
- தெண்டனிட்டது - பணிந்தது
- பொருவில் - ஒப்பில்லாத
- வாய் புதைத்துற - வாய்பொத்தி
- மலரடி- பூப்போன்ற பாதம்
- தினமுடைந்த - வலிமை தங்கிய

2.5. அலகு இரண்டு - தொகுப்புரை

- தமிழில் உள்ள காப்பியங்கள் பல சமயக்காப்பியங்களாகவே உள்ளன.
- பெரியபுராணம் சைவசமயக்காப்பியமாகும். இதனை எழுதியவர் சேக்கிழார். இக்காப்பியம் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் வரலாற்றையும் ஒன்பது தொகையடிகளாரின் வரலாற்றையும் கூறுகிறது. பூசலார் நாயனார் இறைவனுக்கு தன்மனதிலேயே கோயில் கட்டியவர். அந்நாட்டு அரசன் காடவர்மன் புறத்தில் கோயில் ஒன்று கட்டியுள்ளார்.
- இக்கோயிலுக்கு திருகுடமுழக்கு நடக்கும் நாளுக்கு முந்திய நாளில் இறைவன் அவ்வரசரின் கனவில் வந்து நாளை பூசலார் கட்டிய கோயில் தாம் குடிபுகுவதாக கூறுகிறார். உடனே அரசர் பூசலாரின் கோயிலைக்காண வருகிறார்.

- பூசலார் தாம் மனதிலேயே இறைவனுக்குக் கோயில் கட்டிதாகக் கூறுகிறார். பூசலாரின் இறைபக்தியை வணங்கி செல்கிறார் அரசர். இது பூசலாரின் சிவபக்தியை எடுத்துரைக்கிறது.
- கம்பராமாயணம் வைணவ சமயக்காப்பியம். இதன் ஆசிரியர் கம்பர். மந்தரை தன் பேச்சுத்திறனால் கைகேயியின் மனதை மாற்றுகிறாள். இராமன் ஒரு பெண்ணை கொன்றவன் என்றும் அவன் உனக்கும் தீங்குபுரிவான் என்றும் கோசலை மகாராணியாவாள். நியோ தான தருமம் செய்வதற்கும் கூட கோசலையிடம் கையேந்தி நிற்கவேண்டிவரும் என்றும் மந்திரை உரைக்கிறாள்.
- தசரதனிடம் கைகேயி கேட்க வேண்டிய இரண்டு வரங்களையும் கூறுகிறாள். இவ்வாறு மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலத்தில் மந்தரையின் சூழ்ச்சியினால் அறிவிழந்த கைகேயி தன் மனம் மாறுகிறாள்.
- வில்லிபாரதம் வைணவ சமயநூல். எழுதியவர் வில்லிப்புத்தூரார். மற்போர்சருக்கம் என்னும் பகுதி பஞ்சபாண்டவர்கள் விராடநாட்டில் ஓராண்டு காலம் யாருக்கும் தெரியாமல் மறைந்து வாழ்ந்த போது நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்வை எடுத்துரைக்கிறது. மல்லன் என்னும் ஒரு மாவீரனையும். அந்த வீரனை பீமன் வெற்றிகொண்டதையும் எடுத்துரைக்கிறது இப்பகுதி.
- சீறாப்புராணம் இசுலாம் சமயக்காப்பியம். இதனை எழுதியவர் உமறுபுலவர். முகமது நபி காட்டுவழியில் பயணிக்கும் போது புலி ஒன்றின் செயலறிந்து அதன் அருகில் செல்லும்போது இப்புலி தன்கொடுந்தொழிலை விட்டு வேறியிடம்போனது. இவ்வப்புத நிகழ்ச்சியை புலி சனித்தப்படலம் தெரிவிக்கிறது.

2.6. அலகு இரண்டு - மாதிரி வினாக்கள்

பகுதி அ

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக

1. பெரியபுராணத்தை எழுதியவர் யார்?

(அ) சேக்கிழார் (ஆ) கம்பர் (இ) திருத்தக்கத்தேவர் (ஈ) அப்பர்

2. பூசலார் அன்பன் அமைத்த ஆலயத்துள் நாளை புகுவோம் என்றவர்?

(அ) பூசலார் (ஆ) சிவன் (இ) கலிகாமர் (ஈ) கண்ணப்பர்

3. இறைவனுக்கு மனதில் கோயில் கட்டிய நாயனார் யார்?

(அ) பூசலார் (ஆ) முருக (இ) புகழ்ச்சோழர் (ஈ) அமர்ந்த

4.காடவர்மனின் கனவில் வந்த கடவுள் யார்?

(அ) சிவபெருமான் (ஆ) திருமால் (இ) முருகன் (ஈ) பிரம்மன்

5. சிவனுக்குக் காஞ்சிபுரத்தில் கோயில் கட்டியவன் யார்?

(அ) காடவர்மன் (ஆ) பல்லவன்

(இ) சோழன் (ஈ) பாண்டியன்

6.கம்பரை ஆதரித்த வள்ளல் யார்?

(அ) இரதாசிராசன் (ஆ) பாண்டியன்

(இ) சடையப்பன் (ஈ) காசிராசன்

7. இராமனின் முடிசூட்டுதலை அறிந்து அதிர்ச்சியடைந்தவர் யார்?

(அ) கைகேயி (ஆ) மந்தரை

(இ) கௌசல்யை (ஈ) சீதாதேவி

8. கைகேயி மந்தரைக்கு என்ன பரிசளித்தால்?

(அ) பொன்மணிமாலை (ஆ) பணம்

(இ) தங்கம் (ஈ) கேடயம்

9. “இராமனை மகனாகப் பெற்ற எனக்குத் துன்பம் தோன்றுமோ?” என்று கூறியவர் யார்?

(அ) தசரதன் (ஆ) கைகேயி

(இ) கோசலை (ஈ) சீதை

10 “வானமாமழை நுழைதரு மதிபிதிர் பார்போம்” – இவ்வரி இடம் பெற்றுள்ள இலக்கியம் எது?

(அ) கம்பராமாயணம் (ஆ) திருக்குறள்

(இ) பெரியபுராணம் (ஈ) வில்லிபாரதம்

11.வியாசரின் மகாபாரத கதையை தமிழில் எழுதியவர் யார்?

(அ) கம்பர் (ஆ) வில்லிபுத்தூரார் (இ) திருத்தக்கத்தேவர் (ஈ) வாலி

12. விராடநாட்டில் பாண்டவர்கள் இருந்தபோது பீமன் எந்த வேடத்தில் இருந்தான்?

(அ) துறவி (ஆ) போர்வீரன் (இ) சமையல்காரன் (ஈ) வேலையாள்

13. விராட நாடடிச் சமையல்காரனாக பீமன் இருந்தபோது பீமனுக்கு என்ன பெயர் குறிப்பிட்டார்கள்.

(அ) மல்லன் (ஆ) மாமல்லன் (இ) பலாயனன் (ஈ) பெருவீரன்

14. மற்போரில் வல்லவர் யார்?

(அ) அர்சுணன் (ஆ) பீமன் (இ) மல்லர் (ஈ) அநேகர்

15. “போர்முகங்களுக்கும் நின்னைப் போன்றவர் இல்லை” என்றான் – இவ்வரி இடம் பெற்றுள்ள நூல் எது?

(அ) வளையாபதி (ஆ) கம்பராமாயணம்

(இ) வில்லிபாரதம் (ஈ) பெரியபுராணம்

16. சீறாப்புராணத்தின் ஆசிரியர் யார்?

(அ) கம்பர் (ஆ) திருத்தக்கத்தேவா (இ) உமறுபுலவர் (ஈ) சேக்கிழார்

17. முகமதுநபி எதற்கு ஒப்பாக இருந்தார்?

(அ) மந்திரகிரிக்கு (ஆ) இறைவனுக்கு (இ) மன்னனுக்கு (ஈ) புலிக்கு

18. உயிர்வரை செய்வது நல்லதல்ல என்ற நபி யாரிடம் கூறினார்?

(அ) புலியிடம் (ஆ) வணிகர்களிடம்

(இ) சிங்கத்திடம் (ஈ) யானையிடம்

19. “நீண்டவால் நிலம்புடைத்திட கிடந்துஉடல் நிமிர்ந்து” - என்னும் வரி இடம் பெற்றுள்ள நூல் எது?

(அ) கம்பராமாயணம் (ஆ) தேம்பாவணி

(இ) வில்லிபாரதம் (ஈ) சீறாப்புராணம்

20. “நன்று நன்று எனபோற்றியே நடந்தது-----” - நடந்தது எது?

(அ) புலி (ஆ) யானை (இ) வேங்கை (ஈ) நரி

பகுதி - ஆ

ஐந்துமதிப்பெண் வினாக்கள்

1. பூசலார் நாயனார் எவ்வாறு கோயில் கட்டினார்

2. இறைவன் காடவர்மனின் கனவில் வந்து கூறியது என்ன?
3. இறைவன் கனவில் வந்து கூறியதைக் கேட்ட காடவர்மன் செய்தது என்ன?
4. பூசலார் நாயனார் இறைவனை வழிபட்ட விதம் குறித்து எழுதுக
5. மந்திரை- யார்?
6. கைகேயியின் மனதை மந்திரை எவ்வாற மாற்றினாள்?
7. கைகேயியிடம் மந்திரை என்ன இரண்டு வரங்களை தசரதனிடம் கேட்குமாறு கூறினாள்?
8. இராமன் அரசனானால் கைகேயியின் நிலை எவ்வாறு இருக்கும் என்ற மந்திரை கூறுகிறாள்
9. மந்திரையின் பேச்சைக்கேட்காத கைகேயி மந்திரையிடம் என்ன சொன்னாள்?
10. மந்திரையின் பேச்சால் மது மாறிய கையேயியின் மந்திரையை எவ்வாற பாராட்டினாள்?
11. மாமல்லன் தோற்றத்தை வில்லிபுத்தூரர் எவ்வாற வருணிக்கிறார்.
12. விராட நாட்டிற்கு வந்த மாமல்லன் யார்? அவன் சிறப்புகள் யாவை?
13. மாமல்லனிடம் பொருத விராட நாட்டு மல்லர்கள் நிலை குறித்து எழுதுக
14. பலாயனன் யார்?
15. மாமல்லனை பலாயனன் எவ்வாறு பொருது தோற்றகடித்தார்.
16. சீறாப்புராணம் – குறிப்பு வரைக
17. நபிகள் நாயகத்திடம் ஒருவர் வந்து புலியின் நடவடிக்கைகள் குறித்து கூறியவற்றைக் கூறுக
18. நபிகள் நாயகத்தைப்பார்த்ததும் புலி எவ்வாறு இருந்தது.
19. புலியிடம் நபிகள் நாயகம் யாரியது என்ன?
20. நபிகள் நாயகத்தின் அறிவுரையைக் கேட்ட புலியின் போக்குக் குறித்து எழுதுக

பகுதி - இ

பத்துமதிப்பெண் வினாக்கள்

1. பூசலார் நாயனார் புராணத்தின் செய்திகளை எழுதுக

2. மனதாலேயே இறைவனுக்குக் கோயில் எழுப்பிய புசலாரின் பக்தியைக் குறித்து பெரியபுராணம் கூறுவனவற்றைத் தொகுத்து எழுதுக
3. கைகேயியின் மனதை மாற்றிய மந்திரையின் பேச்சாற்றல் குறித்து எழுதுக
4. மந்திரைக்கும் கைகேயிக்கும் நடைந்த உரையாடல்கள் குறித்து எழுதுக
5. கைகேயியின் மனதை மந்திரை எவ்வாறு மாற்றினாள் என்பதை கம்பராமாயணம் வழி தொகுத்துரைக்க
6. மந்தரைச் சூழ்ச்சிப் படலம் செய்திகளைத் தொகுத்து எழுதுக
7. வில்லிபாரதத்தின் விராட பருவத்தில் இடம்பெற்றுள்ள மற்போர்ச் சருக்கம் செய்திகளைத் தொகுத்து எழுதுக
8. சீறாப்புராணத்தில் புலிவசனித்தப் படலம் செய்திகளைத் தொகுத்தெழுதுக
9. நாபிகள் நாயகத்தின் அறிவரையைக் கேட்டு புலி தன்னிலையை மாற்றிக்கொண்டது குறித்து எழுதுக
10. தமிழில் உள்ள சமயக்காப்பியங்கள் வழி அறியலாகும் தமிழக சமூக சமய வரலாற்று நிலைகுறித்து எழுதுக

2.7. அலகு இரண்டு மாதிரி வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. (அ) சேக்கிழார்
2. (ஆ) சிவன்
3. (அ) பூசலார்
4. (அ) சிவபெருமான்
5. (அ) காடவர்மன்
6. (இ) சடையப்பன்
7. (ஆ) மந்தரை
8. (அ) பொன்மணிமாலை
9. (ஆ) கைகேயி
10. (அ) கம்பராமாயணம்
11. (ஆ) வில்லிபுத்தூரார்

12. (இ) சமையல்காரன்
 13. (இ) பலாயனன்
 14. (இ) மல்லர்
 15. (இ) வில்லிபாரதம்
 16. (இ) உமறுபுலவர்
 17. (அ) மந்திரகிரிக்கு
 18. (அ) புலியிடம்
 19. (ஈ) சீறாப்புராணம்
 20. (இ) வேங்கை
-

அலகு இரண்டு – பார்வை நூல்கள்

1. பி.ரா.நடராசன், பெரியபுராணம் மூலமும் உரையும், நான்காம் பகுதி, உமா பதிப்பகம், சென்னை-600 001, 2008.

2. வை.மு.கோபாலாகிருஷ்ணமாச்சாரியார், கம்பராமாயணம் அயோத்தியா காண்டம் மூலமும் உரையும், உமா பதிப்பகம், சென்னை- 600 001, 2011.

பாடம் தொடர்பான இணைய இணைப்புகள்

1. Tamil Heritage Foundation - www.tamilheritage.org <http://www.tamilheritage.org>
2. Project Madurai - www.projectmadurai.org
3. Chennai Library - [chennai-library.com](http://www.chennai-library.com) <<http://www.chennai-library.com>>

அலகு – 3

புதினம்

வஞ்சிமாநகரம் - தீபம் நா.பார்த்தசாரதி

புதினம் – அறிமுகமும் நோக்கமும்

காப்பியங்கள் செய்யுள் நடையில் உள்ள நெடுங்கதை என்றால் புதினம் உரைநடை வடிவில் உள்ள நெடுங்கதை ஆகும். தமிழில் உரைநடையின் தோற்றத்திற்குப் பின்னர் உருவானது.

ஆங்கில இலக்கிய வடிவங்களை ஒட்டி தமிழில் உருவானது புதினம். ஆங்கிலத்தில் உள்ள நாவல் என்னும் சொல் 'நாவலஸ்' என்ற இலத்தீன் சொல்லின் அடியாக ஆங்கிலத்தில் பிறந்தது. புதுமை என்னும் பொருள் கொண்ட சொல்லில் பிறந்த இவ்விலக்கியத்தைத் தமிழில் புதினம் எனக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகவே இருக்கிறது.

மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதிய பிரதாப முதலியார் சரித்திரமே தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் புதினம் ஆகும். பிறகு ராஜம்மையர் கமலாம்பாள் சரித்திரம் என்னும் புதினத்தை எழுதினார். மாதவையா பத்மாவதி சரித்திரம் என்னும் புதினத்தை எழுதினார். இவை மூன்று தொடக்ககாலத்தில் எழுதப்பட்ட தமிழ் புதினங்கள். புதினங்கள் வளர்ந்துவந்த காலத்தில் ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் வெவேறு விதமான புதினங்கள் உருவாகின. தமிழ் நாவல்கள் குடும்பம் நாவல்கள், சமூகம் நாவல்கள், வட்டார நாவல்கள், துப்பறியும் நாவல்கள், வரலாற்று நாவல்கள், தனிமனித அகவுணர்வு நாவல்கள், இலட்சிய நாவல்கள், மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள், தழுவல் நாவல்கள் என பல வகைகளாக உள்ளன. பெண்ணியம், தலித்தியம், மார்க்சியம் போன்ற தத்துவகோட்பாட்டு அடிப்படையிலான கருத்துக்களைக் கூறும் வகையில் பல நாவல்கள் உள்ளன.

தமிழ் நாவல்கள் மனிதனின் அகவுணர்வு நிலைகளையும் சமூக சிக்கல்களையும் எடுத்துரைப்பவை. அக, புற உலகை ஒன்றிணைத்துக் காட்டுபவை. ஜெயகாந்தன், அசோகமித்திரன், கல்கி, நீலபத்மநாபன், ஆதவன் இந்திரா பார்த்தசாரதி, தொ.மு. சி. ரகுநாதன், எம்.ஜி. சுரேஷ், சாருநிவேதிதா, எஸ். ராமகிருஷ்ணன், ஜெயமோகன், பூமணி, பா. செயபிரகாசம், பிரபஞ்சன், சுஜாதா, வண்ணநிலவன், ஆ. வெண்ணிலா, சிவசங்கரி, சு. தமிழ்ச்செல்வி சி.சு. செல்லப்பா தோப்பில் முகமது மீரான், கி. ராசநாராயணன் என்று தமிழ் நாவல் எழுத்தாளர்களின் நாவல்கள் பல உள்ளன.

இவ்வகையில் அலகு மூன்றில் நா. பார்த்தசாரதி எழுதிய வஞ்சிமாநகரம் என்னும் நாவல் படிப்பதற்காகத் தரப்பட்டுள்ளது. இந்நாவல் வரலாற்று நாவல் வகையைச் சார்ந்ததாகும்.

அலகில் இடம்பெறுவது

வஞ்சிமாநகரம் - (வரலாற்றுப்புதினம்) – நா. பார்த்தசாரதி

3.1.வஞ்சிமாநகரம் - புதினம் – நா. பார்த்தசாரதி

முன்னுரை

நா. பார்த்தசாரதி அவர்களின் சிறந்த வரலாற்றுப் புதினங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கது வஞ்சிமாநகரம் ஆகும்.

வஞ்சி நகரான கொடுங்கோளுரைக் கடம்பர்கள் கைப்பற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டதையும் சாதுர்யமாகப் படைத்தலைவன் குமரன் நம்பி அதனை முறியடித்ததையும் விவரிக்கும் புதினமாக அமைந்துள்ளது.

3.2.ஆசிரியர் குறிப்பு - தீபம். நா. பார்த்தசாரதி

- வஞ்சிமாநகரம் புதினத்தை இயற்றியவர் தீபம். நா. பார்த்தசாரதி.
- இவரது காலம் 18.12.1932 - 13.12.1987.
- தீரன், அரவிந்தன், மணிவண்ணன், பொன்முடி, வளவன், கடலழகன், இளம்பூரணன், செங்குளம் வீரசிங்க கவிராயர் ஆகிய புனைபெயர்கள் கொண்டவர்.
- மதுரை சேதுபதி பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார்.
- கல்கி இதழில் துணை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.
- 1965-ஆம் ஆண்டு 'தீபம்' எனும் மாத இதழை நிறுவி ஆசிரியராகவும் நிர்வாகியாகவும் திகழ்ந்தார்.
- 'சமுதாயவீதி' எனும் புதினத்துக்குச் சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்றுள்ளார். 'துளசிமாடம்' எனும் புதினத்துக்கு அண்ணாமலை அரசர் பரிசு பெற்றுள்ளார்.
- 'சாயங்கால மேகங்கள்' எனும் நூல் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் 1983-ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த நூல்கள் வரிசையில் முதல் பரிசு பெற்றுள்ளது.
- குறிஞ்சிமலர், பொன்விலங்கு, மணிபல்லவம், நித்திலவல்லி, பாண்டிமாதேவி, கபாடபுரம், சத்தியவெள்ளம், அனிச்சமலர் முதலானவை இவருடைய சிறந்த புதினங்கள் ஆகும்.

- ரஷ்யா, இங்கிலாந்து, போலந்து, ஃபிரான்ஸ், சுவீட்சர்லாந்து, இத்தாலி, எகிப்து, குவைத் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று வந்தவர்.
- சமுதாய சீர்திருத்த நோக்கம் கொண்ட இவரது படைப்புகள் கல்கி, தினமணி, கதிர் ஆகிய இதழ்களில் வெளியாகின.

3.3.வஞ்சிமாநகரம் - புதினத்தின் கட்டமைப்பு

தீபம் நா. பார்த்தசாரதி அவர்களால் எழுதப்பட்ட வஞ்சிமாநகரம் என்ற புதினத்தில் மையக்கருத்து, கதைப்பின்னல், தலைப்புப்பொருத்தம், வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அறக்கருத்துக்கள், உவமைகள், நினைவோட்ட உத்தி போன்றவை எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

புதினத்தின் மையக்கருத்து

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் பெரும்படைகளோடு இமயத்திற்கும் குயிலாலுத்திற்கும் சென்றிருந்த சமயத்தில் கடம்பர் குறுநில மன்னன் ஆந்தைக்கண்ணன் மற்றும் வீரர்கள் வஞ்சிமாநகரான கொடுங்கோளுரைக் கைப்பற்றும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். குமரன்நம்பி அமுதவல்லியை உயிருக்குயிராக நேசிக்கிறான். அந்நிலையில் அழும்பில்வேள் குமரனிடம் அமுதவல்லியைக் கடற்கொள்ளையர்களான ஆந்தைக்கண்ணனின் ஆட்கள் தான் சிறைப்பிடித்துக் கொண்டு போயிருக்க வேண்டுமென்று பேசிக்கொள்கிறார்கள் என்கிறான். கடம்பர்களிடம் சிறைப்பட்டிருக்கும் அமுதவல்லியை மீட்பதே முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டு குமரன்நம்பி கடம்பர்களை வென்று முறியடிக்கிறான்.

கதைப்பின்னல்

புதினமானது தலைமைப்பாத்திரங்களாலும் துணைப்பாத்திரங்களாலும் கதைக்கருவாலும் நிகழ்ச்சிகளாலும் பின்னப்படுகிறது.

மேற்குக் கடலின் கொடிய கொள்ளைக்காரனாகியக் கடம்பர் குறுநிலமன்னன் ஆந்தைக்கண்ணன் முசிறியைக் கொள்ளையிடப் போகிறான் என்ற செய்தி காட்டுத்தீ போலப் பரவுதல், சேரன் செங்குட்டுவன் பெரும்படைகளோடு இமயத்திற்கு போருக்காகச் சென்றிருத்தல், அழும்பில்வேள் நாட்டைக் காக்க குமரனை அழைத்து வருமாறு வலியன், பூழியன் ஆகிய ஒற்றர்களை அனுப்புதல், குமரன் அமைச்சர் அழும்பில்வேளைக் காணல், அழும்பில்வேள் குமரனிடம் அமுதவல்லியைக் கடம்பர்கள் சிறைப்பிடித்துக் கொண்டு போயிருக்க வேண்டுமென்று பேசிக் கொள்வதாகக் கூறுதல், குமரன்நம்பி தன் வீரகளுடன் கடல்கொள்ளைக்காரர்களைக் காக்க அவர்களது பகுதிக்குள் நுழையத் திட்டமிடல், சென்ற இடத்தில் குமரன்நம்பியும்

அவனது வீரர்களும் கடம்பர்களிடம் சிறைபடுதல், குமரன் தனது சூழ்ச்சியால் கடம்பர்களுக்குச் சாதகமாக இருப்பதாகக் கூறுதல், தனது நாட்டிற்கு வந்தவுடன் அவர்களைச் சிறைப்பிடித்தல், நாட்டைக் காத்தல், அமுதவல்லியைப் பற்றி ஆந்தைக்கண்ணனிடம் விசாரித்தல், அவன் மறுத்துக் கூறுதல், அமைச்சர் அமுதவல்லியை சிறைப்பிடித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள் என்று கூறியது பொய்யெனல், இவ்வாறு கூறியதால் தான் வெற்றி அடைய முடிந்தது எனல், இரத்தினவணிகர் குமரன்நம்பிக்கு அமுதவல்லியை மணம்முடித்துக் கொடுக்கச் சம்மதம் தெரிவித்தல் என்று கதையானது கதாப்பாத்திரங்களால் பின்னப்பட்டுள்ளது.

கதைக்களம்

கதையின் தொடக்கமே பூர்ணவாகினி என்று சொல்லப்படும் பொன்வானியாறு கடலொடு கலக்குமிடம், பொன்வானியாறும் கடலும் கலக்குமிடம் நிகழ்வானது கடலை ஆணாகவும் நதியைப் பெண்ணாகவும்கற்பனை செய்யும் அளவிற்கு அழகுற இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும் வஞ்சிமாநகரம், அரண்மனையான வேளாவிக்கோ மாளிகை, கொடுங்கோளூர் நகரம், கடற்கரை, கடலில் அமைந்த மரக்கலம், பூந்தோட்டம் ஆகியவை கதைக்களமாக இடம்பெற்றுள்ளது.

தலைப்புப்பொருத்தம்

அமைச்சர் அழும்பில்வேள் அரசு தந்திரமுறைகளில் ஈடுபட்டுக் குமரன்நம்பியைக் கொண்டு கடற்கொள்ளையராகியக் கடம்பர்களிடமிருந்து வஞ்சிமாநகரைக் காப்பாற்றுவதால் இப்புதினத்திற்கு வஞ்சிமாநகரம் என்னும் தலைப்பு மிகப்பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது.

அறக்கருத்துக்கள் இடம்பெற்றிருத்தல்

புதினத்தில் மக்கள் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அறக்கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை.

- எதைக்கொண்டு எந்தக்காரியத்தை எப்போது சாதிக்கலாமோ அந்தக்காரியத்தை அப்போது சாதிக்க வேண்டும்.
- சிறிய கருவிகளைக் கொண்டும் பெரிய காரியங்களைச் சாதிக்கலாம். பெரிய கருவிகளைக் கொண்டுதான் பெரியகாரியங்களைச் சாதிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. எப்படிச் சாதித்துக் கொள்கிறோம் என்பது தான் முக்கியம்.

- மரத்தை நோக்கிக் கற்களை எறிவோம். கற்களால் மாங்காய்கள் உதிருமானால் நமக்குப் பயன்தானே. காய்கள் விழாவிட்டால் நமக்கென்ன மறுபடி வேறுகற்களை எறிவோம். அரசு தந்திர சூழ்ச்சிகள் யாவுமே இப்படித்தான் முடியவேண்டும். என்று திட்டமிட இயலாது. ஆனால் நாம் நினைக்கிறபடியே தான் முடியவேண்டுமென்ற திட நம்பிக்கையுடனேயே செயலைத் தொடங்க வேண்டும். அதில் எள்ளளவும் தளர்ச்சியிருக்கக் கூடாது.
- பொதுக்காரியமாக உள்ள ஒன்றை ஆற்ற வேண்டியவனிடம் அதை அவனுடைய சொந்தக்காரியமாகவும் மாற்றி ஒப்படைக்கும்போது அதற்கு இரட்டைப்பொறுப்பு வந்துவிடுகிறது.
- எந்த எதிரியை அவனுடன் உள்ள அவன் இனத்தவரை வெறுப்பதாகத் தெரிகிறதோ அந்த எதிரியைத் தனக்கு நண்பனாக்கிக் கொள்ளமுடியும்.
- போர்க்களத்தில் ஆபத்தான சூழ்நிலைகளிலும் குறிப்பறிதல் மிகமிக அவசியம் ஆகும்.

உவமைகள்

- பொன்வானியாற்றின் செந்நிற நீரும் மகோதைக்கடலின் நீல அலைகளும் கலக்குமிடம் ஆண்மையும் பெண்மையுமாகிய குணங்களே சந்தித்துக் கலப்பதுபோல் வனப்பு நிறைந்ததாயிருந்தது.
- மேற்குக்கடலின் கொடிய கொள்ளைக்காரனாகிய கடம்பர் குறுநில மன்னன் ஆந்தைக்கண்ணன் முசிறியைக் கொள்ளையிடப்போகிறான் என்ற செய்தி காட்டுத்தீப் போலப் பரவிக் கொண்டிருந்தது.
- வஞ்சிமாநகரையும் பொடுங்கோளூரையும் இணைத்த சாலை மிகவும் அழகானது. இருமருங்கிலும் அடர்ந்து செறிந்த பசுமையான மரங்கள் அணிவகுத்தாற் போல் அழகுற அமைந்திருந்தன.
- கடலில் தொலைதூரத்தில் செம்புள்ளிகளாகத் தீப்பந்தங்கள் எரியும் மரக்கலங்கள் இருளில் மிதந்துவரும் ஒருநகரம் போல் தெரிந்தன. கரும்பூதங்களைப் போல் அடர்ந்த மரங்கள் பூதம் படுத்து உறங்குவது போல் பெருங்குறட்டை விட்டு உறங்கிக்கொண்டிருந்தான் ஆந்தைக்கண்ணன்.

என்பது போன்ற உவமைகள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

நினைவோடை உத்தி

குமரன்நம்பி கடலுக்குள் அனுப்பியிருந்த செவிட்டுமை ஒற்றனை ஆந்தைக்கண்ணன் படகில் திருப்பி அனுப்பவில்லை. அந்நிலையில் ஆந்தைக்கண்ணன் ஒற்றனையும் நம்பவில்லை. ஓலையில் இருந்த செய்தியையும் நம்பவில்லை என்பதையும் உய்த்துணர்ந்தான். வழிகளைக் காட்டுவதற்காகச் சேரநாட்டு வீரர்களின் துணைகளோடு நம் படைகளைச் சேர்ந்த கடம்பர்களையும் சேர்த்து இன்றிரவு பொன்வானியாற்று முகத்துவாரத்தின் வழியே நகருக்குள் அனுப்பவும் இங்கு யாவும் நமக்கு உறுதியான நன்னிலையில் உள்ளன. இந்த ஓலையைக் கொண்டு வருபவன் ஒரு செவிட்டுமை. குமரன்நம்பி நமக்கு மிகவும் துணையாயிருக்கிறான். இந்த ஓலையைக் கொண்டு வருபவன் மேலும் தாங்கள் சந்தேகப் படாமலிருப்பதற்காக இதை நாங்க இங்கு வந்த அதே படகில் அனுப்புகிறேன் என்று தான் அனுப்பியிருந்த ஓலையின் செய்தியை மீண்டும் நினைவு கூர்ந்தான்.

பெருமன்னரும் படைத்தலைவர்களும் குயிலாலுவத்தை வெற்றி வாகை சூடித் திரும்புவதற்கு முன்னர் கடற்கொள்ளைக்காரர்களாகிய கடம்பர்களை வென்று வாகை சூடுவேன் என்று அழும்பில்வேளிடம் சூளுரைத்தான் குமரன். கடம்பர்களைப் பொறுத்தவரை கடமைக்காக அவர்களோடு போராட வேண்டிய அவசியம் அவனுக்கு இருந்தது. கடைசியாக அழுவல்லியைச் சந்தித்த வேளையையும் பேசிய பேச்சையும் நினைவு கூர்ந்தான். நாளைக்கு இதே வேளையில் இங்கு வர மறந்து விடாதே அமுதவல்லி. ஊரெல்லாம் ஆந்தைக்கண்ணனைப் பற்றிய பயமாயிருக்கிறதே என்று பேசாமல் இருந்து என்னை ஏமாற்றிவிடாதே. உன் தந்தையார் வயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பார். எங்கே தம்முடைய இரத்தினங்களை எல்லாம் ஆந்தைக்கண்ணன் வாரிக்கட்டிக்கொண்டு போய்விடுவானோ என்று அவருக்குக் குடல் நடுங்கும். உன் தந்தை தன்னிடமுள்ள எல்லா இரத்தினங்களைப் பற்றியும் கவலைப்படட்டும். ஆனால் ஒரே ஒரு விலைமதிப்பற்ற இரத்தினத்தைப்பற்றி மட்டும் அவர் கவலைப்படுவதை விட்டுவிடலாம் என்று கூறிவிட்டு, நீ தான் அந்த விலைமதிப்பற்ற இரத்தினம் அமுதவல்லி என்று தான் அவளைப் புகழ்ந்துரைத்ததையும் வஞ்சிமாநகரத்திலிருந்து கொடுங்கோளுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்த இந்த வேளையில் நினைவு கூர்ந்தான் குமரன்நம்பி.

இவ்வாறு கடற்கொள்ளையரிடமிருந்து வஞ்சிமாநகரைக் காப்பாற்றுதல், கதை அமைந்துள்ள களம், தலைப்புப் பொருத்தம், வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத

அறக்கருத்துகள், புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள உவமைகள், நினைவோடை உத்திகள் ஆகியவை இப்புதினத்தில் அமைந்து கதைக்கு வலுசேர்த்துள்ளன.

3.3. வஞ்சிமாநகரம் புதினத்தின் கதையும் கதைமாந்தர்களும்

வஞ்சிமாநகரம் என்ற புதினத்தில் கொடுங்கோளுரினை ஆந்தைக்கண்ணன் கைப்பற்ற நினைக்கும் நிலை, அந்நகரைக் காப்பாற்ற அமைச்சர் எடுக்கும் முயற்சி, நாட்டைக் காப்பாற்றத் துடிக்கும் குமரன் நம்பியின் பற்று போன்றவை குறித்த செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளது.

வஞ்சிமாநகரம் புதினத்தின் பாத்திரங்கள்

புதின இலக்கியங்களில் படைக்கப்படும் பாத்திரங்கள் மக்கள் மனதில் சிறந்த இடத்தைப் பிடிப்பன. அவ்விதம் வஞ்சிமாநகரம் புதினத்தில் கதாபாத்திரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளனர்.

- குமரன்நம்பி - கொடுங்கோளுர்க் கோட்டைப் பாதுகாப்புப் படைத்தலைவன்.
- அமுதவல்லி - கொடுங்கோளூர் இரத்தின வணிகரின் மகள், குமரன் நம்பியின் காதலி
- கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் - வஞ்சிமாநகரத்தின் பெருமன்னர்
- அழும்பில்வேள் - வஞ்சிமாநகர அமைச்சர்
- வில்லவன் கோதை - வஞ்சிமாநகரப் படைத்தலைவன்
- வலியன், பூழியன் - வஞ்சிமாநகர அமைச்சரின் அந்தரங்க ஒற்றர்கள்
- ஆந்தைக்கண்ணன் - கடம்பர் குறுநில மன்னன் (கொள்ளைக்காரர்களின் தலைவன்)
- மற்றும் சிறுசிறு கதாபாத்திரங்கள் கதையில் இடம்பெறுகின்றனர்.

சேரன் செங்குட்டுவன்

வஞ்சிமாநகரத்தைச் சேரன் செங்குட்டுவன் ஆட்சி செய்த காலத்தில் அந்நகரமே வளம் கொண்ட நகரமாக விளங்கியது. இதன் தென்மேற்கே பத்துநாழிகைப் பயணத்தில் கொடுங்கோளூர் இருந்தது. இந்நகரம் வஞ்சி மாநகரத்திலேயே மிகவும் செழிப்பான நகரம். ஏனென்றால் இங்குதான் விலை உயர் இரத்தினங்களை விற்பனை செய்யும் இரத்தின வியாபாரிகள் தங்களுடைய இரத்தினக் கிடங்குகளுடன் வாழ்ந்து வந்தனர். அந்நாட்டின் வேந்தனாகிய சேரன் செங்குட்டுவன் பெரும் படைகளோடு இமயத்திற்கும் குயிலாலுவத்திற்கும் படையெடுத்துச் சென்றிருந்த சமயம் பலமுறைப் படையெடுத்து வந்தும் சேரன் செங்குட்டுவனிடம் தோற்றுப் பயந்து ஓடிய பயங்கரக்

கடற்கொள்ளையனான கடம்பர் இனத்தைச் சேர்ந்த ஆந்தைக்கண்ணனும் அவனுடைய ஆட்களும் மேற்குக் கடலில் வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு கொடுங்கோளுரே மிகவும் வருத்தமுற்றது.

கொடுங்கோளரின் நிலை

கொடுங்கோளரீல் தான் விலையுயர்ந்த இரத்தினங்களை விற்கக்கூடிய இரத்தின வியாபாரிகள் குடியிருக்கிறார்கள் என்பதாலும் அவர்களுடைய இரத்தினக் கிடங்கைக் கொள்ளையடிப்பது என்றும் ஆந்தைக்கண்ணன் முடிவெடுத்தான். அச்செய்தி அப்பகுதி முழுவதும் பரவியது. மக்கள் பதற்றத்துடன் காணப்பட்டனர்.

அமைச்சர் அழும்பில்வேள்

ஆந்தைக்கண்ணனின் படையெடுப்பைக் கேள்வியுற்ற அமைச்சர் அழும்பில்வேள் வருத்தமுற்றார். அரசர் ஊரில் இருந்தால் இந்நிலையைச் சமாளிக்க முடியும். ஆனால் அவர் இல்லாதது நெருக்கடி ஆகிவிட்டதே. இந்நிலையை மாற்ற கொடுங்கோளர்ப் படைத்தலைவனான குமரனால் மட்டுமே முடியும் என எண்ணி அவனை அழைத்து வர வலியன் மற்றும் பூழியனான ஒற்றர்களை அனுப்புகிறார்.

அமுதவல்லி - குமரன்நம்பியின் காதல் நிலை

வஞ்சிமாநகரத்தில் உள்ள கொடுங்கோளர் நகரில் விலை உயர்ந்த இரத்தினங்களை வியாபாரம் செய்யும் இரத்தினவியாபாரியின் மகள் அமுதவல்லியின் மேல் காதல் கொண்டிருந்தான். இருவரும் தனிமையில் உரையாடும்போது அமைச்சர் அனுப்பிய ஒற்றர்கள் அங்கு வருகின்றனர். ஊரெங்கும் ஆந்தைக்கண்ணன் பற்றிய பேச்சே இருந்தது. விலைமதிப்பற்ற இரத்தினமான நீ அதை நினைத்து கவலைப்படத் தேவையில்லை எனகிறான். அவனது ஆறுதல் மொழிகளைக் கேட்டுவிட்டு செல்கிறாள் அமுதவல்லி. அச்சமயத்தில் அங்கு வந்த வலியன் பூழியனைக் கண்டான். அவர்கள் அமைச்சர் கூறியதைக் கூறுகின்றனர். ஆந்தைக்கண்ணனை எதிர்க்க தனது வீரர்களைத் தயார் செய்கிறான் குமரன்.

ஆந்தைக்கண்ணன் அமுதவல்லியைச் சிறைப்பிடித்தல்

குமரனைச் சந்திக்க அமைச்சர் வேளாவிக்கோ மாளிகைக்கு வரும்படி அழைப்பு விடுக்கிறார். அமைச்சரது அழைப்பினை ஏற்ற குமரன் அங்குச் செல்கிறான். ஆனால் நெடுநேரம் ஆகியும் அமைச்சன் வரவில்லையே என வருந்தினான் குமரன். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு அமைச்சர் வந்து கொடுங்கோளரின் நிலைமையைக் கூறுகிறார். ஆந்தைக்கண்ணனிடம் இந்நகரைக் காப்பாற்ற உன்னைப் படைத்தலைவனாக நியமிக்கிறேன் என்கிறார். அதுமட்டுமின்றி ஆந்தைக்கண்ணன் ஆட்கள் இரத்தின

வியாபாரி மகள் அமுதவல்லியை கடத்திச் சென்று விட்டனர். அவளைக் காப்பாற்றுவதும் உன்னுடைய பொறுப்பு என்கிறார். இதைக்கேட்ட குமரன் அதிர்ச்சியடைகிறான். இவனது நிலையை அமைச்சர் கவனித்தார். தனக்குக் கொடுத்த நிலையைக் காப்பாற்ற கட்டளையை நிறைவேற்றச் செல்கிறான்.

ஆந்தைக்கண்ணனிடமிருந்து வஞ்சிமாநகரை குமரன் நம்பி மீட்டல்

அமைச்சரின் வாக்குறுதிக்கேற்ப ஆந்தைக்கண்ணனிடமிருந்து நகரை மீட்பதோடு அமுதவல்லியை மீட்பதில் தீவிரமடைந்தான் குமரன். தானும் தன் வீரர்களும் ஆந்தைக்கண்ணனிடம் மாட்டிக்கொண்டாலும் தனது ராஜதந்திரத்தினால், தன்னை மட்டும் சில படைவீரர்களுடன் அனுப்பி வைத்தால் கொடுங்கோளுரைக் கொள்ளையடிக்க உதவுவதாகக் கூறி ஆந்தைக்கண்ணனிடமிருந்து மீண்டுவந்து தன்னுடன் வந்த அவர்களைச் சிறைப்பிடிக்கிறான். இறுதியில் ஆந்தைக்கண்ணனையும் சிறைப்பிடிக்கிறான்.

அமுதவல்லியை குமரன்நம்பி தேடுதல்

ஆந்தைக்கண்ணனை சிறைப்பிடித்தப் பிறகு தனது காதலி அமுதவல்லியைத்தேடி அலைகிறான். ஆனால் அவள் இருக்கும் இடம் தென்படவில்லை. அவளைப்பற்றி ஆந்தைக்கண்ணனிடம் விசாரிக்க, அவன் தான் சிறைப்பிடிக்கவில்லை என்கிறான்.

குமரனுக்கு அமைச்சர் தந்த பரிசு

அமுதவல்லியைக் காணாத கடுங்கோபத்துடன் ஆந்தைக்கண்ணன் படகுகளைத் தீயிட்டுக் கொளுத்துகிறான். அதேக் கோபத்துடன் அமைச்சரைக் காண வருகிறான் குமரன். இமயத்திற்குச் சென்று வெற்றிக் களிப்போடு திரும்பி வரும் சேரன்செங்குட்டுவனை நினைத்து அந்நகரமே விழாக்கோலமானது. குமரன் வெற்றியை அவர் நினைக்கவில்லை. வெற்றியின் களிப்பில் அரசன் அரியணையில் ஏறினான். அப்பொழுது அமைச்சர், அரசன் இல்லாத பொழுது இந்நகரை சில வீரர்கள் கொண்டு காப்பாற்றிய குமரனுக்கு அரசன் பரிசு அறிவிப்பார் என்றார். அமைச்சரின் இக்கூற்றை அரசரும் ஏற்றார். பணிப்பெண் ஒருத்தி அப்பரிசைக் குமரன் கண் முன் கொண்டு வந்தாள். குமரன்நம்பியால் அவனது கண்களையே நம்பமுடியவில்லை. ஏனெனில் அவன்முன் அமுதல்லி அலங்கரிக்கப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டாள். அப்பெண் தான் குமரனுக்கு நான் தரும் பரிசு என்றார்.

அமைச்சர் தனது நாடகத்தைக் கூறுதல்

குமரனே, நான் கொடுங்கோளுரைக் கைப்பற்ற நினைக்கும் ஆந்தைக்கண்ணை சிறைப்பிடி என்றால் உன்னுடைய வீரம் அதிகமாக இருக்காது. ஆனால் உன் ஆசைநாயகி அமுதவல்லியைக் கடத்தியதாகக் கூறினால் தான் உன் வீரம் அதிகமாகும். நான் நினைத்தபடியே நடந்தது. நீ பகைவர்களை அழித்து நாட்டையும் காதலியையும் காப்பாற்ற நினைத்தாய். என்னுடைய உத்தரவுபடி இரத்தின வியாபாரி தம் மகளை வீட்டிலேயே சிறைவைத்தார் என்றார். இதைக்கேட்ட குமரன், அமைச்சருக்கு என் வீரத்தின் மேல் நம்பிக்கையில்லை போலும் கடம்பர்கள் இவளை சிறைபிடித்ததாகக் கூறினால் தான் வீரமே பிறக்கும் என்று முடிவு கட்டிவிட்டார்கள் என்றான். உண்மை அதுதான் என்றார் அமைச்சர்.

வஞ்சிமாநகரம் என்ற புதினத்தின் மூலம் கொடுங்கோளுர் ஆந்தைக்கண்ணைக் கைப்பற்றிய நிலையையும் அந்நகரைக் காப்பாற்ற அமைச்சர் எடுக்கும் முயற்சியினையும் நாட்டைக் காப்பாற்றத் துடிக்கும் குமரன்நம்பியின் பற்றினையும் அறியமுடிகிறது.

3.3. வஞ்சிமாநகரம் புதினத்தில் அமைச்சர் அழும்பில்வேளின் பண்புநலன்கள்

வஞ்சிமாநகரம் என்னும் வரலாற்றுப் புதினத்தில் மிக முக்கிய கதாப்பாத்திரமாகவும் கதையின் திருப்பு முனைக்கும் கொடுங்கோளுரின் வெற்றிக்கும் காரணமாக இருப்பவர் அமைச்சர் அழும்பில்வேள்.

அமைச்சர் அழும்பில்வேளின் தோற்றம்

வஞ்சி நாட்டின் அமைச்சரான அழும்பில்வேள் கம்பீரமான தோற்றமும் எதிரே வந்து நிற்பவர்களை ஊடுருவிப் பார்க்கும் கண்களும் கொண்டவர். அரசுத் தந்திரங்களிலும் விவாதங்களிலும் வல்லவர்.

கடமையுணர்வு

மன்னர் இல்லாத வேளையில் நாட்டைப் பாதுகாக்கும் முக்கியப் பொறுப்பில் அமைச்சர் இருந்தார். கொடுங்கோளுரை ஆந்தைக்கண்ணைக் கொள்ளையடிக்கப் போகிறான் என்பதை அறிந்ததும் அதைச் சமாளிக்க மீசை அரும்பும் பருவத்து இளைஞனான கொடுங்கோளுர்க் குமரன் என்பவனால் மட்டுமே முடியும் என்ற முடிவெடுக்கிறார். இதன் மூலம் அவரது கடமை உணர்வு புலப்படுகிறது. மேலும் சிறிய கருவிகளைக் கொண்டு பெரிய காரியங்களைச் சாதிக்கலாம். பெரிய கருவிகளைக் கொண்டு தான் பெரிய காரியங்களைச் சாதிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. எப்படிச் சாதிக்கிறோம் என்பது தான் முக்கியம் என்று நினைப்பவர்.

அரசு தந்திரம்

கடம்பர்களிடமிருந்து கொடுங்கோளுரைக் காப்பாற்றும் கடமை அமைச்சர் அழும்பில்வேளுக்கு உள்ளது. அதனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுக் குமரனிடம் பெரிய இரத்தின வணிகரின் மகளான அமுதவல்லியைக் காணவில்லை. கடற்கொள்ளைக்காரர்களான ஆந்தைக்கண்ணனின் ஆட்கள் தான் சிறைப்பிடித்துக் கொண்டு போயிருக்க வேண்டும் என்று பேசிக் கொண்டு போயிருக்க வேண்டும் என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்றார். இதைக்கேட்டதும் ஆ என்ற அலறல் குமரனின் வாயில் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. இதைக் கவனித்த அமைச்சர் ஏன் இவ்வளவு பதற்றமடைகிறாய். உனக்கு அவளைத் தெரியுமா என்று கேட்டு அவனது நிலையைக் கூர்ந்து கவனித்தார்.

குமரன் மேல் கொண்ட நம்பிக்கை

குமரன்நம்பியும் அவனது கொடுங்கோளூர் வீரர்களும் கொள்ளைக்காரர் முற்றுகையை முறியடிக்கத் தவறினால் என்ன செய்வதென்று அமைச்சர், வஞ்சிமாநகர் மூதறிஞர் சிலரிடம் கேட்டார். அப்போது அவர்கள் குமரன்நம்பியின் ஆற்றலையும், இளமையையும் குறைவாக மதிப்பிட்டுக் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். அப்போது அழும்பில்வேள் மன்னர் வடதிசைப் படையெடுப்பிற்குச் சென்றிருக்கிறார். இந்நிலையில் அவனைத்தவிர கம்பீரமானவன் வேறொருவன் இல்லை. வயது முதிர்ந்தவர்களைவிட இளைஞர்கள் ஆர்வத்தோடு சில காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்றார். மேலும் நகரில் இருப்பவர்களைக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்ற வேண்டியிருந்தது. எனவேதான் குமரன்நம்பியை நம்பி, அந்தப் பாதுகாப்பில் அவனுடைய சொந்தக் காதலி பாதிக்கப்பட்டிருப்பதையும் அவன் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்து அதன்பின் அப்பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறார்.

குமரன்நம்பியிடம் அமைச்சர் தனது நாடகத்தைக் கூறுதல்

அமைச்சரின் கட்டளையை நிறைவேற்றினான் குமரன். ஆகையால் கொடுங்கோளுரைக் காப்பாற்றிய குமரனுக்குப் பரிசுத் தர அமைச்சர் நினைத்தார். அழும்பில்வேள், அமுதவல்லியை கொடுங்கோளூர்ப் படைத்தலைவன் குமரன்நம்பிக்கு மணமுடித்துக் கொடுக்குமாறு இரத்தினவணிகருக்குக் கட்டளையிடுகிறேன் என்றான். அப்போது வணிகர் தனது பூரண சம்மதத்தை தெரிவித்தார். இதைக்கண்டு குமரன் காதலிகில் வந்து இப்போது உண்மையைக் கூறி விடுகிறேன் குமரா. இவளை யாரும் சிறைப்பிடிக்கவில்லை. என்னுடைய வேண்டுகோளின்படி இரத்தினவணிகர் இவளைத் தம் வீட்டிலேயேச் சிறை வைத்திருந்தார் என்பதுதான் உண்மை.

நீ முதன்முதலாக இங்கே வஞ்சிமாநகரத்துக்கு வேளாவிக்கோ மாளிகையில் என்னைத் தேடி வந்த அன்று இரவு நான் உன்னை இங்கே காக்க வைத்துவிட்டுச் சென்று இந்த சூழ்ச்சிக்காகத்தான். இப்படி ஒரு சூழ்ச்சி செய்து காரியத்தைச் சாதித்த என்னை மன்னித்து விடு என்றார். தன் நோக்கம் நிறைவேறிய பின்பு உண்மையை எடுத்துரைத்த அமைச்சரின் பாங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அமைச்சர் அழும்பில்வேள் கடற்கொள்ளையரிடமிருந்து கொடுங்கோளுரைப் பாதுகாப்பது தனது கடமை என எண்ணியிருந்ததையும் அதற்கு அவர் செய்த தந்திரத்தையும் மேற்கண்டவாறு அறியமுடிகிறது.

3.4. வஞ்சிமாநகரப் புதினத்தில் குமரன் நம்பியின் பண்புநலன்கள்

வஞ்சிமாநகரப் புதினத்தின் தலைமைப் பாத்திரம் குமரன்நம்பி. தமது நாட்டைப் பாதுகாக்க நினைப்பவன். அமுதவல்லியின் காதலன். சிந்தனை மிக்கவனாகவும் சூழ்ச்சித்திறம் வாய்ந்தவனாகவும் திகழ்பவன். அவனது பண்புநலன்களைப் பற்றி இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

குமரன் நம்பியின் தோற்றப்பொலிவு

கொடுங்கோளூர் படைக்கோட்டத் தலைவன் குமரன் நம்பி. இளம்பருவத்தினை உடையவன். பேரழகன். கம்பீரமானவன். அழும்பில், குமரன் நம்பியிடம் உன்னைப் போல் உடற்கட்டுள்ள சுந்தர அழகு வாலிபர்களும் கூடக் கொடுங்கோளூரில் தான் இருக்கிறீர்கள் என்று கூறுவதன் மூலம் அவனது தோற்றப்பொலிவு தெளிவாகிறது. நாட்டைப் பாதுகாக்க நினைத்தல்

மேற்குக் கடலின் கொடிய கொள்ளைக்காரனாகியக் கடம்பர் குறுநில மன்னன் ஆந்தைக்கண்ணன் முசிறியைக் கொள்ளையிடப் போகிறான் என்ற செய்தி காட்டுத்தீப்போல அந்நகர் முழுவதும் பரவிக் கொண்டிருந்தது. கொடுங்கோளூர்க் கோட்டைப் பாதுகாப்புப் படைத்தலைவன் குமரன்நம்பிக்கு நிலைமையை எப்படி எதிர்கொள்வதென்று சிந்தனை எழுந்தது. மகோதைக்கரையின் இருபதுகாத தூரத்தில் பேரியாறு, பொன்வாணி, அயிரை போன்ற நதிமுகத்துவாரங்களில் பாதுகாப்பு அவசியமென்று தோன்றியது.

குமரன்நம்பி, தன் காதலி அமுதவல்லியிடம் மகோதைக்கரை முழுவதும் கடற்கொள்ளைக்காரர்களைப் பற்றிய அச்சம் பரவியிருக்கிறது. பேரரசரோ, பெரும்படைத்தலைவரே தலைநகரில் இல்லை. நாட்டைக் காக்க எந்த வினாடியும் எனக்குத் தகவல் வரலாம் என்று கூறுவதன் மூலம் அமுதவல்லியை உயிருக்குயிராக நேசித்தாலும் வஞ்சிமாநகரைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற உறுதியும்

அவனிடமிருந்தது. மேலும் அழும்பில்வேலிடம் யாருக்குத் துன்பம் நேர்ந்தாலும் என் கடமையைச் செய்தாக வேண்டும். அதற்கான கட்டளையை எனக்கு அளியுங்கள் என்றான்.

அமுதவல்லியைக் குமரன்நம்பி புகழ்தல்

குமரன்நம்பி தன் காதலி அமுதவல்லியைப் பூந்தோட்டத்தில் சந்தித்து உரையாடினான். உனக்கு அமுதவல்லி என்று பெயர் சூட்டியவர்களை மறுமுறையும் பாராட்ட வேண்டும் பெண்ணே. அமுதத்தினைப் பெறுவதற்கு அரிய தன்மை உன் புன்னகையிலும் நிறைந்திருக்கிறது. அமுதம் தேவர்களைச் சாவின்றி நித்திய இளமையோடு வாழ வைக்கிறது என்கிறார்கள். உன் புன்னகையோ என்னைப் போன்ற மனிதனையே இளமையோடு வாழவைத்துவிடும் போலிருக்கிறதே என்று புகழ்ந்துரைத்தான்.

தீராத வேட்கை

பூந்தோட்டத்தில் சிறிது நேர உரையாடலுக்குப் பின் அமுதவல்லியிடம் நாளைக்கு இதே வேளையில் இங்கு வர மறந்துவிடாதே. ஊரெல்லாம் ஆந்தைக்கண்ணன் பற்றிய பயம். அது பற்றியே நினைத்து என்னை மறந்துவிடாதே. இரத்தினங்களையெல்லாம் ஆந்தைக்கண்ணன் வாரிக் கொண்டு போய்விடுவானோ என்று உன் தந்தையாருக்குக் குடல் நடுங்கும். எல்லா இரத்தினத்தைப் பற்றியும் கவலைப்பட்டும். ஆனால் ஒரே ஒரு இரத்தினத்தைப்பற்றி மட்டும் கவலைப்படுவதைவிட்டு விடலாம் என்றான். அது யார் என்று அமுதவல்லி கேட்க, இதோ என் எதிரே பேசிக் கொண்டிருக்குமிந்த அழகு இரத்தினத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன் என்றான் குமரன்நம்பி. மேலும் அமுதவல்லி மீது தீராத வேட்கையுடையவனாகத் திகழ்ந்தான்.

குமரன்நம்பியின் கோபக்கனல்

அமைச்சர் அழும்பில்வேள் குமரன்நம்பியிடம் இரத்தின வணிகரின் மகள் அமுதவல்லியைக் கடற்கொள்ளைக்காரர்களான ஆந்தைக்கண்ணனின் ஆட்கள் சிறைபிடித்துக் கொண்டுதான் போயிருக்க வேண்டுமென்று பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்றதும் 'ஆ' என்ற அலறல் சத்தம் குமரனின் வாயில் சொல்லாக ஒலித்தது. அவனது முகத்தில் தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது. அவனால் தன் உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவே முடியவில்லை. கோபம் அவனது முகத்தில் தெரிந்தது. மீசை துடித்தது. இத்தகைய அக்கிரமங்கள் கொடுங்கோளூரில் நடப்பதை என்னால் ஒரு கணமும் பொறுக்க முடியாது என்று குமுறினான். ஆந்தைக்கண்ணன் கைகள் பிணிக்கப்பட்டுத்

தன் எதிரேக் கொண்டு வரப்பட்டபோது கொடுங்கோளுரிலிருந்து சிறைப்பிடித்துக்கொண்டு வந்த இரத்தின வணிகர் மகள் அமுதவல்லியை எந்தக் கப்பலில் அடைத்து வைத்திருக்கிறாய் என்று சீறினான் குமரன்நம்பி.

குமரன்நம்பியின் சிந்தனை

குமரன் நம்பிக்கு ஒருகணம் அமுதவல்லியைத் தேடி இரத்தினவணிகரின் மாளிகைக்கே நேரில் சென்று நிலைமைகளை அறியலாமா? என்று தோன்றியது. அடுத்தக்கணம் அப்படிச் செய்யப் புகுவது சரியில்லை என்று தோன்றியது. கொடுங்கோளூர் நகரம் முழுவதும் கடற்கொள்ளைக்காரர்களைப் பற்றி ஆழ்ந்திருக்கும் போது இரத்தினவணிகருடைய மாளிகையை மட்டும் தேடிச்செல்வது பலருக்கும் சந்தேகங்களை உண்டாக்கக்கூடும். அமுதவல்லியைச் சிறைப்பிடித்து எங்கே வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வேண்டும் என்றெல்லாம் சிந்தித்தான்.

சூழ்ச்சி

குமரன் நம்பியின் உள்ளத்தில் மின்னல் நேரத்தில் ஒரு சூழ்ச்சித் தோன்றியது. தானும் சில வீரர்களும் எதிர்ப்பட்டு முகத்துவாரத்தில் வந்து கொண்டிருக்கும் கடம்பர்களின் படகை, அவர்களுடைய சதிக்குத்துணையாகிற விதத்தில் வரவேற்பதுபோல வரவேற்றுக் கரையிறங்கியதுமே கடம்பர்களைச் சிறைப்பிடிப்பதென்று முடிவு செய்தான்.

குமரன் நம்பி, கடற்கொள்ளையர்களிடமிருந்து நாட்டைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் அவன் கடமை உணர்வையும், அதே சமயத்தில் தனது காதலியைத் தேடி அவளுக்காகப் பகைவர்களிடம் சீற்றம் கொள்வதிலும், கடம்பர்களுக்கு எதிராக செயல்படுவதின் மூலமும் அவனது பண்புகளை அறியமுடிகிறது.

3.5.வஞ்சிமாநகரப் புதினத்தில் ஆந்தைக்கண்ணனின் பாத்திரப்படைப்பு

கொள்ளைக்காரனாகியக் கடம்பர் குறுநிலமன்னன் ஆந்தைக்கண்ணன். இவன் வஞ்சிமாநகரத்தின் எதிர்நிலைப் பாத்திரம். இவன் கொள்ளையிடுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டவனாகவும், பிறரை நம்பக்கூடியவனாகவும் பிடிவாதமாக எதையும் மறுக்கக்கூடியவனாகவும் திகழ்பவன்.

கடம்பர் - விளக்கம்

கடம்பர்களின் ஒரே பலம் கடல்தான். மரக்கலங்களில் இருந்தபடியே போர் புரியவோ, கடற்கொள்ளைகள் செய்யவோ அவர்களுக்குத் தெரிந்த அளவு தரையில் எதிர்ப்பவர்களை முறையாக எதிர்கொண்டு போர் செய்ய அவர்களுக்குத் தெரியாது.

அவர்களுடைய ஒரேபலம் கடலும் மரக்கலங்களும் தான். பலவீனமானது தரை. இவ்வாறே கடம்பர் மன்னனான ஆந்தைக்கண்ணன் வஞ்சிமாநகரைக் கொள்ளையடிக்க முடிவு செய்கிறான்.

ஆந்தைக்கண்ணனின் தோற்றம்

ஆந்தைக்கண்ணன் வாயில் கள் நாற்றமும், உருண்டு உருண்டு விழிக்கும் குரூரமான ஆந்தைக்கண்களோடு கூடிய முகமும் பூதாகரமான உயர்ந்த தோற்றமும் உடையவன்.

ஆந்தைக்கண்ணனை சுற்றியுள்ள இடம்

குமரன்நம்பி, மரக்கலத்தின் உட்பகுதி அறைகளில் அமுதவல்லி சிறை வைக்கப்பட்டிருப்பாளா என்று கண்டுபிடிப்பதே அவனது முதன்மை நோக்கமாயிருந்தது. படியிறங்கியதும் முதற்கூடத்தில் பூதம் படுத்து உறங்குவது போல பெருங்குறட்டை விட்டு உறங்கிக் கொண்டிருந்தான் ஆந்தைக்கண்ணன். அந்த மாமிச மலையின் அருகே மதுக்குடங்கள் கவிழ்ந்து கிடந்தன. விகாரமாகக் கால்பரப்பி வீழ்ந்து கிடக்கும் அந்தக் கொள்ளையர் தலைவனைப் பார்ப்பதற்கே பயமாகவும் அருவருப்பாகவும் திகழும்.

கொள்ளையிடுவதே நோக்கம்

சேரநாட்டுப் படை முழுவதும் வடதிசைப் படையெடுப்பிற்குச் சென்றிருப்பதை அறிந்த ஆந்தைக்கண்ணன் மகோதைக்கரையிலுள்ள செழிப்பு வாய்ந்த எல்லா நகரங்களையும் நாம் கொள்ளையிடுவதற்கு நேரம் வேறு கிடைக்க முடியாது. இரத்தின வணிகர்களையும் முத்து வணிகர்களையும் தேடிப்பிடித்துக் கொள்ளையிட வேண்டும் என்று கேட்க அருவருப்பான கடுங்குரலில் முழங்கினான்.

பிறரை எளிதில் நம்புதல்

கொடுங்கோளூரில் இருந்து கொண்டு வந்திருந்த படகுகளை எல்லாம் ஆந்தைக்கண்ணன் கைப்பற்றிக் கொண்டதோடு மட்டுமின்றிப் படகோட்டிகளையும் சிறைப்படுத்திவிட்டான். குமரன்நம்பி முதலிய வீரர்களை ஒரு மரக்கலத்திலும் இவர்களுக்குப் படகோட்டி வந்தவர்களை வேறொரு மரக்கலத்திலுமாகப் பிரித்துப் பிரித்துச் சிறை வைத்திருந்தான். குமரன்நம்பி ஆந்தைக்கண்ணனுக்கு விட்டுக் கொடுத்துத் திடீரென்று மனம் மாறியதைச் சிறைப்பட்டிருந்தச் சேரநாட்டு வீரர்கள் யாருமே விரும்பவில்லை. என்னை உங்கள் வீரர்களோடு பொன்வானி முகத்துவாரத்திற்கு அனுப்புங்கள் வேண்டிய உதவிகளை நான் செய்கிறேன் என்று குமரனே முகமலர்ச்சியுடன் ஆந்தைக்கண்ணனிடம் கூறினான். ஆனால் அவன்

நம்பவில்லை. குமரனோடு வந்திருந்த சேரநாட்டு வீரர்கள் அவனை வெறுப்புடன் பார்த்தனர். இதைக்கண்டு ஆந்தைக்கண்ணன் அவனது உடன்பாட்டிற்கு ஒத்துப்போனான். தனது வீரர்களை அவனோடு அனுப்பி வைத்தான்.

ஆந்தைக்கண்ணன் மறுத்தல்

குமரன்நம்பி, அமுதவல்லியைச் சிறைப்படுத்தியது கடம்பர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணி ஆந்தைக்கண்ணனிடம் கேட்டான். உடனே அவன் நாங்களாவது இரத்தின வணிகர் மகளைச் சிறைப்பிடிப்பதாவது, நாங்களல்லவா இப்போது உங்களிடம் சிறைப்பட்டுத் தவிக்கிறோம் என்று கூறியும் குமரன் நம்பவில்லை.

மேலும் குமரன், அவனிடம் கடம்பர்கள் கொள்ளையடிப்பார்கள் என்று தான் கேள்விப்பட்டிருந்தேன் பொய்யும் சொல்லுவார்கள் என்பது இப்பொழுது தான் தெரிகிறது என்றான். அப்போது ஆந்தைக்கண்ணன் கோழைகள் தான் பொய்களைச் சொல்லுவார்கள். கடம்பர்கள் என்றுமே கோழைகளாக இருந்ததில்லை. உங்களுடைய இரத்தினங்களையும், முத்துக்களையும், மணிகளையும் கொள்ளையடிக்கும் ஆசை எங்களுக்கு உண்டு. வணிகரின் மகளை நாங்கள் சிறைப்பிடித்து வந்திருப்பதாகவும் நீங்கள் கூறுவது விநோதமாக உள்ளது. அப்படி ஒரு வணிகரின் மகளைச் சிறைப்பிடித்து எங்களுக்கு என்ன ஆக வேண்டும் என்று ஆந்தைக்கண்ணன் பிடிவாதமாக மறுத்துக் கூறினான்.

ஆந்தைக்கண்ணன் சமயம் பார்த்துக் கொள்ளையிடுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பவன். குமரன்நம்பி, ஆந்தைக்கண்ணனிடம் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்கிறேன் என்றதும் அவன் நம்பிக்கை கொள்ளல், விலை மதிப்பற்ற இரத்தினங்களையும், முத்துக்களையும் கொள்ளையிட ஆசைக்கொள்ளல். அமுதவல்லியைச் சிறைப்பிடிக்கவில்லை என்று பிடிவாதமாக மறுத்துக்கூறல் ஆகிய பண்புகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

3.6. வஞ்சிமாநகரப் புதினத்தில் அமுதவல்லியின் பாத்திரப்படைப்பு

தீபம்.நா.பார்த்தசாரதி அவர்களால் எழுதப்பட்ட வஞ்சிமாநகரம் என்னும் புதினம் வரலாற்றுக் கதையினைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கதையின் கதைத்தலைவி இரத்தின வியாபாரி மகள் அமுதவல்லி ஆவாள். கதையின் ஓட்டத்திற்குக் காரணம் இவளே. இவளது பண்புநலன்களைப் பற்றிக் காண்போம்.

அமுதவல்லியின் தோற்றப்பொலிவு

கொடுங்கோளுரிலே பெரிய இரத்தின வணிகர் ஒருவருடைய பெண்தான் அமுதவல்லி. அவள் பார்ப்பதற்கு வசீகரமான முகமும், எழில்நிறைந்த புன்சிரிப்பும், பருகும் விழிச்சுடர்களும் கொண்டவள்.

காதல் நிலை

குமரன்நம்பி என்னும் பெயருடைய கொடுங்கோளூர் படைத்தலைவனைக் காதலிக்கிறாள். ஒருமுறை அவனைச் சந்திக்கப் பூந்தோட்டம் செல்கிறாள். பூந்தோட்டத்தில் குமரன்நம்பியும் அமுதவல்லியும் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது கொள்ளைக்காரர்கள் பயத்தைத் தவிர்க்கப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யுமாறு அமைச்சரிடமிருந்து சொல்ல முடியாது என்றான். அப்போது அமுதவல்லி உங்களை ஒரு நாள் ஒருவேளையாவது சந்திக்காவிட்டால் என்னால் உயிர்வாழ முடியாது என்றாள். அந்நிலையில், வீரர்களைக் காதலிப்பவர்கள் இவ்வளவு கோழைகளாக இருக்கக் கூடாது பெண்ணே என்றான். அப்போது அமுதவல்லி கோழைத்தனமும் மனம் நெகிழ்ந்து பெருகும் உண்மை அன்பும் எந்த இடத்தில் எந்த அளவுகோலால் வேறுபடுகின்றன என்பதை இன்னும் நீங்கள் உணரவில்லை என்று தெரிகிறது என்றார்.

குமரன்நம்பியின் பாராட்டு

அமைச்சருடைய கட்டளையோ, என் பதவிக்கான கடமைகளையோ நான் புறக்கணிக்க முடியாதவனாக இருக்கிறேன். எந்த ஆபத்தான சூழ்நிலையிலும் என்னுடைய கைகள் விரைந்து பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அழகுச்செல்லும் நீ தான் என்பதை அறியேன். இருப்பினும் என்னுடைய கடமைகள் என்னால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய மகோதைக்கரை முழுமையும் எனக்கு நினைவுப்படுத்துகின்றன என்றான். அப்போது அமுதவல்லி, 'அதனால் என்ன? உங்கள் பிரியத்துக்குரியவள் என்ற முறையில் தனிப்பட்டப் பாதுகாப்பை அடையவில்லையானாலும் உங்களுடைய பாதுகாப்பு எல்லைக்குட்பட்ட மகோதைக் கரையிலிருப்பவர்கள் என்ற முறையிலாவது அது எனக்குக் கிடைக்குமல்லவா?' என்று கூறி அவள் சிரித்தாள். அந்தச் சிரிப்பு எத்தகைய ஆண்மையையும் பிடிவாதமுள்ளவனையும் மயக்கிவிட முடிந்ததாக இருந்தது.

வெற்றிக்குத் துணையாதல்

குமரன்நம்பி அமுதவல்லியைச் சந்தித்துவிட்டு அமைச்சரை சந்திக்கச் செல்கிறான். அப்பொழுது அவளைக் கடத்தியதாகச் செய்தி பரவி அனைவருக்கும் கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் இறுதியில் அமைச்சரின் வேண்டுகோளின்படி

நாட்டிற்காகத் தன் இல்லத்திலேயே தன் தந்தையால் சிறைவைக்கப்பட்டாள். குமரன்நம்பியின் வெற்றிக்குத் துணையாக இருந்தாள். இறுதியில் பரிசுப்பொருளாக குமரன் நம்பிக்கு அமைச்சர் அமுதவல்லியையேப் பரிசளித்தார். இதனையும் ஏற்றுக் கொண்டாள்.

நாட்டிற்காகவும் காதலுக்காகவும் தன் வீட்டிலேயே சிறைவாசம் அனுபவித்த அமுதவல்லியின் கதாப்பாத்திரமானது கதையின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாக அமைந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது.

3.7. அலகு மூன்று – வஞ்சிமாநகரம் – தொகுப்புரை

- வஞ்சிமாநகரம் என்னும் புதினம் ஒரு வரலாற்றுப் புதினம்.
- இதன் ஆசிரியர் நா. பார்த்தசாரதி.
- சேரநாட்டைக் கதைக்களமாகக் கொண்டது இந்நாவல்.
- சேரநாட்டில் கொள்ளை அடிக்க வரும் கடம்பர்களை குமரன் நம்பி விரட்டுவதே இக்கதையின் மையக்கருவாகும்.
- காதலும் வீரமும் கலந்திருப்பது இக்கதை.
- சேரநாட்டின் தலைநகரம் வஞ்சி. வீரதலைநகராமாக அழைக்கப்படவது கொடுங்கோளூர்.
- கொடுங்கோளூரின் படைத்தலைவன் குமரன் நம்பி.
- கடம்பர் என்னும் கொள்ளையர் தலைவன் ஆந்தைக்கண்ணன்.
- குமரன் நம்பி இரத்தினவணிகர் மகள் அமுதவல்லியைக் காதலிக்கிறான்.
- அழும்பில்வேள் கொள்ளையர்களை விரட்டி குமரன் நம்பிக்கு ஆணையிடுகிறார்.
- வலியன், பூழியன் ஆகியோர் அழும்பில்வேளின் ஒற்றர்கள்.
- சேரன் செங்குட்டுவன் வடபுலம் சென்றநேரத்தில் கடம்பர்கள் என்னும் கடற்கொள்ளையர்கள் சேரநாட்டில் கொள்ளையடிக்க வருகிறார்கள்.
- அமைச்சர் அழும்பில்வேள் இதனைத் தடுக்க கொடுங்கோளூர் படைக்கோட்டத்தின் தலைவனான குமரன் நம்பியை தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்.

- அமைச்சர் அழும்பில்வேள் இரத்தினவணிகர் மகள் அமுதவல்லியைக் காணவில்லையாம் என்று குமரனிடம் கூறுகிறார்.
- குமரன் கோபம்கொண்டு கொள்ளையர்களை விரட்டி அமுதவல்லியை மீட்க முனைகிறான்.
- குமரன் நம்பி கடற்கொள்ளையர்களைப் பிடிக்க வீரர்களுடன் சென்று கடம்பர் தலைவன் ஆந்தைக்கண்ணனால் சிறைப்பிடிக்கப்படுகிறார்.
- ஆந்தைக்கண்ணனின் கொள்ளை முயற்சிக்குத் தான் உதவுவதாகக் கூறி, அதன்படியே செயல்பட்டவன்போல் தத்திரம் செய்து கடம்ப வீரர்களைச் சிறைப்பிடிக்கிறான்.
- கடம்ப வீரன் ஒருவனைக்கொண்டே ஆந்தைக்கண்ணனுக்கு கடிதம் ஒன்றை எழுதவைத்து செவிட்டுமைபோல் தன் ஒரு வீரனை நடிக்க வைத்து அனுப்புகிறான்.
- ஆந்தைக்கண்ணன் படையோடு வரும்போது அவர்களைச் சிறைப்பிடிக்கிறான்.
- அமுதவல்லியைக் கப்பலில் அங்குமிங்கும் தேடுகிறான் காணவில்லை.
- கடம்பவீரர்களை ஒரு மரக்கலத்தில் அனுப்பிவைத்துவிட்டு மற்றமரக்கலங்களை தீக்கிரையாக்குகிறான்.
- அமுதவல்லியைக் காணாததால் அமைச்சர் தன்னை ஏமாற்றிவிட்டார் என்று கோபம்கொள்கிறான்.
- வஞ்சிமாநகரத்தில் பேரரசன் திரும்பி வந்தபொழுது வெற்றிவிழா நடைபெறுகிறது. அவ்விழாவில் அழும்பில்வேள் அமுதவல்லியை யாரும் கடத்தவில்லை குமரனுக்கு வீரத்தை மிகுவிப்பதற்காகவே அவ்வாறு கூறினான் என்று கூறுகிறார்.
- குமரன் நம்பிக்கு அமுதவல்லியை பரிசளிப்பதாகக் கூறுகிறார். குமரன் கோபத்தை மறந்து மகிழ்கிறான்.

3.8. அலகு-3 மாதிரி வினாக்கள்

பகுதி -அ

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக

1.வஞ்சிமாநகரம் புதினத்தின் ஆசிரியர் யார்?

(அ) பாண்டியன் (ஆ) நா. பார்த்தசாரதி (இ) இளங்கோவடிகள் (ஈ) மு.வ.

2. வஞ்சிமாநகரம் எந்தவகையான நாவல்?

(அ) குடும்பநாவல் (ஆ) வட்டார நாவல் (இ) வரலாற்று நாவல் (ஈ) சமூகநாவல்

3. வஞ்சிமாநகரத்தின் அமைச்சர் யார்?

(அ) அழும்பில்வேள் (ஆ) வலியன் (இ) ஆந்தைக்கண்ணன் (ஈ) குமரன் நம்பி

4. கடம்பா குறுநிலமன்னன் யார்?

(அ) குமரன் நம்பி (ஆ) ஆந்தைக்கண்ணன்

(இ) வில்லவன் கோதை (ஈ) செங்குட்டுவன்

5. கடம்பர் கொள்ளையைத் தடுக்க அழும்பில்வேள் யாருக்குக் கட்டளையிட்டார்?

(அ) வில்லவன் கோதை (ஆ) வலியன், புழியன்

(இ) ஆந்தைக்கண்ணன் (ஈ) குமரன்நம்பி

6. வஞ்சிமாநகரம் நாவலில் பொன்வாணியாறு எவ்வாறு சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது

(அ) பொன்னாறு (ஆ) பொன்னிநதி

(இ) பூர்ணவாகினி (ஈ) வைகை ஆறு

7. சேர நாட்டின் வீரத் தலைநகரம் எது?

(அ) வஞ்சி (ஆ) கொடுங்கோளூர்

(இ) முசிறி (ஈ) மகோதைக்கரை

8. மேற்குக் கடலின் கொடிய கொள்ளையக்காரர் யார்?

(அ) ஆந்தைக்கண்ணன் (ஆ) அழும்பில்வேள்

(இ) குமரன் நம்பி (ஈ) வலியன்

9. கடம்பர் குறுநில மன்னன் யார்?

(அ) குமரன் நம்பி (ஆ) பூழியன்

(இ) அழும்பில்வேள் (ஈ) ஆந்தைக்கண்ணன்

10. சேரனின் தலைநகரம் எது?

(அ) மதுரை (ஆ) காவிரிபூம்பட்டினம்

(இ) வஞ்சி (ஈ) காஞ்சி

11. கொடுங்கோளூர்க் கோட்டம் பாதுகாப்புப் படைத்தலைவன் யார்?

(அ) குமரன் நம்பி (ஆ) அழும்பில்வேள்

(இ) பூழியன் (ஈ) வலியன்

12. சேரநாட்டின் பெரும்படைத்தலைவன் யார்?

(அ) குமரன் நம்பி (ஆ) அழும்பில்வேள்

(இ) வில்லவன் கோதை (ஈ) செங்குட்டுவன்

13. சேரமன்னனோடு வடநாடு சென்றவன் யார்?

(அ) அழும்பில்வேள் (ஆ) குமரன் நம்பி

(இ) வில்லவன் கோதை (ஈ) பூழியன்

14.. சேரநாட்டின் அமைச்சர் யார்?

(அ) வில்லவன்கோதை (ஆ) குமரன் நம்பி

(இ) அழும்பில்வேள் (ஈ) வலியன்

15. வஞ்சி மாநகத்தின் அரண்மனையின் பெயர் யாது?

(அ) கனக மாளிகைக் கோட்டம் (ஆ) பளிங்கு மாளிகை

(இ) கோயில் (ஈ) கோட்டம்

16. முசிறி, மகோதக்கரை நகரங்களைக் கொள்ளையிடக் கருதியவன் யார்?

(அ) வலியன் (ஆ) பூழியன் (இ) குமரன் நம்பி (ஈ) ஆந்தைக்கண்ணன்

17. வலியன், பூழியன் - யாவர்?

(அ) கடம்பர் கொள்ளையர்களுள் (ஆ) வீரர்கள்

(இ) அமைச்சர் அழும்பில் வேளின் அந்தரங்க ஒற்றர்கள் (ஈ) குமரன் நம்பியின் நண்பர்கள்

18 குமரன் நம்பியின் காதலி யார்?

(அ) அமுதவல்லி (ஆ) வணிகர்பெண் (இ) குமுதா (ஈ) அமுதா

19 பேரரசரின் வசந்த மாளிகை எது?

(அ) வேளாவிக்கோ மாளிகை (ஆ) மாடமாளிகை

(இ) அரக்கு மாளிகை (ஈ) இலவந்திகை வெள்ளி மாடம்

20. சேரநாட்டின் அரசு தந்திர மானிகை எது?

(அ) இலவந்திகை வெள்ளி மானிகை (ஆ) வேளாவிக்கோ மானிகை

(இ) அரக்கு மானிகை (ஈ) வசந்த மானிகை

21. செங்குட்டுவன் பெற்ற அடைமொழி எது?

(அ) கடற்பிறக்கோட்டியவன் (ஆ) சேரமன்னன்

(இ) மாமன்னன் (ஈ) சேரன் செங்குட்டுவன்

22. கடற்பிறக்கோட்டியவன் என்பது யாருக்குத் தரப்பட்ட அடைமொழி

(அ) அழும்பில்வேள் (ஆ) குமரன்நம்பி

(இ) வில்லவன்கோதை (ஈ) சேரன் செங்குட்டுவன்

23. சேரநாட்டு அரசு முத்திரை

(அ) புலி (ஆ) மீன்

(இ) விற்கொடி (ஈ) சிங்கம்

24. கடம்பர்களை வெல்ல குமரன் நம்பி முதலில் என்ன சூழ்ச்சியைப் பயன்படுத்த முனைந்தார்

(அ) குதிரை வீயுகம் (ஆ) சக்கர வியுகம்

(இ) மித்திபேதம் (ஈ) கொரில்லாத்தாக்குதல்

25. குமரன் நம்பி அனுப்பிய ஒற்றன் ஏற்ற வேடம் யாது?

(அ) செவிட்டுமை வேடம் (ஆ) மாறுவேடம்

(இ) அந்தணர் வேடம் (ஈ) யாசகர் வேடம்

26. வஞ்சிமாநகரம் நாவலின் ஆசிரியர் யார்?

(அ) ந. பார்த்தசாரதி (ஆ) அகிலன்

(இ) கல்கி (ஈ) மு.வ.

பகுதி ஆ

ஐந்துமதிப்பெண் வினாக்கள்

1. வஞ்சிமாநகரம் கதைக்கரு குறித்து எழுதுக

2. நா. பார்த்தசாரதி – ஆசிரியர் குறிப்புத் தருக

3. கடம்பர்களின் சூழ்ச்சி குறித்து எழுதுக
4. குமரன் நம்பியின் போர் யுத்தியை எழுதுக
5. அழும்பில்வேள் அரச தந்திரி -நிறுவுக
6. குமரன் நம்பி, அமுதவல்லி ஆகியோர் குறித்து எழுதுக
7. செவிட்டுமை வேடம் அணிந்து ஆந்தைக்கண்ணனிடம் சென்றவரின் நிலை குறித்து எழுதுக
8. ஆந்தைக்கண்ணன் யார் என்பது குறித்து எழுதுக
9. குமரன் நம்பிக்கு சேரன் செங்குட்டுவனின் வெற்றிவிழாவில் நடந்தது என்ன?
- 10 .குமரன் நம்பி கடம்பர்களை எவ்வாறு விரட்டியடித்தான்

பகுதி இ

பத்துமதிப்பெண் வினாக்கள்

- 1.வஞ்சிமாநகரம் கதையைக் கதைக் கரு குன்றாமல் சுருக்கி எழுதுக
 - 2.குமரன் நம்பி பாத்திரப்படைப்பை ஆய்க
 3. அழும்பில்வேள் அரச தந்திரி என்பதை ஆய்க
 - 4 கடம்பர்களை விராட்டியடித்த குமரன் நம்பியின் உத்திகள் குறித்து எழுதுக.
 5. ஆந்தைக்கண்ணனின் பாத்திரைப்படைப்ப குறித்து எழுதுக
 6. அமுதவில்லியின் பாத்திரப்படைப்புக் குறித்து எழுது
- 3.9. அலகு மூன்று – மாதிரி வினாக்களுக்கான விடைகள்- பகுதி -அ

- 1.(ஆ) நா. பார்த்தசாரதி
2. (இ) வரலாற்று நாவல்
3. (அ) அழும்பில்வேள்
4. (ஆ) ஆந்தைக்கண்ணன்
5. (ஈ) குமரன்நம்பி
6. (இ) பூர்ணவாகினி
- 7.(ஆ) கொடுங்கோளர்
8. (அ) ஆந்தைக்கண்ணன்

9. (ஈ) ஆந்தைக்கண்ணன்
10. (இ) வஞ்சி
11. (அ) குமரன் நம்பி
12. (இ) வில்லவன் கோதை
13. (இ) வில்லவன் கோதை
14. (இ) அழும்பில்வேள்
15. (அ) கனக மாளிகைக் கோட்டம்
16. (ஈ) ஆந்தைக்கண்ணன்
17. (இ) அமைச்சர் அழும்பில் வேளின் அந்தரங்க ஒற்றர்கள்
18. (அ) அமுதவல்லி
19. (ஈ) இலவந்திகை வெள்ளி மாடம்
20. (ஆ) வேளாவிக்கோ மாளிகை
21. (அ) கடற்பிறக்கோட்டியவன்
22. (ஈ) சேரன் செங்குட்டுவன்
23. (இ) விற்கொடி
24. (இ) மித்திபேதம்
25. (அ) செவிட்டுமை வேடம்
26. (அ) ந. பார்த்தசாரதி

பார்வை நூல்

நா. பார்த்தசாரதி. வஞ்சிமாநகரம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம் சென்னை- 7, மே - 2002

பாடம் தொடர்பான இணைய இணைப்புகள்

1. Tamil Heritage Foundation - www.tamilheritage.org <http://www.tamilheritage.org>
 2. Project Madurai - www.projectmadurai.org
 3. Chennai Library - [chennaiLibrary.com](http://www.chennaiLibrary.com) <<http://www.chennaiLibrary.com>>
-

அலகு – 4

இலக்கிய வரலாறு

இலக்கிய வரலாறு – அறிமுகமும் நோக்கமும்

உலகின் தொன்மையான மொழிகளுள் ஒன்று தமிழ்மொழி. தமிழ் இலக்கிய வளம் நிறைந்த மொழி. தமிழிலக்கியங்கள் சங்ககாலம் தொடங்கி நமக்குக் கிடைக்கின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் என்பவை எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் ஆகும். இவை அகம், புறம் என்னும் பாடுபொருள்களைக்கொண்டு அமைந்துள்ளன. சங்ககாலத்து வாழ்ந்த தமிழர் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கின்றன. கவிஇன்பம் மிக்கவை இவை.

இதன் பிறகான சங்கம் மருவிய காலத்தில் அறஇலக்கியங்கள் உருவாகின. பின்னர் இடைக்காலத்தில் பன்னிரு திருமுறை, நாலாயிரதிவ்ய பிரபந்தங்கள் என்னும் பக்தி இலக்கியங்கள் தோன்றின. பிறகு நீண்ட கதைக்கூறும் காப்பிய இலக்கியங்கள் மிகுதியாக எழுதப்பட்டன.

இதன் அடுத்த காலமாக சிற்றிலக்கியங்களும் பத்தொன்பது, இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் உரைநடை இலக்கியங்கள் மரபுகவிதை, புதுக்கவிதை, நாவல், சிறுகதை என பல்வேறு இலக்கிய வகைகள் தோன்றி தமிழ்மொழியை வளப்படுத்தின.

இத்தகைய நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்மொழியின் இலக்கிய வரலாற்றை அறிவது தமிழ்மொழியையும் தமிழ் இலக்கியத்தையும் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் முறையையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் அறிந்துகொள்ள உதவும்.

இலக்கிய வரலாறு என்னும் இந்த அலகு தமிழில் உள்ள காப்பிய இலக்கியங்கள் குறித்தும், நாவல் இலக்கியங்கள் குறித்தும் சமண. பௌத்தம் சமயங்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டினைக் குறித்தும் அறியும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

தமிழின் முதல் காப்பியம் சிலப்பதிகாரம். இக்காப்பியம் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் உருவானது. இதே காலத்தில் உருவானது மணிமேகலை. ஆனால் பெரும்பாலான காப்பியங்கள் பிற்கால சோழர்காலத்திலேயே உருவாகியிருக்கின்றன. அதனால் சோழர் காலத்தைக் காப்பிய இலக்கிய காலம் என்பர். நாவல் இலக்கியம் உரைநடை வளர்ந்த பிறகு உருவான கதையிலக்கியமாகும். இவ்விலக்கியங்களின் வரலாற்றை இவ்வியலில் அறிவோம்.

அலகில் இடம்பெறுபவை

1. ஐம்பெருங்காப்பியங்கள்
2. ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள்
3. கம்பராமாயணம்
4. பெரியபுராணம்
5. தமிழ்நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
6. சமணர்களின் தமிழ்த்தொண்டு
7. பௌத்தர்களின் தமிழ்த்தொண்டு

4.1. அ. ஐம்பெருங்காப்பியங்கள்

தமிழில் முதலில் நாட்டுப்புற பாடல்களே இருந்தன. இப்பாடல்களை அடுத்து தோன்றிய தனிப்பாட்டுக்களே தமிழ் இலக்கியத்தின் தோற்றம் ஆகும். தனிப்பாடல்கள் காலப்போக்கில் நிகழ்ச்சிகளால் இணைக்கப்பட்டுக் காப்பியம் தோன்றியது. காப்பியம் பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம் என்று இரு வகைப்படும்.

காப்பிய இலக்கணம்

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப்பொருள்களை உடையது பெருங்காப்பியம். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கில் ஒன்றோ பலவோ குறைந்து வருவது சிறுகாப்பியம் ஆகும். தண்டியலங்காரம் காப்பிய இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது. அவை,

1. வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொருள் உரைத்தல் ஆகியவற்றுள் ஒன்று முதல் உறுப்பாக வரும்.

2. அறம் முதலான நாற்பொருளை நூல் பயத்தல் வேண்டும்.

3. தன்னிகர் இல்லாத தலைவன் இருத்தல் வேண்டும்.

4. மலை, கடல், நகர், பருவம், சூரியன், சந்திரன் தோற்றம் ஆகியன புனைந்து கூறப்படுதல் வேண்டும்.

5. நன்மணம் புணர்தல், பொன்முடி கவித்தல், பூம்பொழில் நுகர்தல், புனல்விளையாடல், சிறுவரைப் பெறுதல், பதவி, கலவி ஆகியன கூறப்பெறுதல் வேண்டும்.

6. மந்திரம், தூது, செலவு, போர், வெற்றி ஆகியன இடம் பெறல் வேண்டும்.

7. ஐந்து வகைச் சந்திகளைக் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும்.

8. சருக்கம், இலம்பகம், பரிச்சேதம் முதலான பாகுபாடு இருத்தல் வேண்டும்.

9. நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விளங்கக் கற்றோரால் புனையப்பட்டதாதல் வேண்டும்.

காப்பிய காலம்

தமிழில் உள்ள காப்பியங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அடக்க முடியாது. எனினும் காப்பிய வளர்ச்சியின் உச்சக் கட்டமாக சோழர் காலம் விளங்குகிறது.

காப்பிய வகைகள்

மேனாட்டார் காப்பியங்களை வீரயுகக் காப்பியங்கள், கலைக்காப்பியங்கள் எனப் பிரிப்பார். தமிழ்க் காப்பியங்களை தமிழ் மரபை ஒட்டிப் பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம், பிறக்காப்பியங்கள் என மூன்றாகப் பகுக்கலாம். தமிழ்க்காப்பியங்களில் பெரும்பான்மையானவை சமயக் காப்பியங்களாகவும் புராணங்களாகவும் அமைந்துள்ளன.

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்னும் ஐந்து நூல்களும் ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் எனப்படும்.

4.1.1.சிலப்பதிகாரம்

- ஆசிரியர் : இளங்கோவடிகள்
- காலம் : கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டு
- அடிகள் : 5001
- காதைகள் : 30
- காண்டங்கள் : 3 (1) புகார்க்காண்டம் - 10 காதைகள்
(2) மதுரைக்காண்டம் -13 காதைகள்,
(3) வஞ்சிக்காண்டம் -7 காதைகள்
- பா வகை : நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா
- சமயம் : சமணம் (ஆசிரியர்)
- உரைகள் : (1) அரும்பத உரையாசிரியர் உரை (2) அடியார்க்கு நல்லார் உரை
- சிலம்பின் மூன்று உண்மைகள்

1. அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்.
2. உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்
3. ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும்

பெயர்க் காரணம் - சிலப்பதிகாரம்

சிலம்பு + அதிகாரம் ஸ்ரீ சிலப்பதிகாரம். கண்ணகியின் காற்சிலம்பு காரணமாக எழுந்த கதை ஆகையால் சிலப்பதிகாரம் எனப்பட்டது.

கதைச் சுருக்கம்

காவிரியும்பட்டினத்தில் மாசாத்துவான், மாநாய்கான் என்னும் இருவணிகர் இருந்தனர். இவ்விருவரின் பிள்ளைகளான கோவலன், கண்ணகி ஆகிய இருவருக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. சிறிது காலம் இருவரும் இல்லற வாழ்கை நடத்தினர். கோவலன் ஆடல் மங்கை மாதவியின் மீது தன் மனதைப் பறிக்கொடுத்து மாதவியுடன் வாழ்கின்றான். இவ்விருவருக்கும் மணிமேகலை பிறக்கிறாள். கோவலனும் மாதவியும் மனவேறுபாடு கொண்டு பிரிகின்றனர். கண்ணகியிடம் வந்த கோவலன் வாழ்தல் வேண்டி கண்ணகியுடன் மதுரைக்குச் செல்கின்றான். மதுரையில் கால்சிலம்பு காரணமாக கொலை செய்யப்படுகின்றான். கண்ணகி பாண்டிய மன்னனிடம் வழக்காடி தன்கணவன் கள்வன் இல்லை என்று நிறுவுகிறாள். பின்னர் தன் கற்பின் திறத்தால் மதுரையை எரிக்கின்றாள். இறுதியில் சேரநாடு சென்று விண்ணுலகம் அடைகிறாள். சேரன் செங்குட்டுவன் கற்புக்கரசியான கண்ணகிக்குக் கோயில் எழுப்புகிறார். இளங்கோ சிலப்பதிகாரம் இயற்றி சிறப்புச் செய்கிறார்.

சிலப்பதிகாரத்திற்கு வழங்கும் வேறு பெயர்கள்

தமிழ் முதல் காப்பியம், உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள், முத்தமிழ்க் காப்பியம், முதன்மைக் காப்பியம், பத்தினிக் காப்பியம், நாடகக் காப்பியம், குடிமக்கள் காப்பியம், ஒற்றுமைக் காப்பியம், மூவேந்தர்க் காப்பியம், தமிழ் தேசியக் காப்பியம் என்னும் பல பெயர்களை உடையது சிலப்பதிகாரம்.

சிலம்பில் நாட்டுப்புற இலக்கியச் சாயல்

- ஆற்றுவரி, ஊசல்வரி, கந்துகவரி, அம்மானைவரி, கானல் வரி, ஆய்ச்சியர் குரவை, குன்றக் குரவை முதலான பகுதிகளில் நாட்டுப்புறப் பாடல் வடிவங்கள் அமைந்துள்ளன.

சிலம்பில் சங்க இலக்கியச் சாயல்

- சங்க காலத்திற்கு அடுத்த சங்கம் மருவிய காலத்தில் எழுந்த நூலாதலின் சிலப்பதிகாரத்தில் சங்க இலக்கியச் சாயலைக் காண முடிகின்றது.

ஐந்திணை அமைப்பு முறை

- குறிஞ்சித்திணை – குன்றக் குரவையில் உள்ளது.
- முல்லைத்திணை – ஆய்ச்சியர் குரவையில் உள்ளது.
- மருதத்திணை – நாடுகாண் காதையில் உள்ளது.
- நெய்தல்திணை – கானல்வரியில் உள்ளது.
- பாலைத் திணை – வேட்டுவ வரியில் உள்ளது.

சங்க காலத்தில் வீர மரணம் அடைந்த ஆண்களுக்கு மட்டுமே நடுகல் நடப்படும். சிலம்பில் போர் நிகழ்வு தழுவாமல் பெண்ணாகிய கண்ணகிக்கு நடுகல் நடப்பட்டது.

முத்தமிழ்க் காப்பியம்

இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூன்றினையும் முத்தமிழ் எனக் குறிப்பர். சிலம்பில் முத்தமிழின் மூன்று வடிங்களும் முறைமையில் அமைந்துள்ளன. சிலப்பதிகாரத்தில் பதிகத்தை அடுத்து அமைந்துள்ள 'உரைபெறு கட்டுரை' என்னும் பகுதி இயற்றமிழ் பகுதியாகும். இப்பகுதியில் வெற்றிச் வேற்செழியன் கொங்கிளகோசர், கயவாகு மன்னர், சோழன் பெருங்கிள்ளி ஆகியோர் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

சிலப்பதிகாரத்தின் மங்கல வாழ்த்துப் பாடல், அரங்கேற்றுக்காதை, கானல்வரி, வேனிற்காதை, வேட்டுவவரி, ஆய்ச்சியர் குரவை, வாழ்த்துக்காதை ஆகியன அக்காலத்து இசைக்கலையின் பெருமைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. இசைக்கருவிகள் ஒன்றோடு ஒன்று இயைந்து இசைக்கப்பட்டன. குழல், யாழ். தண்ணுமை, முழவு, ஆமந்திரிகை என்னும் இசைக்கருவிகள் ஒன்றன்வழி ஒன்று நேர்ப்பட்டு நின்றதை இதன் மூலம் உணரலாம். 'கடலாடு காதை'யில் மாதவி ஆடிய பதினொருவகை ஆடல்கள் விவரிக்கப்படுகின்றன.

நாடகத் தமிழ்

- நாடகத்தின் தொடக்கத்தில் இறைவனைப் போற்றிப் பாடல் பாடப்படுவது வழக்கம். சிலம்பின் தொடக்கத்திலும் திங்கள், ஞாயிறு, மாமழை, பூம்;புகார் ஆகியவற்றைப் போற்றும் பாடல்கள் உள்ளன. களம், காட்சி, சூழல் அமைத்து நாடகத்திற்கு உரிய தோற்றத்தை இளங்கோவடிகள் ஏற்படுத்திவிடுகின்றார்.

- ‘அரங்கேற்றுக் காதை’யில் ஒருமுக எழினி, பொருமுக எழினி, கரந்துவரல் எழினி ஆகிய மூவகைத் திரைகளை விவரிக்கின்றார்.
- வழக்குரைக் காதையில் கண்ணகி வழக்கு உரைப்பதைப் படிப்பவர்கள் நேரே கண்ணகி கண்ணீர் விட்டு நீதி கேட்டு அழுவதைக் காண்பது போன்ற தோற்றம் உண்டாகின்றது.
- தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதல் தமிழ்க் காப்பியம் என்னும் புதிய இலக்கிய வகைமைக்குச் சிலப்பதிகாரம் தோற்றுவாய் செய்துள்ளது. பாரதியார் ‘நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம்’ என்று போற்றுகிறார். கண்ணகி வழிபாடே பிற்காலத்தில் மாரியம்மன் வழிபாடாக வளர்ந்துள்ளது.
- தீயோன் (வில்லன்) இல்லாத காப்பியம். தீயோனுக்கு இணையாக ஊழ்வினை செயல்படுவதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

4.1.2. மணிமேகலை

- ஆசிரியர் : மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார்.
- காலம் : கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு
- அடிகள் : 4286
- காதைகள் : 30
- பாவகை : நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா
- சமயம்: : பௌத்தம்
- வேறுபெயர் : மணிமேகலைத் துறவு
- மணிமேகலைத் துறவு – மாதவியின் மகள் மணிமேகலையின் துறவு குறித்துக் கூறுவது
- முதல் சமயக் காப்பியம் – முதன் முதலில் பௌத்த சமயக் கொள்கையை வற்புறுத்துவது
- அறக்காப்பியம்
- சீர்த்திருத்தக் காப்பியம் – பரத்தமை ஒழிப்பு, மதுஒழிப்பு, பசி ஒழிப்பு. கொலை, களவு ஒழிப்பு பேசுவதால்.
- குறிக்கோள் இலக்கியம்,
- புரட்சிக் காப்பியம் - பரத்தையின் மகளை அறத்தின் தலைவியாகவும் துறவியாகவும் மாற்றிக் காட்டுவது

கதைச்சுருக்கம்

மணிமேகலை கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்தவள். மாதவி தன் குலத்தொழிலான ஆடல்கலையை மணிமேகலைக்குக் கற்றுக்கொடுக்காமல்

துறவியாக்குகிறாள். உதயகுமாரன் மணிமேகலை மேல் ஆசை கொண்டு பின்தொடர்கிறான். மணிமேகலா தெய்வம் மணிமேகலையை மணிபல்லவம் தீவிற்குக் கொண்டு செல்கிறது. அங்குபுத்தபீடத்தில் அமுதசுரபியைப் பெறுகிறாள். உதயகுமாரன் கொலைசெய்யப்பட காரணமாகிறாள். அதனால் சிறைக்கெல்கிறாள். சிறைச்சாலையை அறச்சாலையாக்குகிறாள். புத்தமதப் பெருமைகளைப் பறைச்சாற்றுகிறாள். இறுதியில் சேரநாடு சென்று கண்ணகியை வணங்குகிறாள்.

உணவளித்தலின் உயர்வு

மணிமேகலை பசிப்பிணி மருத்துவக் காப்பியம் என்று வழங்கப்படுகிறது. உணவினை ஏற்பதற்கு உரியார் யார் என்பதனை,

“காணார் கேளார் கால்முடப் பட்டோர்
பேணுநர் இல்லோர் பிணிநருக்கு உற்றோர்
யாவரும் வருக இசைத்து உடன் ஊட்டி”

என்றும்

“மண்திணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கு எல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்க்கொடுத்த தோரே”

என்றும்

“அறம்எனப் படுவது யாதெனக் கேட்பின்
மறவாது இதுகேள் மன்னுயிர்க்கு எல்லாம்
உண்டியும் உடையும் உறையுளும் அல்லது
கண்டது இல்”

என்றும் அறம் செய்தலின் மேன்மையை மணிமேகலை விவரித்துரைக்கிறது.

நிலையாமை கூறல்

நிலையாமைத் துன்பத்திற்கு மக்களின் உடல் இடமாக உள்ளது. இதனை,

“பிறத்தலும் மூத்தலும் பிணிப்பட்டு இரங்கலும்
இறத்தலும் உடையது இடும்பைக் கொள்கலம்
மக்கள் யாக்கை இது”

என்னும் பகுதி எடுத்துரைக்கின்றது.

பசிப்பிணி பாவி புரியும் தீமைகள்

பசிப்பிணியின் தீமையை மணிமேகலை,

“குடிப்பிறப்பு அழிக்கும் விழுப்பம் கொல்லும்

பிடித்த கல்விப் பெரும்புனை விடுஉம்
நாண்அணி களையும் மாண்எழில் சிதைக்கும்
பசிப்பிணி என்னும் பாவி”

என்று உரைக்கிறது.

4.1.2.1. இரட்டைக் காப்பியங்கள்

சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் எனப் பல காரணங்களால் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன

ஒற்றுமைகள்

- சிலம்பு - மேகலை இரண்டும் கி. பி. 2ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தன.
- “அடிகள் நீரே அருளுக” என்று சாத்தனார் கூற இளங்கோவடிகள் சிலம்பு செய்தார். அதைப் போலவே இளங்கோ முன்னிலையில் மணிமேகலையைச் சாத்தனார் அரங்கேற்றினார்.
- இரு காப்பியங்களும் 30 காதைகளைப் பெற்றுள்ளன.
- இருகாப்பியங்களிலும் பதிகம் என்ற அமைப்பு உள்ளது. இருகாப்பியங்களிலும் கடவுள் வாழ்த்து எனத் தனியாக ஒன்றில்லை.
- இரண்டுமே ஆசிரியப்பா யாப்பு கொண்டு உள்ளன.
- வணிகக் குலப்பெண் கண்ணகியையும் பரத்தையர் குலப்பெண் மாதவி, மணிமேகலையையும் ஏற்றம் பெற வைத்துப் பெண்ணின் பெருமையை இரு காப்பியங்களும் பேசுகின்றன.
- இரு நூல்களிலும் இந்திரவிழா சிறப்பிக்கப்படுகிறது.
- மணிமேகலா தெய்வம் இரு காப்பியங்களிலும் குறிப்பிடப்படுகிறது.
- மாதவி தன்மகள் மணிமேகலையைக் கண்ணகியின் மகள் எனச்சிறப்பிக்கின்றாள்.
- சிலம்பின் இறுதியில் “மணிமேகலை மேல் உரைப்பொருள் முற்றிய சிலப்பதிகாரம்” எனக் கூறப்படுவதால் இரு நூல்களும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் என உறுதிப்படும்.
- ஊழ்வினைக் கொள்கை இரு காப்பியங்களிலும் வேரோடி உள்ளது.
- இருகாப்பியங்களிலும் சில செய்யுட்பகுதிகள் ஒற்றுமை கொண்டு காணப்படுகின்றன.

- சொல்லாட்சி, தொடரமைப்பு, திருக்குறள் மேற்கோள் முதலான அமைப்பு வகைகளிலும் இரு காப்பியங்களுக்கும் இடையே ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன.
- கதை சிலம்பில் தொடங்கி மணிமேகலையில் முடிவுறுகிறது
- கோவலன், கண்ணகி, மாதவி மூவரின் கதையும் இரண்டு காப்பியங்களிலும் வருகின்றன.

வேற்றுமைகள்

- இளங்கோ – சமணர். சாத்தனார் – பௌத்தர்
- இளங்கோ – பொதுமை விரும்பி . சாத்தனார் - பௌத்த விரும்பி
- சிலம்பில் பலரும் பல சமயத்தவராய் இருப்பார் - கோவலன் சாவக நோன்பி. மாடலமறையோன் – வைதிகன். கவுந்தி – சமணத்துறவி. மாங்காட்டு மறையோன் – வைணவன். மேகலையில் மாதவி, மணிமேகலை, அறவணஅடிகள் எனத் தலைமாந்தர் அனைவரும் பௌத்தர்களே. இளங்கோ – அரச இளவல். சாத்தனார் - வணிகப்புலவர்
- சிலம்பு – முத்தமிழ்க் காப்பியம். மேகலை - இயற்றமிழ்க் காப்பியம்.
- சிலம்பு – வரலாற்றுக் காப்பியம். மேகலை – வடற்சொற் கலப்புக் காப்பியம்
- சிலம்பு – கிளைக்கதைகள் குறைவு. மேகலை - கிளைக்கதைகள் மிகுதி
- சிலம்பு – புகாரின் செல்வ வளர்ச்சியைக் கூறுகிறது. மேகலை - புகாரின் செல்வ தளர்ச்சியைக் கூறுகிறது.
- சிலம்பில் கதைச் செறிவு சிறக்கிறது. மேகலையில் கதைத் தொய்வு தெரிகிறது.

4.1.3. சீவக சிந்தாமணி

- ஆசிரியர் : திருத்தக்க தேவர்.
- காலம்: கி.பி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு
- சமயம் : சமணம்
- பாவகை : விருத்தப்பா
- பாடல்கள் : 3147 விருத்தங்கள்
- ஆசிரியரின் வேறுபெயர்கள்: திருத்தகு முனிவர், திருத்தகு மகா முனிவர், திருத்தக்க மகாமுனிவர், தேவர்.
- காப்பியப் பகுப்பு : 13 இலம்பகங்கள்

1. காந்தருவதத்தையார் இலம்பகம்

2. குணமாலையார் இலம்பகம்
3. பதுமையார் இலம்பகம்
4. கேமசரியார் இலம்பகம்
5. கனக மாலையார் இலம்பகம்
6. விமலையார் இலம்பகம்
7. சுரமஞ்சரியார் இலம்பகம்
8. இலக்கணையார் இலம்பகம்
9. கோவிந்தையார் இலம்பகம்
10. நாமகள் இலம்பகம்
11. மண்மகள் இலம்பகம்
12. பூமகள் இலம்பகம்
13. முக்தி இலம்பகம்

- நூலின் வேறுபெயர் : மணநூல்

சீவகசிந்தாமணி தோன்றிய கதை

மதுரைத் திரமிள சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர் திருத்தக்கதேவர். அச்சங்கப் புலவோர் சமண துறவியர்க்கு காமச் சுவை ததும்ப காப்பியம் எழுத இயலாது என்றனர். இக்கூற்றை மறுக்க. தானே அத்தகைய நூலை இயற்ற வேண்டி தனது ஆசிரியரான அச்சணந்தியிடம் அனுமதி கேட்டு எட்டு நாளில் சீவக சிந்தாமணியைப் பாடி முடித்தார். இவர் பாடிய மற்றொரு நூல் நரிவிருத்தம்.

சீவக சிந்தாமணியின் உள்ளடக்கம்

ஏமாங்கத நாட்டு அரசன் சச்சந்தன். இவன் தன் மனைவி விசையை மீது கொண்ட காதலால் அரசைக் கவனிக்காமல் இருந்தான். கட்டியங்காரன் என்னும் அவனுடைய அமைச்சனது சூழ்ச்சியால் மன்னன் மாண்டான். முன்னதாக நிறைமாதக் கருத் தாங்கியவளான விசையை மயில்பொறி ஒன்றின் மீது ஏறித்தப்பிச் சென்று ஓர் இடுகாட்டை அடைந்தான். அங்கு ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தான். கந்துக்கடன் என்பவன் தனியே கிடந்த அக்குழந்தையை எடுத்துச் சீவகன் எனப் பெயர் சூட்டி வளர்த்து வந்தான். காளைப் பருவமுற்ற சீவகன் தன் பல்வகைத் திறமைகளால்

எட்டுப் பெண்களை மணந்தான். பின்னர் தன் தந்தையின் நாட்டை கட்டியங்காரனிடம் இருந்து மீட்டு ஆட்சி செய்தான். இறுதியில் துறவு பூண்டான்.

- தமிழின் முதல் விருத்தக் காப்பியம் என்னும் சிறப்பினைச் சிந்தாமணி பெறுகிறது.
- மைசூர் மாநிலத்தில் உள்ள சிரவணபெலகுலக் கல்வெட்டில் திருத்தக்க தேவர் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

4.1.4. வளையாபதி

- ஆசிரியர் பெயர் : தெரியவில்லை
- காலம் : கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சீவகசிந்தாமணிக்கும் முற்பட்டது என்று தெ.பொ. மீ. கூறுகிறார்.
- பாடல்கள் : 73 மட்டும் கிடைத்துள்ளன.
- பாவகை : விருத்தப்பா
- சமயம் : சமணம்

வளையாபதியின் உள்ளடக்கம்

நவகோடி நாராயணன் என்னும் வணிகன் வேறு குலத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணை மணக்கிறான். அதனால், அவனது குலத்தோரால் நவகோடி நாராயணன் வெறுத்து ஒதுக்கப்படுகிறான். மனம் வெறுத்த அவன் வேறு நாட்டிற்குத் தனியாகப் போய் காலங்கழிக்கிறான். அவனுக்குப் பிறந்த மகன் தன் தாய் மூலம் தந்தையைப் பற்றிய உண்மையை அறிந்து நவகோடி நாராயணனைக் கண்டு பிடித்துத் தன் தாயோடு சேர்த்து வைக்கின்றான். இது வளையாபதியின் சாரம். இக்கதையுடன் இளமை, இன்பம், பொருள், முதலானவற்றின் நிலையாமைக் கருத்துக்கள் விரித்துரைக்கப்படுகின்றன.

- புறத்திரட்டு யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, சிலப்பதிகார உரை, தொல்காப்பிய உரை ஆகியவற்றில் இருந்தே வளையாபதி செய்யுள் பகுதிகள் திரட்டித் தொகுக்கப்பட்டன.

4.1.5.குண்டலகேசி

- ஆசிரியர் : நாதகுத்தனார்
- காலம் : கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு
- பாடல்கள் : 19 பாடல்கள் மட்டுமே கிடைக்கின்றன
- பாவகை : விருத்தப்பா
- சமயம் : பௌத்த காப்பியம்

பெயர்க்காரணம்

துறவியானபோது களைந்த கூந்தல் மீண்டும் வளர்ந்து சுருள்சுருளாகத் தொங்கியதால் சுருள் முடியினள் என்னும் பெயரினைப் பத்திரை என்பவள் பெற்றாள். இக்காரணம் பற்றி நூலும் இப்பெயர் பெற்றது.

குண்டலகேசியின் உள்ளடக்கம்

பத்திரை என்னும் வணிகக்குலப்பெண் காளன் என்னும் கள்வனை மணம் புரிந்து கொள்ள விரும்பினாள். எனவே, அரசனால் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த காளனைத் தன் தந்தையின் செல்வாக்கு பலத்தால் மீட்டு மணம் புரிந்து கொள்கிறாள். நாட்கள் நகர்ந்தன. ஒருமுறை பத்திரை சினம் கொண்டிருந்த வேளையில் கணவனைக் 'கள்வன்தானே' என்று கூறிவிடுகிறாள். வெகுண்ட காளன் பத்திரையை வஞ்சகமாகக் கொல்லச் சதித்திட்டம் தீட்டுகிறான்.

பத்திரையை வஞ்சகமாக மலை உச்சிக்குக் காளன் அழைத்துச் செல்கின்றான். மலையுச்சியில் இருந்து பத்திரையைத் தள்ளிவிட காளன் முயற்சிக்கிறான். அவனது சூழ்ச்சியை அறிந்து கொண்ட பத்திரை 'தற்கொல்லியை முற்கொல்லல் தகும்'; என்னும் முடிவுக்கு வருகின்றாள்.

சாகும் முன் தான் தெய்வமாக மதிக்கும் தன் கணவனை மும்முறை வலம் வருவதாகத் தெரிவிக்கின்றாள். காளனும் இசைகின்றான். வலம் வருவதுபோல நடத்த பத்திரை காளனை மலை முகட்டிலிருந்து கீழே தள்ளிக் கொண்டு விடுகின்றாள். பின்னர் வாழ்வை வெறுத்த பத்திரை துறவு மேற்கொண்டு, புத்த சமயம் சார்ந்து, சமயவாதம் புரிந்து, பிற சமயத்தவரை வென்று வாகைசூடி வந்தாள்.

யாக்கை நிலையாமையைப் பற்றிக் குண்டலகேசி கூறும் நுட்பச் சிந்தனை மிக அழகானது. சிந்திக்கற்பாலது.

“பாளையாம் தன்மை செத்தும் பாலனாம் தன்மை செத்தும்
காளையாம் தன்மை செத்தும் காமுறும் இளமை செத்தும்
மீளும் இவ்வியல்பும் இன்னே மேல்வரும் மூப்புமாகி
நாளும் நாம் சாகின் றாமால் நமக்குநாம் அழாதது என்னே”
என்னும் பாடல் நிலையாமையை எடுத்துரைக்கிறது.

இந்நூல் தருக்க நூல் என்று யாப்பருங்கல விருத்தியால் இனங்காணப்படுகிறது.

4.2. ஆ. ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள்

முன்னுரை

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு உறுதிப்பொருள்களுடன் நிறைவாய் உடையது காப்பியம் எனப்பெறும். உறுதிப்பொருள்களில் ஒன்றோ பலவோ குறைந்துவரின் அதனைச் சிறுகாப்பியம் என்பர்.

1. நீலகேசி 2. சூளாமணி 3. யசோதரகாவியம் 4. உதயணகுமார காப்பியம் 5. நாககுமார காவியம் ஆகியன ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் ஆகும்.

4.2.1.நீலகேசி

- ஆசிரியர் : பெயர் தெரியவில்லை
- காலம் : கி.பி. 5(அ) 6ஆம் நூற்றாண்டு
- பாடல்கள் : 894
- பாவகை : விருத்தப்பா
- சமயம் : சமணம்

நீலகேசி – பெயர்க்காரணம்

நீலம்-கருமை. கேசம் - கூந்தல். கரிய கூந்தலை உடையவள் என்பது பொருள்.

நீலகேசியின் வேறு பெயர்கள்

1. நீலகேசித் தெருட்டு. 2. நீலகேசித் திரட்டு

குண்டலகேசியின் கதையை அறிய இந்நூல் உதவுகிறது. குண்டலகேசி சுருண்ட கூந்தலை உடையவள் என்று பொருள்படுவது போன்று நீலகேசி கருத்த கூந்தலையுடையவள் என்று பொருள்படும். குண்டலகேசிக்கு மறுப்பாக எழுந்த நூல் இது.

கதைச் சுருக்கம்

பாஞ்சால நாட்டின் ஒரு நகரருகே உள்ள பலாலையம் சுடுகாட்டில் காளிக்கு இடப்படும் பலியை முனிச்சந்திரர் என்னும் சமணத் துறவி தடுக்கிறார். காளி பழையனார் நீலியை அனுப்பி முனிவரை விரட்டச் சொல்கிறார். முனிவரை விரட்ட வந்த நீலியாகிய நீலகேசி, வாதத்தில் முனிவரிடம் தோற்றுப் போய்த் துறவிக்கு மாணவியாகத் துறவியின் கட்டளைப்படி பலரையும் வாதத்தில் வென்று, இறுதியில்

பெளத்த துறவியான குண்டலகேசியையும் அருக்க கீர்த்தியையும், மொக்கலரையும் புத்தரையும் வாதத்தால் வெல்கிறாள்.

4.2.2.சூளாமணி

- ஆசிரியர் : தோலாமொழித்தேவர்
- பாவகை : விருத்தப்பா
- பாடல்கள் : 233
- இதன் காலம் : கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு என்றும் பத்தாம் நூற்றாண்டு என்றும் இரு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன.

பெருங்காப்பியத்திற்குரிய இலக்கணம் அமையப்பெற்றது சூளாமணி என்பர். இது சிறந்த இலக்கியம் எனப்போற்றப்படுகிறது. இடையிடையே சமண சமயக் கருத்துக்கள் சுட்டப்படுகின்றன. சந்த நயமும் கவிதை நயமும் மிக்குக் காணப்படுகின்றன.

கதைச்சுருக்கம்

சுரமை நாட்டு மன்னன் பயாபதி. இவனுக்கு மனைவியர் இருவர். இருவரும் விசயன், திவட்டன் என்னும் இரு புதல்வரைப் பெறுகின்றனர். அசுவகண்டன் என்னும் விஞ்சையர் தலைவன் தன்னைப் பணியாத திவிட்டன் மீது கோபம் கொள்கின்றான். மாய சிங்கத்தைத் திவிட்டன் மீது ஏவுகின்றான். அவன் முன் நிற்க இயலாத மாயசிங்கம் ஓடி விடுகின்றது. குகையில் இருந்து வெளிப்பட்ட உண்மைச் சிங்கத்தைத் திவிட்டன் வென்று அடக்குகின்றான். திவிட்டன் அசுவகண்டன் மகள் சயம்பவையை மணக்கின்றான். ஏற்பட்ட போரில் அசுவகண்டன், திவிட்டனால் கொல்லப்படுகின்றான். திவிட்டன் குன்றெடுத்து தன் கையால் தாங்கி, தான் வாசுதேவன் எனக் காட்டுகின்றான். திவிட்டனுக்குச் சோதிமலை என்னும் பெண் மகவு பிறக்கின்றது. அவள் அமுதசேனன் என்னும் மாமன் மகளை மணக்கின்றாள். இறுதியில் உலக இன்பம் துறந்த திவிட்டன் துறவு மேற்கொண்டு முத்தி பெறுகின்றான்.

மனித வாழ்க்கையில் பெறும் இன்பம் என்பது 'யானையாலோ பாம்பினாலோ இறப்பது உறுதி. என்ற நிலையில் தேன்துளி தரும் இன்பத்தை ஒக்கும்' என்கிறது ஒருபாடல்.

“ஆனை துரப்ப அரவுறை ஆழ்குழி
நானவிற்பற்றுபு நாலு ஒருவன் ஓர்
தேனின் அழித்தாளி நக்கும் திறத்தது
மானுடர் இன்பம் மதித்தனை கொள்நீர்”

4.2.3.யசோதர காவியம்

- ஆசிரியர் : வெண்ணாவலூருடையார் வேள்
- சமயம் : சமணம்
- பாவகை: விருத்தப்பா
- இந்நூல் 330 பாடல்களைக் கொண்டது. 5 சருக்கங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.
- புட்பதத்தர் என்பவர் எழுதிய 'யசோதர சரிதம்' என்னும் வடமொழி நூலின் தழுவலாய் அமைந்தது என்பர்.
- இதன் காலம் கி.பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டு என்பர்.

அசோகன் என்னும் மன்னனின் மகன் யசோதரன். தந்தை துறவு பூண்ட பின்னர் யசோதரன் மன்னன் ஆனான். யசோதரன் மனைவி அமிழ்தமதி. அட்டபங்கள் என்னும் யானைப் பாகன் இசைவல்லவன். அவன் இசையில் மயங்கிய அமிழ்தமதி அவனுடன் தகாத உறவுகொண்டாள். யசோதரன் இதை அறிந்து கோபப்பட்டான். துறவு பூண முடிவு செய்தான்.

துறவு பூணும் முடிவை மட்டும் தன் தாயிடம் கூறினான். ஆனால் யசோதரனின் தாய் அவனைத் தடுத்து துறவு வேடம் கொண்டு சண்டமாரிக்குக் கோழி ஒன்றைப் பலியிடுமாறு சொன்னாள். உயிர்க்கொலை புரிய அஞ்சிய யசோதரன் மாவால் செய்த கோழியைப் பலியிட்டான். ஆனால் அந்த மாக்கோழி உயிர் பெற்றுத் துடித்துப் புலம்பியது. இந்தக் கதை நிகழ்ச்சி உயிர்க்கொலையைக் கண்டிப்பதாக அமைகின்றது. யசோதரனும் அவன் தாயாரும் இறந்தபின் பல பிறவிகள் எடுத்து இறுதியில் அபயருசி, அபயமதி ஆக பிறக்கின்றனர். அப்பொழுது உதய நாட்டு மன்னன் மாரிதத்தன் அவ்விருவரை உரிய பலி கொடுக்க செய்யும்பொழுது அவர்கள் கலங்காது நிற்பதைக் கண்டு காரணம் கேட்கிறார். அப்பொழுது அவர்கள் தங்கள் முற்பிறப்புக் கதையைக் கூறுகின்றனர். இதுவே இக்காப்பியக்கதை.

சமணச் செய்திகள்

1. உயிர்க்கொலை கூடாது
2. இசை காமத்தைத் தூண்டும். காம மயக்கம் உயிர்க்கொலை செய்யவும் தூண்டும். ஆகவே இசையைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்னும் சமணசமயக் கருத்துக்கள் இக்காப்பியத்தில் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

4.2.4.உதயணகுமார காவியம்

இக்காப்பியம் 367 விருத்தங்கள் கொண்டது. ஆறுகாண்டங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை எழுதியவர் பெயர் தெரியவில்லை. சமணசமயக்

காப்பியம். பெருங்கதை என்னும் காப்பியக் கதையின் சுருக்கமாக உதயணகுமார காவியம் அமைந்துள்ளது என்பர்.

வத்தவ நாட்டு மன்னன் உதயணன். அவனை அவந்தி நாட்டு மன்னன் பிரச்சோதனன் சிறைபிடித்தான். உதயணனின் அமைச்சன் யூகி. இவன் தன் அறிவுத்திறனால் சிறையிலிருந்து உதயணனைத் தப்பச்செய்தான். சிறையிலிருந்த காலத்தில் உதயணன் பிரச்சோதனன் மகள் வாசவதத்தையை மணக்கிறான். இறதியில் உதயணன் துறவியாகிறான்.

4.2.5.நாககுமார காவியம்

- ஆசிரியர் : பெயர் தெரியவில்லை
- சமயம் : சமணம்
- பாவகை : விருத்தப்பா
- இது கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக 170 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.
- 5 சுருக்கங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.
- நாகபஞ்சமி என்ற வேறு பெயரும் இந்நூலுக்கு உண்டு. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை இந்நூலை முதன் முறையாக பதிப்பித்தார்.

மகத மன்னன் சிரேணிகன். அவன் மனைவி சாலினி. இவர்களுக்கு விபுலமலையில் வாழ்ந்த வரவீரநாத முனிவர் அறங்களை எடுத்துரைக்கிறார். இதுவே நாககுமார காவியமாக உருவாகியது. சயந்தரன் என்னும் அரசனின் இரண்டாவது மகன் பிரதாபந்தன். இவரே நாககுமாரன் எனப்படுகின்றான். .நாககுமாரன் பஞ்சமி நோன்பு மேற்கொண்டார். இந்நோன்பு நாககுமாரனின் வீரச்செயல்கள், முடிசூட்டு விழா, துறவுபுணல், இவைகளை இந்நூல் எடுத்துரைக்கிறது.

4.3.கம்பராமாயணம்

பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றாகப் போற்றப்படும் பெருமை வாய்ந்த நூல். மேலைநாட்டுக் காவியங்களான இலியட், ஒடிசி ஆகிய காவியங்களுக்கு இணையாக விளங்கக்கூடிய நூல் கம்பராமாயணம்.

- ஆசிரியர் : கம்பர்
- காலம் : கி.பி. 9(அ) 12 ஆம் நூற்றாண்டு
- பாடல்கள் : 10,480
- பாவகை : கலிவிருத்தம் மிகுதி

இதுபோக, 1. அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம், 2. எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம், 3. தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா, 4. எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம், 5. வஞ்சி விருத்தம், 6. வஞ்சித்துறை, 7. கலித்துறை என்ற 8 வகை யாப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது.

- சமயம் : வைணவம்
- காண்டங்கள் : 6

1. பாலகாண்டம் 2. அயோத்தியா காண்டம் 3. ஆரணிய காண்டம் 4. கிட்கிந்தாகாண்டம் 5. சுந்தரகாண்டம் 6. யுத்தகாண்டம்.

- படலங்கள் : 113

கம்பர்

காலம் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு அல்லது 12 ஆம் நூற்றாண்டு என்று இரு வேறுகருத்துகள் உள்ளன. கம்பர் பிறந்த ஊர் - திருவெழுந்தூர்;. தஞ்சை மாவட்ட ஆடுதுறைக்கு அருகில் இந்த ஊர் அமைந்துள்ளது. இவரது தந்தை ஆதித்தன். உவச்சர் குலத்தில் தோன்றிய இவர் காளியின் அருளால் கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்றவர். இவர் திருவெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்ப வள்ளல் என்பவரால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். கம்பர் 1000பாடல்களுக்கு ஒருமுறை சடையப்பரைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

காவிரியாற்றில் பெருகி வந்த வெள்ளத்தைத் தன் பாடல் திறத்தால் அடக்கியமையால் குலோத்துங்கனின் அவைக்களப் புலவரானார் என்று கூறுவர். ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்தி, இடைக்கால ஒளவையார் ஆகியோர் கம்பரின் சமகாலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்கள் என்று கூறுவர்.

தன்மகன் அம்பிகாபதி சோழ மன்னனால் கொலையுண்ட பிறகு ஓரங்க நாடு சென்று பின் பாண்டிய நாட்டைந்து இறுதியில் நாட்டரசன் கோட்டையில் வாழ்ந்தார்.

கம்பரின் பிற நூல்கள்

ஏர் எழுபது, சரசுவதி அந்தாதி, சடகோபர் அந்தாதி, இலக்குமி அந்தாதி, திருக்கை வழக்கம் என்பன கம்பர் இயற்றிய பிற நூல்களாகும்.

கம்பர் பெயர்க்காரணம்

காஞ்சி இறைவன் ஏகம்பர நாதர் என்னும் கடவுளின் பெயர் ஏகம்பன்.; இப்பெயரே கம்பன் எனச் சுருங்கியது என்பர். சிறுவயதில் கம்பங்கொல்லையைக் காத்ததனால் - கையில் எப்பொழுதும் கம்பு வைத்திருந்ததால் - பிறந்து கம்பத்தின் அடியில் கிடந்ததால் - கம்பநாடு என்னும் நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் கம்பர் எனப்பெயர் பெற்றார் எனப் பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

கம்பரின் வேறு பெயர்கள்

கம்பநாடன், கம்பநாட்டாழ்வான், கவிச்சக்கரவர்த்தி

கம்பராமாயணம்

கம்பர் இந்நூலுக்கு இட்ட பெயர் இராமாவதாரம். கம்பசித்திரம் என்றும் கம்பநாடகம் என்றும் இதனைப் போற்றுவர். வடமொழியில் வால்மீகி எழுதிய இராமாயணத்தைத் தழுவினார் கம்பர் இதனைத் தமிழில் இயற்றினார். தமிழ்மொழிக்கும் பண்பாட்டிற்கும் ஏற்றவாறு கம்பர் பல மாற்றங்களைச் செய்து நூலியற்றியுள்ளார். வால்மீகி இராமாயணத்தைக் காட்டிலும் இது பலவகையில் சிறந்து விளங்குகின்றது. சீவகசிந்தாமணி தொடர்களும் குறட்கருத்துக்களும் ஆழ்வார் பாசரங்களின் தாக்கமும் கம்பராமாயணத்தை வளப்படுத்துகின்றன. இந்நூல் திருவரங்கத்தில் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது.

கம்பரின் பெருமை

தமிழுக்குக் கதி இருவர் என்று ரசிகமணி டி. கே. சி. கம்பரையும் திருவள்ளுவரையும் மனதில் கொண்டு கூறுவார்.

“கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு” என்றும் “யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல /வள்ளுவர் போல இளங்கோவைப் போல / பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை /உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை” என்றும் பாரதி கம்பனைப் போற்றுவாள். ‘கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்’ என்றும் ‘கல்வியில் பெரியவர் கம்பர்’, விருத்தம் என்னும் ஒண்பாவிற் கு உயர்கம்பன்’ என்றும் தமிழ்ப்பழமொழிகள் கம்பனைப் போற்றுகின்றன.

கம்பரும் வால்மீகியும்

இராமன் வில் ஓடித்த பின்பே அதுவரை தான் முன்பின் பார்த்திராத சீதைக்கு மாலையிட்டான் என்று வால்மீகி இராமாயணம் கூறுகிறது. தமிழ்க் களவுநெறி உணர்ந்த கம்பர் வில் ஓடிப்பதற்கு முன்பே மிதிலைநகர் வீதியில் வந்த இராமனும் மாடத்தில் நிற்குகொண்டிருந்த சீதையும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் காதல் கொண்டனர் என்று எழுதுகிறார்.

“அண்ணலும் நோக்கினான் அவளும் நோக்கினாள்

இருவரும் மாறிப்புக்கு இதயம் எய்தினர்”

சீதையைத் தொட்டுத்தூக்கித் தன் தோளில் வைத்து இராவணன் இலங்கைக்குக் கடத்திச் சென்றான் என்று வால்மீகி எழுதியுள்ளார். மாற்றான் ஒருவன் தொட்டாலே

கற்பு போய்;விடும் எனக்கருதும் தமிழ்ப்பண்பாட்டில் ஊறிய கம்பரோ, சீதை தங்கியிருக்கும் பர்ணசாலையைத் தரையோடு பெயர்த்தெடுத்து இராவணன் தூக்கிச்சென்றான் என்று எழுதுகிறார்.

வாலி இறந்த பிறகு அவன் மனைவி தாரையைச் சுக்கிரீவன் தனக்கு மனைவியாக்கிக் கொள்வதாக வால்மீகி உரைக்கின்றார். ஆயின் குரங்கினத்தாலும் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்னும் தமிழ்ப்பண்பாடு மாறாமல் தாரை ஒழுகுவதாகக் கம்பர் சித்தரித்துள்ளார்.

மிதிலைக் காட்சி, அங்கதன் அடைக்கலம், மாயாசனகப் படலம், தாரையின் விதவைக் கோலம், சீதையைப் பர்ணசாலையுடன் இராவணன் தூக்கிச் சென்றமை யாவும் தமிழ்ப்பண்பாட்டில் மாற்றம் செய்யப்பட்டன என்பது அறிஞர் கருத்து.

கம்பர் இந்நூலில் 96 வகையான ஓசைகளைக் கையாண்டுள்ளார் என்று கூறுவர்.

கம்பனின் கவித்துவம்

கம்பராமாயணத்தில் பல இடங்களில் சிந்தாமணித் தொடர்களும் கருத்துக்களும் விரவியுள்ளதுபோல ஆழ்வார் பாசுரங்களின் தாக்கமும் கம்பராமாயணத்தில் மிகுதியாக உள்ளன. சங்க இலக்கிய ஈடுபாடு மிக்கவர். சங்க இலக்கியத்தைச் 'சான்றோர் கவி' எனக் குறிப்பிடுகிறார். கம்பர் வைணவக்கதையாகிய இராமாயணத்தை தமிழில் உருவாக்கியவர் என்றாலும் சமயம்சாரா பொதுமையாளராகக் காட்சி அளிக்கிறார். கடவுள் வாழ்த்திலேயே அவரது பொதுமை நெறி புலப்படும்.

“உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகிலா விளையாட்டுடை யாரவர்
தலைவ ரன்னவர்க் கேசரண் நாங்களே”

என்ற இக்கடவுள் வாழ்த்தில் தனி ஒரு சமயத்தெய்வத்தைச் சுட்டாது பொதுவாகக் கடவுளைத் தலைவர் என்று அழைக்கிறார்.

“தோள்கண்டார் தோளே கண்டார் தொடுசிலைக் கமலம் அன்ன
தாள் கண்டார்தாளே கண்டார் தடக்கை கண்டாரும் அஃதே
வாள் கொண்ட கண்ணார் யாரே வடிவினை முடியக் கண்டார்
ஊழ்கொண்ட சமயத்து அன்னாண் உருவுக்கண் டாரை ஒத்தார்”

என்னும் பாடலில் ஆளுக்கொரு கடவுளைப் படைத்துக் கொள்ளும் சமயவாதிகளைச் சாடுகிறார் கம்பர்.

கம்பர் பதினைந்தே நாட்களில் இராமாயணத்தைப் பாடி முடித்தார் என்பர்.

4.4.பெரியபுராணம்

முன்னுரை

பெரியபுராணம் பெருமை மிக்க அடியார்களின் பெருமைமிக்க வரலாற்றைக் கூறும் நூல். புராணம் என்று முதலில் பெயர் கொண்ட நூல் இதுவேயாகும். இந்நூலுக்கு ஆசிரியர் இட்ட பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பதாகும். சேக்கிழார் இந்நூலினை 'எடுக்கும் மாக்கதை' எனக் குறிக்கிறார். சுந்தரர் எழுதிய 'திருத்தொண்டர் தொகை, நம்பியாண்டார் நம்பிகள் எழுதிய திருவந்தாதி' என்னும் நூல்களைத் தழுவி சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தை எழுதினார். எனவே இது ஒரு வழிநூல்.

நூலமைப்பு

பெரியபுராணம் இரண்டு காண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது 13 சருக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. இதில் 4287 பாடல்கள் உள்ளன. கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9 ஆம் நூற்றாண்டு வரை வாழ்ந்த நாயன்மார்கள் அறுபத்து மூவரின் வரலாறும் தொகையடியார் ஒன்பதின்மரின் வரலாறும் இதில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் காப்பியத்தலைவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். இந்நூலில் திருஞானசம்பந்தர் பற்றி 1252 பாடல்களும் திருநாவுக்கரசர் பற்றி 428 பாடல்களும் பாடப்பட்டுள்ளன.

சேக்கிழார் -ஆசிரியர் குறிப்பு

பெரியபுராணத்தின் ஆசிரியர் சேக்கிழார். இது இவரது குடிப்பெயர். இவரது இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவர் என்பதாகும். கல்வெட்டுகள் இவரை இராமதேவர் என்று குறிப்பிடுகின்றன. இவர் தொண்டை நாட்டில் உள்ள புலியூர்க்கோட்டத்துக் குன்றத்தூரில் பிறந்தார். சென்னைக்கு அருகே பல்லாவரத்திலிருந்து கிளைத்துச் செல்லும் சாலையில் அமைந்துள்ள இக்குன்றத்தூரில் சேக்கிழாருக்குக் கோயில் அமைந்துள்ளது. சேக்கிழார் வேளாண் மரபைச் சார்ந்தவர்.

சேக்கிழாரின் சிறப்புகள்

இரண்டாம் குலோத்துங்கச் சோழன் அநபாயனின் முதலமைச்சராக இவர் பணியாற்றியுள்ளார். அப்போது அரசன் இவருக்கு 'உத்தமசோழப்பல்லவன்'; என்ற பட்டம் வழங்கினார். பெரிய புராணத்தை இயற்றியவுடன் 'தொண்டர் சீர் பரவுவார்' என்ற பட்டமும் வழங்கப்பட்டது.

பிற்காலத்தில் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியார் 'சேக்கிழார் புராணம்' என்னும் நூல் எழுதிப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார். மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை 'சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ்' எழுதி பெருமைப்படுத்தியுள்ளார். இந்நூலில் சேக்கிழாரை, 'பக்திச்சுவை நனி சொட்டச்சொட்டப் பாடிய கவிவலவ' என்று பாராட்டியுள்ளார்.

சேக்கிழார் வாழ்ந்த குன்றத்தூரில் சேக்கிழாருக்கு கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. திருநாகேச்சுரம் என்னும் தலத்தில் சேக்கிழாருக்கும் அவர்தம் சகோதரர் பாலறாவாயர்க்கும் இவர் தாயாருக்கும் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பெரியபுராணம் எழுதிய விதம்

சேக்கிழார் ஊர் தோறும் சென்று கல்வெட்டுச் செய்திகளையும் பக்திப்பாடல்களையும் செவிவழிக் கதைகளையும் சேகரித்து இந்நூலினை எழுதியுள்ளார்.

தில்லைப்பொன்னம்பலத்துச் சிவபெருமானே 'உலகெலாம்' என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்க அச்சொல்லையே பெரியபுராணத்தின் முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் வைத்து இவர் பாடினார் என்பர்.

இக்காப்பியத்தை ஓராண்டில் எழுதி முடித்தார் என்பர்.

4.5. தமிழில் புதினத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

முன்னுரை

தமிழ் அறிஞர்தம் சிந்தனைகளைச் செய்யுள் வடிவிலேயே வெளியிட்டனர். இந்நிலையில் மேல் நாட்டாரின் தொடர்பால் உரைநடை தமிழகத்தில் வளர்ச்சி பெற்றது. தமிழில் பல்வேறு துறைகளிலும் உரைநடை நூல்கள் தோன்றின. மேலும் மேல் நாட்டாரின் கூட்டுறவால் மேலை மொழிகளின் இலக்கிய வகைகளும் தமிழில் புகத் தொடங்கின. அவற்றுள் ஒன்றே நாவல் இலக்கியமாகும்.

4.5.1.தமிழில் நாவலின் கூறு

மேலைநாட்டுத் தொடர்பால் நாவல் ஏற்பட்டாலும் கதை சொல்லும் பண்பு தமிழர்களிடத்தில் பண்டுதொட்டே இருந்திருக்கிறது.

- உண்மையில்லாத கட்டுக்கதை, உண்மையை விளக்கும் நகைச்சுவைக்கதை எனக் கதையை இரண்டாகப் பிரிக்கின்றார் தொல்காப்பியர்.
- இக்கதை தலைவியின் மனத்துயரை நீக்குவதற்குச் செவிலித் தாய்மார்களால் சொல்லப்பட்டன.
- சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலியன செய்யுள் வடிவில் அமைந்த நாவல்கள் எனலாம்.

4.5.2.தமிழில் முதல் மூன்றுநாவல்கள்

1.பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்

- தமிழில் முதல் நாவல் எழுதியவர் வேதநாயகம்பிள்ளை.
- இவர் எழுதிய நூல் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்பதாகும்.
- இந்நாவல் பிரதாப முதலியார், ஞானாம்பாள் என்ற இரண்டு கதாப்பாத்திரங்களை மையமாகக்கொண்டு படைக்கப்பட்டது.
- இவர் சுருணசுந்தரி என்ற நாவலும் எழுதியுள்ளார்

2.கமலாம்பாள் சரித்திரம்

- ராஜம் ஐயர் 'கமலாம்பாள் சரித்திரம்'; என்னும் நாவலை எழுதினார். இது தமிழில் தோன்றிய இரண்டாவது நாவல்
- இவர் உலகியல் பற்றில்லாதவர் ஒரு மெய்யுணர்வாளர். இதற்கேற்ப இந்நாவலில் முத்துசாமி ஐயர் என்னும் ஒரு பாத்திரத்தையே படைத்து வாழ்வியல் உண்மைகளை கூறியுள்ளார்.

3. பத்மாவதி சரித்திரம்

- மாதவையா என்பவர் 'பத்மாவதி சரித்திரம் எழுதினார். இது தமிழில் தோன்றிய மூன்றாவது நாவல்.

டிக்கன்ஸ் என்னும் ஆங்கில நாவலாசிரியரின் நாவல்களை அடியொற்றி இந்நாவல் செல்கிறது. இம்மூவர் எழுதிய நாவல்களையும் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுவர்.

இவை மூன்றும் குடும்ப நாவல்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியவை. இவற்றிற்குப் பின் இருபதாம் நூற்றாண்டில் நாவல்கள் மிகுதியாக வெளிவந்தன.

4.5.3.நாவல் வளர்ச்சியும் வகைகளும்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியடைந்தது. அது பல்வேறு வகைகளாகவும் வளர்ந்தது.

துப்பறியும் நாவல்கள்

- ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், வடுவூர் துரைசாமி ஐயர், பி.டி. சாமி முதலியோர் துப்பறியும் நாவல்கள் எழுதி உள்ளனர்.
- இவர்களுள் வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார் எழுதிய திகம்பரசாமியார் குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்வாணன், மேதாவி, சிரஞ்சீவி போன்றோர் துப்பறியும் நாவல்களில் அச்சமும் பரபரப்பும் சாகசச் செயல்களும் நிறைந்திருக்கக் காணலாம்.

வரலாற்றுநாவல்கள்

- வரலாற்றுப் பின்னணியாகக் கொண்டு நாவல் படைத்துப் புகழ் பெற்றவர் கல்கி. இவரே கல்கி இதழையும் தொடங்கினார். 'பார்த்திபன் கனவு', 'சிவகாமியின் சபதம்', 'பொன்னியின் செல்வன்' நாவல்கள் படைத்துள்ளார்.
- நாவல் உலகில் இவரைக் கம்பர் என்று கூறலாம் என்பர் இளவரசு. இவருடைய வரலாற்று நாவல்களைப் படிக்கும் போது சோழர், பல்லவர், பாண்டியர் காலத்தில் வாழும் மனநிலையைப் பெற்று விடுகின்றோம்.
- வரலாற்று நாவல்கள் எழுதி ஆங்கில மொழியை வளப்படுத்திய சர்வால்டர் ஸ்காட் என்ற நாவலாசிரியனுக்கு உரிய பெருமை தமிழை நாவலால் வளப்படுத்திய கல்கி அவர்களுக்கும் உண்டு.
- சண்டில்யன் படைத்த 'மலைவாசல்', 'ஜீவபூமி', ஜெகற்சிற்பியன் எழுதிய 'நந்திவர்மன் காதலி', அரு.இராமநாதன் எழுதிய 'அசோகன் காதலி', வீரபாண்டியன் மனைவி' அகிலன் வரைந்த 'வேங்கையின் மைந்தன்' போன்ற வரலாற்று நாவல்களும் குறிப்பிடத்தக்கன. வேங்கையின் மைந்தன்-சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றது.

குடும்ப நாவல்கள்

குடும்ப நாவல்களில் வாழ்க்கையின் பல்வேறு இயல்புகள் குறிப்பாக மனஉணர்ச்சிகளை காணமுடிகிறது. குடும்ப நாவல் ஆழம் உடையது என்பர்.ராஜம் கிருஷ்ணன், அநுத்துமா, லட்சுமி, ராஜம் மூர்த்தி, சூடாமணி முதலியவர்கள் குடும்ப நாவல்களை சிறப்பாக எழுதிய பெண் நாவலாசிரியர்கள். லட்சுமியின் 'பெண்மனம்', இராஜம் கிருஷ்ணனின் 'பெண்சூரல்' என்பன மறக்க முடியாதவை.

சமூகநாவல்கள் மு. வ. அவர்களின் 'கள்ளோ காவியமோ', 'கரித்துண்டு', 'கயமை', 'அகல்விளக்கு'. 'நெஞ்சில் ஒருமுள்', 'பெற்றமனம்' என்பன சிறப்பானவைகளாகும். 'அகல்விளக்கு' சாகித்ய அகாடமியின் பரிசுபெற்றுள்ளது.

- கு.ராஜவேலு 'காதல் தூங்குகிறது', 'அழகு ஆடுகிறது'இ 'வானவீதி' முதலிய நாவல்கள் படைத்துள்ளார். கல்கியின் 'அலைஓசை' சமூக நாவலே ஆகும். அகிலன், நா. பார்த்சாரதி, க.நா. சுப்பிரமணியம், பி.எம். கண்ணன், கோ.வி. மணிசேகரன் முதலியோர் சமூக நாவல் எழுதுவதில் புகழ் வாய்ந்தவர்கள். க.நா. சுப்பிரமணியத்தின் நாவல்கள் தனித்தன்மை உடையன. புதிய இலக்கிய உத்திகளை உடையனவாகும்.

இலட்சியநாவல்கள்

- குலை கலைக்காகவே என்ற கொள்கையினரும் நாவல் படைப்பதில் ஈடுபட்டனர். இவர்கள் அரசியல் கருத்துக்களையும் அடைய வேண்டிய லட்சியங்களையும் பாத்திரங்களின் வாயிலாகப் பரப்ப முனைந்துள்ளனர்.
- இத்துறையில் முன்னோடியாக நின்றவர் வ. ர. அவர்கள். இவர் எழுதிய நாவல்கள் கோதைத்தீவு, சுந்தரி என்பன. இவர் தம் நாவலில் வழக்குச் சொற்களைப் பயன்படுத்தினார்.
- உயர்ந்த லட்சிய நாவல்களைப் படைத்த பெருமை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைச் சாரும். இவர் எழுதிய 'பார்வதி பி. ஏ.' 'ரங்கோன் ராதா' என்பவை நினைவைவிட்டு நீங்காதன.

இத்துறையில் விந்தன், ரகுநாதன், நாரண துரைக்கண்ணன் ஆகியோரும் முன்னணியில் நிற்கின்றனர்.

- விந்தன் எழுதிய 'பாலும் பாவையும்' என்பது மனிதனுக்கு மனிதன் செய்யும் கொடுமைகளைச் சித்திரிக்கும் உயர்ந்த இலக்கியம்.
- ரகுநாதனின் 'பஞ்சம் பசியும்' உலக நாவல் இலக்கியங்களுடன் ஒப்ப மதிக்கத்தக்கது. புல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப் பெற்ற நாரண துரைக்கண்ணனின் 'உயிரோவியம்' உயர்ந்தகாதல் லட்சியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

வட்டார நாவல்கள்

- கொங்கு வட்டாரக் கவுண்டர்களின் வாழ்வை ஆர். சண்முகம் சுந்தரம் 'அறுவடை', 'சட்டிசுட்டது' ஆகிய நாவல்களில் விவரிக்கிறார்.

- மதுரை மாவட்ட மறவர்களின் வாழ்க்கையை சி.சு. செல்லப்பா 'வாடிவாசல்' என்ற நாவலில் வருணிக்கிறார்.
- திருவாங்கூர் தமிழ் பேசும் மொழியில் எப்சிபா ஜெசுதன் 'புத்தம் வீடு', 'டாக்டர் செல்லப்பா' ஆகிய நாவல்களை ஆக்கியுள்ளார்.

மொழிப்பெயர்ப்பு நாவல்கள்

- ரெயினால்ட்ஸ் எழுதிய ஆங்கில நாவலை அறிஞர் மறைமலையடிகளார் 'குமுதவல்லி அல்லது நாகநாட்டரசி' என்ற பெயருடன் வெளியிட்டுள்ளார். இவர் 'கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள்' என்ற நாவலும் எழுதியுள்ளார். மராத்தி, வங்காளி, இந்திமொழி நாவல்கள் தமிழில் மிகுதியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.
- மராத்தியில் சிறந்த நாவலாசிரியர் காண்டேகர். இவர் இயற்றிய நாவல்கள் கதை வளமும் கற்பனைச் செறிவும் கொண்டன. ஊவமை அழகு மிக்கன. இவற்றைக் கா.ஸ்ரீ.ஸ்ரீ. அழகாகத் தமிழ் ஆக்கித் தந்துள்ளார். 'கருகிய மொட்டு', 'எரிநட்சத்திரம்', 'இரு துருவங்கள்' என்பன சிறப்பு வாய்ந்தன.
- வங்கமொழியில் தாகூர் எழுதிய 'பூந்தோட்டம்', 'புயல்' என்பனவற்றை த. நா. குமாரசாமியும் 'குமுதினியை' ரங்கநாயகி என்பவரும் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.
- பக்கிம் சந்திரரின் நாவல்களும் சரத்சந்திரரின் நாவல்களும் தமிழாக்கம் பெற்று வந்துள்ளன. டால்ஸ்டாய், மார்க்ஸிம் கார்க்கி, டிக்கன்ஸ், தாமஸ் ஹார்டி முதலிய மேல்நாட்டு அறிஞர்களின் நாவல்களும் நல்ல முறையில் தமிழாக்கம் பெற்றுள்ளன.

முடிவுரை

நாவலை உரைநடையில் அமைந்த காப்பியம் என்பர். இவ்விலக்கியம் தமிழில் இன்று நன்கு வளர்ந்து வருகின்றது. ஆண்டுதோறும் பல நாவல்கள் வெளியாகின்றன. தமிழ், வார, மாத இதழ்கள் நாவலைத் தொடர்கதையாக வெளியிட்டு வருகின்றன. ஓடைநீர் போலத் தெளிந்த நடை, அழகிய சொற்கள் மனித இனத்தைப் பற்றிய தெளிந்த அறிவு, அவர்களின் வாழ்வில் தோய்ந்த மனதின் இலட்சிய நோக்கம் முதலியன வாய்ந்த நாவல்கள் மிகுதியாகத் தோன்ற வேண்டும்.

4.6.சமணர்களின் தமிழ்த்தொண்டு

முன்னுரை

மகாவீரரால் சமண சமயம் வடநாட்டில் தோற்றவிக்கப்பட்டது. அது கி.மு.3 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் புகுந்தது. காஞ்சியும் மதுரையும் அச்சமயத்தின் வாழ்விடங்களாகத் திகழ்ந்தன. சங்கப் புலவர்கள் உலோச்சனாரும் நிகண்டன் கலைக்கோட்டுத் தண்டனாரும் சமணச்சார்புடையவர்களாக விளங்கினர். அச்சமயத்தில் தலையாய கொள்கைகளான கொல்லாமை, துறவு, துன்பம் பொறுத்தல் என்பன தமிழ்மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. எனவே, அச்சமயம் தமிழகத்தில் வேரூன்றியது. மேலும் அச்சமயம் தமிழகத்தில் வாழ்வும் வளர்ச்சியும் பெறுதற்காகத் தமிழ் மொழியில் கருத்தைச் செலுத்தியது. இதனால் தமிழ்மொழி பெற்ற நன்மைகள் பல.

4.6.1.ஐம்பெருங்காப்பியங்கள்

ஐம்பெருங்காப்பியத்தில் சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி ஆகிய மூன்று காப்பியங்களைச் சமணப்புலவர்கள் இயற்றியுள்ளனர். முத்தமிழும் கொஞ்சும் முதல் காப்பியம் சிலப்பதிகாரம் ஆகும். இது இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பெற்றது. கற்புக்கரசி கண்ணகியின் வரலாற்றினை விவரித்துக் கூறுவது. பெண்ணின் பெருமை பேசுவது. அரசர்களைப் பாட்டின் தலைவர்களாக வைத்துப் பாடிய காலத்தில் குடிமக்களைக் காப்பியத்தின் தலைவர்களாக அமைத்துப் பாடிக் குடிமக்கள் காப்பியம் என்ற புகழ் பெற்றது.

திருத்தக்க தேவரால் இயற்றப்பட்டது சீவகசிந்தாமணி.

4.6.2.ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள்

சூளாமணி, யசோதர காவியம், உதயணகுமார காவியம், நாககுமார காவியம், நீலகேசி என்பன. இவை ஐந்தும் சமண இலக்கியங்கள். இவற்றில் சூளாமணி ஒன்றே சிந்தாமணி போன்ற சிறப்புமிக்கது. இந்நூல் பெருங்காப்பிய வரிசையில் சேர்க்கத்தக்க தகுதி வாய்ந்தது. இதனை இயற்றியவர் தோலாமொழித் தேவர்.

4.6.3.அறநூல்கள்

சமணர்களின் உண்மையான நோக்கத்தை வெளியிடுவன அறநூல்களே. நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, பழமொழி, ஏலாதி, சிறுபஞ்சமூலம் என்பன சமணர்களால் இயற்றப்பட்டன.

4.6.4.பிற இலக்கியங்கள்

நரிவிருத்தம், எலிவிருத்தம், கிளிவிருத்தம், திருநூற்றந்தாதி, திருக்கலம்பகம், திருவெம்பாவை, ஆதிநாதர் பிள்ளைத் தமிழ், காந்திபுராணம், மேருமந்தர புராணம், மல்லிநாத புராணம், பெருங்கதை முதலிய நூல்களையும் சமணப்புலவர்கள் தமிழுக்கு அளித்தனர்.

நரிவிருத்தம் - பாடியவர் திருத்தக்கதேவர்.

பெருங்கதையை இயற்றியவர் கொங்குவேளிர்.

இவையேயன்றிக் கணிதம், சோதிடம் முதலியன பற்றிய நூல்களையும் சமணர்கள் எழுதியுள்ளனர்.

4.6.5.இலக்கண நூல்கள்

இலக்கணத்துறையில் சமணப் புலவர்கள் முதலிடம் வகிக்கின்றனர். தொல்காப்பியம், சமணச்சார்புடையது என்பர். நன்னூல் - பவணந்தி என்னும் சமண முனிவரால் இயற்றப்பட்டது. நேமிநாதம் என்னும் நூல் குணவீரபண்டிதர் என்னும் சமணப் புலவர் படைத்தது. வச்சணந்திமாலை என்னும் நூலையும் இவரே செய்துள்ளார். யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை ஆகியவற்றை நாற்கவிராச நம்பி என்ற சமண அறிஞர் இயற்றியுள்ளார்.

4.6.6.நிகண்டுகள்

நிகண்டுகளை முதன் முதலில் இயற்றியவர்கள் சமணர்களே. நிகண்டுகளில் சிறப்புடையது சூளாமணி நிகண்டே. இதனை இயற்றியவர் மண்டலபுருடர். திவாகரம், பிங்கலந்தை முதலான குறிப்பிடத்தக்க நிகண்டுகளையும் சமணர்கள் ஆக்கியுள்ளனர்.

திவாகரரால் இயற்றப்பட்டது திவாகரம். இது முதல் நிகண்டு. எனவே, ஆதிநிகண்டு, ஆதிதிவாகரம் என அழைக்கப்படுகிறது. இந்நூலை 'சேந்தன் திவாகரம்' என்று அழைப்பர். 19 இடங்களில் சேந்தனார் குறிப்பிடப்படுகிறார். இதன் தொகுதிகள்- 12.

பிங்கலம், பிங்கல நிகண்டு என்று அழைக்கப்படுவது பிங்கலந்தை. இதன் ஆசிரியர் பிங்கல முனிவர். நூற்பாக்கள் 4181. தொகுதிகள்-10.

உரிச்சொல் நிகண்டு படைத்தவர் மண்டல புருடர்.

4.6.7.உரைநடை

சமண உரையாசிரியர்கள் பலர் உள்ளனர். இளம்பூரணார், குணசாகரர் முதலியோர் அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களின் உரைநடை தமிழில் புதிய எழுச்சியை உண்டாக்கின. ஸ்ரீபுராணம், கத்திய சிந்தாமணி என்பன சமணர் இயற்றிய உரைநடை நூல்கள். இவைகளே மணிப்பிரவாளத்திற்குத் தமிழ் நிலத்தில் வித்திட்டன.

4.7.பௌத்தர்களின் தமிழ்த்தொண்டு

முன்னுரை

கௌதம புத்தரால் கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில் பௌத்த சமயம் தோற்றுவிக்கப்பெற்றது. இச்சமயம் அசோகர் காலத்தில் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில்; பரவிச் செல்வாக்குப் பெற்றது. காஞ்சிபுரம், உறையூர், வஞ்சி, மதுரை முதலிய நகரங்கள் புத்தப் பெருநிலையங்களாக விளங்கினனா பௌத்தப் பள்ளிகள் தோன்றின.

இச்சமயக் கொள்கைகளான உயிர்களின்மேல் மிக்க அன்பு, குலவேறுபாடு இன்மை, அறநெறி முதலியன தமிழ் மக்களைப் பெரிதும் ஈர்த்தன. பலர் பௌத்தர்கள் ஆயினர்ஊ சிறப்பிடம் பெற்றனர்ஊ நாளந்தாப் பல்கலைக்கழகத்தில் தலைவராக விளங்கிய தின்நாகர், தருமபாலர், சீனம் சென்ற போதிதருமர் தமிழ்ப் புத்தர்களே. சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவராகிய இளம்போதியார் பௌத்தத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பர்.

பௌத்தத்தின் கொள்கைகளைப் பரப்புதற்காகப் பௌத்தர்கள், தமிழ் இலக்கிய இலக்கணத் துறைகளில் ஈடுபட்டனர். அவைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தனர். பல படைப்புக்களை ஈந்தனர். அவையெல்லாம் இப்போது நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அழிந்தவை போக எஞ்சியவை சிலவே. அவற்றுள்ளும் சிறப்பு மிக்கது மணிமேகலை.

4.7.1.மணிமேகலை

- இது ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்று.
- ஆசிரியர் சீத்தலைச் சாத்தனார்.
- விலைமகள் குலத்தில் பிறந்த மணிமேகலை பௌத்தத் துறவியாகிச் சமுதாயத் தொண்டு புரிந்தாள் என்ற பெருங்கருத்தை வற்புறுத்துவது.
- இந்நூலில் பௌத்த மதக் கருத்துக்கள் மலிந்து கிடக்கக் காணலாம். சமயக் கணக்கர் தம் திறம் உரைத்தக் காதை, தவத்திறம் பூண்டு தருமம் கேட்ட காதை,

பவத்திறம் அறுகெனப் பாவை நோற்ற காதை என்னும் பகுதிகள், பல்வேறு சமயங்களின் கொள்கைகளை விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் கூறுகின்றன.

- சமயக் கருத்துக்களைக் கூறுதற்காக எழுந்த முதல் தமிழ் நூல் இதுவே. இக்காப்பியத்தின் அடிப்படையிலேயே சமயவாதம் புரியும் நீலகேசி, குண்டலகேசி முதலான நூல்கள் தோன்றின.
- மணிமேகலையில் இயற்கை மீறிய கற்பனைகள் மிகுதி.
- இந்நூலுக்கு 'மணிமேகலைத் துறவு' என்ற பெயரும் உண்டு.
- இதனையும் சிலப்பதிகாரத்தையும் 'இரட்டைக் காப்பியங்கள்'; என்பர்.

4.7.2. குண்டலகேசி

- ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் இதுவும் ஒன்று.
- இதனை இயற்றியவர் நாதகுத்தனார் என்பவர். இந்நூல் முழுவதும் இப்போது கிடைக்கவில்லை. சில செய்யுட்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. புத்தர் காலத்தில் வட நாட்டில் வாழ்ந்த சமயத் துறவி ஒருத்தியின் வரலாற்றைக் கூறுவதே இக்காப்பியம்.
- இது காப்பியமாகவும் தருக்க நூலாகவும் அமைந்தது.
- இதில் சமணசமய எதிர்ப்பைக் காணலாம்.

4.7.3. விம்பசாரக் கதை

- இது இப்போது கிடைக்கவில்லை.
- இதனை இயற்றியவர் யாரென்றும் தெரியவில்லை.
- இந்நூலின் பாடல் ஒன்று நீலகேசியின் உரையிலும் சிவஞான சித்தியார், ஞானப்பிரகாசர் உரையிலும் காணப்படுகின்றது.
- மகதநாட்டை ஆண்டவன் விம்பசாரன். இவன் மகன் அஜாத சத்துரு. தன் தந்தை விம்பசாரனைச் சிறையில் அடைத்தான் ஞான கொடுமைகள் பல செய்தான் ஞான விம்பசாரன் இறந்தான். அஜாத சத்துருவுக்குக் குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. அக்குழந்தையிடம் அளவு கடந்த அன்பு செலுத்தினான் தந்தைப் பாசத்தை உணர்ந்தான். தன் தந்தையும் இவ்வாறுதானே தன்மீது அன்பைப் பொழிந்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ணினான். மனம் மாறினான். புத்தர் அருள் பெற்றுப் பெளத்தம் சேர்ந்தான். இந்நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவதே விம்பசாரக் கதை.

4.7.4.சித்தாந்தத் தொகை

மறைந்துபோன நூல்களுள் இதுவும் ஒன்று. இந்நூலின் பாடல் ஒன்று நீலகேசியின் உரையிலும், சிவஞானசித்தியார் ஞானப்பிரகாசர் உரையிலும் மேற்கோளாக அமைந்துள்ளது.

4.7.5.திருப்பதிகம்

புத்தனைப் போற்றும் துதிநூல். பத்துப்பாட்டுகள் கொண்டது. நீலகேசி, சிவஞானசித்தியார் உரைகளில் பாடல்கள் மேற்கோள்களாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளன. இச்சிறு நூலும் மறைந்துவிட்டது.

4.7.6.வீரசோழியம்

- இலக்கணநூல், புத்தமித்திரனார் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது.
- வீரராசேந்திரசோழன் விரும்பிய வண்ணம் எழுதப்பட்டது. ஆதலால், வீரசோழியம் என்னும் பெயர் பெற்றது.
- இந்நூலின் காலம் கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டு
- வடமொழி இலக்கண விதிகளைத் தமிழுக்கும் பொருத்திக் காட்டும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட முதல் நூல் இதுவே. இந்தக் கொள்கையே இந்நூலைப் பயில்வார் இல்லாமல் செய்துவிட்டது.
- இந்நூலுக்குப் பெருந்தேவனார் என்பவர் அருமையான உரை எழுதியுள்ளார். இவ்வுரையால் பல அரிய செய்திகள் புலனாகின்றன.

பெளத்தத்தால் தமிழ் வளம் பெற்றது, தமிழால் பெளத்தம் பல அறிஞர்களையும் பெற்றது.

4.8. அலகு நான்கு – தொகுப்புரை

- அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு உறுதிபொருள்களையும் கொண்டிருப்பது பெருங்காப்பியம். இந்நான்கில் ஒன்றோ, இரண்டோ குறைந்துவருவது சிறுகாப்பியம் ஆகும்.
- காப்பிய இலக்கணத்தை தண்டியலங்காரம் என்னும் நூல் கூறுகிறது.
- சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி. குண்டலகேசி ஆகியன ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் ஆகும்.
- தமிழில் தோன்றிய முதல் காப்பியம் சிலப்பதிகாரம். இரண்டாவது காப்பியம் மணிமேகலை. இவை இரண்டும் உருவான காலம், அமைப்பு, கதைத்தொடர்பு போன்ற பல காரணங்களால் இரட்டைக்காப்பியங்கள் எனப்படுகின்றன.

- சிலப்பதிகாரம் தமிழர் வரலாற்றை அறிய உதவும் முதன்மையான காப்பியமாகும். இது புகார், மதுரை, வஞ்சி என்னும் மூன்று காண்டங்களையும் முப்பது காதைகளையும் உடையது. குடிமக்கள் காப்பியம், நாடகக்காப்பியம், உரையிடையிட்டப்பாட்டுடைச்செய்யுள் என்னும் பல பெயர்களை உடையது.
- மணிமேகலை தமிழில் தோன்றிய முதல் சமயக் காப்பியமாகும். பௌத்த சமயக்கருத்துக்களை கூறுகிறது.
- சீவகசிந்தாமணி என்னும் காப்பியம் முதல் விருத்தக்காப்பியம். மணநூல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. சீவகனின் வரலாற்றைக் கூறும் காப்பியம். திருத்தக்கதேவரால் எழுதப்பட்டது.
- வளையாபதியும் குண்டலகேசியும் முழுமையாகக் கிடைக்காத காப்பியங்கள் ஆகும்.
- வளையாபதி சமணசமயக்காப்பியம், ஆசிரியர் யாரென்ற தெரியவில்லை. குண்டலகேசி பௌத்த சமயக்காப்பியம். நாதகுத்தனார் எழுதியது.
- நீலகேசி, சூளாமணி, யசோதரகாவியம், உதயணகுமார காப்பியம், நாககுமார காவியம் ஆகியன ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் ஆகும்.
- ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் அனைத்தும் சமணசமயக்காப்பியங்கள் ஆகும்.
- வால்மீகி இராமாயணத்தை அடியொட்டி எழுதப்பட்டது கம்பராமாயணம். கம்பர் இதன் ஆசிரியர். கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது. ஆறுகாண்டங்களையும் 113 படலங்களையும் உடையது. கம்பரின் கவித்தும் மிகுந்திருக்கும் காப்பியம் இது.
- கம்பர் வால்மீகி இராமாயணத்திலிருந்து சில இடங்களில் மாறுபட்டு தமிழ் மரபிற்கேற்ப எழுதியுள்ளார். சடையப்ப வள்ளலால் ஆதரிக்கப்பட்டவர் கம்பர்.
- விருத்தம் என்னும் ஒன்பாவிற் கு உயர் கம்பர் என்று போற்றப்படுபவர்.
- கம்பநாடகம், கம்பசித்திரம் என்றெல்லாம் கம்பராமாயணத்திற்குப் பெயருண்டு. கம்பர் தன் இராமாயணத்திற்கு வைத்த பெயர் இராமாவதாரம் என்பதாகும்.
- பெரியபுராணம் சைவசமயக்காப்பியம். சேக்கிழாரால் இயற்றப்பட்டது. சேக்கிழார் இதற்கு திருத்தொண்டர் புராணம் என்றே பெயர் வைத்தார். அறுபத்து மூன்ற நாயன்மார்களின் வரலாற்றையும். ஒன்பது தொகையடிகளாரின் வரலாற்றையும் எடுத்துரைப்பது இந்நூல். சேக்கிழார் எழுதிய இந்நூல் அக்கால தமிழ் சமூக வரலாற்றை அறிய உதவுகிறது.

பன்னிருதிருமுறையில் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக இடம்பெற்றுள்ளது இந்நூல்.

- தமிழ் நாவல் வரலாறு என்பது இன்றைய காலத்தில் அறிந்துகொள்ளவேண்டி ஒன்றாகும். உரைநடையிலக்கியத்தின் வளர்ச்சியாக நாவல் இலக்கியம் அமைந்துள்ளது. பிரதாப முதலியர் சரித்திரம், கமலாம்பாள் சரித்திரம், பத்மாவதி சரித்திரம் ஆகியன தமிழில் தோன்றிய முதல் மூன்று நாவல்கள் ஆகும்.
- தமிழ் நாவல்கள் துப்பறியும் நாவல்கள், குடும்ப நாவல்கள், வட்டார நாவல்கள், இலட்சிய நாவல்கள், தழுவல் நாவல்கள், மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் என பல வகையில் உள்ளன. ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், வடுவூர் துரைசாமி ஐயர், பி.டி. சாமி முதலியோர் துப்பறியும் நாவல்கள் எழுதி உள்ளனர். கல்கி பொன்னியின் செல்வன், சிவகாமியின் சபதம் போன்ற வரலாற்று நாவல்கள் எழுதினார். ராஜம்கிருஷ்ணன், அநுத்மா, சிவகாமி, போன்றோர் சிறந்த பெண்நாவலாசிரியர்கள்.
- சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி ஆகிய ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் சமண சமயத்தைச் சார்ந்த காப்பியங்கள் ஆகும். ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் ஐந்தும் சமணசமயக் காப்பியங்களே. சமணர்கள் நிகண்டு நூல்கள், இலக்கண நூல்கள், உரைநூல்கள், என பலவும் தந்துள்ளனர்.
- தொல்காப்பியம், நன்னூல் போன்றன சமணர் தந்தவையே ஆகும். அறஇலக்கியங்களில் உள்ள திருக்குறள், நாலடியார் போன்ற அறநூல்கள் பலவும் சமயர்கள் தந்தவையே.
- மணிமேகலை, குண்டலகேசி, விம்பிசாரக்கதை, சிந்தாந்ததொகை. வீரசோழியம், திருப்பதிகம் போன்றன பௌத்த இலக்கியங்கள் ஆகும்.

4.9. அலகு- நான்கு மாதிரி வினாக்கள்

பகுதி -அ

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக

1. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப்பொருள்களைக் கொண்டு அமையும் இலக்கியம்?

(அ) காப்பியம் (ஆ) சிறுகாப்பியம் (இ) சிற்றிலக்கியம் (ஈ) தனிப்பாடல்கள்

2 தமிழில் தோன்றிய முதல் சமயக் காப்பியம் எது?

(அ) மணிமேகலை (ஆ) சீவகசிந்தாமணி (இ) சிலப்பதிகாரம் (ஈ) குண்டலகேசி

3. மணநூல் என்று அழைக்கப்பெறும் நூல் எது?

(அ)சிலப்பதிகாரம் (ஆ) மணிமேகலை

(இ)சீவகசிந்தாமணி (ஈ).வளையாபதி

4. கம்பர் பிறந்த ஊர் எது?

(அ)திருவள்ளூர் (ஆ) திருவழுந்தூர்

(இ)திருவாரூர் (ஈ)திருச்செந்தூர்

5. கம்பர் தான் இயற்றிய இராமாயணத்திற்கு இட்டப்பெயர்

(அ) இராமவதாரம் (ஆ) இராமாயணம்

(இ) இராமன் வரலாறு (ஈ) இராமபுராணம்

6. பொருளால் தொடர்ந்துவரும் செய்யுள் இலக்கியம் ----- எனப்படும்

அ.சிற்றிலக்கியம் ஆ.கலம்பகம்

இ.காப்பியம் ஈ.புராணம்

7 காப்பியத்திற்கான இலக்கணத்தைக் கூறும் நூல்

அ.தண்டியலங்காரம் ஆ.நம்பியகப்பொருள்

இ.தொல்காப்பியம் ஈ.நன்னூல்

8. தமிழில் தோன்றிய முதற்காப்பியம் எது?

அ.மணிமேகலை ஆ.சீவகசிந்தாமணி

இ.சிலப்பதிகாரம் ஈ.குண்டலகேசி

9. இளங்கோவடிகள் ஒரு ----- துறவி

அ.சைவம் ஆ.வைணவம்

இ.சமணம் ஈ.பௌத்தம்

10. சிலப்பதிகாரம் தோன்றிய வரலாற்றைக் ----- காதையில் காணலாம்.

அ.வழக்குரைக்காதை ஆ.காட்சிக்காதை

இ.காடுகாண் காதை ஈ.வரந்தருகாதை

11 கற்புக்கடம் பூண்ட கண்ணகிக்கு கற்கோயிலைப் படைத்தவர் யார்?

அ) இளங்கோவடிகள் ஆ) செங்குட்டுவன்

இ) பாண்டிய மன்னன் ஈ) கனக,விஐயன்

12. சிலப்பதிகாரம் இயற்றப்பெற்ற காலம் எது?

அ. கி.பி 4 ஆ. கி.பி 5 இ. கி.பி 3 ஈ. கி.பி 2

13. கண்ணகியின் கதையினை எடுத்துக்கூறியவர் யார்?

அ.இளங்கோ ஆ.சாத்தனார்

இ.சேரன் ஈ.கோவலன்

14. சிலப்பதிகார நூலில் உள்ள மொத்த காண்டங்கள் எத்தனை?

அ.3 ஆ.4 இ.5 ஈ.6

15. சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள மொத்த காதைகள் எத்தனை?

அ.50 ஆ.40 இ.30 ஈ.20

16. சிலப்பதிகாரம் எடுத்துரைக்கும் உண்மைகள் எத்தனை?

அ.3 ஆ.4 இ.5 ஈ.6

17. சீர்த்திருத்தக்காப்பியம் என்று அழைக்கப்படும் நூல் எது?

அ) மணிமேகலை ஆ) சீவகசிந்தாமணி

இ) சிலப்பதிகாரம் ஈ) குண்டலகேசி

18. தமிழில் தோன்றிய முதல் சமயக் காப்பியம் எது?

அ) மணிமேகலை ஆ) சீவகசிந்தாமணி

இ) சிலப்பதிகாரம் ஈ) குண்டலகேசி

19. மணிமேகலை காப்பியத்தின் ஆசிரியர் யார்?

அ.இளங்கோ ஆ.தேவர்

இ.சாத்தனார் ஈ.நாதகுத்தனார்

20. 'இயைபு' என்னும் வனப்பிற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறப்பெறும் காப்பியம் எது?

அ.சிலப்பதிகாரம் ஆ.மணிமேகலை

இ.சீவகசிந்தாமணி ஈ.வளையாபதி

21. சீவகசிந்தாமணியின் ஆசிரியர் யார்?

அ) இளங்கோவடிகள் ஆ) சீத்தலைச்சாத்தனார்

இ) நாதகுத்தனார் ஈ) திருத்தக்கத்தேவர்

22. திருத்தக்கத்தேவர் இயற்றிய மற்றொரு நூல் எது?

அ) கிளி விருத்தம் ஆ) மயில் விருத்தம்

இ) நரி விருத்தம் ஈ) அணில் விருத்தம்

23. சீவகசிந்தாமணி எச்சமயத்தைச் சேர்ந்த காப்பியம்?

அ.சைவம் ஆ.வைணவம்

இ.சமணம் ஈ.பௌத்தம்

24. மணநூல் என்று அழைக்கப்பெறும் நூல் எது?

அ.சிலப்பதிகாரம் ஆ.மணிமேகலை

இ.சீவகசிந்தாமணி ஈ.வளையாபதி

25. கம்பரின் மனங்கவர்ந்த நூல் எது?

அ.சிலப்பதிகாரம் ஆ.மணிமேகலை

இ.சீவகசிந்தாமணி ஈ.வளையாபதி

26. வளையாபதியின் ஆசிரியர் யார்?

அ) இளங்கோவடிகள் ஆ) சாத்தனார்

இ) திருத்தக்கத்தேவர் ஈ) தெரியவில்லை

27. வளையாபதி காப்பியத்தில் கிடைக்கும் மொத்த பாடல்களின் எண்ணிக்கை?

அ.62 ஆ.72 இ.82 ஈ.92

28. குறட்கருத்துக்கள் அதிக அளவில் இடம்பெறும் நூல் எது?

அ.சிலப்பதிகாரம் ஆ.மணிமேகலை

இ.சீவகசிந்தாமணி ஈ.வளையாபதி

29. குண்டலகேசியின் ஆசிரியர் யார்?

அ) இளங்கோவடிகள் ஆ) நாதகுத்தனார்

இ) திருத்தக்கத்தேவர் ஈ) தெரியவில்லை

30. குண்டலகேசி காப்பியத்தில் கிடைக்கும் பாடல்களின் எண்ணிக்கை?
 அ.19 ஆ.18 இ.17 ஈ.16
31. ஐம்பெருங்காப்பியத்தில் சமண சமயக்காப்பியங்கள் எத்தனை?
 அ) ஒன்று ஆ) இரண்டு
 இ) மூன்று ஈ) நான்கு
32. ஐம்பெருங்காப்பியத்தில் பௌத்த சமயக்காப்பியங்கள் எத்தனை?
 அ) ஒன்று ஆ) இரண்டு இ) மூன்று ஈ) நான்கு
33. ஐஞ்சிறுகாப்பியம் என்னும் தொடரை முதன்முதலில் பயன்படுத்தியவர் யார்?
 (அ) மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை (ஆ) அ.சா.ஞ.
 (இ)மயிலைநாதர் (ஈ).கைலாசபதி
34. சீவகசிந்தாமணிக்கு அடுத்ததாகப் போற்றப்பெறும் காப்பியம் எது?
 அ.நீலகேசி ஆ.நாககுமாரகாவியம்
 இ.சூளாமணி ஈ.யசோதரகாவியம்
35. சூளாமணி காப்பியத்தின் ஆசிரியர் யார்?
 அ.தோலாமொழித்தேவர் ஆ.தெரியவில்லை
 இ.வெண்ணாவலூருடையார் வேள் ஈ.சாத்தனார்
- 36 உதயணகுமார காவியத்தின் ஆசிரியர் யார்?
 அ) இளங்கோவடிகள் ஆ) நாதகுத்தனார்
 இ) திருத்தக்கத்தேவர் ஈ) தெரியவில்லை
37. நாககுமார காவியத்தின் ஆசிரியர் யார்?
 அ) இளங்கோவடிகள் ஆ) நாதகுத்தனார்
 இ) திருத்தக்கத்தேவர் ஈ) தெரியவில்லை
38. நாகபஞ்சமி நோன்பின் சிறப்பைக் கூறும் நூல்
 அ) உதயணகுமார காவியம் ஆ) நாககுமார காவியம்
 இ)யசோதரகாவியம் ஈ)சூளாமணி

39. யசோதர காவியத்தின் ஆசிரியர் யார்?

அ) வெண்ணாவலூருடையார் ஆ)நாதகுத்தனார்

இ)திருத்தக்கத்தேவர் ஈ) தெரியவில்லை

40. நீலகேசியின் ஆசிரியர் யார்?

அ) இளங்கோவடிகள் ஆ) நாதகுத்தனார்

இ) திருத்தக்கத்தேவர் ஈ) தெரியவில்லை

41. குண்டலகேசிக்கு எதிராக எழுந்த சமண சமய வாத நூல் எது?

அ) நீலகேசி ஆ) நாககுமார காவியம்

இ)யசோதர காவியம் ஈ)சூளாமணி

42 கம்பர் பிறந்த ஊர் எது?

அ.திருவள்ளூர் ஆ.திருவழுந்தூர்

இ.திருவாரூர் ஈ.திருச்செந்தூர்

43. வடமொழியில் இராமாயணத்தை இயற்றியவர் யார்?

அ) கம்பர் ஆ) வால்மீகி

இ) வியாசர் ஈ) சாத்தனார்

44. கம்பர் தான் இயற்றிய இராமாயணத்திற்கு இட்டப்பெயர்

அ) இராமவதாரம் ஆ) இராமாயணம்

இ) இராமன் வரலாறு ஈ) இராமபுராணம்

45. இராமாயணத்தில் உள்ள காண்டங்கள் எத்தனை?

அ) நான்கு ஆ) ஐந்து இ) ஆறு ஈ) ஏழு

46. ஏழாவது காண்டமான உத்தர காண்டம் யாரால் இயற்றப்பட்டது.

அ) ஒட்டக்கூத்தர் ஆ) கம்பர் இ) வால்மீகி ஈ) வியாசர்

47. கம்பராமாயணத்தில் எத்தனை காண்டங்கள் உள்ளன?

அ.3 ஆ.4 இ.5 ஈ.6

48. கம்பராமாயணத்தில் எத்தனை படலங்கள் உள்ளன?

அ.111 ஆ.112 இ.113 ஈ.114

49. கம்பரை ஆதரித்த வள்ளல் யார்?

அ) சீதகாதி ஆ) குலோத்துங்க சோழன்

இ) புகழேந்தி ஈ) சடையப்ப வள்ளல்

50. கம்பர் ----- சோழனின் அவைக்களப் புலவராகத் திகழ்ந்தவர்.

அ) இரண்டாம் குலோத்துங்கன் ஆ) மூன்றாம் குலோத்துங்கன்

இ) ராசேந்திரன் ஈ) மூன்றாம் ராசேந்திரன்

51. கம்பர் உயிர் துறந்த இடம்

அ) புதுக்கோட்டை ஆ) திருவழுந்தூர்

இ) திருவெண்ணைய் நல்லூர் ஈ) நாட்டரசன் கோட்டை

52. கம்பருக்கு கவிச்சக்கரவர்த்தி என்ற பட்டம் வழங்கியவர்?

அ) புகழேந்தி ஆ) மூன்றாம் குலோத்துங்கச்சோழன்

இ) வால்மீகி ஈ) நாதமுனி

53. தமிழில் புராணம் என்ற பெயரால் முதலில் சுட்டப்பெறும் நூல்

அ) கந்தபுராணம் ஆ) ஸ்ரீபுராணம்

இ) பெரியபுராணம் ஈ) மாபுராணம்

54. பெரியபுராணத்தின் ஆசிரியர் யார்?

அ) சேக்கிழார் ஆ) கம்பர்

இ) திருத்தக்கத்தேவர் ஈ) வால்மீகி

55. இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் தன் அவையோருடன் எந்த நூலை விரும்பிப் படித்து அக மகிழ்ந்தார்?

அ) வளையாபதி ஆ) சீவகசிந்தாமணி

இ) சிலப்பதிகாரம் ஈ) குண்டலகேசி

56. பெரியபுராணத்தில் உள்ள காண்டங்கள் எத்தனை?

அ) ஒன்று ஆ) மூன்று இ) நான்கு ஈ) இரண்டு

57. பெரியபுராணத்தில் எத்தனை தனியடியார்கள் இடம் பெற்றுள்ளனர்?

அ) 63 ஆ) 9 இ) 13 ஈ) 2

58 பெரியபுராணத்தில் எத்தனை தொகையடியார்கள் இடம் பெற்றுள்ளனர்?

அ) 63 ஆ) 9 இ) 13 ஈ) 2

59. சேக்கிழாரின் இயற்பெயர்?

அ) உமாபதி ஆ) உத்தமசோழப்பல்லவராயன்

இ) அருண்மொழித்தேவர் ஈ) திருநீலகண்டர்

60. “பிள்ளைபாதி பாதி புராணம் பாதி” என்பதில் பிள்ளை என்பது யாரைக் குறிக்கிறது?

அ) சம்பந்தர் ஆ) நாவுக்கரசர்

இ) சுந்தரர் ஈ) மாணிக்கவாசகர்

61. இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனின் முதல் அமைச்சராகப் பணியாற்றியவர் யார்?

அ) சேக்கிழார் ஆ) கம்பர்

இ) திருத்தக்கத்தேவர் ஈ) வால்மீகி

62. இறைவனிடம் பக்தி செலுத்த சாதி, சமய வேறுபாடோ, ஆண்-பெண் பாகுபாடோ, அரசன்-ஆண்டி என்ற உயர்வு தாழ்வோ கிடையாது என்று கூறும் நூல் எது?

அ) கந்தபுராணம் ஆ) ஸ்ரீபுராணம்

இ) பெரியபுராணம் ஈ) மாபுராணம்

63. பெரியபுராணத்தின் காப்பியத்தலைவர் யார்?

அ.சுந்தரர் ஆ.திருஞானசம்பந்தர்

இ.அப்பர் ஈ.சிவன்

64. பெரியபுராணம் சைவத்திருமுறைகளுள் எத்தனையாவது திருமுறையாக வைக்கப்பெற்றுள்ளது?

அ.9 ஆ.10 இ.11 ஈ.12

65. தமிழில் தோன்றிய முதல் நாவல்

அ) பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் ஆ) கமலாம்பாள் சரித்திரம்

இ) பத்மாவதி சரித்திரம் ஈ) பொன்னின் செல்வன்

66. பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்ற நூலின் ஆசிரியர் யார்?

அ) வேதநாயகம் பிள்ளை

ஆ) பி.ஆர்.ராமையா

இ) அ. மாதவையா

ஈ) கல்கி

67. தமிழில் தோன்றிய இரண்டாவது நாவல்

அ) பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்

ஆ) கமலாம்பாள் சரித்திரம்

இ) பத்மாவதி சரித்திரம்

ஈ) பொன்னின் செல்வன்

68. கமலாம்பாள் சரித்திரம் என்ற நூலின் ஆசிரியர் யார்?

அ) வேதநாயகம் பிள்ளை

ஆ) பி.ஆர்.ராமையா

இ) அ. மாதவையா

ஈ) கல்கி

69. தமிழில் தோன்றிய மூன்றாவது நாவல்

அ) பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்

ஆ) கமலாம்பாள் சரித்திரம்

இ) பத்மாவதி சரித்திரம்

ஈ) பொன்னின் செல்வன்

70 பத்மாவதி சரித்திரம் என்ற நூலின் ஆசிரியர் யார்?

அ) வேதநாயகம் பிள்ளை

ஆ) பி.ஆர்.ராமையா

இ) அ. மாதவையா

ஈ) கல்கி

71. வரலாற்றுப் புதின ஆசிரியர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்

அ) ஜெயகாந்தன்

ஆ) ஜெயமோகன்

இ) கல்கி

ஈ) சூரியகாந்தன்

72. வரலாற்றுப்புதினத்தின் தந்தை என்று அழைக்கப்பெறுபவர் யார்?

அ) ஜெயகாந்தன்

ஆ) ஜெயமோகன்

இ) கல்கி

ஈ) சூரியகாந்தன்

73 கல்கி இயற்றாத புதினம் எது?

அ) பொன்னியின் செல்வம்

ஆ) சிவகாமியின் சபதம்

இ) பார்த்திபன் கனவு

ஈ) பத்மாவதிசரித்திரம்

74. சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள் என்ற நூலின் ஆசிரியர் யார்?

அ) ஜெயகாந்தன்

ஆ) ஜெயமோகன்

இ) கல்கி

ஈ) சூரியகாந்தன்

75. சமணர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இலக்கிய நடை?

அ) மணிப்பிரவாள நடை ஆ) உரைநடை

இ) கவிதை நடை ஈ) இக்கால நடை

76. நாலடியாருக்கு உரை எழுதிய சமணர் யார்?

அ) அடியார்க்கு நல்லார் ஆ) காளிங்கர்

இ) பதுமனார் ஈ) வாமனமுனிவர்

77. நன்னூலுக்கு உரை சமணர் யார்?

அ) நச்சினார்க்கினியர் ஆ) இளம்பூரணர்

இ) மயிலைநாதர் ஈ) குணசாகரர்

78. பௌத்த மதம் யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது?

அ) அசோகர் ஆ) புத்தர்

இ) நாதகுத்தனார் ஈ) விம்பிசாரர்

79. பௌத்தரால் இயற்றப்பட்ட இலக்கணநூல் எது?

அ) தொல்காப்பியம் ஆ) நன்னூல்

இ) அவிநயம் ஈ) வீரசோழியம்

80. Light Of Asia என்னும் ஆங்கிலக் கவிதையின் தழுவல் நூல் எது?

அ) ஆசியஜோதி ஆ) விம்பிசாரக்கதை

இ) அபிதர்மாவதாரம் ஈ) திருப்பதிகம்

பகுதி – ஆ - ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. காப்பியத்தின் இலக்கணத்தைக் கூறுக.
2. ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் பௌத்த சமயக் காப்பியங்கள் குறித்து வரைக
3. சிலப்பதிகாரம் - குறித்து எழுதுக
4. மணிமேகலை – குறித்து எழுதுக.
5. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை இரட்டைக்காப்பியங்கள் - நிறுவுக
6. சீவகசிந்தாமணி குறித்து எழுதுக.
7. வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆகிய நூல்கள் குறித்து எழுதுக.

8. சூளாமணி – குறிப்பு வரைக.
9. உதயணகுமார காவியம் குறித்து எழுதுக.
10. கம்பராமாயணத்தின் சிறப்பியல்புகள் குறித்து எழுதுக.
11. கம்பர் குறித்து எழுதுக.
12. வால்மீகி இராமாயணத்திலிருந்து கம்பராமாயணம் மாறுபடும் இடங்கள் குறித்து எழுதுக.
13. சேக்கிழார் குறித்து எழுதுக.
14. பெரியபுராணத்தின் தோற்றம் குறித்து எழுதுக.
15. நாவலின் தோற்றம் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
16. சமணர்களால் இயற்றப்பட்ட இலக்கண நூல்கள், உரை நூல்கள் குறித்து எழுதுக.
- 17.பௌத்தர்களால் இயற்றப்பட்ட சமயக்காப்பியங்கள் குறித்து எழுதுக.
18. முதல் மூன்று நாவல்கள் குறித்து எழுதுக

பகுதி - இ - பத்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
2. ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் சமண சமயக் காப்பியங்கள் குறித்து வரைக.
3. இரட்டைக்காப்பியங்கள் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
4. ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
5. கம்பராமாயணம் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
6. பெரியபுராணம் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
7. தமிழ்ப் புதினத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
- 8 சமணர்களின் தமிழ்த்தொண்டு குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
9. பௌத்தர்களின் தமிழ்த்தொண்டு குறித்துக் கட்டுரை வரைக.

4.10. அலகு நான்கு மாதிரி வினாக்களுக்கான விடைகள் - பகுதி -அ

(அ) காப்பியம்

(அ) மணிமேகலை

(இ)சீவகசிந்தாமணி

(ஆ) திருவழுந்தூர்

அ) இராமவதாரம்

இ.காப்பியம்

அ.தண்டியலங்காரம்

இ.சிலப்பதிகாரம்

இ.சமணம்

ஈ.வரந்தருகாதை

ஆ) செங்குட்டுவன்

ஈ. கி.பி 2

ஆ.சாத்தனார்

அ.3

இ.30

அ.3

அ) மணிமேகலை

அ) மணிமேகலை

இ.சாத்தனார்

இ.சீவகசிந்தாமணி

ஈ) திருத்தக்கத் தேவர்

இ) நரி விருத்தம்

இ.சமணம்

இ.சீவகசிந்தாமணி

இ.சீவகசிந்தாமணி

ஈ) தெரியவில்லை

ஆ.72

இ.சீவகசிந்தாமணி

ஆ) நாதகுத்தனார்

அ.19

இ) மூன்று

ஆ) இரண்டு

(இ)மயிலைநாதர்

இ.சூளாமணி

அ.தோலாமொழித்தேவர்

ஈ) தெரியவில்லை

ஈ) தெரியவில்லை

ஆ) நாகசூமார காவியம்

அ) வெண்ணாவலூருடையார்

ஈ) தெரியவில்லை

அ) நீலகேசி

ஆ) ருவமுந்தூர்

ஆ) வால்மீகி

அ) இராமவதாரம்

இ) ஆறு

அ) ஒட்டக்கூத்தர்

ஈ) 6

இ) 113

ஈ) சடையப்ப வள்ளல்

அ)இரண்டாம் குலோத்துங்கன்

ஈ) நாட்டரசன் கோட்டை

ஈ) நாதமுனி

இ) பெரியபுராணம்

அ) சேக்கிழார்

ஆ) சீவகசிந்தாமணி

ஈ) இரண்டு

அ) 63

ஆ) 9

இ) அருண்மொழித்தேவர்

அ) சம்பந்தர்

அ) சேக்கிழார்

இ) பெரியபுராணம்

அ) சுந்தரர்

ஈ) 12

அ) பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்

அ) வேதநாயகம் பிள்ளை

ஆ) கமலாம்பாள் சரித்திரம்

ஆ) பி.ஆர்.ராமையா

இ) பத்மாவதி சரித்திரம்

இ) அ. மாதவையா

இ) கல்கி

ஈ) பத்மாவதிசரித்திரம்

அ) ஜெயகாந்தன்

அ) மணிப்பிரவாள நடை

இ) பதுமனார்

இ) மயிலைநாதர்

ஆ) புத்தர்

ஈ) வீரசோழியம்

அ) ஆசியஜோதி

அலகு 4- பார்வை நூல்கள்

1.பாக்கியமேரி, வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு-நியு செஞ்சரிபுக் ஹெவுஷ்,11பிஇ. சிட்கோ இன்டஸ்டிரியல் எஸ்ட்டேட், ஆம்பத்தூர், சென்னை-600 098.மே 2013.

2.வேங்கடராமன். கா.கோ., தமிழிலக்கிய வரலாறு, கலையக வெளியீடு, 193எச்சண்டர் நகர், பரமத்திவேலூர், நாமக்கல் -636183. 2009.

3.சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், நீல பத்மநாபன், புதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி 1,2,3., சாகித்ய அகாதெமி, புதுதில்லி.110001. 2013.

4.புலவர் சோம இளவரசு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31,சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை 600 108. ஜீலை 2006.

6. ஞா. தேவநேயப் பாவாணர், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பூம்புகார்பதிப்பகம், 127(ப.எண்.63), பிரகாசம் சாலை (பிராட்வே), சென்னை 600108. ஜீலை 2006.

பாடம் தொடர்பான இணைய இணைப்புகள்

1.[www.https://ta.m.wiki.pedia.org](https://ta.m.wiki.pedia.org)

2.<https://nearchanthi.wordpress.com>

3.www.tamilvu.org

4.www.goodreads.com

அலகு-5 (மொழித்திறன்)

மொழித்திறன் – அறிமுகமும் நோக்கமும்

அலகு ஐந்தில் உள்ள மொழித்திறன் என்னும் இப்பகுதி. தமிழ் மொழியில் உள்ள இலக்கணங்களை அறிவதற்கானது. பிழையின்றி பேசவும் எழுதவும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய பகுதிகளை நுணுக்கமாக எடுத்துரைக்கிறது. தமிழ்மொழியை நன்கு கற்பதற்கு உதவுவது இப்பகுதி.

மொழியை கற்பதுடன் நின்றுவிடாமல் இம்மொழியில் உள்ள பல்வேறு நூல்களையும் கற்றறிய வேண்டும். கதை, கவிதை, கட்டுரை போன்ற நூல்களை மிகுதியாகப் படிக்க வேண்டும். படித்ததை மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும். விமர்சனம் செய்ய பழக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மிகுதியான நூலறிவு பெற முடியும். ஓர் இலக்கியத்தை எவ்வாறு கற்பது, எத்தகைய நுட்பங்கள் இலக்கியத்தில் உள்ளன என்பனவற்றை அறிய வேண்டும். நூல் மதிப்பீடும், திறனாய்வும் நம்மை மேலும் மேலும் இலக்கியம் கற்பதற்கு ஆர்வமளிப்பவை. தெளிந்த இலக்கிய அறிவை பெற வைப்பவையாகும். அவ்வகையில் இப்பகுதி மாணவர்கள் இலக்கியங்களை எவ்வாறு கற்க வேண்டும்? அதில் உள்ள நுட்பங்கள் என்ன? படித்த நூல்களை எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்வது? எவ்வாறு திறனாய்வு செய்வது? என்பது குறித்து விளக்குகிறது. பயிற்சியும் அளிப்பதாக அமைகிறது.

இன்றைய காலத்தில் விண்ணப்பம் வரைவது என்பது எந்த துறையிலும் அவசியமான ஒன்றாகிவிட்டது. வேலைக்காகவோ, அரசு உதவிபெறுவதற்காகவோ, ஏதேனும் புகார் அளிப்பதற்காகவோ விண்ணப்பம் வரைவது என்பது இயல்பானதாகிவிட்டது. அதனால், மாணவர்கள் விண்ணப்பம், கடிதம் எழுதும் முறைகளை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். கடிதத்திற்கு விண்ணப்பத்திற்கும் என்ன வேறுபாடு, என்பது குறித்து அறிந்துவைத்திருக்க வேண்டும். கடிதத்திலும் விண்ணப்பம் எழுதும் முறையிலும் உள்ள விதங்கள் குறித்து அறியும் வகையில் பயிற்சியளிக்கும் பகுதியாக இந்த அலகு அமைகிறது.

அலகில் இடம்பெறுபவை

1. நூல் மதிப்புரை
2. திறனாய்வு செய்தல்
3. கடிதம் வரைதல்
4. விண்ணப்பம் எழுதுதல்

5.1. நூல் மதிப்புரை

மதிப்புரை - விளக்கம்

படைப்பாளனுக்கும் வாசகர்களுக்கும் இடையே நின்று படைப்பின் தரத்தை எடுத்துரைப்பது மதிப்புரை ஆகும். ஒரு படைப்பாளன் எப்பொழுது திறமையை, நேர்மையை சமுதாயம் இனங்காண வேண்டும் என திரும்புகிறானோ அப்பொழுது தன்னையும் தன் படைப்பையும் பொதுமக்களும் பத்திரிக்கைகளும் விமர்சிப்பதற்கு உடன்படுகிறான். இதன் அடிப்படையில்தான் கதைகள் பற்றிய மதிப்புரைகளை பத்திரிக்கைகள் வெளியிடுகின்றன.

ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனோ ஒரு நிகழ்ச்சியோ ஒரு நூலோ சமுதாயத்தின் மாற்ற ஏற்றங்கட்குக் காரணமாகும்பொழுது அவனையோ அவற்றையோ பற்றி விமர்சிப்பது தவறாகாது. எவர்க்கும் அப்படி விமர்சிக்க உரிமை உண்டு. நூல்கள், நாடகங்கள், திரைப்படங்கள், இசைக் கச்சேரிகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி இதழ்கள் திறனாய்வுகளை (மதிப்புரைகளை) வெளியிடுகின்றன. இவை வாசகர்களுக்கு உதவும் நோக்கிலும் மேற்கூறிய கலைகள் வளர்ச்சி அடையவும் எழுதப்படுகின்றன.

வாசகர்களுக்கும் படைப்பாளர்களுக்கும் இடையே இதழ்கள் பாலமமைத்துத் தருகின்றன. தரமான படைப்புகளை இனங்கண்டு போற்ற திறனாய்வு துணை செய்கின்றது.

மதிப்புரை எழுதும் போது கவனிக்க வேண்டியவை

நூல் மதிப்புரை எழுதும் போது நூல் பெயர். ஆசிரியர் பெயர் அல்லது தொகுப்பாளர் பெயர். வெளிட்டப் பதிப்பகம், அதன் முகவரி. நூலின் விலை ஆகியவற்றையும் குறிப்பிட்டு எழுதவேண்டும்.

நூல் அமைப்பு, அந்தநூலில் உள்ள கருத்தின் சிறப்பு, அந்நூலின் பயன் இவைகளை மனதில் கொண்டு நூலுக்கு மதிப்புரை வழங்குதல் வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டு - நூல் மதிப்புரை

நூல் பெயர் - தமிழ்ப் பண்பாட்டில் பவுத்தம்

சென்னையில் நடந்த 'தமிழ்ப் பண்பாட்டில் பவுத்தம்' என்ற தலைப்பிலான பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட 42 கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இந்த நூல்.

படித்த ஆய்வு எழுச்சியில் ஆக்கத்தோடு பணியாற்றி வரும் பல்வேறு ஆய்வாளர்கள் தங்கள் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்திய விதம் படித்த பேரெழுச்சியைக் கொண்டு வருவதை இந்த நூல் வலியுறுத்துகிறது.

உலகத்திற்கே படித்ததைப் போதித்தவர்கள் தமிழர்களே என்பதையும் இந்த நூல் உணர்த்துகிறது. இந்திய வரலாற்றையும் தமிழக வரலாற்றையும் முழுமையாக தெரிந்து கொள்ள பெரிதும் இந்த நூல் உதவும் வகையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. அனைத்து தரப்பினரும் படித்து பயன்பெறக்கூடிய நூல்.

தொகுப்பு- பிக்கு போதிபாலா, பேராசிரியர் க. ஜெயபாலன், உபாசகர் இ. அன்பன், வெளியீடு – காவ்யா, 16, இரண்டாம் குறுக்குத்தெரு, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை -24. விலை ரூ.350.

5. 2. திறனாய்வு செய்தல்

திறனாய்வு – விளக்கம்

திறனாய்வு, விமர்சனம் என்னும் இரு சொற்கள் இலக்கிய உலகில் பரவலாக பேசப்படுபவைகளாகும். இலக்கியத்திறனாய்வு என்பது இலக்கியத்தின் திறனை ஆய்தல் என்னும் பொருளாகும். திறனாய்வு என்ற சொல்லை முதன்முதலாக பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தம் அவர்கள் 1963 ஆம் ஆண்டு தம்முடைய இலக்கியக்கலை என்னும் நூலில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

திறனாய்வுக்கு இணையான ஆங்கிலச் சொல் கிரிட்டிக். கிரிட்டிசிசம் என்பது. கிரிட்டிக் என்ற சொல்லை 1605 ஆல் சிந்தனையாளர் பிரான்சிஸ் பேக்கன் என்பார் பயன்படுத்தியுள்ளார். அதுபோல ஜான்டிரைடன் என்னும் கவிஞர் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் கிரிட்டிசிசம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். தமிழில் கிரிட்டிசிசம் என்ற சொல்லுக்கு இணையாக 1844 ஆம் ஆண்டு விமர்சனம் என்னும் சொல்லை ஆ. முத்துசிவன் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

கிரேக்கச் சொல்லான கிரிட்டிகோஸ் என்னும் சொல்லிலிருந்து கிரிட்டிசிசம் என்னும் சொல் உருவாக்கப்பட்டது. கிரிட்டிகோஸ் என்பதன் பொருள் முடிவு கூற முடிந்த ஒன்று என்பர். ஒன்றை நடுநிலையோடு கவனித்துக் கூறப்படும் அனைத்தும் திறனாய்வு என்றும் அதனைச் செய்யும் அவர்களைத் திறனாய்வாளர் என்றும் கூறுவர்.

விமரிசை என்ற வடமொழி வழக்கிலிருந்து வந்த இச்சொல்லுக்குப் பாராட்டிச் சொல்லும் விளக்கமாகவும் பிரிவாகவும் சொல்லுதல் என்று பொருள். இன்று

கல்வியாளர்கள் இடையில் திறனாய்வு என்ற சொல்பெருவழக்காகவும் எழுத்தாளர்கள், பத்திரிக்கையாளர்கள் இடையில் விமர்சன் என்ற சொல்பெருவழக்காகவும் பயணப்பட்டு வருகிறது.

திறனாய்வின் நோக்கம்

திறனாய்வின் நோக்கம் அல்லது பணி என்பது அடிப்படையில் இலக்கியத்தை மையமிட்டதாகும். வினா எழுப்பியும் விடைதந்தும் கருத்தை அல்லது இலக்கியத்தை பார்ப்பது. இலக்கியம் ஒரு கலையாக இதில் பார்க்கப்படுகிறது. அதனுடைய சாத்தியக் கூறுகளைத் திறனாய்வு ஆராய்கிறது.

இலக்கியம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் எழுந்திருக்கிறது. அதன் தாக்கம் இலக்கியத்தில் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதையும் திறனாய்வு ஆராய்கிறது. இலக்கியம் மக்களுக்கானது என்ற அடிப்படையில் மக்களுக்காகவும் திறனாய்வு பேசுகிறது. இலக்கியம் அது உருவான இடம், காலம் நிலைகளுக்கேற்ப உருவாக்கப்பட்டிருக்கும்போது அதன் தன்மைகள் பற்றியும் இவ்விலக்கியம் சமூகத்தில் எற்படுத்திய தாக்கங்களைப் பற்றியும் திறனாய்வு ஆய்கிறது.

இவ்வாறு இலக்கியத்தின் திறனை பல்வேறு நிலைகளிலும் பல்வேறு அணுகுமுறையிலும் திறனாய்வு ஆராய்கிறது.

இலக்கியம் பல செந்நெறிகளையும் பல இலக்கியப் போக்குகளையும், பல கருத்துக்களையும் கொண்டிருப்பது. மேலும் பொருத்தமான தளங்களில் காலான்றி இலக்கியத்தின் இயங்கு நிலைகளையும் கோணங்களையும் பகுத்து ஆராய்வது திறனாய்வின் நோக்கமாகும்.

திறனாய்வாளரின் இயல்புகள்

திறனாய்வு என்பது அறங்கூறுவோரின் பணி போன்றது. நடுநிலையில் நின்று சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல, திறனாய்கின்ற கலையின் படைப்பின் நிறை குறைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்துத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

தினாய்வாளர் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை 'அறநெறிச் சாரம்' என்னும் நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

“காய்தல் உவுத்தல் அகற்றி ஒரு பொருட்களை

ஆய்தல் அறிவுடையார் கண்ணதே - காய்வதன்கண்

உற்ற குணந் தோன்றாதாகும் உவப்புதன் கண்

குற்றமுந் தோன்றாக் கெடும்.“

என்கிறது இந்நூல்.

திருவள்ளுவர் கருத்துரைகள்

தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர் கூறும் பின்வரும் கருத்துகள் திறனய்வாளருக்குப் பெரிதும் பொருந்துவனவாகும்.

"எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு"

"எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு"

திறனாய்வாளர் பற்றி எம்.வி.காமத் கூற்று

"ஒரு திறனாய்வாளர் அவரது தொழிலில் ஓர் ஆபரணம் போலத் திகழவேண்டும். குறை கூறுதல் நன்மை பயக்குமெனில் குறை கூற வேண்டும். ஆதரவும் ஊக்கமும் தரவேண்டிய இடத்தில் தரவேண்டும். நல்ல சுவையின் காவல் நாயகனாகத் திறனாய்வாளர் இருத்தல் வேண்டும்" என்கிறார்.

1. நடுநிலையில் நின்று இப்பணியைச் செய்ய வேண்டும்.

2. விருப்பு வெறுப்பின்றி எதனையும் ஆராய்ந்து கூற வேண்டும்.

3. அறைகுறை அறிவோடு திறனாய்வு செய்கின்றவர்களால் பயன்களைவிடக் கேடுகளே மிகுதியாக விளையும்.

திறனாய்வு வகைகள்

1. நூல் திறனாய்வு (Book Review)

2. திரைப்படத் திறனாய்வு

3. இசைத் திறனாய்வு

4. நாடகத் திறனாய்வு

1. நூல் திறனாய்வு

பெரும்பாலான இதழ்கள் நூல் திறனாய்வுப் பகுதியினை வெளியிடுகின்றன. சில இதழ்கள் நூல்களின் பெயர், ஆசிரியர், கிடைக்குமிடம், விலை ஆகியவற்றை மட்டுமே வெளியிடுகின்றன. சில இதழ்கள் 'வந்த நூல்கள்'(Book Received) பட்டியல் தந்து விட்டு, மதிப்புடைய சிலவற்றிற்கு மட்டுமே மதிப்புரை வெளியிடுகின்றன.

- குழுதம் - வார இதழ் - 'புத்தகம்' - நூல் மதிப்புரை.
- செந்தமிழ்ச்செல்வி - மாத இதழ் - நூல் திறனாய்வுப் பணி.

- தினமணி - நாளிதழ் - நூல் திறனாய்வுப் பணி.
- 'சர்வோதயம்' இதழ் - தரமான நூல்களுக்கு மதிப்புரை.

இவ்விதழ்களைப் படிக்கின்றபோது திறனாய்வு எவ்வாறு செய்யப்படுகின்றது என்பதை அறியலாம்.

கவனிக்க வேண்டியவை

- நூல் திறனாய்வாளர் நூல் முழுவதையும் முழுமையாகப் படித்துத் திறனாய்வு செய்தல் வேண்டும்.
- ஒரு நூல் எந்தத் துறையைச் சார்ந்ததோ, அந்தத்துறை பற்றிய அடிப்படை அறிவு இருந்தால் மட்டுந்தான் ஒரு நூலினைத் திறனாய்வு செய்ய வேண்டும்.
- நடுநிலை நின்று. விருப்பு வெறுப்பின்றி, குறை நிறை இரண்டையும்கூற வேண்டும்.

மதிப்புரை அமைய வேண்டிய முறை

- நூலின் விவரப்பகுதி
- நூலின் உள்ளடக்கம்
- திறனாய்வுப் பகுதி

நூலின் முக்கியத்துவத்தை ஒட்டி சிறியதாகவோ பெரியதாகவோ அமையலாம்

2. திரைப்படத் திறனாய்வு

தற்பொழுது அனைத்து நாளிதழ்களில் வார, மாத இதழ்களில் திரைப்படங்களைத் திறனாய்வதைக் கடமையாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். நூல்களைத் திறனாய்வு செய்யாத இதழ்கள்கூட திரைப்படத் திறனாய்வுகளை வெளியிடத் தவறுவதில்லை. ஏனெனில் இதழ்களின் விற்பனை உயர்ந்து செல்கின்றது.

தயாரிப்பாளர்கள் தங்கள் படங்களை பத்திரிகையாளர்களுக்கு முன்கூட்டியே தனியே திரையிட்டு (Pre-view show) திறனாய்வு எழுதத் தூண்டுகின்றனர். திறனாய்வை இதழ்கள் செய்வதால் திரைப்பட விளம்பரங்களும் கிடைக்கின்றன. எனவே திரைப்பட மதிப்புரை இன்று அனைத்து இதழ்களிலும் வெளியிடப்படுகின்றது.

கவனிக்க வேண்டிய முறைகள்

- திரைப்படத்துறை பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவு தேவை வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் திரைப்படங்களை ஒப்புநோக்கி எழுத வேண்டும்.

- தயாரிப்பாளர்களின் விருப்பங்களை எந்த நிலையிலும் மதிப்புரையில் வெளியிடக் கூடாது.
- பாடல், இசை, ஒளி, ஒலி அமைப்பு, இயக்கம் போன்றவற்றை குறிப்பிட வேண்டும்.
- படத்தின் வெற்றி தோல்விகளுக்குப் பொறுப்பு கூற வேண்டும்.
- படத்திலுள்ள நிறைகளைப் பாராட்டிக் குறைச்சுட்டிக்காட்டத் தயங்கக் கூடாது.

3. இசைத் திறனாய்வு

சென்னை போன்ற பெருநகரங்களில் இசைநிகழ்ச்சிகள் அடிக்கடி நடைபெறுகின்றன. கோயில் திருவிழாக்களில் இசை நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. இவற்றைத் திறனாய்வு செய்யவேண்டும்.

இசைத்திறனாய்வு செய்பவர்கள் இசைக்கைலையின் நூட்பங்களைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இந்த திறனாய்வு மக்களிடம் இசைகேட்கும் ஆர்வத்தை மிகுதிபடுத்த வேண்டும்.

4.நாடகத் திறனாய்வு

நாடகங்களுக்கு சமுதாயத்தில் தனி இடம் கொண்டிருப்பதனை மறக்கக் கூடாது. நாடகத் திறனாய்வு செய்பவர்கள், நாடகங்கள் எப்படி திரைப்படங்களில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டவை என்பதை உணர்ந்து திறனாய்வு எழுத வேண்டும்.

நாடகத் திறனாய்வாளர், திறனாய்வு செய்யும் நாடகத்தின் பல்வேறு கூறுகளையும் தனித்தனியாக திறனாய்வு செய்ய வேண்டும்.

நாடகங்கள் இப்பொழுது இருவகைகளாக அமைகின்றன. ஒன்று தொழில் முறை (Professional) (உம்) கலைஞர்கள் நடிக்கும் நாடகங்கள், மற்றொன்று பயில்முறை (Amateur) கலைஞர்கள் பங்கேற்கும் நாடகங்கள், திறனாய்வில் இவை இரண்டிற்குமுள்ள அடிப்படை வேறுபாடுகளை உணர்ந்து திறனாய்வு செய்ய வேண்டும்.

- நாடகக் கதையின் இயல்பினைக் கூறலாம், முக்கியமான திருப்புமுனைகளையும் முடிவையும் கூறக் கூடாது.
- நாடகம் சமூகஞ் சார்ந்ததா? வரலாற்றுத் தொடர்புடையதா? என்பதைக் குறிக்க வேண்டும்.
- மேற்கோள்களின் மூலம் நாடகத்தின் தரத்தை வெளிக்காட்டலாம்.
- கதை நடைபெறும் இடச் சூழலை விளக்கலாம்.
- ஆசிரியர் எப்படி கதையைக் கையாண்டிருக்கிறார் என்பதையும் கூறலாம்.

- மதிப்புரை, நாடகம் பற்றி முழுமையாக இருத்தல் வேண்டும்.
- மதிப்புரை எளிமையாக, எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளும்படி இருக்க வேண்டும்.
- தலைமைக் கதை மாந்தர்கள் படைக்கப்பட்டுள்ள முறையைக் கூறலாம்.

திறனாய்வாளரின் தகுதிகள்

- தகுதியான இலக்கியத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- திறனாய்வாளன் என்ற உணர்வுடன் இருத்தல் வேண்டும்.
- கருத்துக்கள் மூலம் இலக்கிய உலகத்தை எதிர்கொள்ளுதல் மற்றும் அதைப் பற்றி யாருக்காக ஏன் எழுதுகின்றோம் என்ற திட்டங்கள் வைத்திருக்க வேண்டும்.
- இலக்கிய அறிவும், பொதுவான அறிவும் பளிச்செனப் பற்றிக் கொள்ளும் திறனும் இருத்தல் வேண்டும்.
- புதிய கருத்துக்கள், புதிய பாதைகள், புதிய மதிப்புக்களை உணர்த்தும் வழிகாட்டி மற்றும் தோழனாக விளங்க வேண்டும்.

திறனாய்வின் பணிகள்

திறனாய்வு என்பது அடிப்படையில் இலக்கியத்தின் நோக்கம் மட்டுமின்றி பணியையும் சார்ந்ததுதான் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இலக்கியம் ஒரு கலையாக, சாதனமாக, சக்தியாக வருணிக்கப்படும்பொழுது அதனுடைய சாத்தியக் கூறுகளைத் திறனாய்வு ஆராய்கிறது.

திறனாய்வின் பயன்

- திறனாய்வின் மூலம் இலக்கியத்தின் தனித்தன்மையைப் பகுப்பாய்வு செய்யலாம்.
- ஆய்வுக்குரிய எல்லைகளைக் கொண்டு திறனாய்வு செய்யும்பொழுது சிறந்த முடிவுகளைத் தரும்.
- திறனாய்வின் எல்லைகள் பரவலானவை. அவை சுதந்திரமானவை.
- சிந்தனைகளின் புரப்பும், இலக்கியத்தின் வெளிப்பாடும், வாசிப்புகளின் பரிமாணங்களும் விரிவடைந்து போகிறபோது இது தவிர்க்கமுடியாதது மட்டுமின்றி இயல்பானதும் கூட. ஏனெனில் இன்று திறனாய்வு இயக்கியத்தையும் தாண்டி போய்விட்டது எனலாம்.

திறனாய்விற்கான வழிமுறைகள்

- விதிமுறை, செலுத்துநிலை. பகுப்புமுறை என்ற வகைகள் பொதுவானவை. திறனாய்வின் செல்நெறிகளையும் வழிமுறைகளையும் குறிக்கின்றன. இத்தகையப் பகுப்புகள் பெரும்பாலும் மரபு வழியினைச் சேர்ந்தவை.

திறனாய்வு வகைகள்

தற்போது ஒன்பது வகையான திறனாய்வு முறைகள் வழக்கில் உள்ளன.

- ✓ விளக்கமுறைத் திறனாய்வு
- ✓ ஒப்பீட்டுத் திறனாய்வு.
- ✓ மதப்பீட்டு முறைத் திறனாய்வு
- ✓ ரசனைமுறை அல்லது அழகியல் திறனாய்வு
- ✓ பாராட்டுமுறைத் திறனாய்வு
- ✓ முடிபுமுறைத்திறனாய்வு
- ✓ விதிமுறைத் திறனாய்வு
- ✓ செலுத்துநிலை அல்லது படைப்பு வழித் திறனாய்வு
- ✓ பகுப்புமுறைத் திறனாய்வு
- ஒரு குறிப்பிட்ட நூலை எடுத்துக் கொண்டு அதை இயற்றிய ஆசிரியர் பற்றியும் அவருடைய படைப்புகள் பற்றியும் அமைந்துள்ள பலப்பல கூறுகளைப் பற்றியும் விளக்கிச் சொல்லும் முறையில் அமைந்ததே **விளக்குமுறைத் திறனாய்வு**
- ஒருவரின் படைப்பை அவர் காலத்தே வாழ்ந்த மற்றொருவரின் படைப்போடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவது **ஒப்பீட்டுமுறைத் திறனாய்வு**.
- ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கியத்திற்குரிய தரத்தையும் தகுதியையும் மதிப்பீடு செய்து காட்டுவதே **மதிப்பீட்டுமுறைத் திறனாய்வு**.
- கவிதை எளிமையாக இருத்தல் வேண்டும். ரசிப்பதற்கு சிரமம் இருக்கக் கூடாது உடனடியாகப் புரிதல் வேண்டும் என்பதே **ரசனைமுறை அல்லது அழகியல்**
- **பாராட்டுமுறைத் திறனாய்வு** என்பது நூலின் நலன்களையும் சிறப்புகளையும் மட்டும் கூறி ஏனைய பகுதிகளை விட்டுவிடும் நோக்கில் நிகழ்த்தப்படுவது.
- **முடிபுமுறைத் திறனாய்வு** என்பது இரண்டு வேறுபட்ட பொருட்கள் பற்றி ஆராய்ந்து. உயர்வு தாழ்வுகளை ஒப்பிட்டு, பின்பு முடிவுகூறுவது.
- **பகுப்புமுறைத் திறனாய்வு** என்பது தூலின் பகுதிகளையும் அவை ஒன்றுடன் ஒன்று பொருந்தும் வகையையும் ஆராயும் முறை.

திறனாய்வு அணுகுமுறைகளும் இன்று பல உள்ளன.

- அறிவியல் அணுகுமுறை
- சமூகவியல் அணுகுமுறை
- வரலாற்றியல் அணுகுமுறை
- உளவியல் அணுகுமுறை
- மொழியியல் அணுகுமுறை
- உருவவியல் அணுகுமுறை
- அமைப்பியல் அணுகுமுறை
- பின்னை அமைப்பியல் அணுகுமுறை
- அறநெறி அணுகுமுறை
- மார்க்சிய அணுகுமுறை
- தொல்படிமவியல் அணுகுமுறை

திறனாய்வு செய்வதற்கான நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

மாணவர்கள் பயிற்சிக்காக தாங்கள் படித்த கதை, கவிதை, கட்டுரை போன்ற நூல்களில் ஒன்றினை எடுத்துக்கொண்டு இந்நூல் குறித்து, நூலின் தன்மைகள், கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள், நடை, உத்தி போன்றவற்றை தெளிந்து உரைக்க பழக வேண்டும். பாரதியாரின் கவிதைகள், கதைகள், கட்டுரைகள், பாரததிதாசனின் நூல்கள், திருக்குறள் போன்ற அறநூல்கள், பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் கதை, கவிதை. கட்டுரைகள் என எதை வேண்டுமானாலும் பயிற்சிக்காக எடுத்துக்கொண்டு பழகவேண்டும்.

5.3. கடிதம் வரைதல்

மனிதர்களுக்கிடையிலான கருத்துத் தொடர்பில் முக்கிய இடம் பெறுவனவற்றுள் கடிதமும் ஒன்று. ஒருவரின் ஆளுமையை மிகச் சிறந்த வகையில் எடுத்துக் காட்டுவது கடிதம் என்றே கூறலாம். கடிதங்களை உறவுமுறைக் கடிதங்கள், அலுவல்முறைக் கடிதங்கள் என இருவகைப்படுத்தலாம்.

5.3.1.உறவுமுறைக் கடிதங்கள்

பெற்றோர், உடன் பிறந்தோர், உறவினருக்கு எழுதப்பெறும் கடிதங்கள், நண்பர்களுக்கு எழுதப்பெறும் கடிதங்கள் முதலியன இவ்வகையுள் அடங்கும். இவ்வாறு எழுதப்படும் கடிதங்களின் அமைப்பு

- இடம் தேதி
- தொடக்கம் (விளி)

- கடிதத்தின் உடற்பகுதி செய்தி
- முடிக்கும் பகுதி
- பின் குறிப்பு
- உறைமேல் முகவரி

இடமும் தேதியும் - எந்த இடத்திலிருந்து கடிதம் எழுதப்படுகிறதோ அவ்வூரின் பெயரும். எழுதப்படும் தேதியும் கடிதத்தின் மேற்பகுதியின் வலப்புறமாக ஒன்றன் கீழ் ஒன்று முறையே எழுதப்பட வேண்டும்.

தொடக்கம் - எவருக்குக் கடிதம் எழுதப்படுகிறதோ அவரை விளித்து எழுதுதல் வேண்டும். அன்புள்ள அப்பாவுக்கு அன்புள்ள தங்கைக்கு அன்புள்ள தோழி தேன்மொழிக்கு என்று விரியாக அமையும்.

கடிதத்தின் உடற்பகுதி - நாம் எழுத நினைத்த செய்தியை இப்பகுதியில் எழுத வேண்டும்.

முடிக்கும் பத்தி - கடிதத்தை எழுதி முடித்தபின் கடிதத்தை முடிக்கும் விதமாக இப்படிக்கு, தங்கள் உண்மையுள்ள, அண்ணன், தம்பி, மகள். மகன் என்று கடிதத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் எழுதி முடிக்கவேண்டும்.

பின்குறிப்பு - கடிதத்தில் சொல்லப்படாத ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு சொல்லாம்.

உறைமேல் முகவரி - இறுதியில் கீழே இடப்பக்கத்தில் கடிதத்தைப் பெறுபவரின் முகவரியை எழுத வேண்டும். முகவரியின் இறுதியில் முற்றுப்புள்ளியும் ஏனையவற்றில் காற்புள்ளியும் இடவேண்டும்.

5.3.2. அலுவல்முறைக் கடிதங்கள்

விண்ணப்பித்தல், முறையிடுதல் வணிகம் தொடர்பாக எழுதுதல் இதழாசிரியருக்கு எழுதுதல் ஆகிய பிறவற்றை அலுவல்முறைக் கடிதங்கள் என்பர்.

அலுவல்முறைக் கடிதங்களின் அமைப்பு

- அனுப்புநர் / விடுநர் முகவரி
- பெறுநர் முகவரி
- மரியாதை நிமித்தமான விளி
- பொருள்
- நன்றி கூறி முடித்தல்
- இடம், தேதி
- இணைப்பு

மாதிரிக் கடிதம்

விடுதியில் தங்கிப் பயிலும் மாணவர் கல்விச் சுற்றுலா செல்வதற்குத் தந்தையாரிடம் இசைவு வேண்டிக் கடிதம் எழுதுதல்.

சேலம்

2.05.2024

அன்புள்ள அப்பா அவர்களுக்கு,

தங்கள் கடிதம் கண்டேன். மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இங்கு நான் நலம். அங்கு அம்மா, தங்கை ஆகிய அனைவர் நலமும் அறிய ஆவல். நான் நன்றாகப் படித்து வருகிறேன்.

இக்கல்வியாண்டில் எங்கள் வகுப்பு மாணவர்கள் அனைவரையும் எங்கள்துறைப் பேராசிரியர்கள். கல்விச் சுற்றுலா அழைத்துச் செல்லத் திட்டமிட்டுள்ளார்கள். மாணவர்களாகிய நாங்கள் தமிழகத்தின் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் பறைசாற்றும் இடங்களை நேரில் காணவேண்டியது பாடத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைகின்றது.

எனவே, தஞ்சாவூர், திருச்சி, மதுரை போன்ற முக்கிய நகரங்களுக்குக் கல்விச் சுற்றுலா செல்லவிருக்கிறோம். கல்லூரி மாணவர்கள் கல்விச் சுற்றுலா செல்வதற்குப் பெற்றோரின் இசைவுக் கடிதம் இன்றியமையாதது. எனவே தாங்கள் தங்கள் இசைவினைத் தெரிவிக்குமாறு வேண்டுகிறேன். நடந்து முடிந்த பருவத் தேர்வில் அனைத்துப் பாடங்களிலும் எனது வகுப்பில் முதல் மதிப்பெண் பெற்றுள்ளேன். தங்கையை நன்றாகப் படிக்கச் சொல்லுங்கள், அம்மாவிற்கு என் வணக்கத்தையும் தங்கைக்கு என் அன்பு வாழ்த்துகளையும் தெர்மிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

இப்படிக்கு,

தங்கள் அன்புள்ள மகன்,

அருண்

உறைமேல் முகவரி

உயர்திரு இராலாலன்,

15,பாரி தெரு,

வள்ளூவர் நகர்,

விருத்தாச்சலம்.

5.4. விண்ணப்பம் எழுதுதல்

அலுவல் முறைக் கடிதங்கள் பல்வேறு வகையில் அமையும், ஒன்றைப்பெறக்கருதி வேண்டிக் கொள்வது விண்ணப்பமாகும்.

வேலை வேண்டி இதழ்களில் வரும் விளம்புரப் பகுதியைப் பார்த்துத் தம் கல்வித்திறன் முதலியன குறித்தெழுத விண்ணப்பித்தல் இதன்பாற்படும்.

ஊரிலுள்ளோர் தன் வாழ்க்கை, வசதிக்கு வேண்டியவற்றை அடைய விரும்பி ஊர்ச்சபையினருக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொள்வார்கள்.

விண்ணப்பங்கள் தெளிவாகத் தமக்கு வேண்டுவனவற்றைத் தெரியப்படுத்துவனவாகவும் பணிவுடன் எழுதப்பட்டனவாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

ஒரு வேலைக்காக விண்ணப்பிக்கும் பொழுது விண்ணப்பக் கடிதத்துடன் அந்த வேலைக்குரிய கல்வித் தகுதி. பிற தகுதிகள் பற்றிய தன் விவரக் குறிப்பை அத்துடன் சேர்த்து அனுப்ப வேண்டும்.

அது நம்மைப் பற்றிய ஓர் அறிமுகமாக அமையும். விவரக் குறிப்பில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய விவரங்கள் பல உள்ளன.

தனிப்பட்ட விவரங்கள்

பெயர், வயது, பிறந்த தேதி, பாலினம், தேசிய இனம், திருமணம் பற்றிய விவரம், வீட்டு முகவரி தொலைபேசி எண், அலைபேசி எண், மின்னஞ்சல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

கல்வித் தகுதி

உயர்நிலைப் பள்ளி, பட்டப்படிப்பு, பட்ட மேற்படிப்பு, அதற்கும் மேலான கல்வியின் முழு விவரங்களும் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

இவற்றைக் கல்வி பயின்ற நிறுவனம், பாடம் தேர்ச்சி பெற்ற ஆண்டு, வகுப்பு, மதிப்பெண் விழுக்காடு என்ற வரிசையில் அட்டவணைப்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும்.

தொழிற்கல்வித் தகுதி / கூடுதல் தகுதி

தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து கணினி தொடர்பான படிப்பு போன்றவற்றைப் பற்றிய விவரங்களைத் தருதல் வேண்டும்.

பணியில் முன் அனுபவம்

இதற்கு முன் வேலை பார்த்திருப்பின், வேலை பார்த்த நிறுவனம், பணிபுரிந்த காலம், போன்றவற்றைக் குறிப்பிடல் வேண்டும்.

பிற சிறப்புகள்

போட்டிகளில் பெற்ற பரிசுகள், விருதுகள் நூல்வெளியீடுகள், இதழில் அச்சாகிய ஆய்வுக்கட்டுரைகள் போன்றவை இருப்பின் அவை தொடர்வான விவரங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

பார்வை

வேலைக்கு விண்ணப்பிப்பவர்கள் நன்றாக அறிந்த மூவருடைய பெயரையும் முகவரியையும் இப்பகுதியில் குறிப்பிட வேண்டும்.

இதற்கு அவர் பயின்ற கல்லூரி அல்லது பல்கலைக்கழகத்தின் ஆசிரியர், முன்னாள் பணிபுரிந்த நிறுவனத்தின் மூத்த அலுவலர், பொறுப்புள்ள பதவியிலிருப்போர் போன்றோரின் விவரங்களை அவர்களின் ஒப்புதலுடன் கொடுக்கலாம்.

இறுதியாக விண்ணப்பிப்பவர் வலப்புறமாகக் கீழே கையொப்பமிடவேண்டும்.

5.4.1.முறையீட்டுக் கடிதங்கள்

காவல்துறை அலுவலர்களுக்குக் காணாமற்போன பொருள்களைக் கண்டுபிடித்து மீட்டுத் தருமாறு எழுதப் பெறுவன முறையீட்டுக் கடிதங்கள் என்று வழங்கப்பெறும்.

கல்லூரி ஆசிரியர் / முதல்வருக்கு எழுதுவனவும் அடங்கும்.

5.4.2.இதழாசிரியருக்கு எழுதுவன

இதழில் இடம்பெற்ற செய்தியைப் பற்றி அதன் வாசகர் ஆசிரியருக்கு எழுதும் கடிதங்கள் இவ்வகையுள் அடங்கும்.

ஒரு செய்தியைப் பற்றிய பல்வேறு விமர்சனங்களையும் கோணங்களையும் நோக்கிய நிலைகளையும் இவ்வகைக் கடிதங்களில் காணலாம்.

மாதிரி விண்ணப்பங்கள்

நீ விரும்பும் புத்தகம் ஒன்றை அனுப்பித் தருமாறு பதிப்பகத்தாருக்குக் கடிதம் எழுதுக.

அனுப்புநர்

அ. முல்லைவேந்தன்,

13. சுப்ரமணியர் கோவில் தெரு,

மட்டக்கடை,

தூத்துக்குடி.

பெறுநர்

பதிப்பாசிரியர்.

உலகதமிழாய்வு நிறுவனம்,

இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை,

தரமணி, சென்னை -600 113.

பெருந்தகையீர்,

பொருள்: 'தமிழக வரலாறும் மக்களும் பண்பாடும்' என்னும் நூல்

அனுப்புதல் தொடர்பு

ஐயா,

தங்கள் பதிப்பகம் மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ள 'தமிழக வரலாறும் மக்களும் பண்பாடும்' என்ற நூலினைப் பெற விரும்புகின்றேன். கழிவுவிலையில் இப்புத்தகத்தை தாங்கள் தருவாதாக விளம்பரம் செய்ததை அறிகின்றேன்.

ஆகையால் எனக்கு இரண்டு பிரதிகள் அனுப்பி வைக்குமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். பணவிடை மூலம் தங்கள் பதிப்பகத்திற்கு அதற்குரிய தொகையை அனுப்பியுள்ளேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

நன்றி

இப்படிக்கு,

தங்கள் அன்புள்ள,

அ. முல்லைவேந்தன்

நீ வாங்கவிருக்கும் பொருளின் விலைப்பட்டியல் கேட்டு அப்பொருள் தொடர்பான நிறுவனத்திற்குக் கடிதம் வரைக.

அனுப்புநர்

இரா. அருளப்பன்,

செயலாளர்,

பாரதிதாசன் புத்தகச்சாலை (சிறுவர் நூலகம்)

அஞ்சலகச் சாலை.

தாராபுரம்.

பெறுநர்

சர்வோதயா இலக்கியப் பண்ணை,

நகர்மன்றச் சாலை,

மதுரை.

மதிப்பிற்குரிய ஐயா,

பொருள் : நூலகத்திற்கு நூல்கள் வாங்க விலைப்பட்டியல் கேட்டல்

தொடர்பாக.

எங்கள் ஊரில் பாரதிதாசன் புத்தகச் சாலை என்னும் பெயரில் சிறுவர் நூலகம் ஒன்றைத் தொடங்கியுள்ளோம். ஊரில் உள்ள பல சான்றோர்கள் மற்றும் அருட்கொடையாளர்களின் உதவியோடு பல நூல்களை வாங்கத் திட்டமிட்டுள்ளோம். நூல்கள் மற்றும் அவற்றின் விலைகளை அறிந்து தேர்வு செய்யும் வகையில் தங்கள் நிறுவனத்தில் உள்ள நூல்களுக்கான விலைப்பட்டியலை அனுப்பி வைக்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நன்றி

இப்படிக்கு,

தங்கள் உண்மையுள்ள,

மதிமாறன்

உரைமேல் முகவரி

சர்வோதயா இலக்கியப் பண்ணை,

நகர்மன்றச் சாலை. மதுரை.

நாளிதழில் வெளியான வேலை வாய்ப்பு விளம்பரத்தைக் கண்டு விண்ணப்பித்தல்.

அனுப்புநர்

தமிழ்வாணன்,
25. பாரதி தெரு,
திண்டிவனம்,
விழுப்புரம் மாவட்டம்.

பெறுநர்

ஆணையர்,
திண்டிவனம் நகராட்சி,
திண்டிவனம்.

மதிப்பிற்குரிய ஐயா.

பொருள்: இளநிலை எழுத்தர் பணிக்கு விண்ணப்பித்தல் தொடர்பாக

பார்வை: 06.06.2024 அன்றைய தினமணி நாளிதழில் வெளிவந்த தங்கள்
விளம்பரம் .

06.06.2024 அன்றைய தினமணி நாளிதழில் திண்டிவனம் நகராட்சியில் பணியிடம் நிறப்பப்படாமல் உள்ள இளநிலை எழுத்தர் பதவிக்கு ஆளைத் தேர்ந்தெடுக்க வெளியிடப்பட்ட விளம்பரத்தைக் கண்டேன். அப்பதவிக்கான என்னுடைய விண்ணப்பத்தை இந்துடன் அனுப்புகிறேன்.

நான் மேல்நிலைத்தேர்வில் 80 விழுக்காட்டு மதிப்பெண் பெற்றுச் தேர்வு பெற்றுள்ளேன். தட்டச்சுத் தேர்வில் தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டிலும் தேர்வாகியுள்ளேன். தகுதித் தேர்வில் (Higher Grade) முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளேன்.

எனவே, தங்கள் நகராட்சியில் நிரப்பப்படாமல் இருக்கும் எழுத்தர் பணியிடத்தில் பணிபுரிய வாய்ப்பு அளிக்குமாறு பணிவுடன் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தங்கள் ஆணையத்தில் இருக்கும் எழுத்தர் பதவியில் நான் பணியமர்த்தப்பட்டால் உண்மையுடனும் நேர்மையுடனும் உழைப்பேன் என்று உறுதி கூறுகின்றேன். என் கடின உழைப்பால் உயர் அலுவலர்கள் அனைவரது

நன்மதிப்பையும் பெற்றுச் சீரியமுறையில் பணியாற்றுவேன் என்றும் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நன்றி.

இப்படிக்கு,

இடம் திண்டிவனம்

தங்கள் உண்மையுள்ள,

நாள் 07.06.2024

தமிழ்வாணன்

இணைப்பு

1. தன்விவரக் குறிப்பு
2. மேல்நிலைப்பள்ளி மதிப்பெண் சான்றிதழ்கள் நகல்
3. தட்டச்சுத் தேர்வுச் சான்றிதழ் நகல்
4. கணினியில் பட்டயச் சான்றிதழ் நகல்

சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் நிதியுதவிக் கடன் வேண்டி வங்கிக்கு விண்ணப்பித்தல்.

அனுப்புநர்

எ. விசயன்

50, திருவள்ளூர் சாலை,

அம்பத்தூர்,

சென்னை-600 053.

பெறுநர்

மேலாளர்,

பாரத ஸ்டேட் வங்கி

அம்பத்தூர் கிளை,

சென்னை - 600 053.

மதிப்பிற்குரிய ஐயா,

பொருள்:சுய வேலை வாய்ப்புக்கு நிதியுதவிக் கடன் வேண்டி

விண்ணப்பித்தல்

நான் சென்னை அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் பயின்று பொருளாதாரப் பாடத்தில் இளங்கலைப் பட்டம் பெற்றுள்ளேன். முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ள நான் அரசுப் பணிக்குச் செல்வதை விட சுயமாக ஒரு தொழில் தொடங்குவதில் ஆர்வமாக உள்ளேன். எனவே சுயவேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் அரசின் நிதி உதவி வேண்டி விண்ணப்பிக்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள். சுயநிதிக் கல்லூரிகள் என நிறுவனங்கள் மிகுதியாக உள்ளன. எனவே, அக்கல்வி நிறுவனங்களில் பயிலும் மாணவர்கள் தேவைக்கான எழுதுபொருள் விற்பனை நிலையம் ஒன்றைத் தொடங்கினால் நல்ல பயனைத் தரும் என்று கருதுகிறேன். விற்பனை நிலையம் தொடங்குவதற்குத் தங்கள் நிதியுதவிக் கடன் அளித்து உதவுவீர்களானால் குறைந்தது இருவர்க்கு வேலைவாய்ப்பினை என்னால் தர இயலும், இதற்கான கருத்துருவை உரிய படிவத்தை இத்துடன் அனுப்புகிறேன்.

எனவே, தாங்கள் எனது விண்ணப்பத்தைப் பரிசீலனை செய்து, சுயவேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் நிதியுதவிக் கடன் வழங்குமாறு பணிவுடன் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாங்கள் வழங்கும் கடன் உதவித் தொகையை மாதந்தோறும் தவணைமுறையில் தவறாது திருப்பிச் செலுத்திவிடுவேன் என்று உறுதி அளிக்கிறேன்.

நன்றி.

தங்கள் உண்மையுள்ள,

எ. விசயன்

அம்பத்தூர்

10.06.2024

இணைப்பு

1. கருத்துரு (திட்டமதிப்பீடு)
2. இளங்கலைப் பட்டச் சான்றிதழ் நகல்
3. நன்னடத்தைச் சான்றிதழ் நகல்

நூலக வசதி செய்து தரவேண்டிப் பொது நூலக ஆணையருக்குக் கடிதம் எழுதுதல்.

அனுப்புநர்

த. எழிலரசி
பெரியார் நகர்,
பாலவாக்கம்,
சென்னை - 600 041

பெறுநர்

பொது நூலக ஆணையர்,
தேவநேயப் பாவாணர் நூலகக் கட்டடம்,
அண்ணாசாலை,
சென்னை -600 002.

மதிப்பிற்குரிய ஐயா,

பொருள்: நூலக வசதி வேண்டுகல்.

நான் சென்னையில் திருவான்மியூரை அடுத்த பாலவாக்கத்தில் உள்ள பெரியார் நகரில் வாழ்கிறேன். பெரியார் நகர், சென்னை - மகாபலிபுரம் கடற்கரைச் சாலையில் மேற்குப் புறத்தே மிகவும் வேகமாக வளர்ந்து வரும் புறநகர் ஆகும்.

இந்நகரில் ஏறத்தாழ ஐயாயிரம் மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்களில் பள்ளிக்கூட, கல்லூரி மாணவர்கள் மட்டும் ஏறத்தாழ எண்ணூறு பேர் உள்ளனர். எங்கள் நகருக்குப் பக்கத்தில் இலவசப் பொதுநூலகம் எதுவும் இல்லை நான்கு கிலோ மீட்டர் தள்ளிதான் நூலகம் அமைந்துள்ளது. நாங்கள் பொருளாதார வசதி அற்றவர்கள். எங்கள் பகுதியில் ஒரு நூலகம் அமைத்துத் தந்தால் அப்பகுதியில் உள்ள ஏழை மாணவர்கள் பயன்பெறுவார்கள். ஒரு நூலகம் அறிவு விளக்கு ஏற்றுவதற்கு ஒப்பாகும். எனவே. எங்கள் பகுதியில் பொது நூலகம் ஒன்று அமைத்துத் தருமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நன்றி

பாலவாக்கம்

14.06.2024

தங்கள் உண்மையுள்ள,

த. எழிலரசி

கல்வி உதவித் தொகை வழங்குவதற்கு ஆவண செய்ய வேண்டிக் கல்லூரி முதல்வருக்குக் கடிதம் எழுதுதல்,

அனுப்புதர்

இராமலிங்கம்,

இளங்கலை மூன்றாம் ஆண்டு ரலாறும்

அரசினர் கலைக் கல்லூரி

சேலம்.

பெறுநர்

முதல்வர்,

அரசு கலைக்கல்லூரி,

சேலம்.

மதிப்பிற்குரிய ஐயா,

பொருள்: கல்வி உதவித் தொகை வழங்குமாறு வேண்டுகல்.

நான் இளங்கலை வரலாற்றில் மூன்றாம் ஆண்டில் பயில்கிறேன். நான் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன். மூன்றாம் ஆண்டில் கல்வி உதவித்தொகை பெறுவதற்கான விண்ணப்பத்தினை 16.05.2024 அன்று எங்கள் வகுப்பாசிரியரிடமும், துறைத்தலைவரிடமும் கையொப்பம் வாங்கி அலுவலகத்தில் ஒப்படைத்தேன். தற்போது எல்லா மாணவர்களுக்கும் கல்வி உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் எனக்கு மட்டும் வழங்கப்படவில்லை. கல்வி உதவித்தொகை பெறுவதற்கு வேண்டிய வருகைப்பதிவு எனக்குச் சற்றுக் குறைவாக இருந்ததே காரணம் என்று வகுப்பாசிரியர் கூறினார். ஐயா, டிசம்பர் திங்களில், நான் டைபாய்டு காய்ச்சலால் துன்புற்றதால் ஒரு மாதம் முழுமையாக என்னால் வகுப்புக்கு வர இயலவில்லை என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கான மருத்துவரின் சான்றிதழை இத்துடன் இணைத்துள்ளேன்.

ஐயா, இனிமேல் வரும் கல்லூரிப் பணி நாள்களில் நாஸ்தோறும் தவறாது வகுப்புகளுக்கு வந்து நல்ல முறையில் பாடம் பயில்வேன் என்று உறுதி கூறுகிறேன். எனவே எனக்குக் கல்வி உதவித்தொகை பெற்று வழங்கி அருளுமாறு தங்களை மிகவும் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள

சேலம்

க. இராமலிங்கம்

30.05.2024

காணாமல் போன மிதிவண்டியை மீட்டுத் தருமாறு காவல்துறை அலுவலருக்கு முறையீட்டுக் கடிதம் எழுதுதல்.

அனுப்புறர்

இரா, அன்பழகன்

18, வேலன் தெரு,

வள்ளி நகர்,

திருத்தணி.

பெறுநர்

காவல்துறை ஆய்வாளர்.

குற்றப்பிரிவு காவல் நிலையம்,

திருத்தணி.

மதிப்பிற்குரிய ஐயா,

பொருள்: காணாமல் போன மிதிவண்டியை மீட்டுத் தருமாறு வேண்டுகல்.

நான் திருத்தணி அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் இரண்டாம் ஆண்டு படித்து வருகிறேன். இன்று (08.05.2024) காலை 10.30 மணி அளவில் திருத்தணி பேருந்து நிலையத்தின் அருகில் உள்ள இந்தியன் வங்கியின் முன்பு எனது மிதிவண்டியைப் பூட்டி நிறுத்திவிட்டு, வங்கிக்குள் சென்றேன். வங்கியில் பல்கலைக்கழகத் தேர்வுக் கட்டணத்தைச் செலுத்தி அதற்கான வரைவோலையைப் பெற்றுக் கொண்டு அரைமணி நேரம் கழித்து வெளியே வந்தேன். வந்து பார்த்த போது என் மிதிவண்டியைக் காணவில்லை. சுற்றும் முற்றும் நன்றாகத் தேடிப் பார்த்தேன். கிடைக்கவில்லை.

எனது மிதிவண்டி ஹெர்குலிஸ் நிறுவனத் தயாரிப்பு ஆகும். மில்லர் டைனமோ விளக்குப் பொருத்தப்பட்டது. பச்சை வண்ணம் உடையது. அதன் எண்.36457. மிதிவண்டி வாங்கியதற்கான பற்றுச் சீட்டின் நகலை இத்துடன் இணைத்துள்ளேன்.

மிதிவண்டி புத்தம் புதியது ஆகும். வாங்கி ஒரு மாதமே ஆகிறது. எனவே தாங்கள் அருள் கூர்ந்து காணாமல் போன என் மிதிவண்டியை விரைவில் கண்டுபிடித்துத் தருமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நன்றி

திருத்தணி

தங்கள் உண்மையுள்ள

18.05.2024

இரா. அன்பழகன்

5.4.3.அலகு- ஐந்து தொகுப்புரை

- நூல் மதிப்பரை என்பது வெளிவந்திருக்கும் நூலினை மதிப்பீடு செய்வதாகும். நூலின் சிறப்புகளைக் கூறி எழுதுவதன் மூலம் நூலை பலரும் படிக்கும் ஆவல் உருவாகிறது.
- மதிப்புரை எழுதும்போது நூலின் பெயர், நூலாசிரியரின் பெயர், வெளிட்ட பதிப்பகம், வெளிவந்த ஆண்டு, நூல் விலை, நூலின் உள்ளடக்கம், கருத்து வெளிப்படுத்தும் திறன், நூலின் நோக்கம், பயன் போன்றவற்றை ஆய்ந்து எழுதுதல் வேண்டும்.
- திறனாய்வு என்பது இலக்கியம், கலை. இசை போன்றவற்றை பல்வேறு கோணங்களில் நுணுகி ஆய்ந்து உரைப்பதாகும். திறனாய்வில் நிறை, குறை என இரண்டும் இடம்பெறும். திறனாய்வு அணுகுமுறைகளும், கோட்பாடுகளும் பல உள்ளன. அவற்றை அறிந்து திறனாய்வு செய்வேண்டும். திறனாய்வு ஒரு நூலை ஆழ்ந்து புரிந்து கொள் உதவும்.
- கடிதம் எழுதும் முறை இரண்டு வகையில் உள்ளது. ஒன்று உறவினருக்கு எழுதும் கடிதம், இரண்டு அலுவல்முறையில் எழுதும் கடிதம். விண்ணப்பம் என்பது வேண்டி கேட்கும் விதமாக அமைவதாகும். வேலைவேண்டி விண்ணப்பம், விடுப்பு வேண்டி விண்ணப்பம் என்பவை இத்தகையவையாகும்.
- கடிதம் அன்புள்ள அப்பாவுக்கு என்பது போல விளியுடன் ஆரம்பிக்கும். விண்ணப்பம் அனுப்புநர், பெருநர், ஐயா என்னும் விளி, பொருள், பார்வை, இப்படிக்கு. உண்மையுள்ள போன்றவை இடம்பெறும்வகையில் எழுதப்படுவதாகும்.

5.4.4. அலகு ஐந்து மாதிரி வினாக்கள்

பகுதி அ

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக

1. எது தவறானது

(1) நூல் மதிப்புரை என்பது ஒரு நூலைப் பாராட்டிக் கூறுவது

(2)படைப்பாளனுக்கும் படைப்புக்கும்இடையே நின்று படிப்பின் தரத்தை

எடுத்துரைப்பது.

(3) ஒரு படைப்பாளன் தன் படைப்பை மதிப்பிடுவதற்கு உட்படுத்தும்போது தன்னையே அறிபவனாகிறான்.

(4) மதிப்புரை என்பது ஒரு நூலை மதிப்பில்லாமல் ஆக்குவது.

2. 'காய்தல் உவத்தல் அகற்றி ஒருபொருட்களை ஆய்தல் அறிவுடையார் கண்ணதே' – என்ற திறனாய்வு குறித்தத் தகவல் எந்த நூலில் உள்ளது.

(அ) திருக்குறள் (ஆ)நாலடியார் (இ) அறநெறிச்சாரம் (ஈ) ஆய்வுச்சூடி

3. தவறானது எது?

(அ)அனுப்புநர் (ஆ) பெறுநர் (இ)நன்றி (ஈ) இவண்

4. அன்புள்ள என்று தொடங்குவது எது?

(அ) அலுவகக் கடிதம் (ஆ) விண்ணப்பம்

(இ) வேலைக்காக எழுதும் கடிதம் (ஈ) நண்பர்களுக்கு எழுதும் கடிதம்

5. இணைப்பு என்பது இடம்பெறுவது எதில்

(அ) அப்பாவிற்ரு எழுதும் கடிதத்தில்

(ஆ) வேலைக்காக எழுதும் விண்ணப்பத்தில்

(இ) அலுவலகக் கடிதத்தில்

(ஈ) கூடுதல் ஆதாரங்கள் காட்டவேண்டிய இடத்தில்

6. விண்ணப்பங்களில் இடம், தேதி ஆகியன எப்பகுதியில் இடப்பட வேண்டும்

(அ) விண்ணப்பத்தின் மேல் பகுதியில்

(ஆ) விண்ணப்பத்தில் கீழ்ப் பகுதியில்

(இ) விண்ணப்பத்தின் இடது புற கீழ்ப்பகுதியில்

(ஈ) விண்ணப்பத்தின் வலதுபுற கீழ்ப்பகுதியில்

பகுதி ஆ – ஐந்துமதிப்பெண் வினாக்கள்

1. நூல்மதிப்புரை குறித்து எழுதுக
2. திறனாய்வு என்பது என்ன? எத்தனை வகைகள் உள்ளன
3. நீர் படித்த புத்தகம் ஒன்றினுக்கு மதிப்புரை எழுதுக
4. மாறுதல் சான்றிதழ் கேட்டு விண்ணப்பம் ஒன்று வரைக

பகுதி அ – பத்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. நீவீர் படித்த நாவல் ஒன்றினைத் திறனாய்க
2. உங்கள் ஊருக்கு நூலகம் வேண்டி நூலக இயக்குநருக்கு விண்ணப்பம் ஒன்று எழுதுக
3. சொந்தமாக நூற்பாலை ஒன்று தொடங்க வங்கி மேலாளரிடம் பண உதவிகோரி விண்ணப்பம் எழுதுக
4. வேலைவேண்டி தனியார் நிறுவனமொன்றிற்கு விண்ணப்பம் வரைக
5. நும் படிப்புத் தொடர்பான நிறுவனங்களைப் பார்வையிட போதலைத்தெரிவித்து அப்பாவிடமிருந்து கடிதம் வரைக
6. பேருந்து வசதி வேண்டி போக்குவரத்துக்கழக அலுவலருக்கு விண்ணப்பம் வரைக

5.4.5. அலகு ஐந்து மாதிரி வினாக்கான விடைகள் – பகுதி -அ

1. (4) மதிப்புரை என்பது ஒரு நூலை மதிப்பில்லாமல் ஆக்குவது.
2. (இ) அறநெறிச்சாரம்

3. (அ) அனுப்புநர்

4. (ஈ) நண்பர்களுக்கு எழுதும் கடிதம்

5. (ஈ) கூடுதல் ஆதாரங்கள் காட்டவேண்டிய இடத்தில்

6. (ஈ) விண்ணப்பத்தின் வலதுபுற கீழ்ப்பகுதியில்

அலகு ஐந்து – பார்வை நூல்கள்

1. நல்ல தமிழ் அறிவோம், தி. முத்துக்கண்ணப்பன், கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, 1994

2. மொழிப்பயன்பாடு, கா. பட்டாபிராமன், என்.சி.பி.எச். வெளியீடு, சென்னை, 2004

3. நல்ல தமிழ் எழுத வேண்டுமா?, அ.கி.பரந்தாமனார், பாரி நிலையம், சென்னை – 08, 2002

4. திறனாய்வுக்கலை (கொள்கைகளும் அணுகுமுறைகளும்), என்.சி.பி.எச். வெளியீடு, சென்னை, 2000

பாடம் தொடர்பான இணைய இணைப்புகள்

1. Tamil Heritage Foundation - www.tamilheritage.org <http://www.tamilheritage.org>

2. Project Madurai - www.projectmadurai.org

3. Chennai Library - [chennai-library.com](http://www.chennai-library.com) <<http://www.chennai-library.com>>

பல்கலைக்கழக மாதிரி வினாத்தாள்

மூன்றாம் பருவம் - தாள்-3

பொதுத்தமிழ்-3

காலம் : 3 மணி

மதிப்பெண்: 75

பகுதி - அ

(15 x 1 15)

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்கவும். அனைத்து வினாக்களுக்கும் விடையளிக்கவும்

1."நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே' - யார் கூற்று?

(அ) வாயிற் காவலன்

(ஆ) கண்ணகி

(இ) பொற்கொல்லன்

(ஈ) மறவன்

2. சமய பூசனுக்கு வித்திட்ட நூல் எது?

(அ) சிலப்பதிகாரம்

(ஆ) பெரியபுராணம்

(இ) திருக்குறள்

(ஈ) மணிமேகலை

3. தானங்களில் சிறந்த தானமாக வளையாபதிக் குறிப்பிடுவது?

(அ) கல்வி தானம்

(ஆ) அன்ன தானம்

(இ) கண் தானம்

(ஈ) இரத்த தானம்

4. நின்றவூர்ப் பூசல் எனபன் நெடிதுநாள் நினைந்து செய்த' - யார் கூற்று?

அ) பல்லவன்

ஆ) பூசலார்

இ) சேக்கிழார்

ஈ) சிவன்

5. மற்போரில் வல்லவர் யார்?

(அ) அநேகர்

(ஆ) மல்லர்

(இ) அர்ஜீனன்

(ஈ) பீரன்

6. சீறா என்பதன் பொருள் யாது?

(அ) சமயம்

(ஆ) இறை

(இ) வாழ்க்கை வரலாறு

(ஈ) நிலவு

7. கொடுங்கோளுர்க் கோட்டைப் பாதுகாப்புப் படைத்தலைவன் யார்?

அ) செங்குட்டுவன்

ஆ) வில்லவன் கோதை

இ குமரன் நம்பி ஈ அழும்பில் வேள்

8. வஞ்சிமாநகரத்தின் பெருமன்னன் யார்?

(அ) அலும்பில் வேள் (ஆ) ஆந்தைக் கண்ணன்

(இ) குமரன் நம்பி (ஈ) சேரன்செங்குட்டுவன்

9. இரத்தின வணிகரின் மகள் பெயர் என்ன?

(அ) குமுதவல்லி (ஆ) அமுதவல்லி

(இ) புட்பவல்லி (ஈ) வள்ளி

10. முதல் சமயக்காப்பியம் என்றழைக்கப்படும் நூல் எது?

(அ) சிலப்பதிகாரம் (ஆ) மணிமேகலை

(இ) வளையாபதி (ஈ) பெரியபுராணம்

11. சிலப்பதிகாரம் எத்தனை காதைகளை உடையது?

(அ) 3 (ஆ) 12

(இ) 30 (ஈ) 20

12. தமிழில் தோன்றிய முதல் புதினம் எது?

(அ) பத்மாவதி சரித்திரம் (ஆ) பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்

(இ) கமலாம்பாள் சரித்திரம் (ஈ) பொன்னியின் செல்வன்

13. 'காய்தல் உவத்தல் அகற்றி ஒருபொருட்களை ஆய்தல் அறிவுடையார் கண்ணதே' – என்ற திறனாய்வு குறித்தத் தகவல் எந்த நூலில் உள்ளது.

(அ) திருக்குறள் (ஆ) நாலடியார்

(இ) அறநெறிச்சாரம் (ஈ) ஆய்வுச்சூடி

14. தவறானது எது?

(அ) பெறுனர் (ஆ) இணைப்பு

(இ) நன்றி (ஈ) இவண்

15. அன்புள்ள என்று இடம்பெறும் பகுதி எதில் வரும்

(அ) அலுவலகக்கடிதத்தில்

(ஆ) வேலைக்கேட்டு எழுதும்போது

(இ) நண்பனுக்கு எழுதும் கடிதத்தில்

(ஈ) விடுப்புக்கேட்டு எழுதும் கடிதத்தில்

பகுதி- ஆ

(2x5-10)

பின்வரும் வினாக்களில் எவையேனும் இரண்டனுக்கு ஒன்றரைப் பக்க அளவில் விடை தருக.

16. கோப்பெருந்தேவி கண்ட தீக்கனா யாது?

17. மந்திரை குறித்து எழுதுக

18. குமரன் நம்பி கடம்பர்கள் கொள்ளையைடிப்பதைத் தடுக்க எத்தகைய உத்தியைக் கைக்கொண்டார்.

19. இரட்டைக் காப்பியங்கள் குறித்து எழுதுக

20 . நீவீர் படித்த கவிதை நூல் ஒன்றினுக்கு மதிப்புரை எழுதுக

பகுதி இ

(5 x 10-50)

அனைத்து வினாக்களுக்கும் கட்டுரைவடிவில் விடைத்தருக

21.(அ) ஆதிரை பிச்சையிட்டக் காதை நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்தெழுதுக

(அல்லது)

(ஆ) சீவகசிந்தாமணியில் புமகள் இலம்பகம் கூறும் செய்திகளை எழுதுக

22. (அ) கம்பராமாயணத்தில் மந்திரை கைகேயியின் மனதை மாற்றிய திறனை ஆய்க

(அல்லது)

(ஆ) சீறாப்புராணத்தில் புலவசனித்த படலம் தரும் செய்திகளை எழுதுக

23. (அ)குமரன் நம்பியின் பண்புநலன்களை எழுதுக

(அல்லது)

(ஆ) வஞ்சிமாநகரம் புதினத்தின் கதையும் கதைக்கட்டமைப்பும் குறித்து ஆய்கு

24. (அ) ஐம்பெறுங்காப்பியங்கள் குறித்துக் கட்டரை வரைக

(அல்லது)

(ஆ)நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் குறித்து எழுதுக

25. (அ) உங்கள் ஊருக்கு நூலகம் வேண்டி நூலக தலைமை அலுவலருக்கு விண்ணம் வரைக

(அல்லது)

(ஆ) திறனாய்வு குறித்து கட்டுரை வரைக